

Autor:

Anna Zabielska

wiersze, opowiadania:

Anna Zabielska

Dorota Kossakowska

Bożena Borowik

Anna Bayer

Bożena Szuchalska

ćwiczenia gimnastyczne:

Jolanta Magdalena Tobić

projekt okładki:

Andrzej Błóński

ISBN 978-83-65635-73-0

Podręcznikarnia 2018

Telefon kontaktowy +48 88 315 57 75

e-mail: biuro@podrecznikarnia.pl

www.podrecznikarnia.pl

SPIS TREŚCI

Przyjaciele misia Normana	
Pokochaj pluszowego misia	5
Kubuś Puchatek i przyjaciele	11
Mamy różne misie.....	17
Szanujemy zabawki.....	24
Święto Pluszowego Misia	29
Piszemy listy	
Na poczcie	34
Przekazujemy informacje.....	40
Ile listów ma Mikołaj?	47
Wysyłamy listy.....	54
Droga listu	59
Czekamy na Mikołaja	
Mikołaj i jego święto	65
W krainie Świętego Mikołaja	72
Przyjedź do nas Mikołaju	78
Mikołajki dla ptaków.....	85
Odwiedził nas Mikołaj.....	89
Nadchodzi zima	
Pierwszy śnieg.....	94
Królowa Śniegu	100
Śniegowe kule	106
Czy śnieg jest czysty	111
Zimowy strój.....	115
Święta tuż, tuż	
Robimy porządki.....	122
Ubieramy choinkę.....	129
Kolędy czas	133
Pieczemy ciasteczka	139
Potrawy Wigilijne.....	143
Witamy Nowy Rok	
Dni tygodnia.....	150
Miesiące.....	157
Pory roku.....	163
Noworoczny czas.....	169
Nowy Rok.....	173

Dbamy o ptaki i zwierzęta	
Karmimy ptaki	178
Ptasie przysmaki	186
Ptaki w karmniku	192
Gość z dalekiej północy	198
Zwierzęta w lesie zimą.....	202
Bal karnawałowy	
Karnawał	209
Stroje karnawałowe	215
Baloniku nasz malutki	222
Karnawałowe maski.....	227
Bal karnawałowy	231
Święto Babci i Dziadka	
Rodzina	233
Z wizytą u Babci i Dziadka.....	239
Moja Babcia i Mój Dziadek.....	245
Tajemniczy człowiek	251
Święto Babci i Dziadka	256
Zabawy na śniegu	
Zabawy na każdą porę roku.....	259
Lepimy bałwana	266
Liczymy bałwankom guziki	272
Zimowe zabawy.....	278
Niebezpieczne zabawy	283
W krainie śniegu i lodu	
Eskimosi i ich dom	288
Kraina śniegu i lodu.....	294
Pingwin Tip-Top	299
Igloo	305
Zwierzęta krainy lodu.....	309
Piosenki.....	314

Objaśnienie symboli użytych w przewodniku

Rozwijanie mowy i myślenia,

rozwijanie mowy i myślenia
z kształtowaniem pojęć matematycznych,

z edukacji artystycznej:
plastyka,

muzyka,

edukacji ruchowej, zabawy ruchowe i spaceru.

TEMAT KOMPLEKSOWY: PRZYJACIELE MISIA NORMANA

Dzień 1

Temat dnia: POKOCHAJ PLUSZOWEGO MISIA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnezabawkami przyniesionymi z domu – pluszowymi misiami.

cel: wdrażanie do poszanowania zabawek, dzielenie się pluszakami z innymi dziećmi,

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat ilustracji.

cel: zapoznanie z różnymi rodzajami misiów,

Prezentacja misiów przyniesionych przez dzieci do przedszkola.

cel:kształcenie umiejętności przedstawiania swojej zabawki na forum grupy, zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek,

„Przyjaciele Misia Normana” – ćwiczenia graficzne.

cel:doskonalenie umiejętności łączenia kropek za pomocą kredki bez odrywania ręki od kartki,

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na właściwe dozowanie mydła i papierowych ręczników.

II Temat: „Nasze kochane misie”- rozmowa z dziećmi na podstawie wiersza „Misie” Doroty Kossakowskiej oraz ilustracji.

Temat: Ćwiczenia ogólnokształcące z użyciem przyboru – zestaw nr 12

Przybory: szarfy

Zabawy swobodne przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawa strona chodnika „para za parą”

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie kolejnych etapów mycia rąk.

Obiad.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie łyżki,

III „Do czego służy miś? – rozmowa na podstawie ilustracji /Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz,2, s.2/.

cel: kształcenie umiejętności wyodrębniania poszczególnych słów w zdaniu, tworzenia zdań, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

"Niedźwiadek"- zabawa ruchowo – naśladowcza.

cel: utwalenie budowy misia oraz orientacji w schemacie własnego ciała
Słuchanie opowiadania czytanego przez nauczyciela z książki A.A.Milnept: „Kubuś Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolne zabawkami przyniesionymi z domu – pluszowymi misiami.

cel: wdrażanie do poszanowania zabawek, dzielenie się pluszakami z innymi dziećmi,

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat ilustracji.

cel: zapoznanie z różnymi rodzajami misiów,

Prezentacja misiów przyniesionych przez dzieci do przedszkola.

cel: kształcenie umiejętności przedstawiania swojej zabawki na forum grupy, zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek,

Dzieci siedzą w kole razem z pluszakami przyniesionymi z domu. W środku stoi nauczyciel z Misiem Normanem. Recytuje wylicznkę i wskazuje dziecko, które ma przedstawić misia przyniesionego z domu na forum grupy.

„To jest Norman mały miś
Jest on z nami nie od dziś
Inne misie poznać chce
więc kolego przedstaw się!”

Wybrane dziecko przedstawia misia i wita się z Normanem – misie podają łapki.
Zabawę powtarzamy tyle razy, aż wszystkie dzieci będą miały możliwość przedstawienia przyniesionych pluszaków.

Na zakończenie dzieci mówią rymowanekę i przytulają swoje misie:

„Wszyscy dzisiaj misie mamy
Więc je mocno przytulamy!”

„Przyjaciele Misia Normana” – ćwiczenia graficzne. /„Pięciolatek – Razem poznajemy świat” - grafomotoryka str.22./

cel: doskonalenie umiejętności łączenia kropek za pomocą kredki bez odrywania ręki od kartki,

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

„Wysoko – nisko” – dzieci poruszają się w różnych kierunkach, na uderzenie w bębenek zatrzymują się i przykucają – poruszają się w przysiadzie. na ponowne uderzenie – wstają i poruszają się w pozycji stojącej.

„Miś jest- Misia nie ma” – na hasło „miś jest” dzieci biegają swobodnie. Na hasło: „misia nie ma” - robią siad klęczny i obejmują rękami maskotki.

„Toczenie drzew” – dzieci dobierają się parami. Jedna osoba kładzie się na dywanie, druga „toczy” kolegę – pień drzewa.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na właściwe dozowanie mydła i papierowych ręczników.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Nasze kochane misie”- rozmowa z dziećmi na podstawie wiersza „Misie” Doroty Kossakowskiej oraz ilustracji.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z rolą, jaką odgrywa miś w życiu dziecka,
- Kształtowanie umiejętności układania prostych zdań i dzielenia ich na słowa,
- Wdrażanie dzieci do poszanowania zabawek.

Pomoce: misie przyniesione przez dzieci z domu, miś Norman, ilustracje z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2. str. 1 i 2, plansza nr 14, kredki, nożyce, paski papieru, klocki, tamburyno.

Przebieg:

Śłuchanie wiersza pt.: „Misie” Doroty Kossakowskiej

Misie są przy dzieciach
kiedy idą spać.
I wtedy, gdy dziecko

nie chce leków brać.
Gdy dziecku jest smutno,
to przytula misia.
Wiem to od Zuzanny
i jej brata Krzysia.
Kiedy jest wesoło,
misie też są z nami.
Chętnie jedzą miodek
i tort z malinami.
Tańczą z laleczkami,
czasem też śpiewają.
A najbardziej w świecie
to dzieci kochają.

Rozmowa na temat wiersza:

- Kiedy misie są przy dzieciach?
- Co najchętniej robią misie?
- Czy dzieci też kochają swoje misie?
- Co najchętniej lubicie robić razem z waszymi misiami?

„Spacer z misiem” – zabawa ruchowa .

Dzieci spacerują z misiami po sali w rytmie granym na tamburynie przez nauczyciela. Na przerwę zatrzymują się i mówią rymowankę:

„Wszyscy dzisiaj misie mamy
Więc je mocno przytulamy!”

Dzieci przytulając misie, mogą jednocześnie szeptać im miłe słówka do uszka np.

- „Bardzo Cię lubię”,
- „Jesteś moim przyjacielem” itp.

„Pokochaj pluszowego misia”- praca z obrazkiem. /"Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2 s.1./

Dzieci układają zdania do obrazka. Następnie wybierają jedno z nich i dzielą je na słowa np. „Dziewczynka przytula misia”. Kładą tyle klocków, ile jest słów w zdaniu czyli trzy klocki. Następnie biorą pasek papieru, który symbolizuje zdanie i tną go na tyle części, ile jest słów w zdaniu. Przyklejają paski pod obrazkiem w wyznaczonym miejscu mówiąc przy tym określone słowa:

- pierwszy pasek – „dziewczynka”
- drugi pasek – „przytula”
- trzeci pasek – „misia”

Na koniec powtarzają całe zdanie wskazując paski.

Możemy razem z dziećmi rozwijać to zdanie np.

- Dziewczynka przytula misia.
 - Mała dziewczynka przytula misia.
 - Mała dziewczynka przytula pluszowego misia.
 - Uśmiechnięta, mała dziewczynka przytula pluszowego misia.
- Następnie dzieci kolorują obrazek według podanego kodu.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 12.

Temat: Ćwiczenia ogólnokształcące z użyciem przyboru.

Cele:

- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Kształtowanie umiejętności wykorzystania przyboru w trakcie ćwiczeń,
- Zapoznanie się z ćwiczeniami z przyborem,
- Bezpieczne posługiwanie się przyborem.

Przybory: szarfy

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie.

Omówienie tematu i celów zajęć.

Część wstępna

Zabawa z kolorowymi szarfami.

Dzieci ustawiają się w rozsypce. Prowadzący pokazuje szarfy w różnych kolorach. Np. czerwona szarfa oznacza, że należy przyjąć pozycję siad klęczny, niebieska – leżenie na brzuchu, żółta – przysiad podparty, a tęcza – podskakujemy jak piłeczka.

Część główna

Dzieci pobierają szarfy.

Ćwiczenia w rozsypce.

- przekładanie szarfy z ręki do ręki z przodu i z tyłu
- przekładanie szarfy z ręki do ręki nisko za plecami i wysoko nad głową
- przekładanie szarfy przez całe ciało z góry na dół i odwrotnie
- z postawy zasadniczej unosimy raz prawą raz lewą nogę i za każdym razem przekładamy szarfę pod kolanem
- w siadzie podpartym o nogach ugiętych szarfa leży rozłożona między stopami. Dzieci ćwiczą na bosy. Ruch: dzieci chwytają szarfę obiema stopami i unoszą ją w górę, następnie odkładają na podłogę, ćwiczenie powtarzamy 10 razy.
- ćwiczenie jak wyżej tylko po uniesieniu nóg w górę szarfę puszczaemy.
- w siadzie podpartym o nogach ugiętych, szarfa rozłożona przed stopami. Ruch: Chwytamy szarfę palcami stóp i przesuwamy szarfę stopami jak najdalej do przodu i przysuwamy jak najbliżej do siebie.

- ćwiczenie jak wyżej tylko raz ćwiczy prawa stopa raz lewa.

Część końcowa

Ćwiczenia oddechowe:

Ćwiczący pobierają 1 warstwę chusteczki higienicznej. w leżeniu tyłem kładąc chusteczkę na twarzy staramy się mocnym dmuchnięciem unieść ją w górę.

Zabawy swobodne przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawa strona chodnika „para za parą”

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie kolejnych etapów mycia rąk.

Obiad.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie łyżki,

POPOŁUDNIE

„Do czego służy miś? – rozmowa na podstawie ilustracji /Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz,2, s.2/.

cel: kształcenie umiejętności wyodrębniania poszczególnych słów w zdaniu, tworzenia zdań, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

Dzieci układają zdania do poszczególnych obrazków i dzielą je na słowa. Najpierw układają z klocków, a następnie rysują pod obrazkiem tyle kresek ile jest słów w zdaniu.

"Niedźwiadek"- zabawa ruchowo – naśladowcza.

cel: utrwalenie budowy misia oraz orientacji w schemacie własnego ciała

Dzieci siedzą dookoła dywanu trzymając w rękach przyniesione z domu misie. Śpiewają tekst na melodię „Mam chusteczkę haftowaną” jednocześnie pokazując na misiu / płyta CD „Muzyka na każdą okazję” wersje instrumentalne nr 15)

Jedna łapka, druga łapka (*podnoszą prawą, potem lewą rękę misia*)

a to jest niedźwiadek. (*pokazują na misia*)

Trzecia łapka czwarta łapka (*pokazują prawa, lewą nogę misia*)

a to jego zadek. (*odwracają misia plecami do innych i pokazują zadek*)

Lubi miodek, kocha miodek (*masują brzuszek misia prawą i lewą ręką*)

Wybiera go pszczołkom (*pokazują wybieranie miodu*)

Jedną łapkę, drugą łapkę (*podnoszą prawą, lewą rękę misia*)

Albo pije rurką (*naśladują trzymanie rurki i picie przez nią*).

Słuchanie opowiadania czytanego przez nauczyciela z książki A.A.Milnept: „Kubuś Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek.

Informacja dla nauczyciela:

Organizujemy w grupie spotkania czytelnice.

Zapraszamy rodziców do codziennego czytania dzieciom bajek w przedszkolu w ramach akcji „Cała Polska czyta dzieciom”. Chętni rodzice wpisują się na listę i przychodzą do przedszkola w określonym dniu i o określonej godzinie czytać książkę pt.: „Kubuś Puchatek”. Jeden rodzic w wyznaczonym dniu czyta jedno opowiadanie o Kubusiu Puchatku. Zachęcamy również rodziców do czytania dzieciom w domu.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

Dzień 2

Temat dnia: KUBUŚ PUCHATEK I PRZYJACIELE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

„Kogo nie ma?” – zabawa dydaktyczna..

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, utrwalenie imion kolegów i koleżanek z grupy.

„Skaczące piłeczki” – ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki” /”Pięciolatek Razem poznajemy świat” – grafomotoryka str.21/.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki oraz kierunek kreślenia od lewej do prawej strony bez odrywania ręki od kartki.

„Co najczęściej lubię robić razem z misiem ?” – zabawa dramowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

II Temat: „Przyjaciele Kubusia Puchatka” – rozwiązywanie zagadek.

Temat: „Mieszkańcy Stumilowego lasu” – malowanie farbami.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: zwrócenie uwagi na przyrodę późną jesienią,

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

Obiad.

III „Mały teatrzyk w Stumilowym Lesie” - scenki dramowe z użyciem słów: **proszę, przepraszam, dziękuję, dzień dobry, do widzenia.**

cel: kształcenie umiejętności wyrazistego mówienia, budzenie odwagi i śmiałości podczas występów przed grupą, utrwalenie zwrotów grzecznościowych - „czarodziejskich słów”.

„Miś na moście – miś w tunelu” – zabawa ruchowa.

cel: ćwiczenie umiejętności bezpiecznego przekazywania przedmiotu z rąk do rąk.

Słuchanie opowiadania czytanego przez rodzica z książki A.A. Milnept: „Kubuś Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek, wytworzenie nawyku codziennego czytania dzieciom.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na pozostawienie porządku w kącikach po skończonej zabawie.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

„Kogo nie ma?” – zabawa dydaktyczna..

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, utrwalenie imion kolegów i koleżanek z grupy.

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko siedzi w środku z zamkniętymi oczami lub z zawiązanymi chustką. Wskazana przez nauczyciela osoba wychodzi z sali do łazienki lub staje za parawanem. Dziecko, które jest w środku koła otwiera oczy lub zdejmuje chustkę i mówi kogo nie ma, kto stoi za parawanem. Następuje zamiana ról. Dziecko, które było za parawanem wchodzi do środka koła. Zabawa kończy się gdy każde dziecko będzie w środku koła.

„Skaczące piłeczki” – ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki” /”Pięciolatek- Razem poznajemy świat” – grafomotoryka str.21/.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki oraz kierunek kreślenia od lewej do prawej strony bez odrywania ręki od kartki.

„Co najczęściej lubię robić razem z misiem ?” – zabawa dramowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności.

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko wchodzi do środka ze swoim misiem lub misiem Normanem i za pomocą ruchu pokazuje to, co najchętniej lubi robić ze swoim pluszowym przyjacielem np. tańczyć, odpoczywać, śpiewać itp. Pozostałe dzieci odgadują. Dziecko, które jako pierwsze odgadnie wchodzi do środka koła i zabawa trwa dalej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Przyjaciele Kubusia Puchatka” – rozwiązywanie zagadek.

Cele:

- Popularyzacja wśród dzieci książek, w których bohaterem jest Miś,
- Nabywanie umiejętności analizowania treści utworu,
- Kształtowanie logicznego myślenia, spostrzegawczości, koncentracji uwagi,
- Wdrażanie do uważnego słuchania opowiadania.

Pomoce: książka „Kubuś Puchatek”, ilustracje przedstawiające zwierzęta występujące w opowiadaniu, opaski z emblematami zwierząt, magnetofon, tamburyno.

Przebieg:

Słuchanie fragmentu książki A.A.Milne „Kubuś Puchatek” czytanej przez nauczyciela lub zaproszonego gościa.

Rozmowa na temat przeczytanego utworu. Omówienie bohaterów książki.

Przyjaciele Kubusia Puchatka – rozwiązywanie zagadek na podstawie piosenki Marii Tomaszewskiej pt.: „Zagadki z Kubusiem Puchatkiem”

„Kubuś Puchatek swych
przyjaciół ma
kto słuchał bajki
jego kumpli zna.”

Z kokardką na ogonku,
nie jest to wesolek.
Ma bardzo długie uszy
Już wiecie kto?...Osiołek

Marchewka w mgnieniu oka
W pyszczku jego znika

Gdy dopuścicie do niej
Szarego ... Królika.

W swej torbie nosi synka
I z nim daleko kica.
Jest bardzo dobra mamą
pani ... Kangurzyca

A to najmłodszy kumpel
a więc rozrabia często
Malutki ten kangurek
A kto to jest? ...Maleństwo

Łagodnie mówi
I różowy ma kubraczek
pomysły ciągle nowe
malutki nasz...Prosiaczek

Figluje, skacze, bryka,
wciąż energią tryska.
pomarańczowy jest on
postać to ...Tygryska

Dla wszystkich ma porady
dawać je gotowa.
czasami w nocy huczy
a kto to? .. mądra ...Sowa.

Uwielbia go Puchatek
okrągłutki miś
To 6 letni chłopiec
jego imię?... Krzyś

Nauczyciel umieszcza na tablicy ilustracje przedstawiające poszczególne postaci. Dzieci jeszcze raz wymieniają je.

„Kubuś Puchatek swych
przyjaciół ma
kto słuchał bajki
jego kumpli zna.
W Stumilowym Lesie
Wszystkich ich znajdziecie.”

„Burza w Stumilowym Lesie” – zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą w kręgu na krzesłach /krzesetek jest o jedno mniej niż uczestników zabawy/. Kolejno przydzielamy dzieciom nazwy mieszkańców Stumilowego Lasu tj. sowa, tygrys, prosiaczek, maleństwo, Kubuś Puchatek, kangurzyca, królik, osiołek. Najlepiej jest zrobić dzieciom opaski z emblematami zwierząt. Kiedy pada komenda np. - "króliki odwiedzają osiołki" - dzieci, które mają opaski z emblematami królików zamieniają się miejscami z dziećmi, które mają opaski z emblematami osiołków. Dziecko, któremu nie udało się znaleźć miejsca siada na leśnej polanie /wyznaczonym przez nauczyciela miejscu/. Jeżeli padnie komenda: - „burza w Stumilowym Lesie” – wszystkie zwierzęta zamieniają się miejscami. Należy pamiętać , aby za każdym razem zmniejszać ilość krzesetek /o jedno mniej/.

2. Plastyka

Temat: „Mieszkańcy Stumilowego Lasu” – malowanie farbami.

Cele:

- Utrwalenie postaci występujących w bajce, ich wyglądu i charakterystycznych cech,
- Kształtowanie umiejętności wypowiedzenia się na temat wysłuchanego utworu literackiego za pomocą plastycznych środków wyrazu,
- Wdrażanie do zachowania ładu i porządku w miejscu pracy.

Pomoce:

farby plakatowe, kartki z bloku rysunkowego format A4, podkładki, naczynia na wodę, ilustracje przedstawiające mieszkańców Stumilowego Lasu.

Przebieg:

1. Wprowadzeniem do zajęcia było poprzednie zajęcie, na którym szczegółowo przedstawiliśmy dzieciom przyjaciół Kubusia Puchatka.
2. Podanie tematu pracy.
3. „Kubuś Puchatek swych przyjaciół ma
kto słuchał bajki
jego kumpli zna.
W Stumilowym Lesie
Wszystkich ich znajdziecie
I myślę, że chętnie ich namalujecie”
4. Przystąpienie do pracy.
5. Czynności organizacyjno-porządkowe.
Porządkowanie miejsca pracy, umieszczenie prac w wyznaczonym miejscu do wyschnięcia.

6. „Stary niedźwiedź mocno śpi” – zabawa ruchowa ze śpiewem /”Muzyka na każdą okazję – wersje wokalne” nr 30/.
7. Urządzenie wystawy prac.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: zwrócenie uwagi na przyrodę późną jesienią,

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

Obiad.

POPOŁUDNIE

„Mały teatrzyk w Stumilowym Lesie” - scenki dramowe z użyciem słów: proszę, przepraszam, dziękuję, dzień dobry, do widzenia.

cel: kształcenie umiejętności wyrazistego mówienia, budzenie odwagi i śmiałości podczas występów przed grupą, utrwalenie zwrotów grzecznościowych - „czarodziejskich słów”.

Do zabawy w teatr możemy użyć opasek z emblematami zwierząt. Dzieci odgrywają scenki według własnej inwencji twórczej.

„Miś na moście – miś w tunelu” – zabawa ruchowa.

cel: ćwiczenie umiejętności bezpiecznego przekazywania przedmiotu z rąk do rąk.

Dzieci ustawiają się w 2 rzędach jedno za drugim. Pierwsze dziecko z rzędu otrzymuje pluszowego misia. Gdy nauczyciel powie: - „misie na moście” – dzieci przekazują misia górą z rąk do rąk, aż otrzyma go dziecko stojące na końcu rzędu. Jeżeli natomiast nauczyciel powie: - „misie w tunelu” – dzieci podają misia dołem pomiędzy nogami. Należy zwrócić uwagę na to, aby miś nie upadł na podłogę podczas podawania z rąk do rąk.

Słuchanie opowiadania czytanego przez rodzica z książki A.A. Milnept: „Kubuś Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek, wytworzenie nawyku codziennego czytania dzieciom.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na pozostawienie porządku w kąciakach po skończonej zabawie.

Dzień 3

Temat dnia: MAMY RÓŻNE MISIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawy i gry stolikowe: „Domino”, układanie puzzli, „Wyszywanki bez igły”, „Skaczące czapeczki”.

cel: kształcenie umiejętności łączenia poszczególnych elementów w logiczną całość, przeliczanie w zakresie 6.

„Przyjaciel Kubusia Puchatka” – rysowanie kredkami /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2. s.3./.

cel: kształcenie umiejętności przedstawiania w formie rysunku charakterystycznych cech zwierząt występujących w opowiadaniu.

Zabawa „Zgadnij, o kogo chodzi.”

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania postaci po charakterystycznych cechach /wygląd zewnętrzny, odgłosy, które wydają, sposób poruszania się/.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

II Temat: „Zagadki z Kubusiem Puchatkiem” – zabawa inscenizowana do piosenki. **Słowa i muzyka:** Zofia Maria Tomaszewska

Temat: „Misie na huśtawce” – zabawa dydaktyczna. Ważenie przedmiotów za pomocą wagi szalkowej.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny - zabawy z wykorzystaniem urządzeń terenowych.

cel: zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo, porównywanie ciężaru ciała przez dzieci za pomocą huśtawki.

III „Zaczarowany worek” - zabawa dydaktyczna.

cel: kształcenie umiejętności określania przedmiotów za pomocą dotyku.

„Misie na huśtawkach” - ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”

cel: kształcenie umiejętności porównywania ciężaru przedmiotów, określanie wyglądu, koloru i wielkości pluszowych misiów.

„Burza w Stumilowym Lesie” – zabawa ruchowa.

cel: ćwiczenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, spostrzegawczości, koncentracji uwagi.

Słuchanie opowiadania czytanego przez rodzica z książki A.A. Milnept: „Kubus Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek, wytworzenie nawyku codziennego czytania dzieciom.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę.

RANEK

Zabawy i gry stolikowe: „Domino”, układanie puzzli, „Wyszywanki bez igły”, „Skaczące czapeczki”.

cel: kształcenie umiejętności łączenia poszczególnych elementów w logiczną całość, przeliczanie w zakresie 6.

„Przyjaciel Kubusia Puchatka” – rysowanie kredkami / „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2. s.3./.

cel: kształcenie umiejętności przedstawiania w formie rysunku charakterystycznych cech zwierząt występujących w opowiadaniu.

Każde dziecko rysuje w książce jednego przyjaciela Kubusia Puchatka. Ważne jest również, aby dzieci nie mówiły innym i nie pokazywały co narysowały. Po skończonej pracy siadają z książką na dywanie.

Zabawa „Zgadnij, o kogo chodzi.”

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania postaci po charakterystycznych cechach / wygląd zewnętrzny, odgłosy, które wydają, sposób poruszania się/.

Dzieci siedzą z książkami na dywanie. Każde dziecko opowiada o tym, co narysowało w formie zagadki. Może to być zagadka słowna, ruchowa bądź słuchowa. Jeżeli dziecko narysowało np. Prosiaczka to może go opisać słowami lub wydawać dźwięki jak prosiaczek: chrum, chrum. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, kogo narysował kolega lub koleżanka z grupy.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Zagadki z Kubusiem Puchatkiem”
– zabawa inscenizowana do piosenki.

Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska

Cele:

- Zapoznanie dzieci z tekstem słownym i melodią piosenki, utrwalenie wiadomości o mieszkańcach Stumilowego Lasu,
- Utrwalenie piosenki „Miś Norman”,
- Kształcenie słuchu muzycznego, estetyki ruchów, właściwej reakcji na sygnał dźwiękowy,
- Integrowanie grupy- tworzenie przyjaznej atmosfery.

Pomoce:

magnetofon, płyta CD, opaski z emblematami postaci występujących w książce pt.: „Kubus Puchatek”, tamburyno

Przebieg:**Zagadka słuchowa.**

Nauczyciel gra na tamburynie rytm piosenki pt.: „Miś Norman”. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie jaka to piosenka?

Śpiewanie piosenki pt.: „Miś Norman”/płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/.

Nauczyciel przypomina dzieciom, kto to jest Miś Norman i jaką pełni funkcję w naszej grupie /jest naszym przyjacielem/.

Słuchanie piosenki „Zagadki z Kubusiem Puchatkiem” /płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/.

ref 1 : Kubuś Puchatek swych
przyjaciół ma
kto oglądał film,
jego kumpli zna.

Z kokardką na ogonku,
nie jest to wesolek.
Ma bardzo długie uszy
wiecie kto?...Osiołek

Marchewka w jednej chwili
w pyszczku jego znika
Gdy dopuścicie do niej
żółtego Królika.

ref 2 :
Tra la lalalala
w Stumilowym Lesie
Bum bumbumbum
przyjaciół tych znajdziecie.

W swej torbie nosi synka
z nim daleko kica.
Jest bardzo dobrą mamą
Pani? Kangurzyca

A to najmłodszy kumpel
więc rozrabia często
Malutki ten kangurek
Wiecie kto? ...Maleństwo

ref 1: Kubuś Puchatek swych
przyjaciół ma
kto oglądał film
jego kumpli zna

Łagodnie mówi
I różowy ma kubraczek
pomysły ciągle nowe
mały nasz...Prosiaczek

Figluje, skacze, bryka,
wciąż energią tryska.
pomarańczowy jest on
postać to? ...Tygryska

ref 2:
Tralalalala
w Stumilowym Lesie
Bum bumbumbumbum
Przyjaciół tych znajdziecie.

Dla wszystkich ma porady
dawać je gotowa.
czasami w nocy huczy
kto to? .. mądra Sowa.

Uwielbia go Puchatek
okrągłutki miś
To 6 letni chłopiec
jego imię?... Krzys

Omówienie treści utworu – wyszczególnienie postaci występujących w utworze.

Nauczyciel wraz z dziećmi wymienia postacie występujące w piosence i wręcza im opaski z emblematami.

Inscenizacja piosenki pt.: "Zagadki z Kubusiem Puchatkiem".

Dzieci ustawione w kole poruszają się w rytm piosenki. Gdy w tekście słownym występuje dana postać, dzieci, które mają opaski z emblematami wchodzą do środka tworząc koło i poruszają się w odwrotnym kierunku niż koło zewnętrzne.

„W Stumilowym Lesie” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci unoszą ręce w górę jednocześnie wciągając powietrze nosem. Następnie opuszczają ręce w dół mówią: „szumi las”.

2. Matematyka

Temat: „Misie na huśtawce” – zabawa dydaktyczna.
Ważenie przedmiotów za pomocą wagi szalkowej.

Cele:

- Zapoznanie z różnymi rodzajami wag, w szczególności z wagą szalkową,
- Kształtowanie umiejętności ważenia i porównywania ciężaru różnych przedmiotów za pomocą wagi szalkowej; użycie klocków jako odważników,
- Posługiwanie się pojęciami: „cięższe, lżejsze”,
- Wdrażanie do zgodnej zabawy podczas eksperymentowania z ważeniem.

Pomoce: różne rodzaje wag lub ilustracje je przedstawiające, waga szalkowa, klocki plastikowe, karta pracy, pluszowe misie przyniesione przez dzieci z domu oraz te znajdujące się w sali,

Przebieg:

Sluchanie wiersza pt.: „Wielkie ważenie” – Anny Zabielskiej.

Dzisiaj w sali jest ważenie,
Bardzo ważne wydarzenie.
Posiadały misie w rzędzie
i czekają co to będzie.

Pani wagi ustawiła
wszystkim dzieciom oznajmiła:
Kiedy waga w równowadze
szalki stoją równo, razem.
Kiedy jedna w dół opada
Ciężki towar zapowiada.
Gdy zaś w górę szalka leci
lekki towar ważą dzieci.
Zaraz zrobi się wesole,
bo zważymy wszystko w koło.

Anna Zabielska

Zapoznanie z różnymi rodzajami wag.

Dzieci odpowiadają na pytania nauczyciela:

- Do czego (w jakim celu) używamy wagi? /przypomnienie informacji z wycieczki na pocztę – ważenie listu/

- Jakie są rodzaje wagi? (waga sklepowa, kuchenna, lekarska, łazienkowa, jubilerska, towarowa.)

Poznanie zasad ważenia za pomocą wagi szalkowej:

- sprawdzamy, czy szalki (tacki) po obu stronach wagi są puste,
- do jednej szalki wkładamy, co chcemy zważyć,
- do drugiej szalki wkładamy klocki, (odważniki),
- dążymy do tego. aby "dzióbki" wagi się stykały, (wtedy będzie taki sam ciężar),
- ustalamy, ile klocków waży nasz przedmiot.

„Potrafię już ważyć” – zabawa w eksperymentowanie

Nauczyciel prezentuje wagę szalkową. Wyjaśnia, że kiedyś do ważenia używano wagi szalkowej. Teraz używa się wag elektronicznych, które same potrafią obliczyć, ile trzeba zapłacić za towar. Ważenie jest prostsze, wygodniejsze i szybsze, niż kiedyś. Po jednej stronie wybrane dziecko układa np. małego misia, po drugiej dużego misia. Dzieci określają zachowanie szalek i wskazują, który miś jest lżejszy, a który cięższy. Dzieci przeprowadzają szereg pomiarów z wykorzystaniem innych zabawek, np. lalek, samochodów lub misiów przyniesionych z domu. Nauczyciel wyjaśnia i pokazuje dzieciom w jaki sposób - nie posiadając odważników – można zważyć towar (klocki - umowny symbol ważenia). Dzieci ważą zabawki (samochody, lalki, misie...) na wadze szalkowej skonstruowanej przez n-la. porównując ich ciężar np. („miś jest lżejszy od lalki, bo idzie do góry”). Wymieniają się spostrzeżeniami i uwagami. Wynik pomiaru może zapisać nauczyciel na arkuszu.(np. miś Ani - waży 4 klocki, miś Adama – waży 3klocki).

Zabawa ruchowa przy muzyce „Na huśtawce”.

Dzieci poruszają się parami po sali w rytmie dowolnej muzyki. Na przerwę w muzyce zatrzymują się, stają twarzami do siebie i podają sobie ręce. Następnie naśladują huśtanie się na huśtawce /jedno dziecko stoi drugie przykucza i odwrotnie/.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny - zabawy z wykorzystaniem urządzeń terenowych.

cel: zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo, porównywanie ciężaru ciała przez dzieci przy użyciu huśtawki.

Huśtawka przeznaczona jest dla dwojga dzieci, które próbują się wzajemnie przeważyć – jedno dziecko jest w górze, podczas gdy drugie jest na dole. Dzieci porównują ciężar swojego ciała z ciężarem kolegi czy koleżanki z grupy.

POPOŁUDNIE

„Zaczarowany worek” - zabawa dydaktyczna.

cel: kształcenie umiejętności określania przedmiotów za pomocą dotyku.

Nauczyciel ma przygotowany worek, w którym znajdują się pluszowe zabawki. Wybrane

dziecko podchodzi wybiera zabawkę i nie wyjmując jej z worka określa, co to jest. Następnie wyjmuje z worka wybraną zabawkę i wraz z dziećmi sprawdza, czy prawidłowo ją określił.

„Misie na huśtawkach” - ćwiczenie z książki *„Pięciolatek – Razem poznajemy świat”* cz.2, str.5.

cel: kształcenie umiejętności porównywania ciężaru przedmiotów, określanie wyglądu, koloru i wielkości pluszowych misiów.

„Burza w Stumilowym Lesie” – zabawa ruchowa.

cel: ćwiczenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, spostrzegawczości, koncentracji uwagi. Dzieci siedzą w kręgu na krzesłach /krzesetek jest o jedno mniej niż uczestników zabawy/. Kolejno przydzielamy dzieciom nazwy mieszkańców Stumilowego Lasu tj. sowa, tygrys, prosiaczek, maleństwo, Kubuś Puchatek, kangurzyca, królik, osiołek. Najlepiej jest zrobić dzieciom opaski z emblematami zwierząt. Kiedy pada komenda np. - "króliki odwiedzają osiołki" - dzieci, które mają opaski z emblematami królików zamieniają się miejscami z dziećmi, które mają opaski z emblematami osiołków. Dziecko, któremu nie udało się znaleźć miejsca siada na leśnej polanie /wyznaczonym przez nauczyciela miejscu/. Jeżeli padnie komenda: - „burza w Stumilowym Lesie” – wszystkie zwierzęta zamieniają się miejscami. Należy pamiętać , aby za każdym razem zmniejszać ilość krzesetek /o jedno mniej/.

Słuchanie opowiadania czytane przez rodzica z książki A.A. Milnept: „Kubuś Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek, wytworzenie nawyku codziennego czytania dzieciom.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę.

Dzień 4

Temat dnia: SZANUJEMY ZABAWKI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie „norm i zasad.

„Jaki jest miś?” – ćwiczenia słownikowe.

cel: kształcenie umiejętności określania za pomocą przymiotników charakterystycznych cech misia.

Słuchanie opowiadania czytane przez rodzica z książki A.A. Milnept: „Kubuś Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek, wytworzenie nawyku codziennego czytania dzieciom.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

II Temat: „Maska misia” – praca z papieru.

Temat: Ćwiczenia ogólnokształcące z użyciem przyboru - zestaw nr12.

Przybory: szarfy

Zabawy swobodne przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zachęcenie do zgodnej, wspólnej zabawy, przestrzeganie wspólnie ustalonych zasad.

Wyjście na plac przedszkolny - zabawy z wykorzystaniem urządzeń terenowych.

cel: zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo, ćwiczenie równowagi,

Chodzenie stopa za stopą po obrzeżach piaskownicy lub narysowanej kredą linii na chodniku.

III Słuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej pt.: „Zabawki Hani”

cel: zapoznanie z konsekwencjami wynikającymi z niewłaściwym postępowaniem z zabawkami, wdrażanie do zachowania ładu i porządku w swoim pokoju przed pójściem spać.

„Sznujemy zabawki” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”

cel: zapoznanie dzieci z konsekwencjami wynikającymi z niewłaściwym postępowaniem z zabawkami /przypomnienie ustalonych zasad/, wdrażanie do poszanowania zabawek oraz o dbanie o porządek w miejscu zabaw.

Zabawy w kącikach zainteresowań: lalek , konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek oraz odnoszenie ich na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie „norm i zasad.

„Jaki jest miś?” – ćwiczenia słownikowe.

cel: kształcenie umiejętności określania za pomocą przymiotników charakterystycznych cech misia.

Dzieci siedzą na dywanie w kole i podając między sobą misia Normana odpowiadają na pytanie „Jaki jest miś?”

- Miś jest np. pluszowy, kudłaty, miękki, puszysty, biały, brunatny, mały, duży, gruby.

Sluchanie opowiadania czytanego przez rodzica z książki A.A. Milnept: „Kubuś Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek, wytworzenie nawyku codziennego czytania dzieciom.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Maska misia” – praca z papieru.

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania maski, utrwalenie wyglądu misia ze szczególnym uwzględnieniem części twarzy (oczy, nos, uszy),
- Doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, przewlekania gumki przez otwory,
- Wdrażanie do dokładnego oraz estetycznego wykonania pracy,
- Zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas posługiwania się nożycami.

Pomoce: karta pracy /wycinanka s.14, gumka, nożyce, czarna farba lub kredka do malowania twarzy, płyta CD, magnetofon.

Przebieg:

Sluchanie wiersza pt.: „Miś” (autor nieznan)

Miś ma w oczach szklane kulki

i po to miś jest,

żeby było kogo tulić,

kiedy pada deszcz.

Miś ma uszy do targania

i po to miś jest,

żeby mieć coś do kochania

i wytarcia łez.

Miś ma łapy bardzo miękkie

i po to miś jest,

żeby trzymać go za rękę,

kiedy tylko chcesz.

Miś ma wszystko, czego trzeba,

żeby miś być,

by do łóżka go zabierać,

żeby o nim śnić.

Rozmowa na temat wiersza.

- Co miś ma? /dzieci wymieniają poszczególne części ciała misia/.

Podanie tematu zajęć oraz wyjaśnienie pojęcia maska.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom co to jest maska i jakie są rodzaje masek.

Informacje dla nauczyciela:

Maska- zasłona na twarz z otworami na oczy mająca kształt twarzy, głowy, postaci ludzkiej, zwierzęcej lub fantastycznej. Używane w celach magicznych lub obrzędowych. Zwyczajowo dla ochrony, rozrywki, służącym przebraniu bądź wykorzystywanym podczas występów.

Rodzaje masek: karnawałowe, teatralne i rytualne.

Demonstracja sposobu wykonania pracy przez nauczyciela.

Nauczyciel demonstruje kolejność wykonywanych czynności podczas pracy.

- wycięcie konturu maski misia,

- wycięcie otworów na oczy i nos,

- wyłoczenie otworów na gumkę /prawa i lewa strona maski/,

- przewlekanie gumki przez otwory.

Praca dzieci.

Należy zwrócić uwagę na kolejność i dokładność wykonywanych czynności oraz prawidłowe trzymanie nożyce.

Czynności organizacyjno-porządkowe.

Dzieci porządkują swoje miejsca pracy. Wkładają nożyce do pojemnika, wyrzucają do kosza ścinki papieru.

Ekspozycja prac dzieci.

Dzieci zakładają wykonane przez siebie maski i uczestniczą we wspólnej zabawie.

"Niedźwiadek"- zabawa ruchowo – naśladowcza.

cel: utrwalenie budowy misia oraz orientacji w schemacie własnego ciała

Dzieci stoją w kole . Śpiewają tekst na melodię „Mam chusteczkę haftowaną” jednocześnie pokazując części ciała / płyta CD „Muzyka na każdą okazję” wersje instrumentalne nr 15)

Jedna łąpka, druga łąpka (*podnoszą prawą, potem lewą rękę*)
 a to jest niedźwiadek. (*pokazują na siebie*)
 Trzecia łąpka czwarta łąpka (*pokazują prawa, lewą nogę*)
 a to jego zadek. (*odwracają się plecami do innych i pokazują zadek*)
 Lubi miodek, kocha miodek (*masują brzuszek prawą i lewą ręką*)
 Wybiera go pszczołkom (*pokazują wybieranie miodu*)
 Jedną łąpką, drugą łąpką (*podnoszą prawą, lewą rękę*)
 Albo pije rurką (*naśladują trzymanie rurki i picie przez nią*).

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 12

Temat: Ćwiczenia ogólnokształcące z użyciem przyboru.

Cele:

- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej,
- Kształtowanie umiejętności wykorzystania przyboru w trakcie ćwiczeń,
- Zapoznanie się z ćwiczeniami z przyborem,
- Bezpieczne posługiwanie się przyborem.

Przybory: szarfy

Zabawy swobodne przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zachęcenie do zgodnej, wspólnej zabawy, przestrzeganie wspólnie ustalonych zasad.

Wyjście na plac przedszkolny - zabawy z wykorzystaniem urządzeń terenowych.

cel: zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo, ćwiczenie równowagi,

Chodzenie stopa za stopą po obrzeżach piaskownicy lub narysowanej kredą linii na chodniku.

POPOŁUDNIE

Stuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej pt.: „Zabawki Hani”

cel: zapoznanie z konsekwencjami wynikającymi z niewłaściwym postępowaniem z zabawkami, wdrażanie do zachowania ładu i porządku w swoim pokoju przed pójściem spać.

- Jak szybko minął dzisiejszy dzień. I jaki był miły – pomyślała Hania leżąc wygodnie w swoim łóżku. W przedszkolu bawiłam się z Amelką, a po południu odwiedziła mnie Ala. Urządziłyśmy wspaniałą zabawę. Wszystkie moje zabawki grały rolę dzieci z przedszkola. Nawet miś wziął udział w zabawie... Po krótkich rozmyślaniach na temat mile

spędzonego dnia, Hania zasnęła. Przyjaciel sen przyszedł bardzo szybko. Śniło się Hani, że bawią, się na placu zabaw i w ogrodzie. A po powrocie do domu Hania chce pokazać przyjaciółce swojego misia. Ale nigdzie nie może go znaleźć. Nie siedzi na swojej ulubionej półce obok lalki. Hania zaczyna niepokoić się.

- Co mogło stać się z moim ukochanym misiem? – denerwuje się Hania. Powinien być na półce.

- Może ktoś go zabrał? – pomyślała.

Nagle do pokoju weszła mama.

- Mamo, czy widziałaś mojego misia? – zapytała Hania. Nie wiem co się z nim stało.

- Widziałam go wczoraj w garażu – odpowiedziała mama. Leżał z rzeczami do wyrzucenia. Myślałam, że już go nie potrzebujesz.

- Mój miś z rzeczami do wyrzucenia? – rozpłakała się Hania. Nigdy nie wyrzucę mojego ukochanego misia.

- A może nie zabrałaś go z ogrodu po skończonej zabawie? – zapytała mama.

Hania przypomniała sobie, że rzeczywiście nie zabrała misia z ogrodu. Bardzo się tym zmartwiła.

- Mamo i co teraz będzie? Tęsknię za swoim misiem. Tak bardzo go kocham.

Nagle Hania usłyszała, że ktoś ją woła i lekko dotyka jej ramienia. Otworzyła oczy i zobaczyła mamę.

- Haniu, co się stało? – zapytała mama. Płakałaś przez sen.

- Mamo, śniło mi się, że mój miś zginął. Czy naprawdę już go nie mam?

- Miś jest w twoim pokoju. Ale wydaje mi się, że nie jest zbyt zadowolony z tego co go spotkało. I wtedy Hania zobaczyła swojego ukochanego misia leżącego na środku pokoju.

- Masz rację mamo – powiedziała Hania. Misiowi jest smutno, że go tak zostawiłam.

- Myślę Haniu, że inne zabawki też trzeba uporządkować – powiedziała mama.

- Zaraz zabieram się za sprzątanie, ale najpierw muszę mocno przytulić mojego misia.

„Szczepujemy zabawki” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, str.4.

cel: zapoznanie dzieci z konsekwencjami wynikającymi z niewłaściwym postępowaniem z zabawkami /przypomnienie ustalonych zasad/, wdrażanie do poszanowania zabawek oraz o dbanie o porządek w miejscu zabaw.

Zabawy w kącikach zainteresowań: lalek , konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na poszanowanie zabawek oraz odnoszenie ich na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

Dzień 5

Temat dnia: ŚWIĘTO PLUSZOWEGO MISIA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy, zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Który miś schowany?” – zabawa dydaktyczna.

cel: utrwalenie liczebników porządkowych w zakresie 6, ćwiczenie spostrzegawczości, koncentracji, uwagi.

Zabawa ruchowa „Ćwiczmy z misiem”

cel: kształcenie umiejętności dostosowania ruchów do poleceń nauczyciela.

„Miś kudłaty” – rysowanie według instrukcji nauczyciela.

cel: ćwiczenie uwagi, koncentracji, wdrażanie do uważnego słuchania instrukcji nauczyciela.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

II Temat: „Święto Pluszowego Misia” - uroczystość wewnątrzgrupowa.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na podwórko – zabawy samorzutnie podejmowane przez dzieci z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

cel: przypomnienie o zasadach bezpiecznej zabawy.

III „Mój przyjaciel Miś” - lepienie z plasteliny.

cel: kształcenie umiejętności formowania ulepień nie tylko palcami, ale i całą dłonią, ćwiczenie mięśni paliczkowych.

„Jakie to słowo?” - zabawa orientacyjno-porządkowa z elementem syntezy słuchowej wyrazów.

cel: ćwiczenie słuchu fonematycznego, kształcenie szybkiej reakcji na sygnał dźwiękowy.

Układanie zdań na podstawie obrazków.

cel: kształcenie umiejętności tworzenia zdań i dzielenia ich na słowa.

Słuchanie opowiadania czytanego przez rodzica z książki A.A. Milnept: „Kubuś Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek, wytworzenie nawyku codziennego czytania dzieciom.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

cel: wdrażanie do poszanowania zabawek oraz dzielenia się nimi z kolegami.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy, zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Który miś schowany?” – zabawa dydaktyczna.

cel: utrwalenie liczebników porządkowych w zakresie 6, ćwiczenie spostrzegawczości, koncentracji, uwagi.

Dzieci siedzą na dywanie. Na środku dywanu w rzędzie siedzi 6 misiów. Nauczyciel recytuje rymowankę i chowa 1 misia.

Siedzą na dywanie
małe misie w rzędzie
Już za chwilę na dywanie
jednego nie będzie.
Który miś schowany?
Odpowiedzcie sami.

Anna Zabielska

Dzieci przeliczają misie i odpowiadają na pytanie „Który miś schowany?”.

Zabawa ruchowa „Ćwiczymy z misiem”

cel: kształcenie umiejętności dostosowania ruchów do poleceń nauczyciela.

Dzieci biegają po sali w dowolnych kierunkach w rytm muzyki. Na przerwę w muzyce wykonują polecenia „misia”:

- podskocz cztery razy,
- klaśnij pięć razy,
- tupnij trzy razy,
- podskocz na jednej nodze dwa razy,
- podskocz na drugiej nodze raz,

„Miś kudłaty” – rysowanie według instrukcji nauczyciela.

cel: ćwiczenie uwagi, koncentracji, wdrażanie do uważnego słuchania instrukcji nauczyciela.

Nauczyciel mówi rymowankę a dzieci rysują według instrukcji:

Głowa, oczy, ucho, ucho.
czarny nosek, wielki brzucho
jeszcze tylko cztery łapy
już się śmieje miś kudłaty.
Obok misia beczka z miodem
łasuhowi na ostodę.

Anna Zabielska

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 12.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia 2. Muzyka

Temat: „Święto Pluszowego Misia”
- uroczystość wewnątrzgrupowa.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z historią powstania Święta Pluszowego Misia,
- Umożliwienie dzieciom przeżywania uroczystości, aktywne włączanie dzieci do przygotowania i uatrakcyjniania wspólnego świętowania,
- Utrwalenie poznanych piosenek o misiach,
- Propagowanie wśród dzieci głośnego czytania.

Pomoce: ilustracje przedstawiające różnego rodzaju misie, magnetofon, płyta CD, maski misiów, miś Norman, pluszowe misie przyniesione przez dzieci.

Przebieg:

Powitanie wszystkich zebranych /dzieci i misiów/przez nauczyciela.

- witam wszystkich przedszkolaków
- witam wszystkie dziewczynki
- witam wszystkich chłopców
- witam wszystkich, którzy mają ze sobą misie
- Witam wszystkie misie a w szczególności misia Normana

Proszę Państwa oto miś
Swoje święto ma on dziś
Więc go wszyscy powitamy
I piosenkę zaśpiewamy.

Wspólny śpiew piosenki „Miś Norman” /płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

Poznanie historii powstania Święta Pluszowego Misia.

Informacje dla nauczyciela:

Historia pluszowego misia zaczyna się w 1902 roku, kiedy to ówczesny prezydent Stanów Zjednoczonych, Theodore Roosevelt, będąc na polowaniu, sprzeciwił się zabiciu młodego niedźwiadka. Świadkiem tego wydarzenia był Clifford Berryman, który uwiecznił tę historię na rysunku.

Rysunek ukazał się w waszyngtońskiej gazecie, gdzie ujrzał go Morris Michton, właściciel sklepu z zabawkami. Michton wpadł na pomysł, aby wykonać kilka zabawek przedstawia-

jących misia i zobaczyć, jak się będą sprzedawały. Jak można się domyślać, pluszowe misie sprzedawały się znakomicie. Producent zwrócił się z prośbą do prezydenta o zezwolenie nadania misiom imienia Teddy i tak się je nazywa do tej pory. I od stu laty misie towarzyszą dzieciom na całym świecie, dodają im otuchy, pocieszają, łagodzą lęk przed samotnością. Nie dziwi zatem fakt, że pluszowe misie jako jedyne z zabawek doczekały się swojego międzynarodowego święta - Światowego Dnia Pluszowego Misia. Jest obchodzony od 2002 roku i przypada na dzień 25 listopada.

Misie znane i lubiane:

Miś Uszatek, który charakteryzuje się klapniętym uszkiem, schludnym ubrankiem, brązowym futerkiem, nienagannym zachowaniem i zawsze pogodną mordką.

Colargol to brązowy mały miś, który wraz z rodziną mieszka w lesie. Lubi chodzić do szkoły, ale często się spóźnia. Odkąd zobaczył musical marzy, by zostać śpiewakiem, jednak nie ma odpowiedniego głosu...

Kubuś Puchatek jest grubiułkim, pluszowym misiem koloru żółtego. Pomysły misia są często nierozsądne. Mieszka w domku w drzewie, który posiada dodatkową spizarnię, gdzie Kubuś gromadzi baryłki ze swoim przysmakiem - miodem.

Zaprezentowanie dzieciom postaci misiów ze znanych bajek i dzielenie ich imion na sylaby: Kubuś Puchatek, miś Koralgol, miś Uszatek.

Zabawa ze swoimi misiami przy piosence "Niedźwiadek". /śpiewamy na melodię „Mam chusteczkę haftowaną” – płyta CD „Muzyka na każdą okazję – wersje instrumentalne” nr 15/.

Jedna łapka, druga łapka (*podnoszą prawą, potem lewą rękę*)

ja jestem niedźwiadek. (*pokazują na siebie*)

Trzecia łapka czwarta łapka (*pokazują prawą, lewą nogę*)

a to jest mój zadek. (*klepią się po pupie*)

Lubię miodek, kocham miodek (*masują brzuszki prawą, lewą ręką*)

Wybieram go pszczołkom (*pokazują wybieranie miodu*)

Jedną łapkę, drugą łapkę (*podnoszą prawą, lewą rękę*)

Albo piję rurkę. (*naśladują picie rurką*).

Konkurs wiedzy o misiach:

- Miś, który jest naszym przyjacielem i zna wszystkie normy i zasady to
- Jak nazywa się miś, który ma klapnięte uszko?
- Miś, który bardzo chciał śpiewać to
- Mieszka w Stumilowym Lesie i ma wielu przyjaciół.
- Wymień przyjaciół Kubusia Puchatka.

Zabawa inscenizowana do piosenki „Zagadki z Kubusiem Puchatkiem”. /płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

Podziękowanie za wspólną zabawę – poczęstowanie miodowymi lub „misiowymi” ciasteczkami.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na podwórko – zabawy samorzutnie podejmowane przez dzieci z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

cel: przypomnienie o zasadach bezpiecznej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Mój przyjaciel Miś” - lepienie z plasteliny.

cel: kształcenie umiejętności formowania ulepień nie tylko palcami, ale i całą dłonią, ćwiczenie mięśni palczkowych.

Na stolikach rozłożone są podkładki i plastelina lub inna masa plastyczna. Dzieci lepią z plasteliny różne rodzaje misiów. Po zakończeniu pracy przez dzieci nauczyciel organizuje ich ekspozycję.

„Jakie to słowo?” - zabawa orientacyjno-porządkowa z elementem syntezy słuchowej wyrazów.

cel: ćwiczenie słuchu fonematycznego, kształcenie szybkiej reakcji na sygnał dźwiękowy. Dzieci biegają w rytm tamburyna. Na sygnał zatrzymują się, nauczyciel wymawia słowo sylabami, np. Nor - man, a dzieci składają je w całość i wypowiadają je głośno. Inne słowa to: Kubuś, Uszatek, Koralgol, bajka, niedźwiedź, itp.

Układanie zdań na podstawie obrazków.

cel: kształcenie umiejętności tworzenia zdań i dzielenia ich na słowa.

Nauczyciel wspólnie z dziećmi buduje zdania pokazując kolejne obrazki lub symbole które ułatwią budowanie zdań. Przeliczanie słów w zdaniu:

- Kubuś Puchatek bardzo lubi miód.
- Kubuś Puchatek mieszka w lesie.
- Miś Koralgol lubi śpiewać.
- Miś Uszatek ma kłapnięte uszko.
- Miś Norman zna zasady.

Słuchanie opowiadania czytanego przez rodzica z książki A.A. Milnept: „Kubuś Puchatek” w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

cel: wprowadzenie dzieci w świat literatury, przybliżenie bohaterów popularnych bajek, wytworzenie nawyku codziennego czytania dzieciom.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

cel: wdrażanie do poszanowania zabawek oraz dzielenia się nimi z kolegami.

TEMAT KOMPLEKSOWY: PISZEMY LISTY

Dzień 1

Temat dnia: NA POCZCIE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat ilustracji oraz zgromadzonych pomocy /koperty, pocztówki, kartki świąteczne i okolicznościowe, znaczki pocztowe/

cel: wprowadzenie do tematyki tygodnia, zapoznanie z różnymi rodzajami pocztówek, kart i znaczków pocztowych, zachęcenie do wypowiedzania się na ich temat.

„Imiona” – ćwiczenie słuchu fonematycznego.

cel: kształcenie umiejętności dzielenia słów na sylaby oraz tworzenia słów z sylab,

„Mikołaj” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji /„Pięciolatek – Razem poznajemy świat” plansza nr 15/.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiedzania się na temat obrazka, wyjaśnienie znaczenia słowa „Mikołajki”, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

„Przyjeżdż do nas Mikołaju niespodzianki już czekają” - wykonanie zaproszenia.

cel: zachęcenie dzieci do sprawiania radości innym, obdarowywania ich wytworami swojej pracy.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne osuszanie rąk papierowym ręcznikiem.

**II Temat: „Poznajmy pracę ludzi na poczcie”- wycieczka do Urzędu Poczto-
wego.**

Temat: Ćwiczenia ogólnokształcące z użyciem dwóch przyborów jednocześnie – zestaw nr 13.

Przybory: krążki, woreczki.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: kształcenie umiejętności zgodnego korzystania ze wspólnej przestrzeni do zabawy i zabawek

Czynności toaletowe.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety oraz przed posiłkami.

Obiad.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe posługiwanie się łyżką i widelcem.

III „Na pocztę” – praca z obrazkiem /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2 s. 6/.

cel: utrwalenie wiadomości z wycieczki na pocztę, tworzenie zbiorów oraz przeliczanie ich elementów.

„Chodzi lisek koło drogi” – zabawa ruchowa ze śpiewem. /płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 3/.

cel: wytworzenie miłego pogodnego nastroju, zachęcenie do wspólnej zabawy przy muzyce.

„Pocztą” – zabawa tematyczna.

cel: odzwierciedlenie w zabawie uprzednio poznanej rzeczywistości, kształcenie umiejętności odgrywania wyznaczonych przez siebie ról, współdziałania w zespole.

Zabawy swobodne według zainteresowań dzieci.

cel: zwrócenie uwagi na pozostawienie porządku po skończonej zabawie.

RANEK

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat ilustracji oraz zgromadzonych pomocy /koperty, pocztówki, kartki świąteczne i okolicznościowe, znaczki pocztowe/

cel: wprowadzenie do tematyki tygodnia, zapoznanie z różnymi rodzajami pocztówek, kart i znaczków pocztowych, zachęcenie do wypowiedzania się na ich temat.

„Imiona” – ćwiczenie słuchu fonematycznego.

cel: kształcenie umiejętności dzielenia słów na sylaby oraz tworzenia słów z sylab, wyjaśnienie znaczenia słowa „Mikołajki”.

Nauczyciel mówi wylizankę i wskazuje dziecko, które ma się przedstawić wymawiając sylabami swoje imię. Na początku przedstawia się nauczyciel i miś Norman.

Każdy z nas imię ma
ma je miś, mam i ja
raz dwa trzy
swoje imię powiedz mi.

Anna Zabielska

Na tablicy umieszczona jest plansza nr 15 przedstawiająca Mikołaja. Jest ona zasłonięta. Nauczyciel mówi pierwszą sylabę jego imienia, a zadaniem dzieci jest odgadnięcie imienia

osoby, która przedstawiona jest na planszy. Jeżeli po pierwszej sylabie dzieci będą miały trudności z odgadnięciem imienia, nauczyciel podaje drugą sylabę: Mi – ko - Po odgadnięciu dzieci wypowiadają sylabami imię Mikołaj a nauczyciel odstawia planszę.

„Mikołaj” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji / „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” plansza nr 15/.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiadania się na temat obrazka, wyjaśnienie znaczenia słowa „Mikołajki”, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

Dzieci wypowiadają się na temat planszy / wyglądu Mikołaja, jego ubioru, wykonywanych czynności/. Na zakończenie nauczyciel wyjaśnia dzieciom, co oznacza słowo „Mikołajki”. Jest to dzień, w którym Mikołaj ma imieniny.

- Jak możemy sprawić radość Mikołajowi z okazji jego święta? / wystać mu kartkę z życzeniami, zaprosić go do przedszkola, wręczyć mu prezent, zaśpiewać piosenkę itp./.

„Przyjedź do nas Mikołaju niespodzianki już czekają” - wykonanie zaproszenia.

cel: zachęcenie dzieci do sprawiania radości innym, obdarowywania ich wytworami swojej pracy.

Dzieci wykonują zaproszenie dla Mikołaja do przedszkola na 6 grudnia z okazji jego imienin. Pod zaproszeniem każdy przykleja swoją wizytówkę. Nauczyciel pisze treść oraz adresuje kopertę / adres jest w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycianka s.16 lub skleja gotową kopertę z adresem/.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 13.

Marsz po obwodzie koła.

„Tunel”– dzieci dzielimy na dwie grupy. Jedna grupa staje blisko siebie w szerokim rozkroku, druga przechodzi przez utworzony tunel. Zmiana.

„Dogoń swoją parę”– dzieci dobierają się parami. Jedna osoba ucieka, druga ma za zadanie złapać.

„Wrzucamy list do skrzynki” - dzieci podskakują naśladując wrzucanie listu do skrzynki zawieszanej wysoko.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne osuszanie rąk papierowym ręcznikiem.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Poznajmy pracę ludzi na poczcie” - wycieczka na pocztę.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z wyglądem poczty /zewnątrznym - budynkiem i wewnętrznym – pomieszczeniami/,

- Zapoznanie z pracą pocztowców, listonosza oraz atrybutami jego pracy,
- Kształtowanie umiejętności samodzielnego nadania listu, naklejenia znaczka pocztowego we właściwym miejscu oraz wrzucenie go do skrzynki pocztowej,
- Wdrażanie do kulturalnego zachowania się w miejscach publicznych.

Pomoce:

zaadresowana koperta z listem /zaproszeniem/ do Św. Mikołaja, akcesoria znajdujące się na poczcie.

Przebieg:

1. Rozmowa w sali na temat bezpieczeństwa oraz kulturalnego zachowania się w miejscach publicznych.
2. Podanie tematu i celu wycieczki (temat poprzedzony pogadanką).
3. Wycieczka na pocztę – powitanie z pracownikami poczty.
4. Zwiedzanie obiektu pocztowego.
5. Słuchanie opowiadania pracownika poczty o pracy pocztowców oraz listonosza
6. Oglądanie kolorowych znaczków, trąbki pocztowej, stroju listonosza.
7. Pytania dzieci do pracowników poczty.
8. Ważenie i stemplowanie przez pracownika urzędu pocztowego listu /zaproszenia/ do Św. Mikołaja.
9. Zakup znaczka pocztowego i naklejenie go we właściwym miejscu na kopercie.
10. Podziękowanie pracownikom.
11. Wysłanie listu- wrzucenie go przez dzieci do skrzynki pocztowej znajdującej się przed budynkiem poczty.
12. Powrót do przedszkola.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 13.
Temat: Ćwiczenia ogólnokształcące z użyciem dwóch przyborów jednocześnie.

Cele:

- Rozwijanie koordynacji ruchowo – wzrokowej,
- Nauka ćwiczeń z użyciem dwóch przyborów jednocześnie.

Przybory: krążki, woreczki.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka i powitanie.

Omówienie tematu i celów zajęć.

Część wstępna

Zabawa naśladowanie zwierząt.

Dzieci biegają po sali. Prowadzący podaje nazwy zwierząt, a ćwiczący naśladują chód wymienionego zwierzęcia.

Niedźwiedź (ćwiczący na czworakach przemieszczają się leniwie jak niedźwiedzie)

Pies (przemierzamy się na czworakach i głośno szczekamy jak pieski),

Kot (przemierzamy się na czworakach jak kotki łasimy się do innych kotków i cicho miauczmy),

Żabka (w pozycji przysiad rozkroczny podparty podskakujemy jak żabki),

Bocian (kroczyliśmy jak bocian wysoko podnosząc nogi, ramiona wyciągnięte w przód naśladując klekotanie),

Czapla (brodzimy jak czaple),

Kangury (skaczemy jak kangurki),

Zajęce (skaczemy jak zajęce)

Kurki (ramiona splecione z tyłu na wysokości bioder i przemieszczamy się jak kurki co jakiś czas zatrzymując się i naśladując stopami grzebanie pazurami)

Kaczuszki (ramiona splecione z tyłu na wysokości bioder i przemieszczamy się jak kaczuszki lekko kołysząc się na boki)

Kolejność podawania nazwy zwierząt dowolna.

Część główna

Dzieci pobierają woreczek i krążek.

Ćwiczenia w rozsypce.

W staniu trzymamy krążek w dłoniach na krążku leży woreczek:

ruch: podrzucamy woreczek i staramy się aby woreczek upadł na krążek (powtarzamy kilkakrotnie)

Ćwiczenie jak wyżej tylko w siadzie skrzyżnym

Ćwiczenie jak wyżej tylko w leżeniu przodem ramiona wyciągnięte i wyprostowane, podczas podrzucania woreczka odrywamy proste ramiona i klatkę piersiową od podłogi.

Ćwiczący zdejmują buty i skarpety.

Siad podparty o nogach ugiętych, krążek, a na nim woreczek leżą między stopami. Ruch: ćwiczący chwytają woreczek obiema stopami unoszą go w górę, następnie odkładają na krążek, ćwiczenie powtarzamy 10 razy.

Ćwiczenie jak wyżej tylko po uniesieniu nóg w górę woreczek puszcza na krążek.

W siadzie podpartym o nogach ugiętych palce stóp oparte na woreczku.

Ruch: przesuwamy woreczek stopami po krążku zataczając koła, najpierw ćwiczą obie nogi, następnie chwytamy palcami prawej stopy a potem lewej stopy i również zataczamy koła na krążku,

Woreczek odkładamy na bok, siad podparty o nogach ugiętych krążek leży między stopami,

Ruch: próbujemy stopami odwrócić krążek na drugą stronę,

Pozycja jak wyżej,

Ruch: chwytamy krążek w obie stopy i staramy się potoczyć, przesunąć krążek do przodu i przysunąć jak najbliżej siebie.

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

Leżenie tyłem, krążek leży obok, woreczek kładziemy na brzuchu:

ruch: wykonujemy głęboki wdech woreczek opadając razem z brzuchem chowa się za klatkę piersiową,

Wykonujemy wydech klatka piersiowa opada, a woreczek zostaje wypchnięty przez brzuch w górę,

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: kształcenie umiejętności zgodnego korzystania ze wspólnej przestrzeni do zabawy i zabawek

Czynności toaletowe.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety oraz przed posiłkami.

Obiad.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe postępowanie się łyżką i widelcem.

POPOŁUDNIE

„Na pocztę” – praca z obrazkiem /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2 s. 6/.

cel: utrwalenie wiadomości z wycieczki na pocztę, tworzenie zbiorów oraz przeliczanie ich elementów.

„Chodzi liszek koło drogi” – zabawa ruchowa ze śpiewem. /płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 3/.

cel: wytworzenie miłego pogodnego nastroju, zachęcenie do wspólnej zabawy przy muzyce.

Dzieci siedzą po turecku dookoła dywanu. Każdy uczestnik kładzie ręce za plecami, na podłogę, dłońmi odwróconymi do góry. Jedno z dzieci tzw. „liszek” chodzi w koło z piłeczką lub woreczkiem w rękę w rytm śpiewanej przez dzieci piosenki.

Chodzi liszek koło drogi,
Cichuteńko stawia nogi,
Cichuteńko się zakrada,
Nic nikomu nie powiada.
Lis, lis ogon ma,
Nie wiadomo komu da.

W trakcie śpiewu „liszek” podkłada delikatnie piłeczkę jednemu z siedzących dzieci i szybko ucieka wokół kręgu. Obdarowane dziecko musi liska złapać, gonitwa trwa do momentu aż „liszek” okrąży krąg i usiądzie na zwolnione przez dziecko miejsce. Dziecko z piłeczką zostaje nowym „liskiem” i zabawa zaczyna się od początku.

„Pocztą” – zabawa tematyczna.

cel: odzwierciedlenie w zabawie uprzednio poznanej rzeczywistości, kształcenie umiejętności odgrywania wyznaczonych przez siebie ról, współdziałania w zespole. Nauczyciel wykorzystuje poczynione spostrzeżenia podczas wycieczki na pocztę do zorganizowania w sali kącika tematycznego „Pocztą”, w którym gromadzi potrzebne rekwizyty /torba, koperty, znaczki, przekazy itp./. Dzieci odgrywają w zabawie wyznaczone przez siebie role (listonosz, klient, urzędnik) .

Zabawy swobodne według zainteresowań dzieci.

cel: zwrócenie uwagi na pozostawienie porządku po skończonej zabawie.

Dzień 2

Temat dnia: PRZEKAZUJEMY INFORMACJE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Schodzenie się dzieci - zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych.

„Listonosze pracują” – zabawa dydaktyczna.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, uwagi, pamięci, wdrażanie do używania „czarodziejskich słów”.

„Wrzucamy listy do skrzynki” – ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki”

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki, ćwiczenie spostrzegawczości, koordynacji oko - ręka.

„Jaką czynność wykonuję ?” – zabawa dramatowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 13.

II Temat: „Kacper i Zofia ” – słuchanie opowiadania nauczyciela na podstawie utworu Doroty Kossakowskiej o tym samym tytule.

Temat: „List do Mikołaja” – rysowanie kredkami.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie ustalonych zasad – Kodeksu Przedszkolaka.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”

III Zabawy i gry stolikowe: „Domino”, „Wyszywanki bez igły”, układanie puzzli itp.

cel: kształcenie umiejętności łączenia poszczególnych elementów w logiczną całość, przewlekania tasiemki przez otwory.

„Wesołe okrzyki” – zabawa logopedyczna.

cel: ćwiczenia oddechowe, kształcenie umiejętności właściwego gospodarowania oddechem, wydłużenie fazy oddechowej.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zachowanie ładu i porządku w miejscu zabaw.

RANEK

Schodzenie się dzieci - zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych.

„Listonosze pracują” – zabawa dydaktyczna.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, uwagi, pamięci, wdrażanie do używania „czarodziej- skich słów”.

Nauczyciel wybiera spośród dzieci Listonosza, który siada na środku sali przy stoliku. Pięcioro dzieci otrzymuje od nauczyciela po jednym przedmiocie np. klocek, miś, mały samochód, lalka i książka. Dzieci podchodzą po kolei do stolika i kładą na nim przedmiot otrzymany od nauczyciela. Listonosz musi zapamiętać, które dziecko, jaki przedmiot położyło. Gdy dzieci skończą kłaść swoje przedmioty, jego zadaniem jest doręczenie ich do właścicieli. Za każdy poprawnie doręczony przedmiot Listonosz otrzymuje punkt, potem zabawę powtarzamy z innym Listonoszem oraz zmieniamy dzieci, które będą kłaść przedmioty. Możemy także zwiększać liczbę przedmiotów.

„Wrzucamy listy do skrzynki” – ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki”/ „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” - grafomotoryka str.24/

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki, ćwiczenie spostrzegawczości, koordynacji oko - ręka.

„Jaką czynność wykonuję ?” – zabawa dramatowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko wchodzi do środka i za pomocą ruchu pokazuje określoną czynność np. gra w piłkę, rysuje, tańczy itp., a pozostałe dzieci odgadują. Dziecko, które jako pierwsze odgadnie wchodzi do koła i zabawa trwa dalej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 13.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE**1. Rozwijanie mowy i myślenia**

Temat: „Kacperi Zofia ” – słuchanie opowiadania nauczyciela na podstawie utworu Doroty Kossakowskiej o tym samym tytule.

Cele:

- Nabywanie umiejętności analizowania treści utworu,
- Wzbogacenie słownika dziecka o słowo „chciwość” oraz wyjaśnienie jego znaczenia,
- Próba oceny postępowania innych, określania ich cech charakteru za pomocą przymiotników,
- Kształtowanie umiejętności właściwego współżycia w grupie, właściwych relacji między dziećmi,
- Zwrócenie uwagi na to, iż w swoich pragnieniach posiadania różnych rzeczy np. zabawek należy pamiętać o innych.

Pomoce: opowiadanie, szarfy, woreczki.

Przebieg:**Słuchanie opowiadania pt.: „Kacper i Zofia” Doroty Kossakowskiej.**

W pewnej dalekiej krainie mieszkał Kacper wraz ze swoją żoną Zofią. Kacper codziennie chodził do lasu. Zbierał grzyby, jagody, czasami upolował zająca. Zofia zajmowała się pracami domowymi. Gotowała obiady, sprzątała i dbała o swój ogród, w którym rosły warzywa i kwitły kwiaty. Kacper i Zofia byli bardzo zgodnym małżeństwem. Nie byli zbyt bogaci, ale pomagali sobie, wspólnie pracowali i odpoczywali. Pewnego razu Kacper długo nie wracał do domu. Zofia zaczęła się niepokoić.

- Co się mogło stać? – zastanawiała się. Kacper nigdy tak późno nie wracał.

Kiedy wreszcie mąż wrócił do domu, Zofia odetchnęła z ulgą.

- Martwiłam się o ciebie – powiedziała do męża. Gdzie byłeś?

- To długa historia – powiedział Kacper.

- Opowiadaj – powiedziała Zofia.

- Tak jak zwykle chodziłem po lesie – zaczął swoją opowieść Kacper.

- Aż tu nagle, usłyszałem czyjeś wołanie o pomoc. Najpierw myślałem, że to jakieś zwierzę, ale wołanie powtórzyło się. Wyruszyłem w kierunku miejsca, z którego dochodził głos. Kiedy dotarłem na miejsce okazało się, że to mała dziewczynka, która wpadła do głębokiej jamy. Nie mogła wydostać się z niej, a nikogo w pobliżu nie było. Pomogłem jej i odprowadziłem do domu. W domu czekała na nią zniecierpliwiona matka. Była wdzięczna za uratowanie córki i powiedziała coś dziwnego.

- Co takiego powiedziała? – zainteresowała się Zofia.

- Nie, to chyba jakieś żarty – powiedział Kacper. Nie wierzę w to co mówiła.

- Mów wreszcie co ci powiedziała – ponaglała męża Zofia.
- Dobrze, powiem ci. Ale i tak w to nie wierzę. Powiedziała, że jest wróżką i może spełnić każde moje życzenie. W ten sposób odwdzięczy się za uratowanie córki.
- I o co ją poprosiłeś? – zapytała żona.
- O nic – odpowiedział Kacper. Przecież wszystko mamy. Jesteśmy szczęśliwi i niczego nam nie brakuje.

- Masz rację, jesteśmy szczęśliwi. Niczego nam nie brakuje – powiedziała Zofia.

Ale po chwili zastanowienia powiedziała do męża:

- Jak tak chwilę pomyślałam, to wydajemy się, że mogłeś poprosić o nowe garnki. Te, w których gotuję długo nie wytrzymają – powiedziała Zofia.

- Tak, chcę mieć nowe garnki. Jutro pójdziesz do wróżki i powiesz jej, żeby dała ci nowe garnki.

Nie podobał się Kacprowi ten pomysł, ale postanowił spełnić życzenie żony. Następnego dnia odszukał dom wróżki i wyjaśnił w jakiej sprawie przychodzi.

- Wróżka uśmiechnęła się i powiedziała, że z radością spełni jego prośbę. I tak Zofia miała piękne, nowe garnki. Cieszyła się z nich ogromnie. Po tygodniu Zofii przyszedł do głowy nowy pomysł. Zapragnęła, aby codziennie z rana przed jej domem leżały świeże warzywa, owoce, mięso, chleb i ciasto. Poszedł więc Kacper do wróżki i przedstawił prośbę żony.

- Spełnię życzenie twojej żony – powiedziała wróżka. Możesz wracać spokojnie do domu. Od dzisiaj codziennie pod waszymi drzwiami będzie to o co prosisz.

Zofia była bardzo zadowolona, ale jej radość nie trwała długo. Pomyślała, że trzeba odnowić kuchnię, zmienić dach, wstawić nowe okna... I tak Kacper chodził coraz częściej do wróżki i prosił o nowe rzeczy. Wróżka spełniała wszystkie jego prośby. Aż pewnego razu Zofia powiedziała do męża:

- Idź do wróżki i powiedz jej żeby przysłała do mnie i zamieszkała w naszym ogrodzie. Muszę ją mieć blisko siebie. Jest tyle życzeń do spełnienia, a ty chodzisz coraz wolniej. Niech szybciej spełnia moje prośby. Kacper zasmucił się, próbował przekonać żonę, że to zły pomysł. Ale Zofia nie zmieniła swojej decyzji. Poszedł więc Kacper do wróżki i powiedział co wymyśliła jego żona. Wróżka zastanowiła się chwilę i powiedziała:

- Długo spełniałam zachcianki twojej żony, ale tym razem dostanie to na co zasłużyła. Wróć do domu i powiedz Zofii, że więcej się nie spotkamy.

Kiedy Kacper wrócił do domu zobaczył płaczącą Zofię. Nie było pięknych garnków, nowych okien i tego wszystkiego co Zofia otrzymała od wróżki.

- Wróżka powiedziała, że dostaniesz to na co zasłużyłaś – wyjaśnił Kacper. Może zbyt dużo chciałaś mieć? A przecież wokół nas są ludzie, którzy mają mniej od nas. Może o nich trzeba pomyśleć?

Rozmowa na temat opowiadania.

- Kto mieszkał w dalekiej krainie?
- Co robił Kacper?
- Czym zajmowała się Zofia?
- Co się wydarzyło w lesie?

- Kogo uratował Kacper?
- Kim była mama uratowanej dziewczynki i jak postanowiła odwdziżyć się za uratowanie córki?
- Co powiedziała Zofia mężowi po wysłuchaniu jego opowieści?
- O co prosił Kacper wróżkę?
- Czy wróżka spełniła wszystkie życzenia Zofii?
- Co zobaczył Kacper po powrocie do domu od wróżki?
- Dlaczego wróżka nie chciała już spełniać życzeń Zofii?
- O kim należy zawsze pamiętać i dlaczego?

„List polecony” – zabawa ruchowa.

Przybory: szarfy, woreczki.

Dzieci ustawione na obwodzie koła. Nauczyciel wyznacza /rozdaje szarfy/ dzieci "poczty" oraz kierunek, w którym list będzie nadany. Dziecko stojące na zewnątrz koła trzyma w ręku woreczek - "list polecony". Na sygnał biegnie i doręcza ten list pierwszej z koła "poczcie". Dziecko, które otrzyma list /woreczek/, natychmiast biegnie i znosi go do następnej "poczty", ta z kolei dalej, tak aby żadnej "poczty" nie ominąć. Po przejściu przez wszystkie "poczty" list dociera do adresata.

Próba oceny postępowania głównych bohaterów.

- Jaki był Kacper? /dobry, uczynny, pomagał innym, pracowity/
- Jaka była Zofia? / chciwa – wyjaśnienie pojęcia/

Informacje dla nauczyciela

Chciwość najczęściej kojarzymy z pieniędzmi - w takim przypadku oznacza niezaspokojoną żądzę posiadania ich coraz to większej ilości. Kierowana chciwością osoba nie czuje się syta, nawet jeśli zarobi lub dostanie tyle, ile pragnęła. Jej apetyt rośnie w miarę jedzenia. Chciwość jest jak studnia bez dna. Doskonałym przykładem jest powyższa bajka pt.: „Kacper i Zofia”, która ma przestrzec dzieci przed uleganiem swojej zachłanności.

Należy zwrócić dzieciom uwagę, iż nie można zbyt wiele chcieć mieć ponieważ wokół nas są ludzie, którzy mają mniej od nas. O nich też trzeba pomyśleć.

2. Plastyka

Temat: „List do Mikołaja” – rysowanie kredkami.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z jednym ze sposobów przekazywania informacji –za pomocą listu,
- Zwrócenie uwagi na to, aby nie kierować się chciwością i pamiętać o innych prosząc w liście Mikołaja o prezenty,
- Rozwijanie umiejętności niewerbalnego porozumiewania się, wyrażania swoich myśli i pragnień za pomocą plastycznych środków wyrazu.

- Wdrażanie dzieci do estetycznego wykonania pracy.

Pomoce: karta pracy „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka s. 15, plansza nr 15, nożyce, kredki, karteczki z imionami dzieci lub wizytówki, klej.

Przebieg:

Przychodzi do nas z bliska lub z daleka

Często bardzo niecierpliwie ktoś na niego czeka. / list/

Rozmowa na temat planszy nr 15 /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

- Co robi Mikołaj?

Mikołaj siedzi w wygodnym fotelu i czyta list. Ma siwe włosy, długą brodę i wąsy również siwe. Na nosie ma okulary. Ubrany jest w czerwony strój. Obok fotela stoi worek wypełniony listami.

- Kto mógł napisać list do Mikołaja?

„Prośba do Mikołaja” – wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat : „O co chciałbym prosić Mikołaja w liście?

/zwrócenie uwagi na to, iż nie należy być chciwym. Prosząc o prezenty dla siebie należy pamiętać również o innych/

Zapoznanie z tematem zajęć oraz demonstracja wykonania pracy przez nauczyciela.

Wykonanie pracy przez dzieci.

- kolorowanie Mikołaja i liter w nagłówku,

- rysowanie, co chciałbym otrzymać od Mikołaja w prezencie na święta Bożego Narodzenia,

- wklejanie wizytówki lub kartki ze swoim imieniem w wyznaczone miejsce na dole kartki,

- wycinanie listu.

Czynności organizacyjno-porządkowe

Sprzątnięcie miejsca pracy – wkładanie nożyc do pojemnika, kredek do szafki, wrzucanie zbędnych papierów do kosza.

„Listonosz jedzie na rowerze” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel gra na tamburynie. Dzieci leżą na plecach, nogami wykonują ruchy naśladujące jazdę na rowerze w zależności od tempa gry na instrumencie. Gdy nauczyciel przestaje grać – „listonosz odpoczywa”, dzieci pozostają w pozycji leżącej.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie ustalonych zasad – Kodeksu Przedszkolaka.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”

POPOŁUDNIU

Zabawy i gry stolikowe: „Domino”, „Wyszywanki bez igły”, układanie puzzli itp.

cel: kształcenie umiejętności łączenia poszczególnych elementów w logiczną całość, przewlekania tasiemki przez otwory.

„**Jak przekazujemy informacje**” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.9

cel: zapoznanie ze sposobami przekazywania informacji dawniej i dziś, zwrócenie uwagi na to, iż jednym z podstawowych warunków jakie muszą być spełnione przy wysyłaniu informacji jest znajomość adresu adresata lub np. numeru telefonu.

Informacja dla nauczyciela

Sposoby przekazywania informacji: gesty, miny, obrazy, sygnały dymne i dźwiękowe (tam-tamy, gwizdki, tuby, trąbki), gołębie pocztowe, rozmowy, listy, teksty (książka, gazeta, broszura, ulotka, folder reklamowy, wizytówka), telegraf, rozmowy telefoniczne, znaki np. drogowe, piktogramy, faks, komunikacja internetowa (poczta e-mail, strona internetowa...)

„**Wesołe okrzyki**” – zabawa logopedyczna.

cel: ćwiczenia oddechowe, kształcenie umiejętności właściwego gospodarowania oddechem, wydłużenie fazy oddechowej.

Naśladowanie na jednym wydechu śmiechu różnych osób np. dziewczynki: hi, hi, hi, chłopca: ha, ha, ha, staruszki: he, he, he, oraz mężczyzny: ho, ho, ho. Dzieci wykonują wdech nosem i wypuszczając powietrze ustami naśladowują śmiech różnych osób / na jednym wydechu naśladowują jedną osobę np. dziewczynki: hi, hi, hi/.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zachowanie ładu i porządku w miejscu zabaw.

Dzień 3

Temat dnia: ILE LISTÓW MA MIKOŁAJ?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych oraz na zgodną, wspólną zabawę.

„Zaczarowany worek” - zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do odnoszenia zabawek oraz określonych przedmiotów na wyznaczone miejsce w sali, ćwiczenie spostrzegawczości, pamięci, logicznego myślenia.

„Przekaż wiadomość” – ćwiczenia oddechowe.

cel: kształcenie umiejętności właściwego gospodarowania oddechem, wydłużenie fazy oddechowej.

„Poczta” – budownictwo z różnego rodzaju klocków.

cel: kształcenie wyobraźni przestrzennej, pomysłowości, utwalenie wiadomości z wycieczki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 13.

II Temat: „Muzyczne listy” – zagadki muzyczne.

Temat: „Liczymy listy” – zabawa matematyczna.

Zabawy swobodne przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: budzenie radości ze wspólnego spaceru z kolegami z grupy.

III „Głuchy telefon” – zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do uważnego słuchania tego, co mówią inni oraz płynnego i dokładnego przekazywania informacji.

„Aparaty i słuchawki” – ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki” /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.23/.

cel: doskonalenie umiejętności łączenia kropek bez odrywania ręki od kartki, ćwiczenie spostrzegawczości – łączenie aparatu telefonicznego ze słuchawką.

Zabawa w „Kalambury”

cel: kształcenie umiejętności odgrywanie ról w zabawach parateatralnychposługując się mimiką, gestem, ruchem.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zachowanie ładu i porządku w miejscu zabaw.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych oraz na zgodną, wspólną zabawę.

„Zaczarowany worek” - zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do odnoszenia zabawek oraz określonych przedmiotów na wyznaczone miejsce w sali, ćwiczenie spostrzegawczości, pamięci, logicznego myślenia.

Nauczyciel ma przygotowany worek, w którym znajdują się przedmioty z sali np. samochód, maskotka, lalka, klocek, ołówek, tamburyno, piłka. Wybrane dziecko podchodzi losuje przedmiot i wyjaśnia gdzie powinien się znajdować, następnie odkłada na miejsce.

„Przekaż wiadomość” – ćwiczenia oddechowe.

cel: kształcenie umiejętności właściwego gospodarowania oddechem, wydłużenie fazy oddechowej.

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Na środku dywanu leży obręcz. Zadaniem dzieci jest zdmuchnięcie z dłoni do obręczy papieru zgniecionego w kulkę.

Zabawę możemy przeprowadzić nieco inaczej. Dziecko, które ma papierową kulkę zdmuchuje ją z dłoni do złączonych obu dłoni kolegi lub koleżanki siedzącej po jego prawej stronie. Osoba, która otrzymała papierową kulkę/wiadomość/, przekazuje ją dalej, koledze lub koleżance siedzącej po jego prawej stronie.

„Poczta” – budownictwo z różnego rodzaju klocków.

cel: kształcenie wyobraźni przestrzennej, pomysłowości, utrwalenie wiadomości z wyliczki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 13.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Muzyczne listy” – zagadki muzyczne.

Cele:

- Zapoznanie z rolą dyrygenta, utrwalenie znanych piosenek przez dzieci,
- Wzbogacenie słownika dziecka o słowo „dyrygent, batuta, orkiestra, chór”,
- Uczenie odpowiedzialności za siebie i za zespół, współdziałania w zespole,
- Rozróżnianie dynamiki o różnym natężeniu – głośno, cicho, średnio,
- Integrowanie grupy- tworzenie przyjaznej atmosfery oraz poczucia bezpieczeństwa

Pomoce: ilustracje, koperty z zagadkami w 5 kolorach /biała, żółta, niebieska, zielona i czerwona/, torba listonosza, pałeczka dyrygenta - batuta, magnetofon, płyty CD, Miś

Norman, balon, opaski do inscenizacji piosenki „Zagadki z Kubusiem Puchatkiem”.

Przebieg:

Powitanie dzieci przez nauczyciela.

Nauczyciel śpiewa lub rytmizuje tekst powitania:

Dzień dobry, dzień dobry witam was
 Dzień dobry, dzień dobry, na zabawę czas
 Dzień dobry, dzień dobry wszyscy się witamy
 Dzień dobry, dzień dobry piątkę przybijamy

Anna Zabielska

Dzieci próbują z nauczycielem mówić tekst powitania i chodząc po sali witają się „przybijając piątki”. Tekst powitania powtarzamy trzy razy, ale za każdym razem z innym natężeniem głosu. Pierwszy raz – umiarkowanie, drugi – cicho, a za trzecim razem – głośno.

Zagadki muzyczne.

Na tablicy magnetycznej znajdują się kolorowe koperty, w których są listy – zagadki. Takie same koperty znajdują się w torbie listonosza tylko bez zagadek. Wybrane dziecko wybiera z torby jedną kopertę i pokazuje dzieciom. Następnie wskazuje na tablicy taką samą kopertę jaką wyciągnął z torby. Nauczyciel odpina z tablicy wskazaną przez dziecko kopertę i czyta list – zagadkę. Pierwszą kopertę wyjmuje nauczyciel z kopertą w której jest zagadka o dyrygencie.

Zagadka nr1 – koperta biała.

Kiedy wchodzi na scenę
 batutę w ręce trzyma,
 kiedy ją uniesie
 orkiestra grać zaczyna. /dyrygent/

Nauczyciel zawiesza na tablicy ilustrację przedstawiającą Dyrygenta i orkiestrę oraz dyrygenta i chór.

Omówienie ilustracji:

- Co przedstawia ilustracja?
- Ja nazywa się osoba stojąca przed orkiestrą / przed chórem?
- Co trzyma dyrygent w ręku? (batutę)
- Do czego jest potrzebny dyrygent?
- Co robi orkiestra?
- Co robi chór?

Zagadka nr 2 – koperta niebieska.

Jakie to „czarodziejskie słowa”,
 które otwierają wszystkie drzwi
 i malują uśmiech na twarzach wszystkich ludzi?
 Znasz je?

Dzieci wymieniają „czarodziejskie słowa”: proszę, dziękuję, przepraszam, dzień dobry, do widzenia.

Zabawa „Czarodziejskie słowa”

Nauczyciel dzieli dzieci na 5 grup. Każda z wybranych grup będzie mówiła lub śpiewała jedno „czarodziejskie słowo” wybrane przez nauczyciela np. pierwsza grupa – słowo „proszę”, druga – dziękuję itd. Dyrygentem będzie nauczyciel. Którą grupę wskaże batutą, ta grupa śpiewa słowo wskazane przez nauczyciela. Możemy zmieniać dyrygenta.

Zagadka nr 3 – koperta żółta.

On zasady wszystkie zna
i przestrzega ich co dnia

Przyjacielem naszym jest

Gdy ci smutno przytul się!

/ Miś Norman/

Wspólna zabawa przy piosence „Miś Norman”

Zagadka nr 4 – koperta zielona.

Wielu przyjaciół ten łakomczuch ma

Miodek z beczółki wyjada co dnia

W Stumilowym lesie wszystkich ich znajdziecie.

/Kubuś Puchatek/

Zabawa inscenizowana do piosenki.

Zagadka nr 5 – koperta czerwona.

Jeśli go nadmuchasz,

będzie okrągłutki.

Wypuścisz powietrze,

zrobi się malutki.

/balon/

„Dyrygent” – zabawa wyrabiająca umiejętność dyrygowania z wykorzystaniem piosenki „Balonik”./”Muzyka na każdą okazję – wersje wokalne” nr1/

Wybieramy jedną osobę – dyrygenta, który ma batutę. Dzieci śpiewają piosenkę, a dziecko wskazuje ruchem pałeczki, jak ją śpiewamy.

Ręka uniesiona wysoko- śpiew głośny.

Ręka uniesiona na wprost – śpiew umiarkowany.

Ręka opuszczona w dół – śpiew cichy.

Zabawę powtarzamy wielokrotnie z różnymi dyrygentami.

Zwracamy uwagę na ukłon dyrygenta po zakończeniu występu.

Informacje dla nauczyciela:

Dyrygent – osoba kierująca zespołami muzycznymi, takimi jak orkiestry symfoniczne, smyczkowe, dęte, zespoły kameralne, chóry, zespoły wokalne.

Podczas wykonywania utworów stoi przed muzykami i za pomocą batuty (w przypadku

prowania orkiestry symfonicznej) lub samych rąk (w przypadku chórów) oraz mimiki, ruchów głowy jak i całego ciała podkreśla wcześniej zapisane w nutach przez kompozytora cechy utworu muzycznego: dynamika, metrum itp.

Batuta – cienka, wydłużona pateczka używana przez dyrygenta w celu wyraźniejszego i sugestywniejszego wyrażania tempa, metrum i dynamiki utworu.

Orkiestra – wieloosobowy zespół instrumentalny, który pod kierownictwem dyrygenta wykonuje różnorodne utwory muzyczne

Chór – zespół muzyczny składający się z wokalistów wykonujący utwór jedno- lub wielogłosowy, a *cappella* bądź z *akompaniamentem*. Najczęściej prowadzony przez dyrygenta lub chórmistrza.

2. Matematyka

Temat: „Liczymy listy” – zabawa matematyczna.

Cele:

- Utrwalenie wiadomości dotyczących pracy listonosza oraz drogi, jaką musi przebyć list od nadawcy do adresata,
- Rozszerzenie zakresu liczenia i ustalenie liczby policzonych elementów,
- Tworzenie zbiorów i przeliczanie jego elementów; posługiwanie się pojęciami: mniej, więcej, tyle samo.
- Wyzwalanie wszechstronnej aktywności dzieci.

Przebieg:

„Listonosze pracują” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją dookoła dywanu. Nauczyciel jest listonoszem. Na ramieniu ma torbę a w ręku listy /koperty w trzech kolorach/. Nauczyciel /listonosz/ chodzi i szuka adresata, mówiąc jednocześnie wraz z dziećmi rymowanek:

Niesie listy pan listonosz adresata szuka
dużo mieszkań dziś odwiedzi i do drzwi zapuka
Puk, puk, puk, puk, puk, puk
Do drzwi Twoich pukam
Puk, puk, puk, puk, puk, puk
Adresata szukam.

Anna Zabielska

Przy słowach:

„Puk, puk, puk, puk, puk, puk
Do drzwi Twoich pukam
Puk, puk, puk, puk, puk, puk
Adresata szukam.”

- nauczyciel zatrzymuje się przed wybranym dzieckiem i naśladuje pukanie do drzwi.

Następnie wręcza list mówiąc imię i nazwisko dziecka /adresata/. Adresat dziękuje za doręczenie listu i podaje swój adres zamieszkania.

Segregowanie listów przez dzieci.

W trzech obręczach znajdują się ilustracje przedstawiające środki lokomocji.

1 obręcz – samolot

2 obręcz – statek

3 obręcz – samochód, pociąg

Listonosz wręczył każdemu dziecku kopertę. W zależności od tego, jakiego koloru kopertę dziecko otrzymało, taką drogą przybył do niego list. Koperta biała – drogą lotniczą, samolotem; koperta niebieska – drogą morską, statkiem; koperta zielona – droga lądową, samochód, pociąg. Zadaniem dzieci jest włożenie swojego listu/koperty/ do właściwej obręczy.

Przeliczanie listów.

Dzieci przeliczają ile listów przybyło drogą lądową, drogą morską i drogą lotniczą /powietrzną/. W razie potrzeby nauczyciel pomaga dzieciom przeliczać koperty.

Porównywanie liczebności zbiorów /kopert w obręczach/ poprzez łączenie w pary.

Dzieci porównują ilość kopert w poszczególnych obręczach. Postępują się pojęciami: mniej, więcej, tyle samo.

„Przewozimy listy” – zabawa ruchowa.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał wzrokowy i dźwiękowy, bezpieczne poruszanie się bez potrącania innych.

Pomoce: tamburyno, koperty w trzech kolorach: białym, niebieskim i zielonym

Dzieci poruszają się po dywanie w rytmie granym przez nauczyciela na tamburynie. Na przerwę w muzyce, gdy nauczyciel pokaże białą kopertę dzieci poruszają się jak samoloty /ręce rozłożone na boki/, niebieską jak statki /robią falę raz prawa raz lewą ręką/, zieloną poruszają się jak samochody /naśladowują trzymanie kierownicy/.

„Ile listów ma Mikołaj?” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.8.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, doskonalenie umiejętności liczenia w zakresie 6.

Zabawy swobodne przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: budzenie radości ze wspólnego spaceru z kolegami z grupy.

POPOŁUDNIE

„Głuchy telefon” – zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do uważnego słuchania tego, co mówią inni oraz płynnego i dokładnego przekazywania informacji.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel rozpoczyna zabawę mówiąc bardzo cicho słowo dziecku siedzącemu obok, następnie słowo to jest przekazywane kolejno. Kiedy dojdzie do ostatniej osoby sprawdzamy czy dzieci dobrze usłyszały i przekazały. W dalszej części zabawy możemy przekazywać krótkie zdania.

„Aparaty i słuchawki” – ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki” /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.23/.

cel: doskonalenie umiejętności łączenia kropek bez odrywania ręki od kartki, ćwiczenie spostrzegawczości – łączenie aparatu telefonicznego ze słuchawką.

Zabawa w „Kalambury”

cel: kształcenie umiejętności odgrywania ról w zabawach parateatralnych postępując się mimiką, gestem, ruchem.

Zadaniem uczestników jest odgadywanie haseł, które przedstawiane są gestami. Podczas pokazywania nie wolno używać słów ani wydawać innych dźwięków, które mogą ułatwić odgadnięcie hasła. Jedno dziecko otrzymuje kartonik z ilustracją przedmiotu, zwierzęcia, rośliny... i ruchem ma tak pokazać, aby reszta dzieci mogła odgadnąć. Dla ułatwienia podajemy dzieciom kategorię (np.; zwierzęta..)

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zachowanie ładu i porządku w miejscu zabaw.

Dzień 4

Temat dnia: WYSYŁAMY LISTY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

„Kończenie zdań” – zabawa utrwalająca znajomość swojego adresu.

cel: zwrócenie uwagi na to, aby adresu zamieszkania nie podawać osobom nieznanym.

„Kto tu mieszka?” – zabawa ruchowa.

cel: ćwiczenie słuchu fonematycznego, utrwalenie adresu zamieszkania.

Nauczyciel wymienia ulicę. Dzieci, które mieszkają na podanej ulicy zmieniają miejsca, wspólnie muszą podzielić nazwę swojej ulicy na sylaby.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 13.

II Temat: „Koperta”-praca z papieru.

Temat: Ćwiczenia ogólnokształcące z użyciem dwóch przyborów jednocześnie – zestaw nr 13.

Przybory: krążki, woreczki.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola w celu poszukiwania skrzynki pocztowej. Wrzucenie koperty z napisanym listem do Mikołaja przez chętne dzieci.

III „Bocian i listy” - inscenizacja utworu Anny Bayer w wykonaniu nauczyciela.

cel: uważne słuchanie tekstu, rozumienie słów - adresat, nadawca, kod pocztowy, adres ;zapoznanie z treścią wiersza i bohaterami. wdrażanie do kulturalnego zachowania się podczas inscenizacji.

Przygotowanie emblematów do inscenizacji przez dzieci.

cel: zachęcenie dzieci do czynnego włączenia się do przygotowania emblematów do inscenizacji, wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Inscenizacja utworu w wykonaniu dzieci.

cel:wyrabianie śmiałości i wiary we własne możliwości poprzez odtwarzanie ról.

Zabawy swobodne według zainteresowań dzieci.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

„Kończenie zdań” – zabawa utrwalająca znajomość swojego adresu.

cel: zwrócenie uwagi na to, aby adresu zamieszkania nie podawać osobom nieznanym.

Dzieci kończą zdanie:

- Mieszkam w... (podać nazwę miasta), na ulicy...(podać nazwę ulicy i numer domu).

„Kto tu mieszka?” – zabawa ruchowa.

cel: ćwiczenie słuchu fonematycznego, utrwalenie adresu zamieszkania.

Nauczyciel wymienia ulicę. Dzieci, które mieszkają na podanej ulicy zmieniają miejsca, wspólnie muszą podzielić nazwę swojej ulicy na sylaby.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 13.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Koperta” – praca z papieru.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z różnymi rodzajami kopert oraz sposobem jej wykonania,
- Kształcenie umiejętności cięcia nożycami, składania papieru po wyznaczonych liniach oraz sklejanie według podanego wzoru,
- Utrwalenie pojęć „adresat i nadawca” oraz znajomości swojego adresu zamieszkania,
- Wdrażanie do dokładnego oraz estetycznego wykonania pracy.

Pomoce: nożyce, „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka s. 16, klej, karteczka z adresem, znaczek pocztowy, koperty różnej wielkości i kształtu.

Przebieg:

Zagadka.

Papierowa torebka,
na niej znaczek.
Rozerwę ją prędko,
list w środku zobaczę. /koperta/

„Koperty małe i duże, wiemy do czego służą” – pokaz różnych rodzajów kopert.

Nauczyciel pokazuje dzieciom różne rodzaje i wielkości kopert. Omawia ich przeznaczenie: do wysyłania listów, kartek pocztowych, dokumentów, płyt CD, rzeczy... itp.

„Adresat i nadawca” - zapoznanie dzieci z pojęciami.

Zapoznanie z prawidłowym adresowaniem kopert.

Wyjaśnienie dzieciom co jest potrzebne, aby list trafił do adresata.

Demonstracja wykonania pracy przez nauczyciela:

- wycinanie koperty,
- złożenie po przerywanych liniach,
- smarowanie klejem w wyznaczonym miejscu /ciemne paski/,
- sklejanie według podanego wzoru,
- przyklejanie kartki ze swoim adresem w miejscu oznaczonym jako nadawca.

Wykonanie pracy przez dzieci.

Dzieci wykonują kopertę, a następnie nauczyciel czyta karteczki z adresami. Dziecko, które rozpozna swój adres zamieszkania podnosi rękę w górę i bierze karteczkę od nauczyciela. Następnie przykleja ją na kopercie w miejscu oznaczonym jako nadawca.

Włożenie do koperty listu napisanego /narysowanego/ do Mikołaja.

Dzieci mają trzy warianty do wyboru:

- mogą zanieść listy do domu i wystać go wspólnie z rodzicami,
- przekazać listy Mikołajowi, kiedy będzie z wizytą w przedszkolu z okazji jego imienin czyli Mikołajek,
- mogą również wrzucić list do skrzynki pocztowej podczas spaceru, po wcześniejszym naklejeniu znaczka.

Czynności organizacyjno–porządkowe: porządkowanie miejsca pracy.**„Listonosz jedzie na rowerze” – zabawa ruchowa.**

Nauczyciel gra na tamburynie. Dzieci leżą na plecach, nogami wykonują ruchy naśladowujące jazdę na rowerze w zależności od tempa gry na instrumencie. Gdy nauczyciel przestaje grać – „listonosz odpoczywa”, dzieci pozostają w pozycji leżącej.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 13

Temat: Ćwiczenia ogólnokształcące z użyciem dwóch przyborów jednocześnie.

Cele:

- Rozwijanie koordynacji ruchowo – wzrokowej,
- Nauka ćwiczeń z użyciem dwóch przyborów jednocześnie.

Przybory: krążki, woreczki.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola w celu poszukiwania skrzynki pocztowej. Wrzucenie koperty z napisanym listem do Mikołaja przez chętne dzieci.

POPOŁUDNIE

„Bocian i listy” - inscenizacja utworu Anny Bayer w wykonaniu nauczyciela.

cel: uważne słuchanie tekstu, rozumienie słów - adresat, nadawca, kod pocztowy, adres; zapoznanie z treścią wiersza i bohaterami: narrator, bocian, pani w okienku pocztowym, wdrażanie do kulturalnego zachowania się podczas inscenizacji.

Pomoce:

treść inscenizacji, rekwizyty do inscenizacji (listy, walizka, koperty, znaczki, paczka).

Bocian i listy

Poleciał bocian za morze,
zza morza wrócić nie może,
spakował zbyt ciężkie walizki,
w walizkach ma same listy.
Listy od: słoni, żyraf, goryli,
flamingów, węży i krokodyli,
do tego jeszcze struś wepchnął paczkę
w szarym pudełku, z niebieskim znaczkiem.

Nie wie, co robić, biedaczek,
zwiesił głowę i płacze,
leje się strumień rzęsisty,
prosto na paczkę i listy.
Moczy koperty i znaczki,
zmył adres do kaczki dziwaczki,
która mieszkała chyba nad rzeczką,
opodal krzaczka, tuż niedaleczko.

Panie bocianie, niech pan przestanie,
łez pańskich szkoda, nie zwieszaj dzioba,
niech pan natychmiast leci na pocztę,
tam nada listy, to bardzo proste.
Bocian dziób otarł, skrzydłami wzruszył,
dźwignął walizki, na pocztę ruszył,
tam przy okienku adres poprawia,
to list do kaczki, nie do żurawia.

Kupuje znaczki, klei koperty,
by każdy list był dobrze zamknięty,
potem do skrzynki wrzuca czerwonej,
prośby przyjaciół wszystkie spełnione.
Panie bocianie, masz jeszcze paczkę
w szarym pudełku, z niebieskim znaczkiem.

Bardzo przepraszam, niezręczna sprawa,
już ją natychmiast na wagę stawiam.

Paczka zważona, adres sprawdzony,
to jest przesyłka do strusia żony,
która nad Wisłą spędza wakacje,
mąż jej wysłał paczkę kolację.
Wreszcie pan bocian do kraju wraca,
niestraszna była daleka trasa,
bez nadbagażu to sprawa prosta,
z naszym bocianem wróciła wiosna.
Następnym razem używaj głowy,
bo jesteś bocian, nie gołąb pocztowy.

Anna Bayer

Przygotowanie emblematów do inscenizacji przez dzieci.

cel: zachęcenie dzieci do czynnego włączenia się do przygotowania emblematów do inscenizacji, wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Kolorowanie emblematów (nauczyciel rozdaje emblematy zwracając uwagę na możliwości zapamiętywania tekstu przez dzieci): narrator, bocian, pani w okienku pocztowym,. Przyklejenie do wcześniej przygotowanych opasek. Przygotowanie rekwizytów występujących w wierszu.

Inscenizacja utworu w wykonaniu dzieci.

cel: wyrabianie śmiałości i wiary we własne możliwości poprzez odtwarzanie ról.

Występują: bocian, narrator, pani w okienku pocztowym. Narrator – nauczyciel mówi wiersz, dziecko – bocian naśladuje czynności.

Zabawy swobodne według zainteresowań dzieci.

Dzień 5

Temat dnia: DROGA LISTU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych, odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Skrzynka pocztowa”- praca z kartonu.

cel: wdrażanie do współdziałania przy wykonywaniu wspólnej pracy, utrwalenie wyglądu i przeznaczenia skrzynki pocztowej.

„List polecony i zwykły” – zabawa sprawnościowa.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał dźwiękowy, reagowanie na zmianę tempa w muzyce.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 13.

II Temat: „Droga listu” – opowiadanie dzieci na podstawie serii obrazków.

Temat: „W rytmie marsza” – zabawy rytmiczne do muzyki W. A. Mozarta „Marszturecki”

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na podwórko – zabawy samorzutnie podejmowane przez dzieci z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

cel: przypomnienie o zasadach bezpiecznej zabawy.

III „Listonosze pracują” – zabawa dydaktyczna.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, uwagi, pamięci, wdrażanie do używania „czarodziejskich słów”.

„Magiczne listy”- ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki”.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki, tążenie kropek bez odrywania ręki od kartki.

„Głuchy telefon” – zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do uważnego słuchania tego, co mówią inni oraz płynnego i dokładnego przekazywania informacji.

Zabawy dowolne według zainteresowań.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych, odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Skrzynka pocztowa” - praca z kartonu.

cel: wdrażanie do współdziałania przy wykonywaniu wspólnej pracy, utrwalenie wyglądu i przeznaczenia skrzynki pocztowej.

Dzieci okleją pudełko kartonowe czerwonym papierem i ozdabiają je według własnego pomysłu. Następnie przykleją na nim kartkę z napisem: „Listy do Mikołaja”, wcześniej przygotowaną przez nauczyciela. Dzieci, które napisały listy do Mikołaja i nie wysłały ich wcześniej z rodzicami będą mogły wrzucić je do wykonanej przez siebie skrzynki pocztowej i wręczyć je Mikołajowi podczas wizyty w przedszkolu.

„List polecony i zwykły” – zabawa sprawnościowa.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał dźwiękowy, reagowanie na zmianę tempa w muzyce.

Dzieci siedzą w kole, podają sobie list z ręki do ręki. Kiedy słyszą szybką muzykę (lub komendę słowną: list polecony) starają się przekazać list jak najszybciej. Kiedy jest muzyka wolna (lub komenda słowna: list zwykły) przekazują wolno.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 13.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Droga listu” – opowiadanie dzieci na podstawie serii obrazków.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z drogą listu od nadawcy do adresata, wyjaśnienie słów: „nadawca”, „adresat”,
- Utrwalenie wiadomości dotyczących pracy listonosza i pocztowców, wzbogacenie słownika dzieci o wyrażenia związane z pocztą,
- Kształcenie umiejętności wypowiedzania się na określony temat,
- Budzenie szacunku do odpowiedzialnej i ważnej pracy listonosza oraz pocztowców.

Pomoce: historyjka obrazkowa „Pięciolatek- Razem poznajemy świat” cz.2, s.7., torba listonosza, koperta.

Przebieg:

Zagadka.

„W wielkiej torbie listy noszę
Wszyscy zwą mnie.....” /listonosz/

Rozmowa na temat pracy listonosza:

- Na czym polega praca listonosza?

- Czy listonosz dostarcza tylko listy? Co jeszcze dostarcza listonosz?
- Skąd listonosz wie, komu dostarczyć list lub przesyłkę?
- Czy list bez tych danych doszedłby do osoby do której go wysyłamy?
- Jak nazwiemy osobę, która wysłała listy, a jak osobę, która list otrzymuje?

„Listonosze pracują” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją dookoła dywanu. Jedno dziecko jest listonoszem. Na ramieniu ma torbę a w ręku list /kopertę/. Nauczyciel wraz z dziećmi mówi rymowanek a listonosz chodzi z listem i szuka adresata.

Niesie listy pan listonosz adresata szuka
 dużomieszkań dziś odwiedzi i do drzwi zapuka
 Puk, puk, puk, puk, puk, puk
 Do drzwi Twoich pukam
 Puk, puk, puk, puk, puk, puk
 Adresata szukam.

Anna Zabielska

Przy słowach:

„Puk, puk, puk, puk, puk, puk
 Do drzwi Twoich pukam
 Puk, puk, puk, puk, puk, puk
 Adresata szukam.”

- zatrzymuje się przed wybranym dzieckiem i naśladuje pukanie do drzwi. Następnie wręcza list mówiąc imię i nazwisko dziecka /adresata/. Adresat dziękuje za doręczenie listu. Następuje zamiana ról. Dziecko, które otrzymało list jest listonoszem i zabawa trwa dalej. Możemy nieco utrudnić zabawę, prosząc adresata o podanie adresu zamieszkania.

„Droga listu” - opowiadanie dzieci na podstawie serii obrazków //”Pięćciolatek – Razem poznamy świat” cz.2, s.7/

Dzieci opowiadają na podstawie obrazków narysowanych na znaczkach pocztowych zgodnie z kierunkiem strzałek. Mogą nadać imiona np. dziewczynce i babci. Nauczyciel w razie potrzeby pomaga dzieciom w tworzeniu opowiadania

1. Dziewczynka, pisze list .
2. Dziewczynka, wrzuca list do skrzynki pocztowej.
3. Pracownik poczty wybiera listy ze skrzynki do worka.
4. Na poczcie pracownicy segregują listy według adresu.
5. Listy są przewożone do różnych miast środkami lokomocji /samolot, samochód, pociąg i statek/.
6. W miastach rozwozi się listy i paczki samochodem.
7. Pani listonosz wiezie list do adresata - babci.
8. Babcia czyta list

2. Muzyka

Temat: „W rytmie marsza” – zabawy rytmiczne do muzyki W. A. Mozarta „Marsz turecki”

Cele:

- Zapoznanie z utworem „Marsz turecki” W.A. Mozarta,
- Rozwijanie podstawowych zdolności muzycznych, m. in. słuchu muzycznego, poczucia rytmu, umiejętności gry na niekonwencjonalnych instrumentach perkusyjnych,
- Doskonalenie umiejętności dostosowania ruchów do rytmu utworu muzycznego, koordynacji ręka – noga podczas marszu,
- Wyzwalanie radości i zadowolenia.

Pomoce: magnetofon, płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.1 nr 12, drewniane klocki, bębenek

Przebieg:

Marsz dookoła sali.

Nauczyciel gra na bębnieku w rytmie marsza a dzieci maszerują dookoła dywanu /zwracamy uwagę na koordynację ręka-noga/.

Słuchanie utworu W. A. Mozarta „Marsz turecki”./płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.1, nr 12/

Rozmowa na temat wysłuchanego utworu:

- Czy tempo jest szybkie czy wolne?
- Czy muzyka jest wesółą czy smutną?
- Do czego nas zachęca muzyka?

Marsz dookoła sali przy utworze „Marsz turecki” W.A. Mozarta.

Dzieci maszerują dookoła sali w rytm muzyki na sygnał /uderzenie przez nauczyciela w bębenek/ zmieniają kierunek marszu.

Wystukiwanie rytmu za pomocą drewnianych klocków.

Każde dziecko ma dwa drewniane klocki. W pierwszej części dzieci biegają na palcach, następnie wystukują rytm za pomocą klocków.

Zagadka muzyczna.

Nauczyciel wystukuje za pomocą klocków rytm znanej dzieciom piosenki np. „Miś Norman”. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie jaka to piosenka. Możemy wystukać rytm kilku piosenek. Dzieci wybierają tę piosenkę, którą chciałyby zaśpiewać.

Wspólny śpiew wybranej przez dzieci piosenki.

„Podajemy paczki ” - zabawa ruchowa.

Pomoce: małe pudełka lub woreczki, tamburyno, płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.1 nr 12

„Marsz turecki” W.A. Mozart

Dzieci ustawione dookoła dywanu. Przed każdym z nich położone jest pudełko lub woreczek. Maszerują dookoła dywanu w rytm muzyki – W.A. Mozarta „Marsz turecki” . Na sygnał – uderzenie w tamburyno, zatrzymują się, biorą kartoniki lub woreczki i przekazują z rąk do rąk w prawą stronę w rytm muzyki. Na dwa uderzenia w tamburyno, odkładają pudełka lub woreczki /kładą na dywanie/ i maszerują dookoła w rytm muzyki.

Relaksacja

W skłonie wdechy i wydechy powietrza przy muzyce klasycznej,

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na podwórko – zabawy samorzutnie podejmowane przez dzieci z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

cel: przypomnienie o zasadach bezpiecznej zabawy.

POPOŁUDNIE**„Listonosze pracują” – zabawa dydaktyczna.**

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, uwagi, pamięci, wdrażanie do używania „czarodziejskich słów”.

Nauczyciel wybiera spośród dzieci Listonosza, który siada na środku sali przy stoliku. Pięcioro dzieci otrzymuje od nauczyciela po jednym przedmiocie np. klocek, miś, mały samochód, lalka i książka. Dzieci podchodzą po kolei do stolika i kładą na nim przedmiot otrzymany od nauczyciela. Listonosz musi zapamiętać, które dziecko, jaki przedmiot położyło. Gdy dzieci skończą kłaść swoje przedmioty, jego zadaniem jest doręczenie ich do właścicieli. Za każdy poprawnie doręczony przedmiot Listonosz otrzymuje punkt, potem zabawę powtarzamy z innym Listonoszem oraz zmieniamy dzieci, które będą kłaść przedmioty. Możemy także zwiększać liczbę przedmiotów.

„Magiczne listy”- ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki”.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki, łączenie kropek bez odrywania ręki od kartki.

Dzieci otrzymują od nauczyciela kartkę /list/ z wykropkowanym przedmiotem np. piłka, klocek, but itp. Zadaniem dzieci jest połączenie kropek i odczytanie informacji zawartej w liście.

„Głuchy telefon” – zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do uważnego słuchania tego, co mówią inni oraz płynnego i dokładnego przekazywania informacji.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel rozpoczyna zabawę mówiąc bardzo cicho słowo dziecku siedzącemu obok, następnie słowo to jest przekazywane kolejno. Kiedy dojdzie do ostatniej osoby sprawdzamy czy dzieci dobrze usłyszały i przekazały. W dalszej części zabawy możemy przekazywać krótkie zdania.

Zabawy dowolne według zainteresowań.

TEMAT KOMPLEKSOWY: CZEKAMY NA MIKOŁAJA

Dzień 1

Temat dnia: MIKOŁAJ I JEGO ŚWIĘTO

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na swoje miejsce po skończonej zabawie

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – wprowadzenie do tematyki.

„Kolorowe kulki” - praca z papieru.

cel: doskonalenie umiejętności darcia papieru na małe kawałeczki oraz formowanie z nich kulek, przygotowanie materiałów do zajęć plastycznych.

„Dmuchamy na papierowe kulki” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, umiejętność odpowiedniego natężenia siły wydechu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na właściwe dozowanie mydła oraz papierowych ręczników.

II Temat: „W Krainie Świętego Mikołaja” – wypowiedzi dzieci na temat ilustracji.

Temat: Ćwiczenia koordynacji wzrokowo – ruchowej – zestaw 14

Przybory: laska gimnastyczna.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: kształcenie umiejętności zgodnego korzystania ze wspólnej przestrzeni do zabawy i zabawek

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja jesiennego krajobrazu /późnej jesieni/.

Czynności toaletowe.

cel: zwrócenie uwagi na spuszczenie wody w toalecie po załatwieniu potrzeb fizjologicznych i dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Obiad.

cel: zwrócenie uwagi na wycieranie ust papierową serwetką po skończonym posiłku.

III „Portret Świętego Mikołaja” – wyklejanie kulkami z krepiny. /praca grupowa/
cel: sprawianie radości innym, zachęcenie do estetycznego wykonania pracy, wdrażanie do współdziałania w grupie.

„Najlepszy portret” – zabawa w rozpoznawaniu stanów emocjonalnych.

cel: kształcenie umiejętności wyrażania emocji takich jak radość, złość, gniew itp. oraz odczytywanie ich u innych dzieci.

„Znajdź swoją parę” – zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, kształcenie umiejętności przedstawiania stanów emocjonalnych za pomocą mimiki twarzy.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na swoje miejsce po skończonej zabawie

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – wprowadzenie do tematyki.

„Kolorowe kulki” - praca z papieru.

cel: doskonalenie umiejętności darcia papieru na małe kawałeczki oraz formowanie z nich kulek, przygotowanie materiałów do zajęć plastycznych.

Dzieci wykonują kulki z kolorowej krepiny, które posłużą do wykonania portretu Mikołaja.

„Dmuchamy na papierowe kulki” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, umiejętność odpowiedniego natężenia siły wydechu.

Na stoliku leżą papierowe kulki wykonane przez dzieci. Kredą narysowane są koła w kolorze wykonanych kulek /czerwone, białe, czarne, niebieskie i żółte/. Zadaniem dzieci jest posegregowanie kulek według kolorów i umieszczenie ich w odpowiednich kołach za pomocą słomki do napojów. Następnie nauczyciel umieszcza posegregowane papierowe kulki na tackach według koloru.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

„Marsz – bieg” w dowolnym kierunku.

Dzieci poruszają się w zależności od muzyki, marsz - muzyka marszowa, bieg- muzyka szybka.

„Dwa – trzy” – zabawa orientacyjno- porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali. na hasło: dwa – dzieci ustawiają się parami, na hasło: trzy – dzieci tworzą trójki.

„Koraliki” – reakcja na przerwę w muzyce.

Dzieci ustawiają się w szeregu i łąpią się za ręce, wyznaczamy pierwsze dziecko, które prowadzi sznur koralików. Podczas muzyki dzieci maszerują trzymając się za ręce. na przerwę w muzyce pierwsze dziecko - koralik odpada i przechodzi na koniec, teraz drugie dziecko prowadzi sznurek do kolejnej przerwy. Bawimy się dopóki wszystkie dzieci nie będą prowadzącymi sznurek.

„Kolorowe kółka” – zabawa z elementem podskoku.

Dzieciom rozdajemy szarfy w 4 kolorach. Dzieci podskakują z nogi na nogę. na hasło: zielony dzieci mające zielone szarfy ustawiają się w kółko. Pozostałe zatrzymują się i stoją w bezruchu.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na właściwe dozowanie mydła oraz papierowych ręczników.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „W Krainie Świętego Mikołaja”

– wypowiedzi dzieci na temat ilustracji.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z legendą o Świętym Mikołaju oraz krainą w której on mieszka,
- Stwarzanie sytuacji do wypowiedzi na określony temat,
- Wdrażanie do uważnego słuchania opowiadania nauczyciela,
- Doskonalenie umiejętności opisywania postaci oraz porównywania.

Pomoce: plansza nr 15 i 16, małe pudełka lub woreczki, tamburyno, płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.1 nr 12 „Marsz turecki” W.A. Mozart, ilustracja przedstawiająca postać Świętego Mikołaja i Mikołaja współczesnego.

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki:

„Ma długą brodę i do tego jest święty,

Lubi dzieci, więc przynosi im prezenty”.

/Mikołaj/

Wysłuchanie legendy o św. Mikołaju.

Czy wiecie, kim Mikołaj był naprawdę? Oto krótka historia.

Dawno, dawno temu, w bogatym domu żył pewien chłopiec imieniem Mikołaj. Pochodził

on z bogatej, kupieckiej rodziny. Był jedynakiem. Rodzice uczyli go, że Pan Jezus bardzo kocha ludzi i często modlili się razem z nim. Dość wcześnie stracił oboje rodziców i został sam. Odziedziczył po rodzicach majątek. Było mu smutno, chociaż był bardzo bogaty. Od najmłodszych lat był osobą bardzo pobożną, dlatego też mając kilkanaście lat wstąpił do seminarium duchownego. Swoją majątek, który odziedziczył po rodzicach rozdał biednym. Mógł żyć w luksusie, ale wolał pomóc biednym i potrzebującym i to właśnie im rozdał swoje bogactwa. Prezentami obdarowywał również dzieci. Czynił to jednak w taki sposób, aby obdarowany nie wiedział, kto jest darczyńcą. Jakie prezenty dostawały od niego dzieci? Najczęściej obdarowywano je chlebem, orzechami, pieniędzmi na słodycze i książkami, krzyżkami, świętymi obrazkami, tabliczkami, ptaszkami w klatce lub... różgą. Był człowiekiem dobrym, pobożnym, miłosiernym, o wielkim sercu dlatego mieszkańcy Miry wybrali go na swojego biskupa. Wszyscy go uwielbiali i szanowali. Dożył sędziwego wieku – żył ponad 70 lat. Zmarł 6 grudnia i w tym dniu jest on wspominany. Święty Mikołaj to wspaniała postać człowieka niosącego miłość i szczęście przetrwała do dnia dzisiejszego, o czym świadczy jego popularność.

Dziś Mikołaj to sympatyczny staruszek, koniecznie z długą brodą i zaokrąglonym brzuchem, w czerwonym stroju i czapce z pomponem. Mieszka w Laponii lub na biegunie północnym. W okresie Świąt Bożego Narodzenia rozwozi dzieciom prezenty saniami ciągniętymi przez zaprzęg reniferów. Postać Mikołaja wywołuje uśmiech na twarzy dzieci, daje im wiele radości w czasie oczekiwania na narodziny Jezusa.

Święty Mikołaj a Mikołaj współczesny – opisywanie i porównywanie postaci.

Nauczyciel pokazuje portret Świętego Mikołaja i Mikołaja współczesnego. Dzieci opisują ich wygląd, wskazują podobieństwa i różnice.

Udzielanie przez dzieci odpowiedzi na pytania:

- Po czym można poznać Świętego Mikołaja?

- Do czego nawiązują wymienione rekwizyty?

(czerwony płaszcz, czapka, laska /pastorał/ – strój biskupi, siwa broda – wiek, worek z prezentami – działalność).

- Wskaż różnice między Świętym Mikołajem a Mikołajem współczesnym.

„Podajemy paczki z prezentami” - zabawa ruchowa.

Pomoce: małe pudełka lub woreczki, tamburyno, płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.1 nr 12

„Marsz turecki” W.A. Mozart

Dzieci ustawione dookoła dywanu. Przed każdym z nich położone jest pudełko lub wore-

czek. Maszerują dookoła dywanu w rytm muzyki – W.A. Mozarta „Marsz turecki” . Na sygnał – uderzenie w tamburyno, zatrzymują się, biorą kartoniki lub woreczki i przekazują z rąk do rąk w prawą stronę w rytm muzyki. Na dwa uderzenia w tamburyno, odkładają pudełka lub woreczki /kładą na dywanie/ i maszerują dookoła w rytm muzyki.

„Kraina Świętego Mikołaja” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji /plansza nr16/.

- Gdzie mieszka Święty Mikołaj? (w Laponii)
- Jakim pojazdem porusza się po świecie? (saniami)
- Jakie zwierzęta ciągną sanie św. Mikołaja? (renifery)
- Kto pomaga św. Mikołajowi w przygotowaniach prezentów? (elfy)

„Gdzie mieszka Mikołaj?” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.10

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, logicznego myślenia.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 14.

Temat: Ćwiczenia koordynacji wzrokowo - ruchowej.

Cele:

- Rozwijanie koordynacji ruchowo – wzrokowej,
- Nauka współpracy z osobą współćwiczącą.

Przybory: laska gimnastyczna.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Omówienie tematu i celów zajęć.

Część wstępna

„Rób tak”, nie rób tak” - zabawa organizacyjno- porządkowa.

Dzieci ustawiają się w rozsypce twarzą do nauczyciela, która wykonuje jakiś ruch i mówi rób tak wówczas wszyscy ćwiczący powtarzają ten ruch, jeżeli podczas wykonywania ruchu powie: nie rób tak, a którykolwiek z ćwiczących wykona pokazany ruch dostaje zadanie dodatkowe np. przysiady, podskoki, pajacyki itp. Przykładowy ruch: krążenie prawego ramienia w przód, podskoki w miejscu, przysiady, skłony tułowia w przód, naprzemianstronne wymachy ramion w tył.

Część główna

Ćwiczący pobierają jedną laskę gimnastyczną na parę.

- ćwiczący w siadzie skrzyżnym plecami do siebie, jeden ćwiczących trzyma w dłoniach laskę gimnastyczną.

Ruch:

na 1 – obaj ćwiczący wznoszą ramiona w górę, nad głową przekazują sobie laskę gimnastyczną,

na 2 – opust ramion w dół,

Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

- ćwiczący w siadzie o nogach ugiętych twarzą do siebie laska gimnastyczna leży przed stopami, palce stóp obu ćwiczących zawinięte na lasce gimnastycznej,

Ruch: obaj ćwiczący starają się przysunąć stopami laskę gimnastyczną do siebie,

- obaj ćwiczący w postawie wysokiej, jeden z ćwiczących zawija palce stóp na lasce gimnastycznej, która leży na podłodze,

Ruch: ćwiczący przesuwają się po lasce gimnastycznej tak jak papużka przesuwa się po drążku w klatce. Zmiana ćwiczących.

- obaj ćwiczący w siadzie rozkrocznym naprzeciwko siebie laska gimnastyczna pomiędzy ćwiczącymi trzymana w dłoniach przez obu ćwiczących.

Ruch: jeden z ćwiczących ugina ramiona w stawach łokciowych i przyciąga do siebie drugiego ćwiczącego, który w tym samym czasie wykonuje skłon tułowia w przód. Zmiana ról.

- w siadzie rozkrocznym naprzeciwko siebie. Ćwiczenie wykonuje jedna z osób ćwiczących.

Ruch: stopami chwytamy za końce laski gimnastycznej i próbujemy podnieść ją w górę. po udanej próbie zmiana osoby ćwiczącej. Powtarzamy ćwiczenie kilkakrotnie.

- jedna z osób ćwiczących trzyma laskę gimnastyczną prostopadłe do podłoża, druga osoba przyjmuje pozycję w siadzie podpartym o nogach ugiętych laska gimnastyczna między nogami.

Ruch: osoba będąca w siadzie stara się stopami wdrapać jak najwyżej na laskę gimnastyczną. po udanej próbie zmiana ćwiczących.

- ćwiczący w siadzie prostym plecami do siebie jedna z osób ćwiczących trzyma laskę gimnastyczną przed sobą na szerokość barków.

Ruch:

Na 1 – obaj ćwiczący wykonują skłon tułowia w przód

Na 2 – wyprost tułowia z jednoczesnym wznosem ramion w górę i przekazaniem laski gimnastycznej nad głowę do osoby współćwiczącej. Ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie. Odkładamy laski gimnastyczne.

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

W parach przedmuchiwanie piórka. Obaj ćwiczący w siadzie skrzyżnym, jeden ćwiczący trzyma piórko na dłoni przed ustami i przedmuchiwa je do osoby współćwiczącej. Osoba współćwicząca chwyta piórko kładzie na dłoni i przedmuchiwa. Powtarzamy kilka razy.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: kształcenie umiejętności zgodnego korzystania ze wspólnej przestrzeni do zabawy i zabawek

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja jesiennego krajobrazu /późnej jesieni/.

Czynności toaletowe.

cel: zwrócenie uwagi na spuszczenie wody w toalecie po zafatwieniu potrzeb fizjologicznych i dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Obiad.

cel: zwrócenie uwagi na wycieranie ust papierową serwetką po skończonym posiłku.

POPOŁUDNIE**„Portret Świętego Mikołaja” – wyklejanie kulkami z krepiny. /praca grupowa/**

cel: sprawianie radości innym, zachęcenie do estetycznego wykonania pracy, wdrażanie do współdziałania w grupie.

Na stoliku leży brystol a na nim narysowany jest Mikołaj. Dzieci smarują poszczególne części klejem wyklejają portret kulkami z krepiny, które wykonały w ranku. Na zakończenie ozdabiają ramę obrazu, a na odwrocie przyklejają swoje wizytówki /składają podpisy/. Wykonany portret będzie prezentem dla Mikołaja, gdy przyjdzie do naszego przedszkola na „Mikołajki”.

„Najlepszy portret” – zabawa w rozpoznawaniu stanów emocjonalnych.

Pomoce: plansze „Emocje”, rama lub parawan z otworem

cel: kształcenie umiejętności wyrażania emocji takich jak radość, złość, gniew itp. oraz odczytywanie ich u innych dzieci.

Nauczyciel pokazuje obrazki przedstawiające stan emocjonalny, dzieci rozpoznają je i wyrażają mimiką twarzy: radość, złość, gniew, smutek, strach, ból, zdziwienie, itp. Na stoliku ustawiamy ramkę, a za nią krzesło. Każde dziecko siada na krześle, głowę wsuwa w ramę i przyjmuje odpowiedni wyraz twarzy. Pozostałe dzieci odgadują, jaki to stan emocjonalny.

„Znajdź swoją parę” – zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, kształcenie umiejętności przedstawiania stanów emocjonalnych za pomocą mimiki twarzy.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na sygnał: znajdź swoją parę, szukają dziecka, które ma taką samą minę przedstawiającą taki sam stan emocjonalny np. radość.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

Dzień 2

Temat dnia: W KRAINIE ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

Zabawy z wstążkami przy muzyce relaksacyjnej.

cel: kształtowanie koordynacji ruchowej, siły, zręczności, estetyki ruchu, umiejętność dostosowania ćwiczeń do własnych możliwości i potrzeb.

„Wstążki” – ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki” /”Pięciolatek – Razem poznamy świat” cz.2, s.26/.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki, dokładne łączenie kropek bez odrywania ręki od kartki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II Temat: „Jak Mikołaj Święty roznosi prezenty” – wypowiedzi dzieci na podstawie obrazków.

Temat: „Miła niespodzianka dla Hani i Franka” – rysowanie portretu.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie przyjętych zasad i norm.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”, wyszukiwanie znaków oznaczających przejście dla pieszych.

III Zabawa „Zgadnij, o kogo chodzi.”

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania koleżanek i kolegów z grupy po charakterystycznych cechach wyglądu zewnętrznego.

„Kraina Świętego Mikołaja” – budownictwo z różnego rodzaju klocków.

cel: kształcenie wyobraźni przestrzennej, inwencji twórczej dziecka, pomysłowości.

„Rób to, co ja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.”

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko wykonuje dowolny ruch, drugie naśladuje.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

Zabawy ze wstążką.

Pomoce: wstążka dla każdego dziecka lub wycięte paski z krepiny, magnetofon, płyta CD z muzyką relaksacyjną.

cel: kształtowanie koordynacji ruchowej, siły, zręczności, estetyki ruchu, umiejętność dostosowania ćwiczeń do własnych możliwości i potrzeb.

Nauczyciel proponuje pewne ćwiczenia ze wstążką o różnym stopniu trudności. Każde dziecko ćwiczy indywidualnie według własnej koncepcji, upodobań, możliwości i potrzeb.

Proponowane ćwiczenia:

- zygzakowate ruchy wstążką z jednoczesnym wznosem ramion i wspięciem na palce tak aby wstążka nie dotykała podłogi,
- spiralne ruchy wstążką z jednoczesnym wspięciem na palce,
- ruchy ósemkowe wstążki, obszerne i zawężone, /ósemka kreślona w poziomie tzw. „leniwa ósemka”/
- ruchy koliste wstążki – obszerne krążenie ramienia w tył, przód, przed sobą,
- zataczanie koła z obrotem wokół własnej osi.

„Wstążki” – ćwiczenia graficzne typu „połącz kropki” /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.26/.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki, dokładne łączenie kropek bez odrywania ręki od kartki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Jak Mikołaj Święty roznosi prezenty”
– wypowiedzi dzieci na podstawie obrazków.

Cele:

- Stwarzanie sytuacji do wypowiedzi na określony temat,
- Zapoznanie z informacjami dotyczącymi tradycji Mikołajkowych w innych krajach,
- Wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi innych oraz tekstu czytanego przez nauczyciela,
- Rozwijanie logicznego myślenia podczas wypowiedzania się na temat obrazków.

Pomoce: list od Mikołaja, obrazki / „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.11/, magnetofon, małe pudełka lub woreczki, tamburyno, płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.1 nr 12 „Marsz turecki” W.A. Mozart, plansza nr 15 i 16, globus.

Przebieg:

Wizyta listonosza.

Nauczyciel uzgadnia wcześniej z listonoszem, że przyniesie do sali list od Mikołaja. Dzieci siedzą w półkolu przed tablicą, na której umieszczona jest postać Świętego Mikołaja. Nauczyciel wstaje, mówi: witam Was i wykonuje dowolny gest. Następnie każde dziecko kolejno robi to samo, pokazując wymyślony przez siebie gest. Do sali wchodzi listonosz, wita się z dziećmi i informuje, że ma dla nich list /możemy też poprosić sekretarkę aby przyniosła list do sali/.

Odczytanie listu od Świętego Mikołaja.

Przed odczytaniem listu nauczyciel pokazuje dzieciom zaadresowaną kopertę, aby dzieci upewniły się, że list jest adresowany właśnie do nich, a nadawcą jest Święty Mikołaj.

Kochane dzieci!

Na wstępie listu pozdrawiam wszystkich serdecznie. Cieszę się bardzo, że zaprosiliście mnie do waszego przedszkola. Chyba łatwo mnie rozpoznacie, bo ubrany będę w długi, czerwony płaszcz i czerwoną czapkę. Na pewno wiecie też, że mam długą siwą brodę i wąsy.

Mieszkam bardzo daleko- w Laponii. Jest to mroźna kraina leżąca na północy Europy. Dzieci z całego świata przysyłają do mnie listy, w których proszą mnie o najbardziej wymarzone prezenty. Dostałem też listy od dzieci z waszego przedszkola.

Moi pomocnicy - skrzaty w swoich podziemnych fabrykach produkują przez cały rok zabawki.

W Laponii żyje mało ludzi, ale jest dużo reniferów, które mi pomagają. Ciągną sanie pełne worków z prezentami. Na pewno mnie usłyszycie, kiedy będę zbliżał się do waszego przedszkola, ponieważ renifery mają zawieszane na szyjach wesoło brzęczące dzwoneczki. Obiecuję, że niedługo spotkam się z Wami. Bądźcie grzeczni! Jeżeli ktoś z was chciałby jeszcze napisać do mnie list, to może to zrobić i przekazać mi go osobiście podczas wizyty w waszym przedszkolu w dniu moich imienin 6 grudnia.

Do zobaczenia!

Święty Mikołaj

P.S.

Wy także możecie stać się moimi pomocnikami. Dobre słowo, uśmiech czy dobra rada nic nie kosztują, a mogą dawać radość rodzicom, kolegom czy nauczycielom. Sprawiajcie, aby ludzie się uśmiechali.

Rozmowa na temat listu.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat treści listu. Pokazuje dzieciom globus i wyjaśnia, że jest to nasza planeta Ziemia, tylko bardzo pomniejszona. Zaznaczone są na niej lądy i oceany. Nauczyciel odszukuje i wskazuje na globusie Polskę, mówiąc, że jest to kraj, w którym my żyjemy. Następnie pokazuje krainę Świętego Mikołaja- Laponię. Zadaje dzieciom pytania dotyczące wyglądu Mikołaja, np.:

- W co ubrany jest Mikołaj?
- Jakiego koloru ma brodę?

- Gdzie mieszka Św. Mikołaj?
- Jak wygląda ta kraina?
- Jak myślicie? Po czym poznamy, że Mikołaj zbliża się do naszego przedszkola?

„Podajemy paczki z prezentami” - zabawa ruchowa.

Pomoce: małe pudełka lub woreczki, tamburyno, płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.1 nr 12

„Marsz turecki” W.A. Mozart

Dzieci ustawione dookoła dywanu. Przed każdym z nich położone jest pudełko lub woreczek. Maszerują dookoła dywanu w rytm muzyki – W.A. Mozarta „Marsz turecki”. Na sygnał – uderzenie w tamburyno, zatrzymują się, biorą kartoniki lub woreczki i przekazują z rąk do rąk w prawą stronę w rytm muzyki. Na dwa uderzenia w tamburyno, odkładają pudełka lub woreczki /kładą na dywanie/ i maszerują dookoła w rytm muzyki.

„Mikołaj Święty przynosi prezenty” – wypowiedzi dzieci na podstawie serii obrazków /"Pięciolatek – Razem poznajemy świat" cz.2, s.11./

Wysłuchanie ciekawostek o tym, jak w innych krajach dzieci czekają na św. Mikołaja.

W Hiszpanii - dzieci czekają na św. Mikołaja 6 grudnia. Przyżywa on statkiem wraz ze swoim pomocnikiem Czarnym Piotrem. Czarny Piotr ma buzię umorusaną sadzą, gdyż to on wnosi prezenty przez otwór w kominie.

W Austrii - św. Mikołaj pokazuje się w towarzystwie diabłów, które straszą nieposłuszne dzieci.

W Szwecji - do grzecznych dzieci przychodzi skrzat. Przypomina on krasnala z białą brodą. Przynosi on ze sobą worek pełen prezentów.

We Francji - Mikołajowi towarzyszy Klapsiarz, który ma za zadanie rozdzielać klapsy niegrzecznym dzieciom.

W Holandii - prezenty nazywa się niespodziankami. Mały upominek pakuje się w wielkie pudło albo ukrywa w owocu.

We Włoszech - rozdawaniem prezentów zajmuje się staruszka La Befana. Pokutuje w ten sposób za to, że odmówiła schronienia Trzem Królom.

W Danii - Mikołajowi pomagają skrzaty, mieszkające na strychach. Po wigilii dzieci zostawiają dla nich miseczki z mlekiem lub ryżowym puddingiem i bardzo się cieszą, gdy rano znajdują je puste.

2. Plastyka

Temat: „Miła niespodzianka dla Hani i Franka” – rysowanie portretu.

Cele:

- Utrwalenie pojęć: portret i autoportret,

- Kształtowanie świadomości własnego ciała ze szczególnym uwzględnieniem jego symetrii i różnicowania lewej i prawej strony, umiejętności rozumienia informacji przedstawionych w formie symbolu /rozpoznawanie znaczka w sali/,
- Wdrażanie dzieci do korzystania z wiedzy o sobie i innych w trakcie rysowania portretu oraz do estetycznego wykonania pracy /sprawianie radości innym/.

Pomoce: kartka z bloku rysunkowego, kredki, ilustracje przedstawiające portrety

Przebieg:

Wysłuchanie fragmentu listu od Mikołaja.

Nauczyciel czyta fragment listu:

Kochane dzieci!

„Wy także możecie stać się moimi pomocnikami. Dobre słowo, uśmiech czy dobra rada nic nie kosztują, a mogą dawać radość rodzicom, kolegom czy nauczycielom. Sprawiajcie, aby ludzie się uśmiechali.”

Wypowiedzi dzieci na temat „W jaki sposób każdy z nas może stać się świętym Mikołajem i sprawiać radość innym?”

„Sygnały” – zabawa inhibicyjno – incytacyjna.

cel: rozwijanie szybkiej orientacji, ćwiczenie umiejętności koncentrowania się, świadomego pobudzania i hamowania reakcji ruchowej.

Nauczyciel gra na tamburynie. Dzieci biegają w rytmie granym przez nauczyciela po dywanie. Na przerwę, dzieci zatrzymują się i słuchają jaką część ciała wymieni nauczyciel np. noga. Dzieci, stojąc w bezruchu trzymają się za nogę. Gdy nauczyciel ponownie zacznie grać na tamburynie, dzieci biegają po dywanie. Nauczyciel podaje kolejne hasła wymieniając części ciała.

„Znajdź swój znaczek” - zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa.

Na dywanie rozłożone są obrazki ze znaczkami dzieci. Dzieci biegają pomiędzy nimi w rytm muzyki. Na przerwę w muzyce, ustawiają się przy swoim znaczku.

„Lotto” – losowanie, kogo będziemy rysować?

Znaczki leżą na dywanie odwrócone obrazkiem w stronę dywanu, tak aby dziecko nie widziało czy to znaczek. Dzieci losują karteczki/znaczki/.

„Mój kolega” - podanie tematu pracy i przyboru jakim dzieci będą się posługiwały podczas rysowania.

Praca indywidualna dzieci - dzieci rysują wylosowanego kolegę lub koleżankę i przyklejają karteczkę z napisem /znaczkiem/. Narysowana postać na portrecie /kolega-koleżanka/ może mieć czapkę mikołajkową.

Wręczenie wykonanych portretów.

Należy zwrócić uwagę na używanie zwrotów grzecznościowych przez dzieci.

Rozmowa w kręgu – jak czujesz się, gdy dostajesz od kogoś prezent?**Prezentacja prac.**

Dzieci ustawione w kole, każde dziecko trzyma swój portret. W rytmie granym przez nauczyciela na tamburynie dzieci poruszają się wokół dywanu, Na przerwę – zatrzymują się, stają twarzami do środka koła trzymając przed sobą portrety i mówią rymowankę:

„Ha, ha, ha! Ha, ha, ha!

Każdy z nas swój portret ma.”

Zabawę powtarzamy kilka razy, a dzieci mogą mówić rymowankę z różnym natężeniem głosu /cicho, głośno, umiarkowanie/.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie przyjętych zasad i norm.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”, wyszukiwanie znaków oznaczających przejście dla pieszych.

POPOŁUDNIE**Zabawa „Zgadnij, o kogo chodzi.”**

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania koleżanek i kolegów z grupy po charakterystycznych cechach wyglądu zewnętrznego.

Jedno dziecko staje plecami do pozostałych, a ktoś inny (najpierw nauczyciel) opisuje jedno z dzieci z grupy. Dziecko stojące tyłem musi zgadnąć, o kogo chodzi. Kiedy zgadnie wybiera następną osobę, która ma się odwrócić. Trzeba pamiętać, aby opis dawał pozytywny obraz opisywanego dziecka.

„Kraina Świętego Mikołaja” – budownictwo z różnego rodzaju klocków.

cel: kształcenie wyobraźni przestrzennej, inwencji twórczej dziecka, pomysłowości.

„Rób to, co ja” – zabawa ruchowo – naśladowcza.”

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko wykonuje dowolny ruch, drugie naśladuje.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: PRZYJEDŹ DO NAS MIKOŁAJU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

Rysowanie wzorów poprzez łączenie kropek – ćwiczenia graficzne.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki oraz dokładne kolorowanie postaci Mikołaja.

„Zgadnij, co wydało dźwięk?” – zagadki słuchowe.

cel: kształcenie umiejętności rozróżniania dźwięków i kojarzenia ich z odpowiednimi przedmiotami.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II Temat: „Mikołaj” – nauka piosenki. Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska

Temat: „W worku Świętego Mikołaja” – zabawa matematyczna.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: budzenie radości ze wspólnego spaceru z kolegami z grupy.

Zabawa „Wyszukiwanie prezentów”.

cel: kształcenie umiejętności wypowiedzania się na określony temat, mówienie o swoich uczuciach i potrzebach, zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe podczas obdarowywania innych.

„Mikołaj i elfy” – lepienie z plasteliny.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych, doskonalenie umiejętności formowania rzeźby pełnej i płaskorzeźby.

Zabawa „Komu trzeba się ukłonić?”

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, słuchu, umiejętności rozróżniania natężenia dźwięków.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: wdrażanie do poszanowania zabawek.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

Rysowanie wzorów poprzez łączenie kropek – ćwiczenia graficzne. /"Pięciolatek – Razem poznajemy świat" – grafomotoryka s.25/

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki oraz dokładne kolorowanie postaci Mikołaja.

„Zgadnij, co wydało dźwięk?” – zagadki słuchowe.

cel: kształcenie umiejętności rozróżniania dźwięków i kojarzenia ich z odpowiednimi przedmiotami.

Na stoliku leżą różne przedmioty. Nauczyciel uderza nimi np. klockami, łyżeczkami, garnuszkami; uderzanie łyżeczką o pustą szklankę, o szklankę z wodą, klaskanie, darcie papieru, gniecie papieru itp. Zadaniem dzieci jest rozpoznawanie odgłosu i wskazanie przedmiotu jaki go wydaje.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Mikołaj” – nauka piosenki.
Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska

Cele:

- Zapoznanie dzieci z tekstem słownym i melodią piosenki, utrwalenie wiadomości o Mikołaju,
- Kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu treści słownej piosenki, estetyki ruchów, poczucia rytmu,
- Tworzenie miłej, przyjaznej atmosfery podczas zajęć.

Pomoce: plansza nr 15 przedstawiająca Mikołaja, magnetofon, płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”, paski bibuły.

Przebieg:

Słuchanie piosenki „Mikołaj” Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska /płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

MIKOŁAJ

Z okieneczka zerka na nas
Pan Mikołaj stary.
Nosi czapkę, długą brodę
Oraz okulary,

On zakłada ciepłe buty
Aby w świat wyruszyć.

Ma prezenty na swych plecach,
Wór jest bardzo duży.

A na niebie hen wysoko
Gwiazdki jasno świecą
By mógł paczki z prezentami
Zanieść małym dzieciom.

„Och, wreszcie pusty worek,
La lalala la lalala
Do domu wracać mogę,
La lalala la lalala

Pan Mikołaj ma już wolne
I odpocząć może
Aby nabrać sił i jutro
Znów wyruszyć w drogę.

Rozmowa na temat piosenki:

- O kim jest piosenka?
- Jak wygląda Mikołaj?
- Co zakłada na nogi wyruszając w świat i co niesie na plecach?
- Co świeci na niebie hen wysoko?
- Komu rozdaje prezenty Mikołaj?
- Kiedy może Mikołaj wracać do domu i odpocząć?
- Po co Mikołajowi potrzebny jest odpoczynek?

Ilustrowanie piosenki ruchem.

Dzieci stoją dookoła dywanu. Nauczyciel włącza piosenkę , a dzieci ją ilustrują ruchem według wskazówek nauczyciela.

Z okieneczka zerka na nas /dzieci rysują oburącz w powietrzu przed sobą kwadrat

Pan Mikołaj stary. następnie przykładają jedną rękę do czoła i obserwują/

Nosi czapkę, długą brodę /ręce uniesione nad głową tworzą trójkąt, następnie pokazują ręką od brody do pasa – długą brodę /

Oraz okulary, / palce obu rąk - kciuk i wskazujący złączone tworzą koło przykładają do oczu/

On zakłada ciepłe buty / naśladują wkładanie długich butów z cholewkami/

Aby w świat wyruszyć. / marsz w miejscu /

Ma prezenty na swych plecach, / naśladują wkładanie prezentów do worka,

Wór jest bardzo duży. wiązanie go i zarzucanie na plecy /

A na niebie hen wysoko / poruszanie obiema rękami uniesionymi w górę /

Gwiazdki jasno świecą

By mógł paczki z prezentami /naśladują wymowianie i wręczanie paczek dzieciom

Zanieść małym dzieciom. *prawą ręką /*

„Och, wreszcie pusty worek, */ rozkładają ręce na wysokości pasa /*

La lalala la lalala */ klaszczą rytmicznie w ręce /*

Do domu wracać mogę, */ marsz w miejscu /*

La lalala la lalala */ klaszczą rytmicznie w ręce /*

Pan Mikołaj ma już wolne */ ziewają /*

I odpocząć może */ obie dłonie złączone przy policzku/*

Aby nabrać sił i jutro */ głowa przechylona na bok, wsparta na złączonych*

Znów wyruszyć w drogę. *dłoniach, oczy zamknięte – Mikołaj śpi /*

Fragmentaryczna nauka piosenki.

Dzieci powtarzają tekst za nauczycielem na zasadzie „echa”.

„Dmuchamy na wstążki” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci trzymają w ręku paski bibuły /wstążki/ i dmuchają na nie. Nauczyciel zwraca uwagę na wydłużanie fazy wydechu oraz na prawidłowy tor oddechowy.

2. Matematyka

Temat: „W worku Świętego Mikołaja” – zabawa matematyczna.

Cele:

- Doskonalenie umiejętności klasyfikowania przedmiotów ze względu na rodzaj,
- Doskonalenie umiejętności liczenia i porównywania liczebności zbiorów,
- Kształtowanie umiejętności posługiwania się liczebnikami kardynalnymi i porządkowymi.

Pomoce: worek, zabawki, obręcze, tamburyno, magnetofon, płyta CD

Przebieg:

Śpiewanie piosenki „Mikołaj” Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska /płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

Dzieci stoją dookoła dywanu. Nauczyciel włącza piosenkę, a dzieci ją ilustrują ruchem według wskazówek nauczyciela

Z okieneczka zerka na nas */dzieci rysują oburącz w powietrzu przed sobą kwadrat*

Pan Mikołaj stary. następnie przykładają jedną rękę do czoła i obserwują/

Nosi czapkę, długą brodę */ręce uniesione nad głową tworzą trójkąt, następnie*

*pokazują ręką od brody do pasa – długą brodę /
 Oraz okulary, / palce obu rąk - kciuk i wskazujący złączone tworzą koło
 przykładają do oczu/*

*On zakłada ciepłe buty / naśladują wkładanie długich butów z cholewkami/
 Aby w świat wyruszyć. / marsz w miejscu /
 Ma prezenty na swych plecach, / naśladują wkładanie prezentów do worka,
 Wór jest bardzo duży. wiązanie go i zarzucanie na plecy /*

*A na niebie hen wysoko / poruszanie obiema rękami uniesionymi w górę /
 Gwiazdki jasno świecą /
 By mógł paczki z prezentami / naśladują wyjmowanie i wręczanie paczek dzieciom
 Zanieść małym dzieciom. prawą ręką /*

*„Och, wreszcie pusty worek, / rozkładają ręce na wysokości pasa /
 La lalala la lalala / klaszczą rytmicznie w ręce /
 Do domu wracać mogę, / marsz w miejscu /
 La lalala la lalala / klaszczą rytmicznie w ręce /*

*Pan Mikołaj ma już wolne / ziewają /
 I odpocząć może / obie dłonie złączone przy policzku/
 Aby nabrać sił i jutro / głowa przechylona na bok, wsparta na złączonych
 Znów wyruszyć w drogę. dłoniach, oczy zamknięte – Mikołaj śpi/*

„Worek z prezentami” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel kładzie na dywan worek, w którym znajdują się prezenty od Świętego Mikołaja. Wyznaczone przez nauczyciela dzieci wyjmują kolejne przedmioty z worka, nazywają je i odkładają na środek dywanu. Gdy wyjmą już wszystkie wspólnie zastanawiają się jak mogą je podzielić /posegregować/.

Tworzenie zbiorów oraz przeliczanie elementów.

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Nauczyciel prosi by dzieci posegregowały prezenty od Mikołaja, które znajdowały się w worku. Dzieci segregują do 5 obręczy:

- 1 obręcz – 3 lalki
- 2 obręcz – 1 miś
- 3 obręcz – 4 książki
- 4 obręcz – 6 klocków
- 5 obręcz – 2samochody

Następnie odpowiadają na pytania:

- Ile zabawek jest w każdej obręczy?
- Których zabawek jest najmniej, a których najwięcej?

- Ile zabawek jest we wszystkich obręczach razem? /przeliczenie z pomocą nauczyciela/
Układanie obręczy od najmniejszej do największej liczby elementów.

„Prezent w kominie” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel rozkłada na dywanie obręcze - "kominy". Dzieci biegają pomiędzy nimi przy dźwiękach tamburyna. Na przerwę w grze szukają wolnego „komina”. Z każdą rundą ubywa „kominów”, zabawa toczy się aż zostanie jeden.

„O jakie prezenty prosiły dzieci Mikołaja?” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.12.

„Ciuciubabka” – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko z pary ma zasłonięte oczy. Drugie dziecko prowadzi je pomiędzy przeszkodami za pomocą słów. Dziecko z zasłoniętymi oczami musi uważnie słuchać instrukcji kolegi, aby nie potknąć się o przeszkodę.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: budzenie radości ze wspólnego spaceru z kolegami z grupy.

POPOŁUDNIE

Zabawa „Wyszukiwanie prezentów”.

cel: kształcenie umiejętności wypowiedzenia się na określony temat, mówienie o swoich uczuciach i potrzebach, zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe podczas obdarowywania innych.

Na dywanie leżą różne ilustracje przedstawiające ciekawe przedmioty i sytuacje np. zabawki, książki, dzieci bawiące się z dorosłymi, samochody, ubrania, itp. Każde dziecko ma wybrać sobie tę ilustrację, która wyobraża oczekiwany prezent. Każdy może wybrać kilka obrazków. Następnie każde dziecko uzasadnia, dlaczego chciałoby to właśnie dostać. Kiedy już wszyscy opowiedzą, obdarowują się wzajemnie.

Rozmowa w kręgu – jak czujesz się, gdy dostajesz od kogoś prezent?

„Mikołaj i elfy” – lepienie z plasteliny.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych, doskonalenie umiejętności formowania rzeźby pełnej i płaskorzeźby.

Zabawa „Komu trzeba się ukłonić?”

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, słuchu, umiejętności rozróżniania natężenia dźwięków. Dzieci siedzą lub stoją w kole, w dość dużych odstępach. Jedno dziecko wychodzi z sali, pozostałe umawiają się, komu ma się ono ukłonić. Dziecko, które wyszło, wraca, a po-

zostałe rytmicznie klaszczą – cichutko, gdy szukający jest daleko od osoby wyznaczonej i głośniejsze, gdy się do niego zbliża. Gdy jest już całkiem blisko, klaszczą bardzo głośno.

Informacje dla nauczyciela:

Przypominamy dzieciom, aby przyniosły do przedszkola czerwone czapki „mikołajkowe” oraz listy napisane do Mikołaja, aby mu przekazać w dniu wizyty w przedszkolu.

Przez cały tydzień zbieramy też pokarm dla ptaków.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: wdrażanie do poszanowania zabawek.

Dzień 4

Temat dnia: MIKOŁAJKI DLA PTAKÓW

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce.

Zabawy i gry stolikowe: „Skaczące czapeczki”, układanie puzzli, „Kto to taki?”.

cel: ćwiczenie celności, spostrzegawczości, umiejętności łączenia poszczególnych elementów w logiczną całość.

Wyeksponowanie pokarmów dla ptaków przyniesionych przez dzieci - rozmowa na ich temat.

cel: zapoznanie z różnymi rodzajami pokarmów dla ptaków, zachęcenie dzieci do wypowiedzania się na określony temat.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II Temat: „Karmnik – mikołajkowy prezent dla ptaków” - rysowanie kredkami.

Temat: Ćwiczenia koordynacji wzrokowo – ruchowej – zestaw 14

Przybory: laska gimnastyczna.

Wyjście na plac przedszkolny.

cel: przymocowanie karmnika do podłoża. Nасыpanie ziarna, oraz przywieszenie ptasich przysmaków.

III „Poznaj prawdziwą historię Świętego Mikołaja” - wspólne oglądanie filmu dostępnego na serwisach internetowych ogólnodostępnych.

cel: poznanie historii małego chłopca o imieniu Mikołaj, który stał się Świętym Mikołajem.

Zabawa „Podłoga, dach, ptak”.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, koordynacji, szybkiej reakcji na sygnał słowny.

„Mini karmnik” – praca z tektury i tworzywa przyrodniczego.

cel: zachęcenie dzieci do dokarmiania ptaków podczas zimy nie tylko w przedszkolu, ale też i w domu.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie ustalonych zasad i norm.

RANEK

Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce.

Zabawy i gry stolikowe: „Skaczące czapeczki”, układanie puzzli, „Kto to taki?”

cel: ćwiczenie celności, spostrzegawczości, umiejętności łączenia poszczególnych elementów w logiczną całość.

Wyeksponowanie pokarmów dla ptaków przyniesionych przez dzieci - rozmowa na ich temat.

cel: zapoznanie z różnymi rodzajami pokarmów dla ptaków, zachęcenie dzieci do wypowiedziania się na określony temat.

Każde dziecko pokazuje co przyniosło i mówi jakie ptaki najchętniej to jedzą.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Karmnik – mikołajkowy prezent dla ptaków”
- rysowanie kredkami.

Cele:

- Zapoznanie z budową karmnika i jego przeznaczeniem, różnymi rodzajami pokarmów dla ptaków
- Rozwijanie umiejętności logicznego kojarzenia faktów pokazywanych na poszczególnych obrazkach,
- Kształcenie wypowiedzi wielozdaniowych związanych z ilustracjami,
- Wdrażanie do opieki nad ptakami podczas zimy.

Pomoce: karmnik, opaski z ptakami do zabawy ruchowej, obręcz, grzechotka, ilustracje z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.13, kredki, kartki z bloku rysunkowego, sylwetki ptaków do opowiadania /wróbel, sikorka, gołąb, gawron/.

Przebieg:

Rozwiązanie zagadki:

Do tego małego domku
po smakowite okruszki.

Zlatują się wróble, sikorki,
gołąbie i jemiołuszki.

/karmnik/

„O czym marzą ptaki w Mikołajki?” wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji./”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.13/

Nauczyciel pokazuje dzieciom karmnik wykonany przez jednego z rodziców i omawia jego budowę. Następnie umieszcza na nim / przypina/sylwetki ptaków jednocześnie mówiąc opowiadanie:

Maciek razem ze swoim tatą zrobili karmnik dla ptaków. Umieścili go za oknem, nasypali do niego nasion i okruszków, zawiesili też na gwoździu słoninkę. Postanowili schować się za firanką i obserwować, co się będzie działo.

Pierwszy do karmnika przyleciał ciekawy wróbel, porozglądał się, ćwierkał i zaczął jeść okruszki. Za nim przyleciała sikorka i zaczęła skubać zawieszoną na gwoździu słoninkę. Za sikorką przyleciał gołąbek i zaczął dziobać ziarenka słonecznika. A ostatni przyleciał duży gawron, który nie zmieścił się w karmniku i usiadł na jego dachu.

Było mu smutno, że zabrakło miejsca w karmniku. Wszystkie ptaki jadły swoje przysmaki, a on pozostał głodny. Może wy wiecie, co możemy zrobić, aby żaden ptak nie pozostał głodny?

Anna Zabielska

Wypowiedzi dzieci.

- Co możemy zrobić, aby żaden ptak nie pozostał głodny? /np. udekorować drzewko na placu zabaw przysmakami dla ptaków/

Nauczyciel informuje dzieci o tym, iż po zajęciach pójdziemy do ogrodu przedszkolnego i zamocujemy wspólnie karmnik, który wykonał nam tata Maćka.

Zabawa ruchowa "Głodne ptaszki".

Nauczyciel rozdaje opaski dzieciom - ptakom. Na środku dywanu kładzie dużą obręcz - karmnik. Dzieci biegnąc po sali naśladują małe, głodne ptaszki. Na znak nauczyciela (dźwięk grzechotki) zbiegają się do karmnika i palcem naśladują dziobanie ziaren.

„Mikołajkowy karmnik dla ptaków” – rysowanie kredkami.

Wystawa prac dzieci.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 14

Temat: Ćwiczenia koordynacji wzrokowo - ruchowej.

- Rozwijanie koordynacji ruchowo – wzrokowej,
- Nauka współpracy z osobą współwiczającą.

Przybory: laska gimnastyczna.

Wyjście na plac przedszkolny.

cel: przymocowanie karmnika do podłoża. Nасыpanie ziarna, oraz przywieszenie ptasich przysmaków.

POPOŁUDNIE

„Poznaj prawdziwą historię Świętego Mikołaja” - wspólne oglądanie filmu dostępnego na serwisach internetowych ogólnodostępnych.

cel: poznanie historii małego chłopca o imieniu Mikołaj, który stał się Świętym Mikołajem.

Zabawa „ Podłoga, dach, ptak”.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, koordynacji, szybkiej reakcji na sygnał słowny.

Dzieci ustawione w kole, muszą patrzeć na prowadzącego i wskazującym palcem wskazywać dach, ptaka lub podłogę w zależności od słowa wypowiedzianego przez nauczyciela. Słowa i ruchy prowadzącego nie zawsze są zgodne. Kto się pomyli, daje „fant”.

„Mini karmnik” – praca z tektury i tworzywa przyrodniczego.

cel: zachęcenie dzieci do dokarmiania ptaków podczas zimy nie tylko w przedszkolu, ale też i w domu.

Dzieci smarują rolkę tektury / połowa rolki od papieru toaletowego / kremem orzechowym i obsypują ziarnami. Następnie przeciągają wstążkę przez wcześniej wykonany otwór w rolce papieru. Próbują związać wstążkę ,a w razie trudności proszą o pomoc nauczyciela. Wykonany „mini karmnik zabierają ze sobą idąc do domu i wieszają na balkonie

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie ustalonych zasad i norm

Dzień 5

Temat dnia: ODWIEDZIŁ NAS MIKOŁAJ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

Zabawa „Kto ma czapkę?”

cel: kształcenie umiejętności rytmicznego wykonywania określonych czynności.

„Głuchy telefon” – zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do uważnego słuchania tego, co mówią inni oraz płynnego i dokładnego przekazywania informacji, przypomnienie znaczenia słowa „Mikołajki”.

„Dmuchamy baloniki” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II Temat: „IMIENINY ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA czyli MIKOŁAJKI W PRZEDSZKOLU” – uroczystość.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: podążanie śladami Mikołaja, witanie się z napotkanymi podczas spaceru osobami /mówienie im „Dzień dobry!”.

III Zgaduj-zgadula: „Co wiemy o Mikołaju?”

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących zwyczajów Mikołajkowych.

„Zabawa z balonami”

cel: wytworzenie miłej, pogodnej atmosfery, relaksacja.

Zabawa „Niekosztowny prezent”.

cel: zwrócenie uwagi na to, iż chcąc kogoś obdarować, nie musimy być bogaci i mieć dużo pieniędzy, wystarczy miły gest, uśmiech, serdeczny uścisk dłoni.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

Zabawa „Kto ma czapkę?”

cel: kształcenie umiejętności rytmicznego wykonywania określonych czynności.

Wszystkie dzieci siadają w kręgu i podają sobie kolejno czapkę „mikołajkową”: należy wziąć czapkę, włożyć ją na głowę, wstać, uklonąć się, usiąść i podać czapkę dalej. Pod-

czas wykonywania tych czynności gra muzyka. Czynności trzeba wykonywać szybko, ponieważ gdy muzyka przestanie grać, dziecko, które w tym momencie jest w posiadaniu czapki, musi oddać „fant”.

„Głuchy telefon” – zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do uważnego słuchania tego, co mówią inni oraz płynnego i dokładnego przekazywania informacji, przypomnienie znaczenia słowa „Mikołajki”.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel rozpoczyna zabawę mówi bardzo cicho słowo dziecku siedzącemu obok, następnie słowo to jest przekazywane kolejno. Kiedy dojdzie do ostatniej osoby sprawdzamy czy dzieci dobrze usłyszały i przekazały. W dalszej części zabawy możemy przekazywać krótkie zdania. Słowo wypowiedziane przez nauczyciela to:

- „Mikołajki”. Na zakończenie przypominamy dzieciom, co oznacza to słowo. Mikołajki to dzień, w którym Mikołaj ma imieniny.

„Dmuchamy baloniki” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy.

Każde dziecko otrzymuje balonik i nadmuchuje go. Balonikami dekorujemy salę na przyjęcie Mikołaja.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 14.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia 2. Muzyka

Temat: IMIENINY ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA
czyli MIKOŁAJKI W PRZEDSZKOLU – uroczystość.

Cele ogólne :

- pielęgnowanie zwyczajów mikołajkowych
- stwarzanie okazji do okazywania pozytywnych uczuć (radość z otrzymywania prezentów oraz obdarowywania nimi innych)
- utrwalenie wierszy i piosenek,
- prezentowanie umiejętności wokalnych podczas śpiewania piosenki
- doskonalenie umiejętności komunikowania się, współpracy w grupie
- używanie form grzecznościowych

Środki dydaktyczne: worki na prezenty, płyty CD, magnetofon, strój Mikołaja oraz czapki dla pomocników, prezenty dla dzieci, prezent dla Mikołaja oraz listy napisane przez dzieci, skrzynka na listy, dekoracja sali.

Informacje dla nauczyciela:

W tygodniu poprzedzającym Mikołajki, dzieci:

- *napisały i wysłały zaproszenie dla Mikołaja,*
- *napisały /narysowały/ listy do Mikołaja,*
- *wykonały skrzynkę na listy do Mikołaja,*
- *przygotowały również prezent dla Mikołaja /portret/ oraz krótką prezentację.*

Przebieg:

Dzieci siedzą po turecku na dywanie. Dzisiaj spotkają się z Mikołajem, którego zaprosiły do przedszkola z okazji jego imienin.

Propozycje zabaw z dziećmi w czasie oczekiwania na Mikołaja

Dzieci mają dokończyć zdanie:

Jestem (opisując jednym słowem siebie)

Chcę dostać (podaję dwa swoje marzenia, które chcą by spełnił Mikołaj)

Zabawa „Mikołaj maszeruje po śniegu”

Dzieci chodzą w miejscu i bardzo powoli dotykają prawym łokciem lewego kolana i następnie lewym łokciem prawego kolana (ruchy naprzemienne). Dzieci naśladują chodzenie po głębokim śniegu (wysokie unoszenie nóg)

Zabawa ortofoniczna „Okrzyki Mikołaja”

Wybrane dziecko – Mikołaj – woła głośno: Hej, hej! Hop- hop! Hu – hu! Hi – hi!, a pozostałe dzieci jak echo powtarzają za nim.

Wołamy Mikołaja.

Wszystkie dzieci coraz głośniej wołają Mikołaja:

„Mikołaju, Mikołaju wszystkie dzieci już czekają!

Tymczasem pomocnicy Mikołaja /osoby wyznaczone przez nauczyciela/ zapraszają gościa do przedszkola i prowadzą do dzieci.

Powitanie Mikołaja.

Dzieci śpiewają na melodię krakowiaka lub recytują /płyta CD „Muzyka na każdą okazję – wersje instrumentalne” nr11/:

Na łąki, na pola, biały śnieżek leci,
Już święty Mikołaj, śpieszy się do dzieci.
Słychać srebrny dzwonek, a wiatr głos ten niesie
Po łąkach, po polach, po szerokim lesie

Czekając cierpliwie stańcie dookoła
Już święty Mikołaj wchodzi do przedszkola.

Przyjdzie tutaj do nas , my go ugościmy
Sto lat! – zaśpiewamy i prezent wręczymy.

Powitanie Mikołaja, który do nas przyszedł:

Witaj Świąty Mikołaju,
Jak się masz ?
Wszyscy cię witamy, wszyscy cię kochamy,
Bądź wśród nas!

Wspólna zabawa z Mikołajem – taniec integracyjny „Karuzela” /płyta CD „Muzyka na każdą okazję – wersje wokalne” nr 10/

Prezentacja części artystycznej przygotowanej przez dzieci.

- * Złożenie Mikołajowi życzeń z okazji imienin oraz wręczenie prezentu wykonanego przez dzieci /portret Mikołaja/.
- * Śpiewanie piosenki pt.: „Mikołaj” /płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/
- * Przekazanie skrzynki pocztowej z listami napisanymi przez dzieci.
- * Przedstawienie Mikołajowi Misia Normana z prośbą , aby pamiętał również o nim w czasie świąt.
- * Śpiewanie piosenki pt.: „Miś Norman” /płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

Mikołaj rozdaje dzieciom prezenty – paczkę ze słodyczami i obiecuje, że przybędzie do nich jeszcze do domu.

Mikołaj mówi do dzieci:

Przyjemnie jest kogoś obdarowywać. Bardzo mi miło, gdy widzę, iż prezentem sprawiłem komuś radość. Mnie jednak nikt prezentów nigdy nie dawał. Jestem Wam bardzo wdzięczny za zaproszenie do waszego przedszkola, za prezenty, którymi mnie obdarowaliście. Sprawiliście mi tym wiele radości.

Postaram się też przeczytać wszystkie wasze listy te, które napisaliście wcześniej i te , które przekazaliście Mi dzisiaj we własnoręcznie robionej skrzynce.

Powrócę do Was i zawitam do waszych domów w dniu Wigilii wraz z pojawieniem się pierwszej gwiazdki na niebie. Wpatrujcie jej...

Dzieci dziękują za prezenty i przyrzekają być grzeczne.

Pożegnanie Mikołaja uściskiem dłoni.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: podążanie śladami Mikołaja, witanie się z napotkanymi podczas spaceru osobami /mówienie im „Dzień dobry!”.

Dzieci mogą spacerować w „mikołajkowych czapkach”.

POPOŁUDNIE

Zgaduj-zgadula: „Co wiemy o Mikołaju?”

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących zwyczajów Mikołajkowych.

Dzieci odpowiadają na pytania, Kto odpowie poprawnie otrzymuje od nauczyciela balon.

Gdzie mieszka Mikołaj? (*w Laponii*)

Kiedy obchodzi imieniny Mikołaj? (*6 grudnia*)

Jaki kolor jest ulubiony przez św. Mikołaja? (*czerwony*)

W czym przynosi prezenty św. Mikołaj? (*w worku*)

Jakim pojazdem porusza się św. Mikołaj po świecie? (*saniami*)

Jakie zwierzęta ciągną sanie św. Mikołaja? (*renifery*)

W jaki sposób św. Mikołaj podrzuca dzieciom prezenty? (*przez komin*)

Kto pomaga św. Mikołajowi w przygotowaniach prezentów? (*elfy*)

Skąd św. Mikołaj wie, co dzieci chcą otrzymać od niego? (*dzieci piszą listy*)

Co dostają od św. Mikołaja niegrzeczne dzieci? (*różgę*)

„Zabawa z balonami”

cel: wytworzenie miłej, pogodnej atmosfery, relaksacja.

- odbijanie balonika przez każde dziecko tak, aby nie spadł na podłogę,
- odbijanie balonika w kole przez wszystkie dzieci,
- dzieci dobierają się parami i wykonują balonem „masażyki”,
- dzieci ustawione w kole przekazują sobie balonik w trakcie trwania piosenki.

W pewnym momencie n-l zatrzymuje nagranie a osoba, u której zostanie balonik, odpada z zabawy.

Zabawa „Niekosztowny prezent”.

cel: zwrócenie uwagi na to, iż chcąc kogoś obdarować, nie musimy być bogaci i mieć dużo pieniędzy, wystarczy miły gest, uśmiech, serdeczny uścisk dłoni.

Na prośbę nauczyciela dzieci tworzą koło i przekazują sobie podarunki, których nie trzeba kupować (np. uścisk dłoni, uśmiech, miłe i ciepłe słowa ...).

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

TEMAT KOMPLEKSOWY: NADCHODZI ZIMA

Dzień 1

Temat dnia: PIERWSZY ŚNIEG

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat ilustracji.

cel: określanie charakterystycznych cech zimowego krajobrazu.

„Śniegowe płatki” – wydzieranie z papieru.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych, kształcenie inwencji twórczej dziecka po-
mysłowości.

„Dmuchamy na płatki śniegu”- ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, zwiększenie wydolności płuc.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie kolejnych etapów mycia rąk.

II Temat: „Zima”- wprowadzenie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Temat: Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym cia-
łem – zestaw 15.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: przestrzeganie ustalonych zasad, pozostawienie porządku w sali po skoń-
czonej zabawie.

Wyjście na plac przedszkolny

cel: obserwacja śladów na śniegu pozostawionych np. przez ptaki.

Czynności toaletowe.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety oraz przed
posiłkami.

Obiad - zachęcenie dzieci do zjadania surówek ze względu na ich walory od-
żywcze.

**III „Ślady na śniegu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy
świat” cz.2, s.14.**

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, umiejętności rozróżniania śladów pozosta-
wionych na śniegu.

„Idzie zima” – zabawa ruchowa.

cel: kształtowanie orientacji w schemacie własnego ciała, dostosowanie ruchów do treści słownej.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

RANEK

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat ilustracji.

cel: określanie charakterystycznych cech zimowego krajobrazu.

„Śniegowe płatki” – wydzieranie z papieru.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych, kształcenie inwencji twórczej dziecka pomysłowości. Każde dziecko otrzymuje kartkę papieru i wydziera według własnej inwencji twórczej płatki śniegowe.

„Dmuchamy na płatki śniegu” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, zwiększenie wydolności płuc.

Dzieci biorą do ręki papierowe płatki śniegu i dmuchają na nie.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

„Idziemy na sanki” – marsz po obwodzie koła.

„Wirujące płatki śniegu” – zabawa ruchowa orientacyjno- porządkowa.

Dzieci rozkładają ręce w bok, kręcą się wokół własnej osi, na sygnał słuchowy – klaśnięcie, płatki opadają na ziemię – dzieci kładą się na dywanie.

„Podążamy za tropem” – zabawa ruchowa z elementem podskoku.

dzieci dobierają się parami. Jedna osoba porusza się po sali w dowolny sposób, druga idzie za nią starając się dokładnie powtórzyć jej ruchy (np. skoki na jednej nodze, duże kroki, stopa za stopą, podskoki obunóż).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie kolejnych etapów mycia rąk.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Zima” - wprowadzenie wiersza Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z charakterystycznymi cechami zimy, pięknem zimowego krajobrazu,

- Kształcenie umiejętności układania prostych zdań do ilustracji oraz dzielenia ich na słowa,
- Ćwiczenie pamięci, logicznego myślenia, koncentracji uwagi, spostrzegawczości.
- Wdrażanie do uważnego słuchania recytacji nauczyciela.

Pomoce: ilustracje z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, ilustracje na gazetce tematycznej, tamburyno, magnetofon, płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2, nr 12.

Przebieg:

Słuchanie wiersza recytowanego przez nauczycielkę pt. „Zima”

Mroźna zimo, piękna pani,
Czy już zawsze będziesz z nami?
Daj nam śniegu, trochę lodu,
Grudniowego garstkę chłodu.
Chcemy jeździć na saneczkach,
I na nartach po górceczkach.
Chcemy lepić dziś bałwana,
Śniegowego super pana.
Śnieżek będzie i lód też,
To jest zima, przecież wiesz.
Będę z wami aż do wiosny,
Zanim spadnie śnieżek z sosny.

Dorota Kossakowska

Wypowiedzi dzieci na temat wysłuchanego wiersza.

- O co proszą dzieci Panią Zimę?
- Co chcemy robić zimą?
- Jak długo będzie zima z nami?

Fragmentaryczna nauka wiersza.

„Wiatr i śnieżynki” – zabawa ruchowa orientacyjno –porządkowa.

Gdy wieje wiatr (nauczyciel gra na tamburynie) dzieci – śnieżynki biegają po sali (wirują na wietrze). Gdy tamburyno milknie (wiatr przestaje wiać), dzieci – śnieżynki spadają na ziemię – przysiad podparty.

„Skąd się bierze śnieg?” – rozmowa z dziećmi.

Dzieci próbują wyjaśnić pochodzenie śniegu, dzielą się swoimi doświadczeniami i spostrzeżeniami. Nauczyciel zbiera wszystkie informacje i opowiada w jaki sposób powstaje śnieg.

Informacje dla nauczyciela:

Śnieg – opad atmosferyczny w postaci kryształków lodu o kształtach głównie sześcioramiennych gwiazdek, łączących się w płatki śniegu. Po opadnięciu na ziemię tworzy porowatą pokrywę śnieżną, także nazywaną śniegiem. Śnieg powstaje, gdy w chmurach para wodna krystalizuje, (resublimacja), tworząc kryształy lodu.

Co przykrył śnieg? – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.14. cel: ćwiczenie słuchu fonematycznego, umiejętności układania prostych zdań do ilustracji oraz dzielenia ich na słowa.

Zabawa „Zimowe echo”.

Dzieci poruszają się po sali w rytm muzyki C. Debussy pt. „Tańczący śnieg” /płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2, nr 12. Na przerwę w muzyce nauczyciel mówi po 2 wersy wiersza „Zima”, a dzieci powtarzają za nim na zasadzie echa.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 15.

Temat: Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym ciałem.

- Rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość,
- Doskonalenie orientacji w przestrzeni,
- Kształcenie umiejętności panowania nad własnym ciałem podczas ćwiczeń o zachwia-nej równowadze.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Powtarzamy wierszyk i wykonujemy ruchy zawarte w tekście.

Prawa rączka, lewa rączka, (wyciągamy raz prawą rękę w przód, potem lewą)

Sprawdźmy czoło czy gorączka (dotykamy dłońmi czoła)

Oko prawe, oko lewe, (paluszkami prawej rączki wskazujemy raz prawe raz lewe oko)

Spójrz na Krzysia, spójrz na Ewę, (patrzymy wzrokiem w prawą stronę, a potem w lewą)

Prawa nóżka, lewa nóżka (wysuwamy w przód raz jedną raz drugą nóżkę)

Chęć skakania ma jak kózka, (podskakujemy w miejscu jak kózki)

Z przodu brzuszka, z tyłu pupa (dłońmi dotykamy brzuszka, a potem pupy)

Trochę wyżej plecki mamy (ramiona wyciągamy w górę i staramy się dotknąć dłońmi łopatek)

Rączki w bok wyciągamy,

I w wiatraczki się zmieniamy (wyciągamy ramiona w bok i kręcimy się dookoła własnej osi naśladując wiatraczki).

Część główna

Dzieci po części wstępnej ustawione są w rozsypance i przechodzimy do ćwiczeń, każde ćwiczenie powtarzamy 3 razy:

Ręce w górę, wznos w przód prawej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w górę, wznos w przód lewej nogi lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos lewej nogi w bok lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos lewej nogi w tył lekko nad podłogę, wytrzymaj w tej pozycji 5 sekund,

Ręce w bok, wznos prawej nogi w przód, podskakujemy 5 razy na lewej nodze, zmiana nogi ćwiczącej,

Pozycja rozkrok ramiona w bok:

Ruch: na 1 - podskokiem przejście do pozycji o nogach złączonych i ramiona w dół, na

2 – podskokiem przejście do rozkroku i ramiona w bok,

Pozycja wykrok prawą nogą w przód, ramiona w bok.

Ruch: na 1 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli lewa noga w przód ramiona pozostają bez zmian,

na 2 – podskokiem zmiana nogi wykroczonej czyli prawa noga w przód ramiona pozostają bez zmian

- podskokiem obrót wokół własnej osi o 180 stopni, obracamy się raz przez prawe ramię raz przez lewe ramię,

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po jednej chusteczce higienicznej wykonują leżenie tyłem, chusteczkę kładą na twarz, wykonują wdech nosem i wydech ustami tak, żeby chusteczka uniosła się ponad twarz, powtarzamy kilkakrotnie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: przestrzeganie ustalonych zasad, pozostawienie porządku w sali po skończonej zabawie.

Wyjście na plac przedszkolny

cel: obserwacja śladów na śniegu pozostawionych np. przez ptaki.

Nauczyciel przed wprowadzeniem dzieci na plac prosi, aby dzieci zaobserwowały czy na śniegu są jakieś ślady.

Czynności toaletowe.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety oraz przed posiłkami.

Obiad - zachęcenie dzieci do zjedania surówek ze względu na ich walory odżywcze.

POPOŁUDNIE

„Ślady na śniegu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s. 14.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, umiejętności rozróżniania „właścicieli” śladów pozostawionych na śniegu.

„Idzie zima” – zabawa ruchowa.

cel: kształtowanie orientacji w schemacie własnego ciała, dostosowanie ruchów do treści słownej.

Dzieci dobierają się parami i zwracają twarzami do siebie. Nauczyciel mówi rymówkę:

*Idzie zima, idzie już /dzieci maszerują w miejscu zwrócone twarzami do siebie/
Idzie tęgi, tęgi mróz /maszerując w miejscu pocierają dłońmi o ramiona/
Śnieżek prószy wokół nas /obracają się wokół własnej osi z rękoma uniesionymi
Na zabawę nadszedł czas w górę naśladując padający śnieg/
Jeden, dwa, trzy, przymarzamy my! /kłaśnięcie trzy razy w ręce kolegi lub
koleżanki z pary i zatrzymanie złączonych dłoni w bezruchu- przymarzanie/*

Nauczyciel mówi: „Wyobraźcie sobie, że Wasze ciało jest zamrożone i dlatego musicie stać nieruchomo. Zaczniemy rozmrażanie od paluszków. Ruszają się tylko Wasze palce... kolejno rozmrażamy różne części ciała i tylko te, które są rozmrożone, mogą się poruszać. Teraz mogą się poruszać Wasze dłonie...”. Następnie nauczyciel informuje dzieci o kolejno rozmrażanych częściach ciała: ramionach do łokcia, całej ręki, głowy, barków, tułowia, jednej nogi, drugiej nogi – a potem jeszcze stóp.

Na zakończenie zabawy wszyscy mocno potrzęsają rękami i nogami. Zabawę możemy powtarzać w zależności od potrzeb, a także z muzyką.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

Dzień 2

Temat dnia: KRÓLOWA ŚNIEGU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

„Śniegowe płatki” –ćwiczenia graficzne.

cel: kształcenie umiejętności rysowania po liniach, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki.

Recytacja wiersza Doroty Kossakowskiej pt.: „Zima”

cel: zachęcenie do recytacji indywidualnej, zwrócenie uwagi na prawidłową postawę.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II Temat: „Królowa śniegu ” – opowiadanie nauczyciela na podstawie baśni H.Ch. Andersena.

Temat: „Pałac Królowej Śniegu” – rysowanie świecą oraz malowanie farbą.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: bezpieczne poruszanie się po śliskiej nawierzchni.

III Zabawy z kostką

cel: doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 6, kształcenie szybkiej orientacji na sygnał wzrokowy.

„Królowa Śniegu” – ćwiczenie z książki „ Pięciolatek - Razem poznajemy świat” cz.2, s.16

cel: zachęcenie do wypowiadania się na temat wysłuchanego utworu, wdrażanie do dokładnego kolorowania postaci.

„Trzaskający lód” - strzelanie z folii bąbelkowej w dowolny sposób.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

„Śniegowe płatki” –ćwiczenia graficzne /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafo-motoryka s.28/

cel: kształcenie umiejętności rysowania po liniach, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki.

Recytacja wiersza pt.: "Zima" Doroty Kossakowskiej.

cel: zachęcenie do recytacji indywidualnej, zwrócenie uwagi na prawidłową postawę.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Królowa śniegu” – opowiadanie nauczyciela na podstawie baśni H.Ch. Andersena.

Cele:

- Nabywanie umiejętności analizowania treści utworu, określanie i nazywanie emocji,
- Próba określenia i nazywania emocji tj. radość, złość, smutek i zdziwienie,
- Ocena postępowania głównych bohaterów,
- Wprowadzenie dzieci w świat baśni i fantazji,
- Kształtowanie umiejętności właściwego współżycia w grupie, właściwych relacji między dziećmi

Pomoce: opowiadanie, ilustracja w książce „Pięciolatek - Razem poznajemy świat” cz.2, s.16, plansze „Emocje dzieci w wieku przedszkolnym”, tamburyno.

Przebieg:

Powitanie w kręgu – zabawa "Iskierka przyjaźni".

Dzieci stoją w kole, nauczyciel puszcza iskierkę przyjaźni i czeka aż do niego powróci. Zabawa zaczyna się słowami;

"Iskierkę przyjaźni puszczam w krąg,
Niechaj powróci do moich rąk".

Słuchanie bajki pt.: „ KRÓLOWA ŚNIEGU „ – Dorota Kossakowska

W pewnym mieście mieszkali Gerda i Kaj. Byli sąsiadami i często odwiedzali się. Ich miasto słynęło z tego, że było w nim mnóstwo kwiatów. Najpiękniejsze kwiaty rosły w ogrodzie Kaja i Gerdy. Wiosną rodzice Kaja i Gerdy przygotowywali skrzynki z ziemią, aby zasiać tam różnorodne kwiaty. Najpiękniej wyglądały róże. Były to ulubione kwiaty dzieci. Kaj i Gerda często wspólnie spędzali czas bawiąc się i pielęgnując kwiaty. Zimą dzieci oglądały spadające z nieba płatki śniegu. Pewnego razu jeden z płatków usiadł na brzegu skrzynki i zaczął rosnąć. I nagle pojawiła się piękna pani w białej sukni. Uśmiechała się do Kaja, ale chłopiec wystraszył się jej i uciekł. Pewnego dnia dzieci siedziały w ogródku i oglądały

książki. Nagle Kaj powiedział, że coś mu wpadło do oka i zakłuło w serce. Był to pyłek z rozbitego lustra złego czarownika. Od tej pory Kaj zmienił się. Wyśmiewał się z Gerdy, że jest brzydka i nic nie potrafi robić. Dokuczał innym dzieciom i niszczył róże w ogrodzie. Pewnej zimy Kaj przyglądał się płątkom śniegu. Porównywał je do kwiatów kwitnących w ogrodzie. Nagle wyszedł z domu, wziął sanki i poszedł na rynek, aby pojeździć na sankach. Nagle na rynek zajechały duże sanie. Kaj przyczepił do nich swoje saneczki i wyjechał za miasto. Sanie szybko pędziły w nieznanym kierunku. Kaj przestraszył się, chciał odczepić swoje sanki, ale one mocno trzymały się dużych sań. Siedząca w saniach kobieta odwróciła się i uśmiechnęła do chłopca. Kaj rozpoznał w niej Królową Śniegu. Królowa zaprosiła go do sań i pocałowała w czoło. Chłopcu wydawało się, że zamarza. Powoli zaczął zapominać o rodzicach, babci, Gerdzie. Kaj odjechał z Królową Śniegu do jej krainy. Nikt nie wiedział co się z nim stało. Gerda bardzo tęskniła za Kajem. Płakała całą zimę, a wiosną rozpoczęła poszukiwania przyjaciela. Poszła nad rzekę. Prąd rzeki zaniósł Gerdę do staruszki, która zaopiekowała się dziewczynką. Była to wróżka, która chciała zatrzymać Gerdę u siebie. Poczęstowała ją wiśniami i uczesała jej włosy złotym grzebieniem. Gerda powoli zaczęła zapominać o Kaj i babci. Dziewczynka zamieszkała u staruszki. Biegała po ogrodzie pełnym kwiatów, w którym nie było ani jednej róży. Wróżka ukryła je przed Gerdą, aby nie przypominały jej przyjaciela. Pewnego dnia dziewczynka w kącie ogrodu znalazła małą różyczkę zapomnianą przez wróżkę. Wszystko sobie wtedy przypominała. Swój ogród, babcię, Kaja. Szybko uciekła z domu wróżki. Po drodze spotkała wronę, której opowiedziała o Kaj i swoich poszukiwaniach. Wrona powiedziała, że Kaj mieszka w pałacu z księżniczką. Pomogła Gerdzie dostać się do pałacu, ale okazało się, że to nie Kaj. Gerda opowiedziała księżniczce o tym, że szuka Kaja. Księżniczkę wzruszyła opowieść dziewczynki. Ofiarowała jej nowe byty, owoce, ciasteczka i złotą karetę, aby mogła dalej szukać Kaja. Gerda wyruszyła w drogę. Gdy jechała przez las napadli ją rozbójnicy. Przed śmiercią z rąk rozbójników uratowała Gerdę mała rozbójniczka. Dziewczynka opowiedziała rozbójnicze o przyjacielu, którego szuka. Gołębie, które mieszkały z rozbójniczką powiedziały, że Kaj mieszka z Królową Śniegu. Rozbójniczka postanowiła pomóc Gerdzie. Dała dziewczynce swojego Rena, który zawiózł ją do starej Eskimoski. Eskimoska powiedziała, że Kaj ma w sercu kawałek lustra i to przez niego chłopiec zmienił się i nie pamięta o Gerdzie. Powiedziała też, że Gerda sama może pokonać Królową Śniegu, bo dobroć, miłość i niewinność to klucze, które otworzą drzwi do pałacu Królowej Śniegu. A to wszystko posiada Gerda. Ren zawiózł Gerdę do ogrodu królowej. Dziewczynka pokonała wszystkie strażę królowej i dotarła do pałacu. Było w nim pusto i cicho. Pałac wypełniał lód i śnieg. Na środku lodowego jeziora siedziała królowa. Gerda zauważyła też Kaja. Siedział u stóp królowej i układał z lodowych kawałków różne wyrazy. Potrafił ułożyć wszystkie słowa oprócz jednego. Nie umiał ułożyć słowa kocham. Królowa Śniegu swymi pocałunkami zamroziła jego serce. Kaj nie poznał Gerdy. Dziewczynka zaczęła płakać. Jej gorące łzy rozpuściły lód, który był w sercu Kaja. Wraz z nim wypłynął też kawałek lustra, który tam tkwił. Wtedy Kaj rozpoznał Gerdę. Zaczął płakać, a wraz ze łzami wypłynęły z oczu okruchy lustra. Kaj i Gerda zaczęły śpiewać i tańczyć. Uciekli z pałacu, wsiedli na Rena, który zawiózł ich do domu. Dzieci znowu mogły wspólnie bawić się, śpiewać, pielęgnować kwiaty. Miłość Gerdy

uratowała Kaja. Ludzie, którzy jej pomagali widzieli jej odwagę i poświęcenie. Dobre serce Gerdy pomogło pokonać wszystkie przeciwności losu.

Rozmowa na temat opowiadania.

Wyłonienie głównych bohaterów, próba oceny ich postępowania.

Udzielenie odpowiedzi na pytanie: - „Co to znaczy mieć dobre serce?”

Określanie emocji /słownie i za pomocą plansz /.

Jak czuli się Kaj i Gerda, gdy bawili się razem w ogrodzie?

Co czuł Kaj w pałacu Królowej Śniegu?

Jak czuła się Gerda, kiedy Kaj jej nie poznał?

„Idzie zima” – zabawa ruchowa.

cel: kształtowanie orientacji w schemacie własnego ciała, dostosowanie ruchów do treści słownej.

Dzieci dobierają się parami i zwracają twarzami do siebie. Nauczyciel mówi rymowanąkę:

Idzie zima, idzie już /dzieci maszerują w miejscu zwrócone twarzami do siebie/

Idzie tęgi, tęgi mróz /maszerując w miejscu pocierają dłońmi o ramiona/

Śnieżek prosi wokół nas /obracają się wokół własnej osi z rękoma uniesionymi/

Na zabawę nadszedł czas w górę naśladując padający śnieg/

Jeden, dwa, trzy, przymarzamy my! /kłaśnięcie trzy razy w ręce kolegi lub

koleżanki z pary i zatrzymanie złączonych dłoni w bezruchu- przymarzanie/

Nauczyciel mówi: „Wyobraźcie sobie, że Wasze ciało jest zamrożone i dlatego musicie stać nieruchomo. Jeżeli chcecie się rozmrozić musicie powiedzieć sobie miłe słowa. Dzieci, które to wykonały są rozmrożone, mogą się poruszać.

Na zakończenie zabawy wszyscy przytulają się do siebie mówiąc słowo np. “dziękuję”.

Zabawę możemy powtarzać w zależności od potrzeb, a także z muzyką.

2. Plastyka

Temat: „Pałac Królowej Śniegu” – rysowanie świecą oraz malowanie farbą.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z nową techniką malowania świecą,
- Kształcenie umiejętności zamalowywania kredkami całej powierzchni kartki,
- Wdrażanie do zachowania ładu i porządku w miejscu pracy.

Pomoce: „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” wycinanka s.17, świece, pędzle, farby, nożyce, ceraty do zabezpieczenia stołów.

Przebieg:

Jestem mroźna, śnieżna Pani
 przyjechałam do was pięknymi saniami.
 Mieszkam w domu skutym lodem
 jak się ten dom nazywa ? nie powiem! /pałac/

Zapoznanie z nową techniką oraz pokazanie sposobu wykonania pracy.

Nauczyciel wykonuje rysunek świecy na kartce papieru. Rysuje np. figury geometryczne znane dzieciom tj. koło, trójkąt i kwadrat. Pokazuje rysunek i pyta czy jest on widoczny? Następnie zamalowuje kartkę farbą niebieskim kolorem. Pokazuje dzieciom uzyskany efekt /widoczny rysunek figur geometrycznych/.

Praca dzieci.

Dzieci siadają do stolików. Przed wykonaniem właściwego rysunku robią kilka prób na kartce, aby zobaczyć, jakie efekty można osiągnąć w tej technice i z jaką siłą nacisku świecy należy rysować.

Następnie przystępują do wykonania właściwej pracy – pałacu Królowej Śniegu /"Pięciolatek – Razem poznajemy świat" – wycinanka s.17.

– Rysowanie białą kredką świecową lub świecą po szarych liniach /obrysach/ zamku Królowej Śniegu.

– Kolorowanie okien według podanego wzoru lub własnego pomysłu.

– Wycięcie kartki po linii.

– Pomalowanie farbą akwarelową.

Czynności organizacyjno – porządkowe: porządkowanie miejsca pracy.

„Zaprzęgi” – zabawa bieżna.

Dzieci dobierają się parami i tworzą zaprzęgi (konik i sanki). Przy muzyce „Zima” Vivaldiego przemieszczają się po sali w ustalonym kierunku. Na sygnał nauczyciela dzieci zamieniają się miejscami.

Ekspozycja prac dzieci.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: bezpieczne poruszanie się po śliskiej nawierzchni.

POPOŁUDNIE

Zabawy z kostką

cel: doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 6, kształcenie szybkiej orientacji na sygnał wzrokowy.

Nauczyciel zaprasza dzieci na środek sali i proponuje im zabawy z kostką. Pokazuje kostkę do gry i mówi, że zadania ruchowe wybierane dziś będą losowo.

Wyjaśnia, że gdy na kostce wypadnie 1 – każde dziecko samo wykonuje ćwiczenie, gdy na kostce wypadnie 2 – ćwiczymy w parach i tak aż do małych 6-osobowych zespołów, gdy na kostce zobaczymy 6 oczek.

Pokazuje rysunki z ćwiczeniami i omawia zadania ruchowe.

1. SOPEL LODU – dzieci stoją nieruchomo, ręce wzdłuż tułowia.
2. PAPUŻKI NIEROZŁĄCZKI – dzieci w parach spacerują po sali.
3. ZAPRZĘGI – dzieci w trójkach tworzą zaprzęgi. Ostrożnie poruszają się po sali. Po chwili następuje zmiana tak, aby każde dziecko mogło znaleźć się w innej pozycji do zabawy.
4. NIEDŹWIEDZIE POLARNE – dzieci poruszają się na czworakach po dywanie.
5. GWIAZDKA – dzieci dobierają się w pięcioosobowe zespoły, siadają na podłodze, tworzą koła. Wykonują gwiazdy /w siadzie rozkrocznym dotykają się stopami/.
6. WAŻ – sześciuosobowa grupka tworzy „węża”. Dzieci trzymają się za ręce. Pierwsze i ostatnie dziecko w szeregu to głowy węża, ale tylko jedna z nich ma smaczny kęs – apaszkę. Zadaniem drugiej głowy jest odebranie apaszki. Podczas zabawy smok nie może się rozerwać.

„Królowa Śniegu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek - Razem poznajemy świat” cz.2, s.16
cel: zachęcenie do wypowiedzania się na temat wysłuchanego utworu, wdrażanie do dokładnego kolorowania postaci.

„Trzaskający lód” - strzelanie z folii bąbelkowej w dowolny sposób.
cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

Dzień 3

Temat dnia: ŚNIEGOWE KULE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Kreślimy wzory na czapce” – ćwiczenie z książki *„Pięciolatek – Razem poznajemy świat”* – grafomotoryka s.27.

cel: doskonalenie umiejętności kreślenia linii falistych poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na płynność ruchów ręki.

„Śniegowe kule” – ugniatanie papieru.

cel: kształcenie umiejętności formowania papieru, inwencji twórczej dziecka, pomysłowości.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II Temat: „Mokra zima” – instrumentacja piosenki.

Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska

Temat: „Śniegowe kule” – zabawa matematyczna.

Zabawy swobodne w Sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny

cel: lepienie bałwana lub śniegowych kul, rzucanie śnieżkami do celu.

III „Zimowa mandala” – kolorowanie kredkami.

cel: poznanie zasad tworzenia mandali, kształtowanie ekspresji twórczej, wytrwałości w dążeniu do celu.

„Zabawy zimowe” – opowieść ruchowa.

cel: pobudzenie dziecięcej wyobraźni i ekspresji ruchowej.

„Bitwa na śnieżki” – zabawa ruchowa.

cel: doskonalenie umiejętności rzutu prawą i lewą ręką.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Kreślimy wzory na czapce” – ćwiczenie z książki *„Pięciolatek – Razem poznajemy świat”* – grafomotoryka s.27.

cel: doskonalenie umiejętności kreślenia linii falistych poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na płynność ruchów ręki.

„Śniegowe kule” – ugniatanie papieru.

cel: kształcenie umiejętności formowania papieru, inwencji twórczej dziecka, pomysłowości.

Dzieci siedzą na dywanie i przy dowolnej muzyce ugniatają kule z gazet. Następnie próbują układać z nich piramidy lub inne wzory według własnej inwencji twórczej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Mokra zima” – instrumentacja piosenki.

Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska

Cele:

- Zapoznanie dzieci z tekstem słownym i melodią piosenki, utrwalenie charakterystycznych cech zimy,
- Doskonalenie umiejętności gry na wybranych instrumentach perkusyjnych,
- Rozwijanie wrażliwości i wyobraźni słuchowej,
- Stwarzanie sytuacji wdrażających do rytmicznej gry na instrumentach perkusyjnych.

Pomoce:

ilustracja przedstawiająca zimę, instrumenty muzyczne tj.: trójkąty, grzechotki, janczary, talerze i tamburyno, płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”, magnetofon.

Przebieg:

Marsz po obwodzie koła w rytmie granym przez nauczycielkę na tamburynie.

Słuchanie piosenki pt.: „Mokra zima” Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska

1. Wszyscy mówią, że jest zima.

Tak wynika z kalendarza.

Lecz, gdy patrzę na pogodę

co innego zauważam.

ref: Mokra zima to nie zima

niby jest, lecz jej nie ma.

Mokra zima to nie zima

Śniegu nie ma, mrozu nie ma,

sopli nie ma, nie!

2. Już od rana deszczyk pada,

mocno leje po obiedzie.

Gdzie ta zima się schowała?

Może w jakimś barze siedzi?

ref: Mokra zima to nie zima
 niby jest, lecz jej nie ma.
 Mokra zima to nie zima
 Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
 sopli nie ma, nie!

3. Gdy z przedszkola już wrócimy
 razem z dwoma kolegami
 w detektywów się zmienimy,
 wytropimy zimę sami.

ref: Mokra zima to nie zima
 niby jest, lecz jej nie ma.
 Mokra zima to nie zima
 Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
 sopli nie ma, nie!

4. A jak wreszcie ją znajdziemy,
 to powiemy co myślimy.
 Niech wypełnia obowiązki,
 bo nie chcemy takiej zimy.

ref: Mokra zima to nie zima
 niby jest, lecz jej nie ma.
 Mokra zima to nie zima
 Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
 sopli nie ma, nie!

„Deszczowa orkiestra” – gra na instrumentach perkusyjnych.

Nauczyciel prezentuje instrumenty: trójkąty, grzechotki, janczary i talerze. Rozdaje instrumenty dzieciom w celu swobodnego wydobywania z nich dźwięków. Następnie, wyjaśnia dzieciom, w którym momencie piosenki będą grać na instrumentach:

Pierwsza zwrotka – *grają grzechotki główne miary*

Druga zwrotka – *trójkąty*

Trzecia zwrotka – *pateczki*

Czwarta zwrotka – *janczary i talerze przy ostatnim wersie: „bo nie chcemy takiej zimy”.*

Podczas refrenu grają następujące instrumenty:

ref: Mokra zima to nie zima - *trójkąty*

niby jest, lecz jej nie ma. - *pateczki*

Mokra zima to nie zima - *trójkąty*

Śniegu nie ma, mrozu nie ma, - *grzechotki*

sopli nie ma, - *grzechotki nie!*– *mocne uderzenie w talerze*

2. Matematyka

Temat: „Śniegowe kule” – zabawa matematyczna.

Cele:

- Poznanie warunków atmosferycznych, w jakich możliwe jest lepienie bałwana,
- Kształtowanie umiejętności liczenia, przeliczanie śnieżnych kul,
- Porównywanie wielkości śniegowych kul, używanie określeń „duża, mniejsza, najmniejsza”.

Pomoce: ilustracja przedstawiająca bałwana, koła różnej wielkości wycięte z papieru.

Przebieg:

Sluchanie opowiadania nauczyciela pt.: „O dziewczynce, która pocałowała bałwanka”
(brak informacji o autorze)

Spadł pierwszy obfity śnieg. Ania postanowiła ulepić pięknego bałwana. Najpierw ulepiła jedną dużą kulę, potem następną, trochę mniejszą a na koniec najmniejszą.

Z marchewki Ania zrobiła bałwankowi nos. Oczy były z małych węgielków jak również buzia i guziki.

Ale co to, Ania popatrzyła na bałwanka, który wydawał jej się bardzo smutny gdyż nos miał opuszczony na dół.

Nie wiedziała jak rozweselić bałwanka. Postąpiła, więc tak jak dorośli postępują z dziećmi, kiedy są smutne: pogłaskała go po śniegowej główce i pocałowała w czerwony nosek. Zrobiła to tak pięknie, że bałwanek od razu się rozweselił. Na koniec Ania założyła bałwankowi kapelusz na głowę i dała do ręki miotłę. Od tej pory stał się on najweselszym bałwankiem w całym mieście.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Co postanowiła ulepić Ania ze śniegu?
- Ile kul ulepiła Ania?
- Czy te kule były takie same, czy różniły się ?
- Z jakich części składał się bałwanek?
- Dlaczego bałwanek był smutny?
- Jak Ania postanowiła go rozweselić?
- Jakie warunki atmosferyczne muszą panować na podwórku, aby można było ulepić bałwanka?

Zabawa ruchowo- naśladowcza „Lepimy bałwana”.

Dzieci naśladują czynności nauczyciela: maszerują po sali, lepią kule, które ustawiają jedna na drugą, tworząc w ten sposób bałwanka, oczy z węgielków, nos z marchewki, guziki z kamyczków, na głowę kapelusz i do ręki miotłę.

„Śniegowe kule” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2,s.17.

Konstruowanie bałwanek z papierowych kul.

Każde dziecko otrzymuje trzy papierowe koła różnej wielkości. Ma za zadanie ułożyć z nich bałwanek. Podczas układania dziecko wyjaśnia, które koło jest pierwsze, które drugie, a które trzecie w kolejności.

Bałwanek staje na głowie.

Zadaniem dzieci jest ułożenie kół od najmniejszego do największego. Nauczyciel zadaje dzieciom pytanie:

- Jak myślicie, czy bałwanek utrzyma się stojąc na głowie czy nie? /dzieci będą miały możliwość sprawdzenia tego podczas zabaw na placu przedszkolnym/

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny

cel: lepienie bałwana lub śniegowych kul, rzucanie śnieżkami do celu.

POPOŁUDNIE

„Zimowa mandala” – kolorowanie kredkami.

cel: poznanie zasad tworzenia mandali, kształtowanie ekspresji twórczej, wytrwałości w dążeniu do celu.

Dzieci same wybierają sobie wzory mandali o tematyce zimowej. Ważne jest, żeby przed przystąpieniem do pracy przygotowały komplet potrzebnych kolorów. Rozpoczynają kolorować od środka mandali.

„Zabawy zimowe” – opowieść ruchowa.

cel: pobudzenie dziecięcej wyobraźni i ekspresji ruchowej.

Nauczyciel opowiada historię, dzieci zaś za pomocą dowolnie dobranych ruchów i gestów odgrywają to, co dzieje się w opowieści.

Śnieg padał i padał od samego rana. Padał przez cały dzień i jeszcze wieczorem (*dzieci naśladują padający śnieg*). Za oknem zrobiło się biało. Następnego ranka dzieci postanowiły wyjść do ogrodu, aby wspólnie pobawić się na śniegu.

Było go bardzo dużo, więc chodziły po ogrodzie, unosząc wysoko nogi (*dzieci chodzą po sali, podnosząc wysoko kolana*).

Najpierw lepiły śnieżki i rzucały nimi (*dzieci naśladują lepienie śnieżek, a następnie rzucanie nimi*).

Potem zaczęły lepić bałwana (*dzieci toczą ogromne kule śniegowe*).

Najpierw jedną kulę – największą, potem toczyły drugą kulę, a na koniec trzecią najmniejszą.

Z kamyčków zrobiły bałwankowi oczy i guziki, a z marchewki – nos (*dzieci wykonują drobne ruchy rak i placów*). Na głowę założyły mu kapelusz.

Gdy bałwan był gotowy, dzieci stanęły wokół niego i zatańczyły. Potem poszły na górkę by zjeżdżać na sankach i nartach.

„Bitwa na śnieżki” – zabawa ruchowa.

cel: doskonalenie umiejętności rzutu prawą i lewą ręką.

Dzieci ustawione w dwóch grupach po przeciwległych stronach dywanu. Na słowa nauczyciela - "bitwa" wykonują rzuty kulkami papierowymi w przeciwników bitwy śnieżnej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: CZY ŚNIEG JEST CZYSTY?

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

„Idzie zima” – zabawa ruchowa.

cel: kształtowanie orientacji w schemacie własnego ciała, dostosowanie ruchów do treści słownej.

„Srebrne gwiazdki z nieba lecą” – wycinanie ze srebrnego papieru.

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, kształcenie inwencji twórczej, wyobraźni, przygotowanie pomocy do zajęć plastycznych.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II Temat: „Pani Zima” – praca techniką collage.

Temat: Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym ciałem – zestaw 15

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny – nabranie i przyniesienie z placu śniegu do sali.

cel: badanie właściwości śniegu, zapoznanie ze zmiennymi jego właściwościami.

III „Jaki jest śnieg?” – ćwiczenia słownikowe.

cel: kształcenie umiejętności określania za pomocą przymiotników właściwości śniegu

„Czy śnieg jest czysty?” – zabawa badawcza

cel: kształcenie umiejętności wyciągania wniosków na podstawie własnych doświadczeń i zaobserwowanych zjawisk dotyczących właściwości śniegu.

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do poszanowania zabawek

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.

„Idzie zima” – zabawa ruchowa.

cel: kształtowanie orientacji w schemacie własnego ciała, dostosowanie ruchów do treści słownej.

Dzieci dobierają się parami i zwracają twarzami do siebie. Nauczyciel mówi rymowanek:

Idzie zima, idzie już /dzieci maszerują w miejscu zwrócone twarzami do siebie/

Idzie tęgi, tęgi mróz /maszerując w miejscu pocierają dłońmi o ramiona/

Śnieżek prószony wokół nas /obracają się wokół własnej osi z rękoma uniesionymi

Na zabawę nadszedł czas w górę naśladowując padający śnieg/

Jeden, dwa, trzy, przymarzamy my! /kłaśnięcie trzy razy w ręce kolegi lub

koleżanki z pary i zatrzymanie złączonych dłoni w bezruchu- przymarzanie/

Nauczyciel mówi: „Wyobraźcie sobie, że Wasze ciało jest zamrożone i dlatego musicie stać nieruchomo. Zaczniemy rozmrażanie od paluszków. Ruszają się tylko Wasze palce... kolejno rozmrażamy różne części ciała i tylko te, które są rozmrożone, mogą się poruszać. Teraz mogą się poruszać Wasze dłonie...”. Następnie nauczyciel informuje dzieci o kolejno rozmrażanych częściach ciała: ramionach do łokcia, całej ręki, głowy, barków, tułowia, jednej nogi, drugiej nogi – a potem jeszcze stóp.

Na zakończenie zabawy wszyscy mocno potrzęsają rękami i nogami. Zabawę możemy powtarzać w zależności od potrzeb, a także z muzyką.

„Srebrne gwiazdki z nieba lecą” – wycinanie ze srebrnego papieru.

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, kształcenie inwencji twórczej, wyobraźni, przygotowanie pomocy do zajęć plastycznych.

Każde dziecko otrzymuje kartkę w kolorze srebrnym i wycina z niej według własnej inwencji twórczej śniegowe gwiazdki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Pani Zima” – praca techniką collage.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z techniką collage,
- Rozbudzanie i rozwijanie wrażliwości estetycznej dziecka oraz jego indywidualnych zdolności twórczych,
- Rozwijanie wyobraźni, gromadzenie doświadczeń plastycznych,

- Wdrażanie do zgodnego współdziałania w zespole, do odczuwania radości i zadowolenia ze wspólnie wykonanej pracy.

Pomoce: brystol koloru niebieskiego, srebrne gwiazdki z papieru, waciki kosmetyczne, skrawki materiału, włóczka, mazaki.

Przebieg:

Spotkanie z Panią Zimą.

Do sali wchodzi nauczyciel przebrany za Panią Zimą i pyta dzieci:

- Jak myślicie, kim jestem?

Dzieci udzielają odpowiedzi na pytanie oraz opowiadają o tym, jak wygląda Pani Zima.

- W co ubrana jest Pani Zima?

- Z czego zrobiona jest jej sukienka?

- Co Pani Zima ma na głowie?

- Co zdobi szyję Pani Zimy?

- Co Pani Zima ma na dłoniach?

- Z czego wykonane są rękawiczki Pani Zimy?

„Krążą w koło srebrne gwiazdki” – zabawa z imionami.

Wszyscy siedzą w kole. Nauczyciel recytuje rymowankę i podaje pierwszemu dziecku z prawej strony wizytówkę. Wizytówka (gwiazdka z imieniem) przechodzi z rąk do rąk, aż trafi do właściciela imienia. Zabawa trwa do momentu aż każde dziecko będzie miało wizytówkę.

Krążą w koło srebrne gwiazdki,
Każda gwiazdka imię ma,
Gdy odnajdziesz swoje imię
to uśmiechnij się ha, ha!

Anna Zabielska

Praca dzieci – wykonanie postaci Pani Zimy techniką collage.

Na dywanie leży duży arkusz brystolu koloru niebieskiego na którym narysowana jest postać Pani Zimy. Dzieci upinają suknię ze śnieżnych gwiazdek - wykonanych z srebrnego papieru, przypinają włosy z wełny, futrzaną czapkę, płaszcz z kawałków materiału lub wacików kosmetycznych, szal na szyję oraz wełniane rękawiczki.

Ocena pracy dzieci.

Na zakończenie dzieci wyrażają swoją opinię na temat wykonanej pracy /odpowiadają na pytanie/:

- Jak myślicie, czy strój, który wykonaliście Pani Zimie podoba się jej czy nie? Jeżeli tak, to narysujcie uśmiech na jej twarzy. Jeżeli nie, to smutną minę.

Ekspozycja pracy wykonanej przez dzieci w sali.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 15

Temat: Kształtowanie równowagi i umiejętności panowania nad własnym ciałem.

- Rozwijanie cech motoryki: zwinność i szybkość,
- Doskonalenie orientacji w przestrzeni,
- Kształcenie umiejętności panowania nad własnym ciałem podczas ćwiczeń o zachwianej równowadze.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny – nabranie i przyniesienie z placu śniegu do sali.

cel: badanie właściwości śniegu, zapoznanie ze zmiennymi jego właściwościami.

Nauczyciel zwraca dzieciom uwagę, że śnieg który pada jest miękki, lekki, puszysty, natomiast kiedy ulepimy z niego kulę – jest twardy, ciężki, zimny, mokry. Gdy weźmiemy go do ręki i chwilę potrzymamy, to pod wpływem ciepła naszej dłoni topi się – powstaje woda. Dzieci wyrażają swoje opinie, dzielą się wrażeniami.

POPOŁUDNIE

„Jaki jest śnieg?” – ćwiczenia słownikowe.

cel: kształcenie umiejętności określania za pomocą przymiotników właściwości śniegu

Dzieci określają za pomocą przymiotników jaki jest śnieg np.: biały, czysty, puszysty, miękki, lekki, zimny, mokry... . Następnie dokonują porównania:

biały jak: mleko, papier,...

czysty jak: szyba, woda,...

miękki jak: futerko, poduszka, wata, ...itd.

„Czy śnieg jest czysty?” – zabawa badawcza

cel: kształcenie umiejętności wyciągania wniosków na podstawie własnych doświadczeń i zaobserwowanych zjawisk dotyczących właściwości śniegu.

Dzieci obserwują przyniesiony z placu zabaw w naczyniu śnieg. Naczynie powinno być przezroczyste. Oglądają powstałą ze śniegu wodę . Następnie wypowiadają się dzieląc się posiadaną wiedzą, własnymi doświadczeniami i spostrzeżeniami odnośnie czystości śniegu.

Na zakończenie precedują powstałą wodę ze śniegu przez gęstą gazę. Obserwują jaka jest woda w naczyniu i co pozostało na gazie.

Spostrzeżenia dzieci dotyczące przeprowadzonego badania:

Dzieci wypowiadają się, wyciągają wnioski. Zauważają, że chociaż śnieg jest biały, to jednak nie jest czysty, lecz przeciwnie – brudny, zanieczyszczony. Zaznaczają w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s. 14, właściwe bądź niewłaściwe zachowania dzieci.

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do poszanowania zabawek

Dzień 5

Temat dnia: ZIMOWY STRÓJ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładania zabawek na swoje miejsce po skończonej zabawie.

Recytacja wiersza pt.: "Zima" Doroty Kossakowskiej.

cel: utrwalenie wiersza, zachęcenie do recytacji indywidualnej, zwrócenie uwagi na prawidłowy oddech.

„Zimowe zabawy” – kalambury.

cel: kształcenie umiejętności odzwierciedlania za pomocą ruchu określonych czynności.

„Zimowy strój” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.15.

cel: doskonalenie umiejętności nazywania poszczególnych części garderoby i dopasowywania ich do odpowiednich pór, ćwiczenie spostrzegawczości, logicznego myślenia.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II Temat: „W poszukiwaniu zimy”- opowiadanie nauczyciela na podstawie

Temat: „Muzyczne echo” – zabawy i ćwiczenia rytmiczne.

Czynności organizacyjno - porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowania ubioru do aktualnej pory roku – zimy.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: zabawa w detektywów celem poszukiwania zimy.

III „Co założyć masz w ten zimowy czas?” - rozwiązywanie zagadek.

cel: kształtowania operacji myślowych tj. analiza, synteza, porównywanie, klasyfikowanie, uogólnianie, doskonalenie umiejętności rozpoznawania ubioru zimowego po charakterystycznych cechach.

„Ubieram się sam i kolejność znam” - wspólne oglądanie części garderoby zgromadzonych na dywanie i ustalenie kolejności ich wkładania.

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących poszczególnych etapów ubierania się.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na uporządkowanie kącików zainteresowań po skończonej zabawie.

RANEK

Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładania zabawek na swoje miejsce po skończonej zabawie.

Recytacja wiersza pt.: "Zima" Doroty Kossakowskiej.

cel: utrwalenie wiersza, zachęcenie do recytacji indywidualnej, zwrócenie uwagi na prawidłowy oddech.

„Zimowe zabawy” – kalambury.

cel: kształcenie umiejętności odzwierciedlania za pomocą ruchu określonych czynności.

Dzieci w grupach losują karteczki z rysunkami zabaw na śniegu i przedstawiają je ruchem i gestem. Druga grupa odgaduje nazwę zabawy.

Ilustracje zabaw zimowych:

jazda na sankach

jazda na łyżwach

jazda na nartach

bitwa na śnieżki

lepienie bałwana

kulig

anioły na śniegu

„Zimowy strój” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.15.

cel: doskonalenie umiejętności nazywania poszczególnych części garderoby i dopasowywania ich do odpowiednich pór, ćwiczenie spostrzegawczości, logicznego myślenia.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 15.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „W poszukiwaniu zimy”- opowiadanie nauczyciela na podstawie utworu Doroty Kossakowskiej o tym samym tytule.

Cele:

- Zapoznanie z charakterystycznymi cechami zimy,
- Wyjaśnienie znaczenia słów „śledztwo” i „tropić”,
- Kształcenie umiejętności wypowiadania się na określony temat,
- Wdrażanie do uważnego słuchania wypowiedzi nauczyciela.

Pomoce: ilustracje przedstawiające zimowy krajobraz, plansza nr 19 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”, kredki, małe karteczki do rysowania, arkusz szarego papieru z napisem ZIMA.

Przebieg:**Sluchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej pt.: „W poszukiwaniu zimy”.**

Karol od rana chodzi niezadowolony. Tak bardzo lubi jeździć na sankach. Ale jak tu korzystać ze śniegu, kiedy go wcale nie ma. Już dawno powinien spaść, zima przecież już dawno rozpoczęła się. Oczywiście ta kalendarzowa, bo to co widać za oknem przypomina raczej szarugę jesienną.

- Karolku, czy coś się stało? – zapytała mama. Jesteś zmartwiony.
- Czekam na zimę mamó – odpowiedział Karol. Ale ona chyba o nas zapomniała. Ciągłe pada deszcz, a to przecież nie jesień, tylko zima. Powinien być śnieg i mróz. Przecież mokra zima to nie zima.
- Niedługo minie i nawet nie zdążę pojechać na sankach – martwił się Karol.
- Rozumiem twoje niezadowolenie – odpowiedziała mama. Ale nic na to nie poradzisz. Czasami przyroda robi nam takie niespodzianki. Deszcz w środku zimy, śnieg wiosną, niskie temperatury latem i słoneczna jesień. Czasami dziwi nas to, że w przyrodzie wszystko się miesza, ale ona ma przecież swoje prawa. A poza tym myślę, że nie wszyscy smucą się z powodu braku śniegu.
- Wszyscy moi koledzy myślą tak jak ja i tęsknią za zimą – powiedział Karol. Postanowiliśmy nawet przeprowadzić śledztwo i wytropić zimą.
- Macie ciekawe pomysły – uśmiechnęła się mama.
- Jak myślisz mamó, gdzie ukryła się zima? – zapytał Karol.
- Może znajdziemy ją podczas niedzielnego spaceru do lasu – odpowiedziała mama.
- Co zima może robić w lesie? – zdziwił się Karol. Przecież tam nie ma dzieci. W lesie mieszkają zwierzęta.
- Masz rację, synku – powiedziała mama. Las to dom zwierząt. Jak myślisz, czy one tęsknią za zimą tak jak ty i twoi koledzy?

Rozmowa na temat opowiadania:

- Dlaczego Karol był niezadowolony?
- Po czym możemy poznać, że przyszła do nas zima?
- Co postanowili zrobić chłopcy?
- Gdzie mogła ukryć się zima?
- Co zima mogła robić w lesie?
- Czy zwierzęta też tęsknią za zimą?
- Dlaczego mokra zima to nie zima?

„Wiatr i śnieżynki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Na szybkie uderzenie w bębenek dzieci biegają - wieje wiatr i śnieżynki wirują. Gdy bębenek cichnie – wiatr przestaje wiać i śnieżynki spadają na ziemię (dzieci przysiadają).

„Symbole zimy” – rysowanie skojarzeń związanych z zimą.

Każde dziecko otrzymuje karteczkę, na której ma narysować jedną rzecz kojarzącą się z zimą (np. płatek śniegu, bałwan, choinka, Mikołaj, rękawiczki, itp.)

„Zima” - tworzenie mapy mentalnej.

Dzieci chodzą po sali z karteczkami w ręku i starają się dobrać w grupy według podobnych rysunków. Przyklejenie karteczek z rysunkami na arkusz szarego papieru z napisem ZIMA (mapa mentalna).

2. Muzyka

Temat: „Muzyczne echo” – zabawy i ćwiczenia rytmiczne.

Cele:

- Utrwalenie znaczenia pojęć: cicho – głośno,
- Rozwijanie predyspozycji muzycznych: poczucia rytmu, tempa i pamięci muzycznej,
- Kształcenie umiejętności słuchania oraz odtwarzania krótkich fragmentów rytmicznych, słownych i melodycznych
- Uwrażliwienie dzieci na dźwięki o różnym natężeniu (głośno-cicho)

Pomoce: instrumenty perkusyjne, kolorowe kartki w dwóch odcieniach: jedna w ciemnym i po trzy w jasnym (czerwona, niebieska, zielona, fioletowa, pomarańczowa, żółta), dowolna muzyka.

Przebieg:

„Zimowy las” -muzyczne powitanie.

Nauczyciel śpiewa na dowolną melodię słowa: „To jest las, zimowy las w lesie echo wita nas”. Dzieci odpowiadają w ten sam sposób. Nauczyciel powtarza kilka razy to zdanie za każdym razem w inny sposób (wolno, szybko, głośno, cicho, smutno, itp.).

„Co to jest echo?” – rozmowa z dziećmi.

- Czy ktoś widział echo?
- Co to jest echo?
- Gdzie możemy usłyszeć echo?
- Czy echo odpowiada głośniej, czy ciszej?

Dzieci powtarzają za nauczycielem słowa refrenu piosenki pt.: „Mokra zima”:

ref: Mokra zima /mokra zima/ to nie zima /to nie zima/
 niby jest, /niby jest/ lecz jej nie ma/lecz jej nie ma/.
 Mokra zima /mokra zima/ to nie zima /to nie zima/
 Śniegu nie ma, /śniegu nie ma/ mrozu nie ma, /mrozu nie ma/
 sopli nie ma, /sopli nie ma/ nie! /nie !/

Słuchanie piosenki pt.: „Mokra zima”. / płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

Śpiewanie refrenu z różnym natężeniem głosu: cicho – głośno

ref: *Mokra zima to nie zima
niby jest, lecz jej nie ma.
Mokra zima to nie zima
Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
sopli nie ma, nie!*

„Detektywi” – zabawa ruchowa, tworzenie zespołów.

W sali pochowane są w różnych miejscach karteczki w różnych kolorach. Kiedy muzyka gra dzieci chodzą po sali, na przerwę w muzyce szukają karteczek. Dziecko, które znalazło jedną karteczkę siada na dywanie. To dziecko, które znalazło taki sam kolor (tylko o kilka tonów jaśniejszy) siada obok.

„Rytmiczne echo” – zabawa rytmiczna.

Dzieci siedzą w zespołach na dywanie. Osoba, która ma karteczkę z ciemnym kolorem wybiera dowolny instrument perkusyjny.

Próby wyjaśnienia dlaczego jedna osoba ma ciemną kartkę reszta jaśniejsze (jaśniejsze kartki to echo, echo jest cichsze).

Po kolei dziecko z każdej grupy gra dowolny rytm, grupa wyklaskuje go. Sprawdzamy, który zespół najlepiej powtórzył.

Zabawę utrudniamy: dziecko gra na instrumencie, osoby w grupie powtarzają rytm pojedynczo, a każde kolejne dziecko musi zrobić to ciszej.

Z każdej grupy jedna osoba wystukuje rytm, wszystkie dzieci powtarzają.

„Fala” – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w kole. Wybrana osoba pokazuje ruch (np. przysiad, podskok). Dzieci po kolei pokazują to samo, tak jakby to była fala.

Czynności organizacyjno - porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowania ubioru do aktualnej pory roku – zimy.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: zabawa w detektywów celem poszukiwania zimy.

POPOŁUDNIE

„Co założyć masz w ten zimowy czas?” - rozwiązywanie zagadek.

cel: kształtowania operacji myślowych tj. analiza, synteza, porównywanie, klasyfikowanie, uogólnianie, doskonalenie umiejętności rozpoznawania ubioru zimowego po charakterystycznych cechach.

Nauczyciel czyta zagadki a dzieci podają odpowiedzi. Za parawanem zgromadzone są poszczególne części garderoby, o których mowa w zagadkach. Dziecko, które podało prawidłową odpowiedź, idzie za parawan bierze np. czapkę i kładzie na środku dywanu.

Rozwiązywanie zagadek:

Ciepły kołnierz, mocny zamek,
guziki, rękawy.

Jestem z tobą zawsze podczas
śniegowej zabawy.

(kurtka)

Co to za para czeka w domu w kłębek zwinięta
żebyś ją wreszcie wyjął z kieszeni i nosił na rękach?

(rękawiczki)

Małe, średnie i duże lubią piesze podróże
dobrze służy im szczotka, bardzo szkodzą kałuże?

(buty)

Kiedy wietrzyk wieje, kiedy śnieżek prószy
nosisz ją na głowie, by nie marzły uszy?

(czapka)

Gruby mama Ci zakłada,
gdy nadchodzą chłodne dni,
czasem robią go na drutach.

Co to jest? Odpowiedz mi.

(sweter)

Długi i miękki,
kręci się i wiję.
Ogrzewa w zimie
zmarzniętą szyję.

(szalik)

Będzie Ci ciepło i wygodnie,
gdy na nogi włożysz

(spodnie)

„Ubieram się sam i kolejność znam” - wspólne oglądanie części garderoby zgromadzonych na dywanie i ustalenie kolejności ich wkładania.

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących poszczególnych etapów ubierania się.

RADY MISIA NORMANA:

Ubieraj się odpowiednio do pory roku i warunków pogodowych!

Pamiętaj, aby podczas ubierania się zachować kolejność wkładania poszczególnych części garderoby:

- spodnie
- buty
- sweter
- kurtka
- czapka, szalik, rękawiczki

ZAPAMIĘTAJ TO!

Informacje dla nauczyciela:

Zwrócić dzieciom uwagę, iż Miś Norman nie ma ubrania na zimowe dni. Gdyby je miał mógłby razem z nami chodzić na spacer. Zwrócić się z prośbą do dzieci, aby wspólnie z rodzicami, /babciami/ wykonali zimowe ubranie dla Misia Normana.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

cel: zwrócić uwagę na uporządkowanie kąciaków zainteresowań po skończonej zabawie.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ŚWIĘTA TUŻ, TUŻ

Dzień 1

Temat dnia: ROBIMY PORZĄDKI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia.

cel: rozmowa na temat ilustracji oraz pocztówek świątecznych przyniesionych przez dzieci.

„Mikołajkowy but” – ćwiczenia graficzne z książki „Pięciolatek – Razem poznamy świat” – grafomotoryka s.30.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne łączenie linii bez odrywania ręki od kartki.
„Skrzynia skarbów” – zabawa dydaktyczna.

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania przedmiotów, które kojarzą się ze świętami Bożego Narodzenia, umiejętności dzielenia słów na sylaby.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na strzepywanie rąk nad umywalką.

II Temat: „Dziwny dom”- opowiadanie nauczyciela

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe - zestaw 16.

Przybory: szarfy

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny –ślalom pomiędzy urządzeniami ogrodowymi.

cel: zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo, przestrzeganie zasad bezpiecznej zabawy.

III „Pożyteczne urządzenia” – zabawa słowna – masażyk.

cel: stymulacja dotykowo – słuchowa, wydłużanie czasu koncentracji uwagi nad daną czynnością, pogłębienie więzi emocjonalnej z kolegą, wyrabianie u dzieci umiejętności odprężenia.

„Urządzenia w naszych domach” – zagadki słuchowe.

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania dźwięków z otoczenia, ćwiczenia słuchowe.

Przedświąteczne porządki w sali przedszkolnej.

cel: porządkowanie kącików zainteresowań, wdrażanie do zachowania porządku i czystości w miejscu pracy i zabaw.

RANEK

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia.

cel: rozmowa na temat ilustracji oraz pocztówek świątecznych przyniesionych przez dzieci.

„Mikołajkowy but” – ćwiczenia graficzne z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” –grafomotoryka s.30.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne łączenie linii bez odrywania ręki od kartki.

„Skrzynia skarbów” – zabawa dydaktyczna.

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania przedmiotów, które kojarzą się ze świętami Bożego Narodzenia, umiejętności dzielenia słów na sylaby.

Dzieci wyjmują po kolei z pudełka „skarby”, nazywają je i dzielą na sylaby: (bombka, gwiazdka, aniołek, prezent, lampki, choinka itp. Następnie odpowiadają na pytanie:

- Z czym kojarzą się te przedmioty?

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

„Marsz – bieg” w dowolnym kierunku.

Dzieci poruszają się w zależności od muzyki, marsz - muzyka marszowa, bieg- muzyka szybka.

„Dwa – trzy” – zabawa orientacyjno- porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali. na hasło: dwa – dzieci ustawiają się parami, na hasło: trzy – dzieci tworzą trójki.

„Koraliki” – reakcja na przerwę w muzyce.

Dzieci ustawiają się w szeregu i łąpią się za ręce, wyznaczamy pierwsze dziecko, które prowadzi sznur koralików. Podczas muzyki dzieci maszerują trzymając się za ręce, na przerwę w muzyce pierwsze dziecko - koralik odpada i przechodzi na koniec, teraz drugie dziecko prowadzi sznurek do kolejnej przerwy. Bawimy się dopóki wszystkie dzieci nie będą prowadzącymi sznurek.

„Kolorowe kółka” – zabawa z elementem podskoku.

Dzieciom rozdajemy szarfy w 4 kolorach. Dzieci podskakują z nogi na nogę. na hasło: zielony dzieci mające zielone szarfy ustawiają się w kółko. Pozostałe zatrzymują się i stoją w bezruchu.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na strzepywanie rąk nad umywalką.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Dziwny dom” -opowiadanie nauczyciela.

Cele:

- Zapoznanie dzieci ze skutkami niedbania o porządek i czystość w najbliższym otoczeniu / dom, przedszkole/,

- Kształtowanie umiejętności wypowiadania się na temat ilustracji, dzielenia się własnymi spostrzeżeniami, uwagami i doświadczeniami,
- Kształtowanie postawy współgospodarza sali,
- Wdrażanie do zachowania porządku w przedszkolu i w domu.

Pomoce: ilustracje w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, tekst opowiadania, chusteczki higieniczne, magnetofon.

Przebieg:

Słuchanie opowiadania pt.: „Dziwny dom” (brak informacji o autorze)

Wracamy ze spaceru. Moja mama i ja. Idziemy sobie, idziemy, rozmawiamy sobie, rozmawiamy i wolnym krokiem zbliżamy się do naszej ulicy. A tam...

...Nie ma naszego domu! Zniknął! Na jego miejscu stoi stara, dziwna drewniana chatka.

– Mamo, co się stało z naszym... – przerywam i spoglądam na mamę. – Mamo, czy ty to widzisz?

– Co mam widzieć, kochanie? Dlaczego masz taką zdziwioną minę? – mama uważnie mi się przygląda. – Czy coś się stało?

– Mamo, nasz dom... Jest zupełnie inny... Ktoś go zamienił...

– Nie zauważyłam – mówi mama i wkłada do zamka ogromny, metalowy klucz. Gdy go przekręca, żeby otworzyć drzwi, słychać trzaski i chrzęszczenia.

Ostrożnie popycham drewniane, ciemne drzwi zrobione z desek i boję się wejść do środka. Nad moją głową wisi wielka pajęczyna, a na niej siedzi ogromny czarny pająk i właśnie zjada resztę swojego śniadania.

– Mamo, co to jest? – pytam i chwytam mamę za rękę. Dlaczego mama wcale się nie dziwi? Co to wszystko znaczy? Chyba ktoś zaczarował moją mamę i nasz dom... Ale to nowe mieszkanie wcale mi się nie podoba...

Mama odsuwa nogą wielki kamień, leżący tuż przy drzwiach i wchodzi do środka. Bardzo się boję i chce mi się płakać. To nie jest nasz śliczny domek... Ja chcę do siebie do pokoju!

Wchodzę za mamą do środka i przyglądam się ciemnym ścianom. Widać na nich pajęczyny i ślady kurzu, a na haku przy suficie wisi gniazdo os, z którego co chwilę wylatują bzyczące owady.

Mama podśpiewuje pod nosem dziwną piosenkę, a ja podchodzę do drewnianego stołu z grubym blatem. Widać na nim tłuste plamy i mnóstwo okruchów. Brudne talerze leżą jeden na drugim, a na nich siedzą wielkie, grube muchy i zlizują resztki jedzenia. Fui!

Nagle czuję, że coś dotknęło mojej nogi. Odskakuję od stołu i zaglądam pod stół.

– Mamo, tu jest koza! – mówię z trudem, bo tży cisną mi się do oczu.

– Tak, kochanie. Przecież zawsze tu mieszka. A gdzie niby miałyby być? – śmieje się mama, mieszając w ogromnym osmolonym kotle jakąś paskudnie cuchnącą potrawę.

– Mamo, co dzisiaj będzie na obiad? – pytam, próbując przejść pomiędzy pustymi butelkami i starymi gazetami, leżącymi na podłodze.

– To co zwykle! – odpowiada uśmiechnięta mama, wkłada do kociołka brudną rękę i wyjmu-

je z niego garść czegoś, co wygląda jak jedzenie znalezione na śmietniku. – Pieczone pazurki jaszczurek i głowy karaluchów.

– Mamo! Mamo! Ja się boję!

Dookoła robi się zupełnie ciemno. Widzę sufit i okno. Spoglądam w bok i po chwili dostrzegam jakąś dziwną sylwetkę, podchodzącą do mnie w blasku księżyca.

– Mamo! Mamo! – wołam coraz głośniej.

– Jestem tu! Nie bój się! – mama próbuje do mnie dojść, ale najpierw musi utorować sobie drogę przez zagraconą podłogę.

Przeglądam się temu, co przesuwają na bok... Klocki... Puzzle... Tenisówki... Kurtka... Hulajnoga...

Zaraz! To przecież moje normalne rzeczy! Już nie jestem w tym starym, brudnym, drewnianym domu!

– Mamo! Śniło mi się, że mieszkamy w okropnej chatce! Tam było pełno śmieci! I pajaków! I rzeczy na podłodze!

– To był tylko zły sen... Nic się nie martw... A na wszelki wypadek jutro posprzątaj swój pokój. Żebyś mogła do mnie dojść, gdy znowu przyśni ci się coś złego...

Mama uśmiecha się do mnie, przytula mnie mocno, przykrywa miękką, pachnącą kołderką i daje mi cudownego mamowego buziaka. W czółko.

Rozmowa na temat opowiadania:

- Co przyśniło się chłopcu?
- Co powiedziała mama ?
- Jakich zasad należy przestrzegać, aby w domu panował porządek?
- Czy chcielibyście mieszkać w brudnym domu, jeść z brudnych talerzy a wszędzie panowałby bałagan?
- Czy przed świętami też należy robić porządki w naszych domach?

„Taniec sprzątaniec” - zabawa ruchowa przy muzyce.

Pomoce: chusteczka higieniczna

Dzieci tańczą swobodnie w rytm muzyki. Na sygnał nauczyciela wykonują określoną czynność, np. zamiatają podłogę – chusteczka zamienia się w miotłę; ścierają kurze – chusteczka staje się ściereczką, zmywają naczynia itd.

„Przedświąteczne porządki i przygotowania” - rozmowa kierowana /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2,s. 18./

Dzieci podejmują próby opisanie czynności przedstawionych na ilustracjach. W oparciu o te ilustracje nauczyciel inicjuje rozmowę, zachęca do wypowiedzania się na temat zajęć mamy, taty i dzieci przed Świętami – odwołuje się do doświadczeń życiowych dzieci:

- Jakie mamy obowiązki w domu?
- Co zazwyczaj robi się przed Świętami.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 16.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „ Impuls”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: szarfy

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Kolorowymi szarfy”

Dzieci ustawiają się w rozsypce. Prowadzący pokazuje szarfy w różnych kolorach. Czerwona szarfa oznacza, że należy przyjąć pozycję siad klęczny, niebieska – leżenie na brzuchu, żółta – przysiad podparty, a zielona – podskakujemy jak piłeczka.

Część główna

„Prąd jest, prądu nie ma” – zabawa ruchowa.

Dzieci zamieniają się w zabawki na baterie. Kiedy prowadzący mówi: prąd jest, dzieci naśladują ruchy zabawek na baterie, kiedy prowadzący powie: prądu nie ma, zastygają w bezruchu. Trzecie hasło: bateria rozładowuje się, ćwiczący zwalniają ruchy swojego ciała i bardzo powoli zatrzymują się i zastygają w bezruchu.

Dzieci pobierają po jednej szarfie i ustawiają się w rozsypce.

Dzieci trzymają szarfę w prawej dłoni i wykonuje krążenie prawego ramienia w przód 5 powtórzeń, potem w tył 5 powtórzeń, zmiana ręki ćwiczącej.

Dzieci chwytają szarfę za jej końce i napina ją, ramiona unoszą w górę nad głowę, wykonują ruchy ramion zachowując się jak drzewo podczas kiedy wieje wiatr, prowadzący podaje hasła: wieje zefirek, wieje halny, idzie trąba powietrzna.

Dzieci w siadzie o nogach ugiętych, składają szarfę na połowę dłońmi chwytają za końce i zaczepiają szarfę o śródstopie ugiętej nogi:

Ruch: prostujemy nogę jednocześnie pogłębiając skłon tułowia w przód, następnie uginamy nogę, ćwiczenie powtarzamy 5 razy, zmiana nogi ćwiczącej.

Ćwiczenie jak wyżej tylko szarfę zaczepiamy o obie stopy.

„Elektryczne węgorze” – zabawa ruchowa.

Rozkładamy szarfy na podłodze. Dzieci muszą przemieścić się z jednej strony sali na drugą przeskakując przez szarfy, czyli nad „elektrycznymi węgorzami”, dziecko które nadepnie na szarfę zatrzymuje się w tym miejscu, tam, gdzie nastąpiło dotknięcie szarfy.

Wygrywają dzieci, którym udało się bez dotknięcia stopą szarfy przemieścić się na drugą stronę. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Zbieramy szarfy.

„Impuls” – zabawa ruchowa.

Dzieci chwytają się za ręce i tworzą koło. Jedna z osób wybrana przez nauczycielkę wychodzi z koła i odwraca się tyłem do wszystkich. Dzieci stoją w kole poprzez uścisk dłoni przekazują sobie impuls. Nauczyciel wskazuje osobę w kole, od której impuls zacznie być przekazywany. Osoba wcześniej wybrana wchodzi do środka koła, prowadzący podaje hasło: impuls i dziecko, które wskazała w kole nauczyciel rozpoczyna zabawę. Zadaniem dziecka jest wskazać gdzie znajduje się impuls. Po wykonaniu prawidłowo zadania, nauczyciel wybiera kolejne dziecko i zabawa toczy się dalej.

Część końcowa

„Gorące kakao” - ćwiczenie oddechowe.

Dzieci siadają na obwodzie koła, dłonie splecione tak jakbyśmy trzymali kubek w dłoniach. Wyobrażają sobie, że w kubku zrobionym z dłoni mają gorące kakao, które trzeba wystudzić, w tym celu mocno dmuchają w dłonie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny –slalom pomiędzy urządzeniami ogrodowymi.

cel: zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo, przestrzeganie zasad bezpiecznej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Pożyteczne urządzenia” – zabawa słowna – masażyk.

cel: stymulacja dotykowo – słuchowa, wydłużanie czasu koncentracji uwagi nad daną czynnością, pogłębienie więzi emocjonalnej z kolegą, wyrabianie u dzieci umiejętności odprężenia.

Dzieci dobierają się parami, na zmianę wykonują masażyk na plecach kolegi lub koleżanki.

„W moim domu mówię wam

Ja urządzeń dużo mam. - *rysujemy domek na plecach*

Gdy do prądu włączę je,

Życie lżejsze staje się. - *uderzamy dwoma palcami*

Już lokówkę podłączyłam

Śliczne loki nakręciłam. - *rysujemy spirale od góry do dołu*

Gdy żelazko się nagrzało,

Pięknie bluzkę prasowało. - *otwartymi dłońmi masujemy plecy*

Teraz wodę ja nalewam
i w czajniku ją podgrzewam. - *uderzamy paluszkami po całych plecach*
W domu już czyściutko mam,
bo odkurzacz sprząta sam. - *piąstką masujemy plecy*
Urządzenia elektryczne,
są tak bardzo przyteczne. - *rysujemy uśmiechniętą buźkę*
Uciekajmy teraz stąd, - *paluszkami uderzamy po całych plecach*
czy poczułeś mały prąd? - *łaskoczemy pod paszką*

Bożena Szuchalska

„Urządzenia w naszych domach” – zagadki słuchowe.

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania dźwięków z otoczenia, ćwiczenia słuchowe.

Nauczyciel odtwarza nagrane odgłosy urządzeń elektrycznych, dzieci odgadują jakie to urządzenie.

Przedświąteczne porządki w sali przedszkolnej.

cel: porządkowanie kącików zainteresowań, wdrażanie do zachowania porządku i czystości w miejscu pracy i zabaw.

Dzień 2

Temat dnia: UBIERAMY CHOINKĘ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

„Robimy świąteczne porządki” – zabawa dramatowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności

„Wyprawa po świąteczne drzewko” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”

cel: kształtowanie umiejętności wypowiadania się na określony temat, ustalania kolejności zdarzeń oraz przewidywania następstw.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

II Temat: „Świąteczne drzewko” – projekt okazji edukacyjnej.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja zimowego krajobrazu

„Bombka” –praca z papieru /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka/

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, składania i sklejanie papieru oraz przewlekania tasiemki przez otwór; kształcenie inwencji twórczej.

„Porządki Pana Jęczyczka” - zabawa logopedyczna.

cel: ćwiczenia usprawniające narządy mowy, wypracowanie celowych ruchów języka.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

cel: dbanie o ład i porządek w miejscu zabaw.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

„Robimy świąteczne porządki” – zabawa dramatowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko wchodzi do środka i za pomocą ruchu pokazuje w jaki sposób pomaga rodzicom w świątecznych porządkach np. ściera kurze, układa zabawki na

półce, odkurza dywan itp. Pozostałe dzieci odgadują. Dziecko, które jako pierwsze odgadnie wchodzi do koła i zabawa trwa dalej.

„Wyprawa poświętne drzewko” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.20.

cel: kształtowanie umiejętności wypowiadania się na określony temat, ustalania kolejności zdarzeń oraz przewidywania następstw.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

2. Plastyka

Temat: „Świąteczne drzewko”
– projekt okazji edukacyjnej.

I. PRZEDMIOT ODKRYCIA

Uświadomienie dzieciom konieczności dbania o nasze lasy, nie wycinania bezmyślnie drzewek pomimo tradycji. Zachęcenie do kultywowania nowej tradycji sadzenia „drzewek Bożonarodzeniowych” na osiedlach i w przydomowych ogródkach.

II. PUNKT WYJŚCIA

Zajęcie poprzedzone jest zakupem sadzonki świerku w doniczce / kilkuletnie drzewko/ oraz ściętego świerku.

Słuchanie piosenki śpiewanej przez nauczycielkę pt.: „Choinka”

Wczoraj rośtaś na polanie
Dzisiaj przyszaś do nas
Jakie miłe to spotkanie
Choinko zielona

III. ZADANIA

1. Pokaż gestem, miną, ruchem treść opowiadania.

Wyobraźcie sobie, że każde z was jest małym nasionkiem świerku. Leżę w ciepłej wilgotnej ziemi, zaczynam pęcznieć pod wpływem wilgoci. O! Wyrósł mi już pierwszy korzonek, a teraz następne, moje korzonki są coraz dłuższe. Teraz rośnie mi łodyżka, rosnę, rosnę ... łodyżka zamienia się w mały pień, mam też pierwsze gałęzie i pierwsze igły. Razem tworzyście wspaniały las. Każde z was jest inne/mniejsze, większe/. Pada ciepły wiosenny deszczyk, jak mi dobrze Nagle zaczyna wiać silny wiatr, przechylam się w prawo, w lewo – jedna gałąź jest złamana. Bardzo to boli, zaczynają na niej usychać igły, chyba nie potrafię jej uratować. Uschła ... Jest zima, trochę urosłem, jest mi smutno i zimno, tak tęsknię za ptakami.

Hura są – między moimi gałązkami uwiły gniazdko, jestem z tego bardzo dumny, że akurat mnie sobie wybrały na swoje mieszkanie. Mijają lata, jestem już dużym drzewem, mam dwa-

dzieńca lat. Zbliżają się święta Bożego Narodzenia. Do lasu przyszli ludzie i wycinają choinki. Nagle poczułem

2. Dokończ zdanie

Kiedy do lasu przyszli ludzie i zaczęli wycinać drzewka, nagle poczułem

3. Kogo zaprosiłbyś, aby odpoczął wśród twoich gałęzi i dlaczego?

4. Zaśpiewaj lub zanuć melodię, która wyrazi to, co w tej chwili czujesz?

5. Wykonaj takie ozdoby na choinkę, aby każde drzewko poczuło się radośnie.

6. Praca w grupach:

I grupa – ubiera choinkę wyciętą z lasu,

II grupa – sztuczne drzewko,

III grupa – przystraja sadzonkę świerku w doniczce.

7. Zatańczcie wokół choinek.

IV. WARUNKI MATERIALNE

Choinka wycięta z lasu, sadzonka świerku w doniczce, sztuczna choinka, kolorowy papier i tzw. Nieużytki, klej, nożyce, podkład muzyczny.

V. ELEMENT WYMAGAJĄCY WYEKSPONOWANIA

Każde drzewko jest piękne, dopóki jest w nim radość życia. Pozwólmy im zatem cieszyć się życiem jak najdłużej, aby były źródłem naszego zdrowia i radości.

W ciągu następnych dni jest obserwacja drzewek przez dzieci. Drzewko wycięte z lasu usycha /umiera/. Sadzonka świerku pielęgnowana przez dzieci pozostaje w sali do wiosny, a następnie zostanie posadzona w ogrodzie przedszkolnym z udziałem dzieci i ich rodziców. W następnym roku dzieci mogą ubrać świąteczne drzewko dla ptaków / słoninka wykrojona w gwiazdki dla sikorki, jarzębina, ziarna zatopione w tłuszczu .../.

Opracowała: Anna Zabielska

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja zimowego krajobrazu.

POPOŁUDNIE

„Bombka” – praca z papieru /”Pięćolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka s. 18/

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, składania i sklejanego papieru oraz przewlekania tasiemki przez otwór; kształcenie inwencji twórczej.

Dzieci wykonują bombkę według instrukcji, a następnie wieszają na choinkę, którą wcześniej ubierały.

„Porządki Pana Języczka” - zabawa logopedyczna.

cel: ćwiczenia usprawniające narządy mowy, wypracowanie celowych ruchów języka.

Pan Języczek, który mieszka w buzi, postanowił posprzątać swój dom:

- umył ściany (*dzieci przesuwają język po wewnętrznej stronie policzków*)
- przetrął sufit (*dzieci przesuwają język po podniebieniu*)
- umył okna od zewnątrz (*dzieci oblizują górne i dolne zęby od zewnątrz*)
- a później od wewnątrz (*dzieci oblizują górne i dolne zęby od wewnątrz*)
- po oknach przyszła kolej na drzwi (*dzieci oblizują wargi w koło*)
- gdy szorował drzwi, zobaczył swojego sąsiada, który akurat przechodził obok, więc radośnie mu pomachał (*dzieci machają językiem od jednego kącika ust do drugiego*);
- na zakończenie – wytrzepał dywan (*dzieci wysuwają język jak najdalej na brodę*);
- a gdy skończył sprzątanie, zmęczony poszedł spać (*dzieci naśladują odgłos chrapania*).

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

cel: dbanie o ład i porządek w miejscu zabaw.

Dzień 3

Temat dnia: KOLEĘDY CZAS

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe oraz przestrzeganie norm i zasad.

„Kolorowe paski” – wycinanie z papieru.

cel: doskonalenia umiejętności cięcia nożycami po linii prostej, przygotowanie pomocy do zajęć.

„Zaczarowany worek” - zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do zachowania ładu i porządku w sali, ćwiczenie spostrzegawczości, pamięci, logicznego myślenia.

„Choinka strojnisia” - rysowanie oburącz /ćwiczenie z Kinezyjologii Edukacyjnej/

cel: obniżenie nadmiernego napięcia mięśniowego obszaru obręczy barkowej, wzmocnienie koordynacji ręka-oko, aktywizowanie umiejętności symetrycznej pracy rąk.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

II Temat: „Kolędy to czas” – nauka kolędy pt.: „Przybieżeli do Betlejem” lub pastorałki pt.: „Gdy święta są”- pastorałka czeska, śl. polskie Maria Tomaszewska.

Temat: „Łańcuch na choinkę” – praca z papieru. Rytm – wychwytywanie powtarzających się sekwencji i kontynuowanie ich.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja dekoracji świątecznych w najbliższym otoczeniu.

III „Świąteczne karki” – praca z papieru.

cel: zachęcenie do wysyłania kartek świątecznych z życzeniami swoim bliskim i znajomym, do sprawiania radości innym; kształcenie inwencji twórczej dziecka, pomysłowości.

Zabawy z kostką

cel: doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 6, kształcenie szybkiej orientacji na sygnał wzrokowy.

Zabawy dowolnie w kącikach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie norm i zasad.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe oraz przestrzeganie norm i zasad.

„Kolorowe paski” – wycinanie z papieru.

cel: doskonalenia umiejętności cięcia nożycami po linii prostej, przygotowanie pomocy do zajęć.

Na stolikach rozłożone są kartki kolorowego papieru z narysowanymi liniami. Dzieci wycinają z kartek paski.

„Zaczarowany worek” - zabawa dydaktyczna.

cel: wdrażanie do zachowania ładu i porządku w sali, ćwiczenie spostrzegawczości, pamięci, logicznego myślenia.

Nauczyciel ma przygotowany worek, w którym znajdują się przedmioty z sali np. samochód, lalka, klocek, ołówek, tamburyno, książka. Wybrane dziecko podchodzi losuje przedmiot i wyjaśnia gdzie powinien się znajdować, następnie odkłada na wyznaczone miejsce w sali.

„Choinka strojnisia” - rysowanie oburącz /ćwiczenie z Kinezylogii Edukacyjnej/

cel: obniżenie nadmiernego napięcia mięśniowego obszaru obręczy barkowej, wzmocnienie koordynacji ręka-oko, aktywizowanie umiejętności symetrycznej pracy rąk.

Dzieci rysują jednocześnie obiema rękami choinkę., Każda strona rysowana jedną ręką jest lustrzanym odbiciem drugiej, rysowanej w tym samym czasie drugą ręką. Możemy rysować w powietrzu lub na kartonie.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Kolędy to czas” – nauka kolędy pt.: „Przybieżeli do Betlejem”
lub pastorałki pt.: „Gdy święta są”-pastorałka czeska,
sł. polskie Maria Tomaszewska

Cele:

- Zapoznanie dzieci z pojęciami: „kolęda” i „pastorałka”,
- Przybliżenie tradycji związanych ze Świętami Bożego Narodzenia,
- Wprowadzenie w radosną atmosferę świąt,
- Czerpanie radości ze wspólnego śpiewania kolęd.

Pomoce: dzwoneczki, płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”, magnetofon, kredki.

Przebieg:

Słuchanie kolędy pt.: „Przybieżeli do Betlejem” lub pastorałki pt.: „Gdy święta są” /

w zależności od tego, którą Państwo wybieriecie do nauki/.

Omówienie treści, wyjaśnienie nieznanych słów i zwrotów.

Informacja dla nauczyciela:

Kolęda – pierwotnie radosna pieśńnoworoczna, która współcześnie przyjęła powszechnie formę pieśni bożonarodzeniowej (nawiązującej do świąt Bożego Narodzenia). Utrzymywana najczęściej w konwencji religijnej, początkowo wywodząca się z tradycji ludowej, w późniejszym okresie komponowana jest również przez wielu wybitnych kompozytorów. Odmiana kolędy o wątkach zaczerpniętych z życia codziennego nazywana jest pastorałką, która w odróżnieniu od kolędy we współczesnym, potocznym tego słowa rozumieniu, nie jest wykorzystywana w chrześcijańskich nabożeństwach religijnych ze względu na swój świecki charakter.

Nauka słów kolędy z pokazywaniem refrenu:

„Chwała na wysokości /2x	- dzieci podnoszą ręce do góry
a pokój	- ręce krzyżują na piersi
na ziemi.”	- ręce opuszczają wskazując ziemię.

Nauka słów pastorałki z graniem na dzwonekach refrenu” /płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

”Gdy święta są” – pastorałka czeska, sł. polskie Maria Tomaszewska

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmiały
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

1. Samotny człowiek jest smutny czasami,
a ludziom jest dobrze, gdy nie są sami (bis)

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmiały
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

2. Kraj cały jest biały, wszyscy marzniemy
Przyjdź do nas to razem się ogrzejemy (bis)

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmiały

Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

3. Gdy dzwony dzwonią to dźwięk niosą pola
Dwanaście potraw na wieczerzę woła (bis)

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmią
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

„Zielony gość” – kolorowanie kredkami według podanego kodu z jednoczesnym słuchaniem kolędy lub pastorałki. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.21./

2. Matematyka

Temat: „łańcuch na choinkę” – praca z papieru. Rytm - wychwytywanie powtarzających się sekwencji i kontynuowanie ich.

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania łańcucha,
- Skupianie uwagi na rytmach, wychwytywanie powtarzających się sekwencji i powtarzanie ich,
- Stosowanie liczebników porządkowych,
- Wdrażanie dzieci do przekładania dostrzeżonych regularności z jednej reprezentacji na inną.

Pomoce: paski wycięte z kolorowego papieru, klej, magnetofon, płyta CD, szarfy w 4 kolorach, ilustracje przedstawiające ozdoby choinkowe.

Przebieg:

„Choinki dawniej i dziś”. Oglądanie ilustracji przedstawiające ozdoby choinkowe współczesne i twórców ludowych.

Nauczyciel proponuje dzieciom obejrzenie ilustracji przedstawiających ozdoby choinkowe robionych dawniej i współcześnie. Zadaje pytania dotyczące ozdób

Praca przy stolikach – wykonanie łańcuchów.

Nauczyciel proponuje dzieciom wykonanie ozdoby świątecznej na choinkę. Przedstawia jakie mają zadanie do wykonania oraz materiały i narzędzia, którymi będą się posługiwać podczas wykonywania pracy. Na tablicy są umieszczone koła wycięte z kolorowego papieru w 5 kolorach /czerwony, zielony, żółty, niebieski i złoty/

Dzieci zasiadają do stolików, nauczyciel robi świąteczny nastrój - włącza kolędy lub pastorałki. Następnie demonstruje dzieciom fragment łańcucha na choinkę oraz pokazuje w jaki sposób należy wykonać jego ogniwa i w jakiej kolejności mają one występować po sobie. Nauczycielmówi rymowankę:

Kolorowe paski mamy
zaraz łańcuch wykonamy.
Klejem brzegi połączymy
piękne koła utworzymy.
Każde koło kolor ma
połączymy je raz, dwa.
Już kolory wszystkie znamy
Więc je wspólnie wyliczamy:
Pierwszy - czerwony
Drugi – zielony,
Trzeci – żółty
Czwarty - niebieski
Piąty- złoty, królewski.

Anna Zabielska

Dzieci sklejają kolorowe paski papieru w takiej kolejności jak w rymowance, następnie powtarzają ten sam rytm /kolejność/.

„Żywe łańcuchy” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom szarfy w 4 kolorach. Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach muzyki. Na hasło: - „kolorowe łańcuchy” dobierają się czwórkami. W każdej czwórce muszą być różne kolory szarf /nie mogą się powtarzać/. Dzieci w czteroosobowych zespołach tworzą szereg/łańcuch/.

Konkurs na najdłuższy łańcuch.

Nauczyciel ogłasza konkurs na najdłuższy łańcuch. Zwycięzcy zostają obdarowani brawami i w nagrodę łączą w jeden, łańcuchy wszystkich dzieci.

Zawieszenie wykonanego łańcucha na choinkę.

Sprzątanie miejsca pracy.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja dekoracji świątecznych w najbliższym otoczeniu.

POPOŁUDNIE

Świąteczne karki" – praca z papieru.

cel: zachęcenie do wysyłania kartek świątecznych z życzeniami swoim bliskim i znajomym, do sprawiania radości innym; kształcenie inwencji twórczej dziecka, pomysłowości.

Wykorzystanie różnych technik: wycinanie elementów świątecznych ze starych kart świątecznych, kolorowych czasopism, naklejanie na nową kartkę, rysowanie pisakami, wdzieranie, obrysowywanie szablonów, lepienie z plasteliny itp.

Zabawy z kostką

cel: doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 6, kształcenie szybkiej orientacji na sygnał wzrokowy.

Nauczyciel zaprasza dzieci na środek sali i proponuje im zabawy z kostką. Pokazuje kostkę do gry i mówi, że zadania ruchowe wybierane dziś będą losowo.

Wyjaśnia, że gdy na kostce wypadnie 1 – każde dziecko samo wykonuje ćwiczenie, gdy na kostce wypadnie 2 – ćwiczymy w parach i tak aż do małych 6-osobowych zespołów, gdy na kostce zobaczymy 6 oczek.

Pokazuje rysunki z ćwiczeniami i omawia zadania ruchowe.

1. SOPEL LODU– dzieci stoją nieruchomo, ręce wzdłuż tułowia.
2. PAPUŻKI NIEROZŁĄCZKI – dzieci w parach spacerują po sali.
3. ZAPRZĘGI – dzieci w trójkach tworzą zaprzęgi. Ostrożnie poruszają się po sali. Po chwili następuje zmiana tak, aby każde dziecko mogło znaleźć się w innej pozycji do zabawy.
4. NIEDŹWIEDZIE POLARNE – dzieci poruszają się na czworakach po dywanie.
5. GWIAZDKA– dzieci dobierają się w pięcioosobowe zespoły, siadają na podłodze, tworzą koła. Wykonują gwiazdy /w siadzie rozkrocznym dotykają się stopami/.
6. WAŻ – sześciuosobowa grupka tworzy „węża”. Dzieci trzymają się za ręce. Pierwsze i ostatnie dziecko w szeregu to głowy węża, ale tylko jedna z nich ma smaczny kąsek – apaszkę. Zadaniem drugiej głowy jest odebranie apaszki. Podczas zabawy smok nie może się rozerwać.

Zabawy dowolnie w kącikach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie norm i zasad

Dzień 4

Temat dnia: PIECZEMY CIASTECZKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.

„Ubieramy choinkę” – zabawa ruchowa.

cel: kształcenie umiejętności dostosowania ruchów do treści słownej, orientacji przestrzennej, utrwalenie pojęć dotyczących położenia przedmiotów w przestrzeni.

„Pieczemy ciasteczka” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2.

cel: zapoznanie z etapami przygotowania świątecznych ciasteczek, kształcenie inwencji twórczej dziecka.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

II Temat: „Pierniczki świąteczne” – pieczenie ciastek.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe – zestaw 16

Przybory: szarfy

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: wyszukiwanie i obserwacja drzew iglastych /świerk, sosna/.

III „Na gałązce choinkowej” –ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.29.

cel: kształcenie umiejętności rysowania wzorów graficznych poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki.

„ Łańcuch choinkowy” – zabawa ruchowa przy muzyce.

cel: wytworzenie miłego, pogodnego nastroju, zachęcenie do wspólnej zabawy.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

„Ubieramy choinkę” – zabawa ruchowa.

cel: kształcenie umiejętności dostosowania ruchów do treści słownej, orientacji przestrzennej, utrwalenie pojęć dotyczących położenia przedmiotów w przestrzeni.

Dzieci wykonują polecenia nauczyciela:

- Rysujemy w powietrzu oburącz jednocześnie jak największą choinkę,
- na samej górze wieszamy gwiazdę,
- na dole wieszamy bombkę,
- z prawej strony wieszamy pajacyka,
- z lewej strony wieszamy trzy jabłuszka,
- w dowolnych miejscach wieszamy cztery bombki,
- Choinkę ozdabiamy łańcuchem.

„Pieczemy ciasteczka” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s. 19.

cel: zapoznanie z etapami przygotowania świątecznych ciasteczek, kształcenie inwencji twórczej dziecka.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Pierniczki świąteczne” – pieczenie ciastek.

Cele:

- Zapoznanie dzieci ze sposobem wykonania wyrobów cukierniczych tj. ciasteczka oraz produktami niezbędnymi do ich wytworzenia,
- Kształcenie umiejętności rozwałkowywania ciasta oraz wycinania z niego za pomocą foremek świątecznych wzorów ciasteczek,
- Zwrócenie uwagi na zachowanie czystości w miejscu pracy jak również czystości rąk przed przystąpieniem do niej,
- Wdrażanie do zachowania ładu i porządku w miejscu pracy.

Pomoce: składniki do ciasta, posypka do dekoracji, miód, cynamon, foremki, wałki, ceraty do zabezpieczenia stołów, chustki na głowę, fartuszki.

Przebieg:

Zaprezentowanie składników, które są potrzebne do zrobienia ciasta oraz sposobu jego wykonania:

Informacje dla nauczyciela:

Jeżeli chcecie Państwo skorzystać z tego przepisu powinniście ciasto dwa tygodnie przed planowanym zajęciem przygotować w domu !!!

Przepis na pierniczki:

Składniki:

1 kg mąki

½ litra miodu
2 szklanki cukru
1 kostka smalcu
½ szklanki mleka
3 płaskie łyżeczki sody oczyszczonej
3 jajka
Szczypta soli
1 torebka gotowej przyprawy do pierników
Imbir
Cynamon
Gałka muskatołowa
Kardamon (niekoniecznie)
Mielone goździki

Procedura część I:

W dużym rondlu na małym ogniu rozpuścić miód, cukier i smalec, na jednolitą masę i czekać aż wystygnie. Dodajemy mąkę, jajka, sodę rozpuszczoną w chłodnym mleku, szczyptę soli oraz przyprawy (do gotowej przyprawy do piernika dodajemy oryginalnych przypraw, tak, by wszystkich było pół szklanki).

Zagniatamy ciasto na jednolitą masę, po czym miskę okrywamy ręcznikiem i folią, ale nie całkiem szczelnie i stawiamy w chłodnym miejscu na 4-5 tygodni.

Procedura część II:

Przed świętami wałkujemy ciasto, niezbyt cienko, bo będzie twarde i wycinamy fantazyjne wzory. Pieczemy 10-15 min do zrumienienia. Jak wystygną dekorujemy. Potem układamy w kartonie, leciutko kropimy wodą i przykrywamy folią, by na Wigilię były miękkie.

Propozycja polewy do piernika, którą można przygotować w domu i przynieść do przedszkola:

Miód, orzechy włoskie, trochę skórki z pomarańczy, goździki, chili odrobinę i cynamon. Wszystko wymieszać i połać pierniki.

Życzę miłych wrażeń kulinarnych

Każdy przedszkolak przed przystąpieniem do pracy powinien dokładnie umyć ręce i założyć fartuszek. Następnie omawiamy z dziećmi produkty potrzebne do ich upieczenia. Nazywamy każdy z tych produktów, omawiamy jego wygląd, postać (sypki, w kostce itd.), niektórych smak, zapach. Gotowe ciasto zostaje podzielone na kulki i każdą z nich dzieci rozwałkują na stole. Następnie wycinają za pomocą małych foremek o świątecznych kształtach ciasteczka. Gdy już całe ciasto zostanie zamienione w przepiękne ciasteczka, układamy je na blaszkach i niesiemy do kuchni, aby panie kucharki upiekły je w piecu.

Upieczone i ostudzone ciastka dekorujemy polewą z miodem i kolorowymi posypkami.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 16

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „Impuls”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: szarfy

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: wyszukiwanie i obserwacja drzew iglastych /świerk, sosna/.

POPOŁUDNIE

„Na gałązce choinkowej” –ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.29.

cel: kształcenie umiejętności rysowania wzorów graficznych poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki.

„Łańcuch choinkowy” – zabawa ruchowa przy muzyce.

cel: wytworzenie miłego, pogodnego nastroju, zachęcenie do wspólnej zabawy.

Cała grupa siedzi w szeregu w siadzie skrzyżnym. Nauczyciel wciela się w rolę kleju, który ma za zadanie wykonać łańcuch choinkowy /skleić poszczególne ogniwa/. Przy akompaniamencie muzycznym wybiera jedno dziecko z szeregu i razem trzymając się za ręce tworzą początek łańcucha. Do łańcucha dołączają się kolejne osoby wybrane przez ostatnie dziecko w łańcuszku. Na koniec cały łańcuszek tańczy w kole.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

Dzień 5

Temat dnia: POTRAWY WIGILIJNE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Karp wigilijny” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, utrwalenie kierunków: w prawo, w lewo, doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 6.

„Życzenia” – zabawa muzyczno– ruchowa.

cel:uwrażliwianie na potrzeby innych, chęć sprawiania innym radości.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16

II Temat: „Wieczór wigilijny” – rozmowy na temat tradycji związanych ze Świętami Bożego Narodzenia na podstawie ilustracji oraz wiersza D. Kosakowskiej o tym samym tytule.

Temat: „JASEŁKA” – montaż słowno – muzyczny w wykonaniu dzieci.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja dekoracji świątecznych.

III „Przygotowujemy potrawy wigilijne” – zabawa tematyczna.

cel: kształcenie umiejętności odzwierciedlania w zabawie uprzednio poznanej rzeczywistości, utrwalenie nazw potraw wigilijnych.

Układanie wzorów z mozaiki geometrycznej.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, utrwalenie znajomości figur geometrycznych.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: porządkowanie kącików zainteresowań po skończonej zabawie.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Karp wigilijny” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.22.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, utrwalenie kierunków: w prawo, w lewo, doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 6.

„Życzenia” – zabawa muzyczno– ruchowa.

cel: uwrażliwianie na potrzeby innych, chęć sprawiania innym radości.

Dzieci poruszają się w rytm muzyki. Na przerwę w muzyce podchodzą do najbliższej stojącej koleżanki lub kolegi i składają sobie życzenia np.

– Haniu życzę Ci zdrowia, szczęścia, pomyślności, radości, spokoju, wielu prezentów... .

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 16

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Wieczór wigilijny” – rozmowy na temat tradycji związanych ze Świętami Bożego Narodzenia na podstawie ilustracji oraz wiersza D. Kossakowskiej o tym samym tytule.

Cele:

- Zapoznanie z symbolami świąt Bożego Narodzenia, utrwalenie znajomości tradycji bożonarodzeniowych,
- Kształcenie wypowiedzi wielozdaniowych związanych z ilustracjami,
- Zachęcenie dzieci do składania życzeń swoim najbliższym podczas dzielenia się opłatkiem.

Pomoce: ilustracje, plansza nr 17, wiersz.

Przebieg:

Śluchanie wiersza Doroty Kossakowskiej pt.: „Wieczór wigilijny”

Kiedy na niebie gwiazdka rozbłyśnie,
To do wieczery siadamy.
Piękna choinka, stół z potrawami,
A my kolędy śpiewamy.
W stajence Jezus się dziś narodził,
pasterze go odwiedzili.
Z pokłonem przyszli też Trzej Królowie
i dary hojne złożyli.
A my z opłatkiem wśród swych najbliższych,
Życzenia sobie składamy.
I wszyscy razem dziś się cieszymy,
że święta wspaniałe mamy.

Rozmowa na podstawie wiersza oraz planszy nr 17 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”.

- Kiedy siadamy do stołu wigilijnego?
- Co to jest wieczerza?

- Jakie potrawy powinny znajdować się na wigilijnym stole?
- Ile powinno być tych potraw?
- Co powinno leżeć pod obrusem?
- Ile miejsc powinno być przygotowanych przy wigilijnym stole?
- Czym się dzielimy zasiadając do stołu?
- O czym powinniśmy pamiętać dzieląc się opłatkiem z najbliższymi?

„Siadamy wokół stołu” – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się po sali. na hasło: „siada do stołu rodzina np. czteroosobowa” dzieci siadają w grupkach po czterech.

„Dokończ zdanie” – zabawa słownikowo - gramatyczna.

Na wigilijnym stole jest...

Pod choinką znajdują się...

Na choince wiszą....

Mama przygotowała...

Tata śpiewa...

Przy stole siedzi...

Prezenty przynosi...

Pod obrusem leży...

Informacje dla nauczyciela:

SYMBOLE ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA:

Wigilia

Święta Bożego Narodzenia to przede wszystkim wieczera wigilijna. Tego wieczoru cała rodzina zasiada przy świątecznie nakrytym stole i celebruje nadchodzące święta Bożego Narodzenia. Słowo "wigilia" pochodzi od łacińskiego "vigilare" i oznacza "nocne czuwanie".

Wolne miejsce dla niespodziewanego gościa

Zanim wszyscy usiądą przy wigilijnym stole, trzeba oczywiście zadbać o odpowiedni wystrój i nakrycia. Tych ostatnich powinno być o jedno więcej niż liczba gości. Po co dodatkowe miejsce przy świątecznym stole? Symbolizuje ono pamięć o tych, którzy nie mogą spędzić tegorocznych świąt razem z nami. Bywa i tak, że przygotowujemy je z myślą o zmarłym członku rodziny.

Pierwsza gwiazdka

Podług Pisma Świętego (Ewangelia wg św. Mateusza) to Gwiazda Betlejemaska doprowadziła trzech króli (Kacpra, Melchiora i Baltazara) do Betlejem. Na pamiątkę tego wydarzenia dzieci z niecierpliwością wyczekują pierwszej gwiazdki na niebie - symbolizuje ona początek celebrowania świąt Bożego Narodzenia.

Choinka

Nieodłącznym elementem świąt Bożego Narodzenia jest choinka. Zwyczaj jej zdobienia przyszedł do nas z Niemiec. Powinno się ją ubierać dopiero 24 grudnia.

Liczba potraw - dlaczego dwanaście?

Liczba dwanaście to tylko jedna z możliwych wersji. Według jednej z tradycji na świątecznym stole powinna znaleźć się nieparzysta liczba potraw, co zaprzeczałoby zwyczajowi. Liczba dwanaście okazała się wyjątkiem od reguły, jednak jej symbolika jest równie ważna - chodzi bowiem o dwunastu apostołów.

Sianko pod obrusem

Wedle jednego z licznych zwyczajów bożonarodzeniowych pod obrus należy położyć garstkę siana. Jest ono symbolem złobka, w którym leżało Dzieciątko Jezus. Domownicy mogą też spróbować wyciągnąć źdźbło siana spod obrusa. Ten, który wyciągnie najdłuższe, będzie cieszył się największym szczęściem i powodzeniem w nadchodzącym roku.

Barwy Świąt Bożego Narodzenia

Święta Bożego Narodzenia powinny kojarzyć się Wam z dwoma kolorami: zielonym i czerwonym. To w tych barwach najczęściej przygotowywane są ozdoby świąteczne. Zieleń jest symbolem nadziei i wierności, natomiast czerwień to symbol krwi Chrystusa. Dzielenie się opłatkiem

Zwyczaj ten pochodzi z początków XIX wieku. Dawniej oprócz tradycyjnych opłatków, wytwarzanych z praśnego ciasta, chleba i wody, były również kolorowe opłatki. Tymi ostatnimi dzielono się ze zwierzętami. Kultuwanie tego zwyczaju miało je chronić od zapadania na rozmaite choroby. Dzielenie się opłatkiem, o jakim możemy mówić obecnie, jest symbolem wyrażenia wdzięczności i znakiem przebaczenia dawnych win.

Śpiewanie kolęd

Po wieczery wigilijnej nie może zabraknąć wspólnego śpiewania kolęd. Pierwsza polska kolęda pochodzi z roku 1424 - mowa tutaj o "Zdrów bądź królu anielski".

2. Muzyka

Temat: „JASEŁKA” – montaż słowno
– muzyczny w wykonaniu dzieci.

Cele:

- Rozwijanie indywidualnych predyspozycji i zdolności aktorskich dzieci,
- Wprowadzanie w radosną atmosferę świąt Bożego Narodzenia,
- Czerpanie radości ze wspólnego bycia razem,
- Kształcenie umiejętności wyrażania uczuć i przeżyć podczas inscenizacji jasełek.

Pomoce: płyta z kolędami, stroje dla dzieci i rekwizyty do inscenizacji, płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”.

Przebieg:

Informacja dla nauczyciela:

Możecie Państwo w tym dniu zorganizować opłatkowe spotkanie z Rodzicami. Dzieci będą mogły zaprezentować Jasełka oraz wspólnie z rodzicami zaśpiewać kolędy. Jasełka należy przygotować co najmniej tydzień przed planowanym występem.

JASEŁKA „BÓG SIĘ RODZI” – Dorota Kossakowska**Anioł 1**

Wstawać pastuszkowie! Wielki cud się stał.
Bóg dla wszystkich ludzi, syna swego dał.

Anioł 2

W Betlejem się narodził i chce zostać z nami.
Trzeba go odwiedzić i pójść z prezentami.

Pasterz 1

Bracia pastuszkowie, co mu zaniemiemy?
W taka ciemną noc nic tu nie znajdziemy.

Pasterz 2

Mamy trochę chleba, mleka, dobre sery.
Chociaż to niewiele, lecz dar bardzo szczerzy.

Pasterz 3

Ale, gdzie Betlejem? Kto drogę pokaże?

Anioł 3

Gwiazda Betlejemaska najjaśniejsza w świecie,
Ona wam pomoże, gdy za nią pójdziecie.
Tam, gdzie ona stanie, tam będzie stajenka.
A w stajence Józef, Jezus i Materka.

Pasterz 4

Idźmy do Jezusa, aby pokłon złożyć.
Oraz nasze dary dziecinie położyć.

Kolęda „Pójdźmy wszyscy do stajenki”

Pasterz 5

Jezu malusieńki bardzo cię kochamy
I z darami dzisiaj tutaj przybywamy

Anioł 4

My chcemy zatańczyć i zaśpiewać tobie
Żebyś już nie płakał w tym ubogim żłobie.

Kolęda „Przybieżeli do Betlejem pasterze”.

Anioł 5

Jezus się narodził, wszyscy się radują.
Radosną nowinę sobie przekazują.

Anioł 6

Trzej wielcy królowie w podróż wyruszają.
Bardzo cenne dary dla Jezusa mają.

Anioł 7

Jeden niesie złoto, drugi mirrę ma.
Trzeci król dostojny wonne kadzidło da.

Królowie

Przyjmij nasze dary, z serca je składamy.
Na błogosławieństwo dziś twoje czekamy.

Wszyscy

Jezus przyjął gości i pobłogosławił
A dla wszystkich ludzi miłość swą zostawił.

Śłuchanie pastorałki pt.: "Gdy święta są" – pastorałka czeska, sł. polskie M. Tomaszewska

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmią
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

1. Samotny człowiek jest smutny czasami,
a ludziom jest dobrze, gdy nie są sami (bis)

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmią
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

2. Kraj cały jest biały, wszyscy marzniemy
Przyjdź do nas to razem się ogrzejemy (bis)

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmią
Choinki jasny blask

Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

3. Gdy dzwony dzwonią to dźwięk niosą pola
Dwanaście potraw na wieczerzę wola (bis)

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmią
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja dekoracji świątecznych.

POPOŁUDNIE

„Przygotowujemy potrawy wigilijne” – zabawa tematyczna.

cel: kształcenie umiejętności odzwierciedlania w zabawie uprzednio poznanej rzeczywistości, utrwalenie nazw potraw wigilijnych.

Układanie wzorów z mozaiki geometrycznej.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, utrwalenie znajomości figur geometrycznych.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: porządkowanie kącików zainteresowań po skończonej zabawie.

TEMAT KOMPLEKSOWY: WITAMY NOWY ROK

Dzień 1

Temat dnia: DNI TYGODNIA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat ilustracji oraz zegarów przyniesionych przez nauczyciela.

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na swoje miejsce po skończonej zabawie, zachęcenie dzieci do zapraszania do wspólnej zabawy kolegów i koleżanek z grupy.

Zabawa ruchowa: „Mały zegarek-duży zegar”

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał wzrokowy, ćwiczenia artykulacyjne na głóskach cyk, bim, bam, bom.

„Zegarek z łańcuszkiem” – ćwiczenie graficzne z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.31.

cel: ćwiczenie umiejętności kreślenia linii spiralnych poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na płynność ruchów ręki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na właściwe dozowanie mydła oraz papierowych ręczników.

II Temat: „Dni tygodnia”- wprowadzenie wiersza Bożeny Borowik.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe – zestaw nr 17

Przybory: szarfy

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny –ślalom pomiędzy urządzeniami ogrodowymi.

cel: zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo, przestrzeganie zasad bezpiecznej zabawy.

III „Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeń w przedszkolu za pomocą rysunku.

„Zawody dni tygodnia”- zabawa ruchowa.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, szybkiej reakcji na sygnał słowny, koncentracji , zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabawy.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

RANEK

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat lustracji oraz zegarów przyniesionych przez nauczyciela.

Nauczyciel przynosi różne rodzaje zegarów i zegarków. Omawia ich budowę oraz przeznaczenie.

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na swoje miejsce po skończonej zabawie, zachęcenie dzieci do zapraszania do wspólnej zabawy kolegów i koleżanek z grupy.

Zabawa ruchowa: „Mały zegarek-duży zegar”

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał wzrokowy, ćwiczenia artykulacyjne na zgłoskach cyk, bim, bam, bom.

Dzieci poruszają się po sali na czworakach. Kiedy nauczyciel pokaże mały zegarek, wstają i biegną na paluszkach po sali mówiąc: „cyk cykcyk”. Kiedy nauczyciel pokaże duży zegar-poruszają się po sali wolnym krokiem z ramionami wyciągniętymi w górę mówiąc: „bim bam bom”.

„Zegarek z łańcuszkiem” – ćwiczenie graficzne z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.31.

cel: ćwiczenie umiejętności kreślenia linii spiralnych poprzez tączenie kropek, zwrócenie uwagi na płynność ruchów ręki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

Marsz po sali w różnych kierunkach.

„Szybko - wolno” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Nauczyciel gra na tamburynie, a dzieci poruszają się zgodnie z tempem (szybkie – bieg, średnie – marsz, wolne – spacer).

„Czy potrafisz”- zabawa ruchowa z elementem równowagi. Dzieci poruszają się po sali w rytm muzyki, na przerwę wykonują polecenia nauczyciela (np. czy potrafisz stać na jednej nodze, czy potrafisz podskoczyć wysoko do góry, czy potrafisz dotknąć ręką ściany, itp.)

„Duży zegar”- wszystkie dzieci biegną swobodnie po sali, przy dźwiękach bębenka, na przerwę w muzyce zatrzymują się i naśladują duże zegary, powtarzając zgłoski bim-bam, bim-bam. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na właściwe dozowanie mydła oraz papierowych ręczników.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Dni Tygodnia”
- wprowadzenie wiersza Bożeny Borowik.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z nazwami dni tygodnia, próby zapamiętania ich kolejności,
- Kształtowanie koncentracji uwagi, pamięci mechanicznej, logicznego myślenia,
- Zapewnienie dzieciom satysfakcji i radości poprzez ciekawy sposób szybkiego opanowania treści wiersza,
- Stwarzanie okazji do posługiwania się nazwami dni tygodnia z zachowaniem właściwej kolejności.

Pomoce: plansza nr 18, ilustracja w książce „*pięciolatek – Razem poznajemy świat*” cz.2, kredki,

Przebieg:

Słuchanie wiersza pt.: „Dni Tygodnia”

Jestem sobie tata Tydzień
I siedmioro dzieci mam,
Wszystkie kocham bardzo mocno
I je dziś przedstawię Wam.

Pierwszy syn to Poniedziałek
Ma blond włosy i przedziątek.

Drugi Wtorek trzyma worek
I wesoły ma humorek.

Trzecia Środa czyta książki
I we włosach nosi wstążki.

Czwarty Czwartek lubi jeść
Zjadł parówek kiedyś sześć.

Piąty syn to Piątek lubi łowić ryby,
Jest bardzo cierpliwy, chodzi też na grzyby.

A Sobota szóste dziecko ciągle jest zajęta.
Sprząta, pierze i gotuje o innych pamięta.

Siódmym dzieckiem jest Niedziela,
wszyscy ją kochają.
Razem psocą, łobuzują i odpoczywają.

Jestem sobie tata Tydzień
i siedmioro dzieci mam,
Wszystkie kocham bardzo mocno
I Je przedstawiłem Wam.

Bożena Borowik

Wypowiedzi dzieci na temat wysłuchanego wiersza.

- Ile dzieci ma tata Tydzień ?
- Jak nazywają się kolejne dni?
- Co one robią?
- Jaki jest pierwszy dzień tygodnia, a jaki ostatni?
- Czy wczoraj byliście w przedszkolu?
- Jaki dziś jest dzień?

„Tydzień w przedszkolu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razempoznajemy świat” cz.2, s.23.

Dzieci słuchają wiersza pt. „Dni tygodnia” - wskazują i nazywają kolejne dni o których on opowiada. Następnie kolorują pierwszy obrazek czyli Poniedziałek. Następne dni tygodnia dzieci będą kolorować przychodząc do przedszkola w ranku np. wtorek we wtorek, w środę - środę itd. aż do piątku.

Jaki to dzień Tygodnia? – ćwiczenie słuchu fonematycznego.

Nauczyciel mówi pierwszą sylabę nazwy dnia tygodnia a dzieci mają dopowiedzieć następną lub następne sylaby, aż do utworzenia słowa /nazwy dnia tygodnia/. Np. nauczyciel mówi:

- Po

Dzieci: nie – dzia –tek

Wskazywanie na planszy, który to dzień tygodnia.

„Dni Tygodnia” – zabawa ruchowa z elementami pantomimy.

Nauczyciel ustawia dzieci w kole. Dzieci razem z Nauczycielem wymieniają nazwy dni tygodnia (kolejno, zaczynając od poniedziałku). Każde musi zapamiętać, jakim jest dniem tygodnia.

Następnie do danego dnia przypisuje określoną czynność, np. poniedziałek – podskakuje jak piłka, wtorek – robi przysiad, środa – robi pajacyki, czwartek – obraca się dookoła, piątek – skacze jak zając, sobota – fruwa jak wróbel, niedziela – kładzie się na podłodze z rękoma pod głową. Wymienione czynności na hasło N. – określony dzień tygodnia – wykonują dzieci, będące tym dniem tygodnia. Natomiast na sygnał: Tydzień! każde dziecko wykonuje swoją czynność. Podczas kolejnych powtórzeń zmiany sygnałów następują coraz częściej.

Próba wspólnej recytacji wiersza.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 17.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „ Impuls”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: szarfy

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Kolorowymi szarfy”

Dzieci ustawiają się w rozsypce. Prowadzący pokazuje szarfy w różnych kolorach. Czerwona szarfa oznacza, że należy przyjąć pozycję siad klęczny, niebieska – leżenie na brzuchu, żółta – przysiad podparty, a zielona – podskakujemy jak piłeczka.

Część główna

„Prąd jest, prądu nie ma” – zabawa ruchowa.

Dzieci zamieniają się w zabawki na baterie. Kiedy prowadzący mówi: prąd jest, dzieci naśladują ruchy zabawek na baterie, kiedy prowadzący powie: prądu nie ma, zastygają w bezruchu. Trzecie hasło: bateria rozładowuje się, ćwiczący zwalniają ruchy swojego ciała i bardzo powoli zatrzymują się i zastygają w bezruchu.

Dzieci pobierają po jednej szarfie i ustawiają się w rozsypce.

Dzieci trzymają szarfę w prawej dłoni i wykonuje krążenie prawego ramienia w przód 5 powtórzeń, potem w tył 5 powtórzeń, zmiana ręki ćwiczącej.

Dzieci chwytają szarfę za jej końce i napina ją, ramiona unoszą w górę nad głowę, wykonują ruchy ramion zachowując się jak drzewo podczas kiedy wieje wiatr, prowadzący podaje hasła: wieje zefirek, wieje halny, idzie trąba powietrzna.

Dzieci w siadzie o nogach ugiętych, składają szarfę na połowę dłońmi chwytają za końce i zaczepiają szarfę o śródstopie ugiętej nogi:

Ruch: prostujemy nogę jednocześnie pogłębiając skłon tułowia w przód, następnie uginamy nogę, ćwiczenie powtarzamy 5 razy, zmiana nogi ćwiczącej.

Ćwiczenie jak wyżej tylko szarfę zaczepiamy o obie stopy.

„Elektryczne węgorze” – zabawa ruchowa.

Rozkładamy szarfy na podłodze. Dzieci muszą przemieścić się z jednej strony sali na drugą przeskakując przez szarfy, czyli nad „elektrycznymi węgorzami”, dziecko które nadepnie na szarfę zatrzymuje się w tym miejscu, tam, gdzie nastąpiło dotknięcie szarfy. Wygrywają dzieci,

którym udało się bez dotknięcia stopą szarfy przemieścić się na drugą stronę. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Zbieramy szarfy.

„Impuls” – zabawa ruchowa.

Dzieci chwytają się za ręce i tworzą koło. Jedna z osób wybrana przez nauczycielkę wychodzi z koła i odwraca się tyłem do wszystkich. Dzieci stoją w kole poprzez uścisk dłoni przekazują sobie impuls. Nauczyciel wskazuje osobę w kole, od której impuls zacznie być przekazywany. Osoba wcześniej wybrana wchodzi do środka koła, prowadzący podaje hasło: *impuls* i dziecko, które wskazała w kole nauczyciel rozpoczyna zabawę. Zadaniem dziecka jest wskazać gdzie znajduje się impuls. Po wykonaniu prawidłowo zadania, nauczyciel wybiera kolejne dziecko i zabawa toczy się dalej.

Część końcowa

„Gorące kakao” - ćwiczenie oddechowe.

Dzieci siadają na obwodzie koła, dłonie splecione tak jakbyśmy trzymali kubek w dłoniach. Wyobrażają sobie, że w kubku zrobionym z dłoni mają gorące kakao, które trzeba wystudzić, w tym celu mocno dmuchają w dłonie.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny – slalom pomiędzy urządzeniami ogrodowymi.

cel: zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo, przestrzeganie zasad bezpiecznej zabawy.

POPOŁUDNIE

„Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeń w przedszkolu za pomocą rysunku.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki. Dzieci rysują jedną kropkę /oznaczającą poniedziałek/ oraz to, co robiły w dniu dzisiejszym w przedszkolu np. bawiły się, uczyły się wiersza, ćwiczyły.

„Zawody dni tygodnia”- zabawa ruchowa.

Cel: ćwiczenie spostrzegawczości, szybkiej reakcji na sygnał słowny, koncentracji, zwrócenie uwagi na bezpieczeństwo podczas zabawy.

Nauczyciel ustawia dzieci w kole. Dzieci razem z Nauczycielem wymieniają nazwy dni tygodnia (kolejno, zaczynając od poniedziałku). Każde musi zapamiętać, jakim jest dniem tygodnia. Dla ułatwienia nauczyciel może narysować na ręce każdego dziecka kropki oznaczają-

ce dzień tygodnia. Na środku sali stoi krzesło. Podczas trwania muzyki, dzieci tańczą w parach. Na pauzę w muzyce, nauczyciel podaje nazwę dnia tygodnia, a dzieci będące tym dniem, muszą zająć miejsce na krześle. Osoba, która zrobi to jako pierwsza otrzymuje punkt. Zabawa trwa do osiągnięcia 2 punktów przez jedno z dzieci.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.
cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

Dzień 2

Temat dnia: MIESIĄCE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe, przestrzeganie przyjętych zasad.

„Tydzień w przedszkolu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.23.

cel: utrwalenie nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

„Co lubię robić dni tygodnia ?” – zabawa dramatowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II Temat: „Dwunastu braci” – opowiadanie nauczyciela ilustrowane sylwetkami na podstawie utworu Doroty Kossakowskiej pt.: „Bajka o dwunastu miesiącach”.

Temat: „Pory roku” – praca plastyczna techniką collage.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: przestrzeganie wspólnie przyjętych norm i zasad.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”

„Rok i miesiące” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2.

cel: utrwalenie nazwy miesiący i kolejności ich występowania, określanie miesiąca urodzeniowego przez dziecko oraz liczby lat.

Zabawa „Zgadnij, jakiego kolegi nie ma?”

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, koncentracji uwagi, utrwalenie nazw miesiący oraz imion kolegów i koleżanek z grupy.

„Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeńwprzedszkolu za pomocą rysunku.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe, przestrzeganie przyjętych zasad.

„Tydzień w przedszkolu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.23.

cel: utrwalenie nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

Dzieci kolorują kolejny obrazek czyli Wtorek. Następnie recytują wiersz pt.: „Dni Tygodnia”.

„Co lubię robić dni tygodnia ?” – zabawa dramatowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko wchodzi do środka i za pomocą ruchu pokazuje to, co robi jeden z wybranych przez dziecko dzień tygodnia np. leży i odpoczywa. Dzieci odgadują nazwę dnia tygodnia i określają czynność wykonywaną przez kolegę lub koleżankę z grupy.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Dwunastu braci” – opowiadanie nauczyciela
ilustrowane sylwetkami na podstawie utworu Doroty Kossakowskiej
pt.: „Bajka o dwunastu miesiącach”.

Cele:

- Zapoznanie z nazwami poszczególnych miesięcy w roku, określanie ich cech oraz miesiąca w którym się urodziliśmy,
- Nabywanie umiejętności analizowania treści utworu,
- Utrwalenie znajomości pór roku oraz przyporządkowanie im określonych miesięcy,
- Dostrzeżenie zmian zachodzących w przyrodzie w poszczególnych porach roku.

Pomoce: opowiadanie, ilustracje przedstawiające cztery pory roku, ilustracja w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.24, tamburyno, szarfy w czterech kolorach: żółtym, czerwonym, zielonym i niebieskim, napisy do globalnego czytania.

Przebieg:

Słuchanie opowiadania nauczyciela pt.: „Bajka o dwunastu miesiącach”

Za siedmioma górami, za siedzioma rzekami, a może jeszcze dalej była bajkowa kraina. Mieszkała tam pewna dziewczynka o imieniu Ala. Bardzo lubiła odwiedzać różne części ogrodu, w których mieszkali bohaterowie bajek. Najczęściej odwiedzała wesołe misie mieszkające w północnej części ogrodu. Pewnego razu wyszła poza teren ogrodu i nagle znalazła się w lesie, którego wcześniej nie widziała. Postanowiła, że pójdzie w głąb lasu żeby przekonać się kto tam mieszka. Doszła do dużej polany, na której zobaczyła dziwny widok. W kole, wokół ogniska siedziało dwunastu mężczyzn i o czymś dyskutowali. Każdy z nich był inny.

Różnili się przede wszystkim strojem. Ala postanowiła podejść bliżej.

- Dzień dobry – powitała grzecznie nieznanym.
- Dzień dobry – odpowiedzieli.
- Jestem Ala i mieszkam w bajkowej krainie – powiedziała.
- Znamy cię – odpowiedział najstarszy z mężczyzn. Znamy wszystkich mieszkańców bajkowej krainy.
- Pewnie interesuje cię kim jesteśmy – powiedział jeden z mężczyzn.
- Tak – odpowiedziała Ala. Wydaje mi się, że gdzieś was widziałam. Wasze stroje coś mi przypominają.
- Zaraz przedstawimy się – powiedział najmłodszy z mężczyzn i zaczęli po kolei wymieniać swoje imiona: Styczeń, Luty, Marzec, Kwiecień, Maj, Czerwiec, Lipiec, Sierpień, Wrzesień, Październik, Listopad, Grudzień.
- Ala uśmiechała się do każdego z miesięcy i uważnie im się przyglądała. Styczeń był w płaszczu, na którym błyszczały śniegowe płatki. Luty wyglądał groźnie z długą, gęstą brodą. Marzec miał biały płaszcz, a Kwiecień to wesoły chłopak o jasnych włosach. Maj miał koronę z kwiatów, a Czerwiec płaszcz w jaskrawym kolorze. Lipiec był trochę podobny do Czerwca i Sierpnia. Wrzesień miał zielone ubranie, a Październik zgromadził na płaszczu liście. Listopad ubrał się w ciepłą czapkę. Ale najgroźniejszy był Grudzień. Wiało od niego chłodem, a jego groźna mina ostrzegała przed zimą.
- Jesteśmy braćmi i jest nas dwunastu. Każdy z nas ma na Ziemi swój czas na panowanie. Nigdy jeszcze nie pomyliliśmy się, a na Ziemi zawsze panuje jeden z nas.
- Miło było was poznać – powiedziała Ala. Mam nadzieję, że jeszcze kiedyś spotkamy się.
- Na pewno. Przez cały czas będziesz nas oglądać. Rozpoznasz nas w deszczu, słońcu, dojrzających jabłkach, spadających z drzew kolorowych liściach i płatkach śniegu lekko wirujących na wietrze.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Kto mieszkał w bajkowej krainie?
- Co Ala zobaczyła w lesie?
- Kim byli mężczyźni spotkani na polanie w lesie?
- Jak nazywali się bracia?
- Jak nazywa się tata 12 braci? /rok/
- Nazywanie miesięcy występujących kolejno po sobie.

Oglądanie ilustracji na tablicy - rozmowa na ich temat.

Prezentacja ilustracji przedstawiających określone pory roku- nazywanie ich, określanie cech charakterystycznych.

Nauczyciel przygotowuje napisy do globalnego czytania i po kolei omawiając ilustracje zawieszają je pod nimi.

Czytanie globalne nazw: wiosna, lato, jesień, zima. Dopasowywanie karteczek z napisami do poszczególnych obrazków.

Dzielenie nazw na sylaby. Przyporządkowanie miesięcy do pór roku.

Podział nazw miesięcy na sylaby.

ROK

WIOSNA

MARZEC

KWIECIEŃ

MAJ

LATO

CZERWIEC

LIPIEC

SIERPIEŃ

JESIEŃ

WRZESIEŃ

PAŹDZIERNIK

LISTOPAD

ZIMA

GRUDZIEŃ

STYCZEŃ

LUTY

„Rok i Pory roku” – zabawa ruchowa.

Każde dziecko ma szarfę w jednym z czterech kolorów: żółtym, czerwonym, zielonym, niebieskim. Nauczyciel wyjaśnia, że są to kolory pór roku: lato – żółty, jesień – czerwony, zima – niebieski, wiosna – zielony.

Dzieci poruszają się w dowolny sposób po sali w rytmie granym przez nauczyciela na tamburynie. Gdy nauczyciel przestaje grać, dzieci ustawiają się w czteroosobowych kółkach (w jednym kole ma się znaleźć czworo dzieci z szarfami w czterech kolorach).

2. Plastyka

Temat: „Pory roku” – praca plastyczna techniką collage.

Cele:

- Przedstawienie za pomocą plastycznych środków wyrazu charakterystycznych cech
- poszczególnych pór roku,
- Kształcenie umiejętności łączenia za pomocą kleju różnych materiałów,
- Wdrażanie do współdziałania w zespole, brania odpowiedzialności za wspólne dzieło.

Pomoce: szarfy w 4 kolorach, cztery arkusze brystolu /zielony, żółty, pomarańczowy i niebieski/ kartki z napisami: ROK, WIOSNA, LATO, JESIEŃ, ZIMA; tamburyno, klej, gazety z ilustracjami do wycięcia, gotowe elementy np. śnieżynki, kwiaty, kolorowe liście, nożyce, klej, kredki, wycinanka, wata, arkusz szarego papieru.

Przebieg:

„ Jaka to pora roku?”- zagadki słowne.

Jaka to pora roku rozrzuca

zieleń wokół? Kaczeńce złoci

na łąkach i słucha pieśni skowronka.

(wiosna)

Daję Wam pogodne słońce, bukiety pachnące

W polu złote zboże, ciepły piach nad morzem.

A dla dzieci, jakie masz atrakcje?

Dla dzieci mam słoneczne wakacje!

(lato)

Zrzucam liście drzewom, zbierają je dzieci.
Zaniosą dla mamy złocisty bukciecik. (jesień)

Ja jestem dla dzieci wspaniałą uciechą.
Sypię górki ze śniegu, ściskam lodem rzeki.
Tylko biedne ptaki bojące się chłodu
Szukają karmników, by nie zginąć z głodu. (zima)

Jakie kolory mają pory roku? - burza mózgów.

Dopasowywanie kolorów do ilustracji pór roku- praca z obrazkiem.

Zima biały, niebieski

Wiosna – zielony

Lato – żółty

Jesień – pomarańczowy, czerwony

„Pory roku” – zabawa ruchowa.

Każde dziecko ma szarfę w jednym z czterech kolorów: żółtym, czerwonym, zielonym, niebieskim. N. wyjaśnia, że są to kolory pór roku: lato – żółty, jesień – czerwony, zima – niebieski, wiosna – zielony.

Dzieci poruszają się w dowolny sposób po sali w rytmie granym przez nauczyciela na tamburynie. Gdy nauczyciel przestaje grać, dzieci tworzą 4 koła w zależności od koloru szarf.

„Cztery pory roku” - praca zespołowa techniką collage.

Dzieci podzielone są na cztery zespoły według kolorów szarf, które otrzymały w zabawie ruchowej. Na stolikach rozłożone są cztery arkusze brystolu w kolorach: żółtym, zielonym, pomarańczowym i niebieskim. Dzieci podchodzą do swoich stolików z odpowiednim kolorem brystolu. Każdy zespół wykonuje inną porę roku. Na stolikach zgromadzone są niezbędne materiały do pracy: gazety z ilustracjami do wycięcia, gotowe elementy np. śnieżynki, kwiaty, kolorowe liście, nożyce, klej, kredki, wycinanka, wata oraz napisy z porami roku. Zadaniem dzieci jest wykonanie pracy plastycznej, która obrazuje wybraną porę roku oraz naklejenie kartki z jej nazwą.

Ekspozycja prac poszczególnych zespołów.

Nauczyciel przykleja na środku arkusza szarego papieru napis ROK , następnie wokół niego przykleja prace wykonane przez dzieci w zespołach przedstawiające pory roku.

Czynności organizacyjno – porządkowe.

cel: wdrażanie do zachowania ładu i porządku w miejscu pracy.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: przestrzeganie wspólnie przyjętych norm i zasad.

Spacerw okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”

POPOŁUDNIE

„Miesiące” –ćwiczenie z książki „Pięćolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.24.

cel: utrwalenie nazwy miesiący i kolejności ich występowania, określanie miesiąca urodzeniowego przez dziecko oraz liczby lat.

Zabawa „Zgadnij, jakiego kolegi nie ma?.”

cel: ćwiczenie spostrzegawczości , koncentracji uwagi,utrwalenie nazw miesięcy oraz imion kolegów i koleżanek z grupy.

Dwanaścioro dzieci siedzi w kole na środku dywanu /miesiące/. Pozostałe dzieci idą na koniec sali i stają twarzą do ściany. Nauczyciel wyznacza dziecko /miesiące/, które ma wyjść do łazienki lub schować się za parawanem. Zadaniem pozostałych dzieci jest odgadnięcie kto jest za parawanem i jaki to miesiąc /nauczyciel w razie potrzeby pomaga w ustaleniu nazwy miesiąca/.

„Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeńwprzedszkolu za pomocą rysunku.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki. Dzieci rysują dwie kropki/oznaczające wtorek/ oraz to, co robiły w dniu dzisiejszym w przedszkolu np. słuchały opowiadania , bawiły się, rysowały
... .

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: PORY ROKU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe oraz przestrzeganie przyjętych zasad.

„Tydzień w przedszkolu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2.

cel: utrwalenie nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

„Dmuchamy na piórka” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II Temat: „Jaka to pora roku?” – zagadki muzyczne w oparciu o utwór A. Vivaldiego „Cztery pory roku”.

Temat: „ Magiczna liczba 7 ” – zabawa matematyczna.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja zimowego krajobrazu, określanie cech zimowej pogody.

III „Kolorowe obrazki” - zabawa dydaktyczna.

cel: kształcenie umiejętności dobierania obrazków do poszczególnych pór roku, rozwijanie spostrzegawczości oraz analizy wzrokowej.

„Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeń w przedszkolu za pomocą rysunku.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zachowanie porządku w kącikach po skończonej zabawie.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe oraz przestrzeganie przyjętych zasad.

„Tydzień w przedszkolu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.23.

cel: utrwalenie nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

Dzieci kolorują kolejny obrazek czyli Środę. Następnie recytują wiersz pt.: "Dni Tygodnia".

„Dmuchaemy na piórka” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy.

Nauczyciel rozdaje każdemu dziecku po jednym piórku. Informuje, że te piórka to płatki śniegu, a dzieci są zimowym wietrzykiem, który unosi piórka do góry. Zadanie polega na tym, aby dmuchać na piórko i w ten sposób utrzymywać je w powietrzu bez użycia rąk. Kiedy piórko spadnie trzeba podnieść je z podłogi i rozpocząć zabawę od nowa.

„Kolorowe obrazki” - zabawa dydaktyczna. Dobieranie obrazków pasujących do siebie (słoń - trąba, filizanka - talerzyk, deszcz - parasol...), podział wyrazów na sylaby.

- Rozwijanie spostrzegawczości oraz analizy wzrokowej, poprzez właściwe dobranie obrazków.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Jaka to pora roku?” – zagadki muzyczne w oparciu o utwór A.Vivaldiego „Cztery pory roku”.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z utworami muzyki klasycznej - A.Vivaldi „Cztery pory roku”,
- Utrwalenie charakterystycznych cech pór roku,
- Umożliwienie dzieciom ekspresji, spostrzeżeń i przeżyć w różnych formach działalności z zastosowaniem werbalnych i niewerbalnych środków wyrazu,
- Kształtowanie umiejętności rozumienia informacji przedstawionych w formie symbolu /kolor – pora roku/ ,

Pomoce:

tamburyno, chustki i frotki w 4 kolorach, chusta animacyjna, magnetofon, płyty CD „Pięcioletek – Razem poznajemy świat” i „Muzyka klasyczna” cz. 1 i 2.

Przebieg:

Marsz dookoła dywanu.

Nauczyciel rozdaje dzieciom chusteczki z frotkami w 4 kolorach: żółtym, zielonym, czerwonym i niebieskim. Dzieci zakładają je na prawą rękę. Gdy nauczyciel gra na tamburynie dzieci maszerują dookoła dywanu. Na przerwę zatrzymują się i wspinając się na palcach wznoszą jednocześnie ręce w górę.

Zabawa z chustą animacyjną.

Wszyscy trzymają chustę wg kolorów frotek i tańczą w koło przy muzyce („Cztery pory roku” Vivaldiego). Na przerwę dzieci zatrzymują się. Gdy nauczyciel pokaże chustkę w kolorze zielonym /wiosna/ dzieci z tym kolorem przechodzą pod chustą animacyjną i zamieniają się miejscami. Zabawa trwa do momentu aż wszystkie pory roku będą miały możliwość zamiany miejsc. Za każdym razem jest inna część utworu. /pora roku/na kolejne przerwy:

- zamieniają się miejscami dzieci, które mają frotki w kolorze zielonym – wiosna
 - zamieniają się miejscami dzieci, które mają frotki w kolorze żółtym – lato
 - zamieniają się miejscami dzieci, które mają frotki w kolorze czerwonym – jesień
 - zamieniają się miejscami dzieci, które mają frotki w kolorze niebieskim – zima
- Po skończonej zabawie kładą chustę na dywanie.

„Jaka to pora roku?” – zagadki muzyczne. Słuchanie fragmentów „Wiosny”, „Lata”, „Jesieni” i „Zimy” A. Vivaldiego.

Dzieci słuchają kolejno fragmentów utworu A. Vivaldiego pt.: „Cztery pory roku”.

Zadaniem ich jest odgadnąć o jakiej porze roku opowiada muzyka. W razie trudności nauczyciel naprowadza dzieci mówiąc: lepimy bałwana, ubieramy choinkę, odwiedza nas Mikołaj

WIOSNA – płyta CD Muzyka klasyczna cz.2 nr 16

Dzieci, które mają chustki w kolorze zielonym wstają i improwizują do muzyki dowolny taniec.

LATO- płyta CD Muzyka klasyczna cz.1 nr 10

Dzieci, które mają chustki w kolorze żółtym odpowiadają na pytania zadane przez nauczyciela. Jeżeli jest prawdziwe to podnoszą rękę z chustką w górę i na dowolną nutę śpiewają słowo „prawda”.

Zdania:

Latem lepimy bałwana.

Latem rosną truskawki, poziomki i jagody.

Latem jeździmy na sankach.

Latem wyjeżdżamy na wakacje w góry lub nad morze.

Teraz jest lato.

Latem lubimy jeść lody.

JESIEŃ - płyta CD Muzyka klasyczna cz.1 nr 7

Nauczyciel pyta dzieci czy znają piosenkę o jesieni?

Wspólny śpiew piosenki pt.: „Przyszła Jesień ” /płyta CD „Pięćolatek – Razem poznajemy świat”. Dzieci, które mają chustki w kolorze czerwonym wstają i wirują na wietrze jak listeczki.

ZIMA - płyta CD Muzyka klasyczna cz.2 nr 17

Po wysłuchaniu utworu Vivaldiego dzieci wspólnie bawią się i śpiewają piosenkę pt.: „Mokra zima” /płyta CD „Pięćolatek – Razem poznajemy świat”/

„Dmuchamy na chustki” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci poruszają się w rytm dowolnej muzyki i dmuchają na chustki.

2. Matematyka

Temat: „ Magiczna liczba 7 ” – zabawa matematyczna.

Cele:

- Zapoznanie ze stałością następstw dni tygodnia,
- Wdrażanie do posługiwania się liczbami w aspekcie porządkowym,
- Ćwiczenie zapamiętywania kolejności sekwencji ruchów,
- Rozwijanie umiejętności dostrzegania regularności rytmu w danym układzie,
- Rozwijanie wyobraźni dzieci, umiejętności naśladowczych.

Pomoce: plansza nr 18, płyta CD „Muzyka na każdą okazję - wersje wokalne”, magnetofon.

Przebieg:

Recytacja wiersza pt.: „Dni Tygodnia” – Bożeny Borowik

Jestem sobie tata Tydzień
I siedmioro dzieci mam,
Wszystkie kocham bardzo mocno
I je dziś przedstawię Wam.

Pierwszy syn to Poniedziałek
Ma blond włosy i przedziątek.

Drugi Wtorek trzyma worek
I wesoły ma humorek.

Trzecia Środa czyta książki
I we włosach nosi wstążki.

Czwarty Czwartek lubi jeść
Zjadł parówek kiedyś sześć.

Piąty syn to Piątek lubi łowić ryby,
Jest bardzo cierpliwy, chodzi też na grzyby.

A Sobota szóste dziecko ciągle jest zajęta.
Sprząta, pierze i gotuje o innych pamięta.

Siódmym dzieckiem jest Niedziela,

wszyscy ją kochają.
Razem psocą, łobuzują i odpoczywają.

Jestem sobie tata Tydzień
i siedmioro dzieci mam,
Wszystkie kocham bardzo mocno
I Je przedstawiłem Wam.

Bożena Borowik

Zabawa „Tygodniowa wyliczanka”

Dzieci ustawione w kole wyliczają po kolei dni tygodnia. Dziecko na które wypadnie, że jest niedzielą wskakuje do środka koła i odpoczywa. Zaczynamy wyliczać od poniedziałku i kolejnej osoby. Zabawa się skończy aż wszystkie niedziele /dzieci/ wskoczą do środka.

„Magiczna liczba 7” - zabawa ruchowo- naśladowcza

Ustawiamy się w kręgu i trzymając za ręce chodzimy śpiewając bądź rapując słowa:

Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7 (powtarzamy wers 2 razy)

To jest 1

Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7 (powtarzamy wers 2 razy)

To jest 1, To jest 2,

Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7 (powtarzamy wers 2 razy)

To jest 1, To jest 2, To jest 3,

Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7 (powtarzamy wers 2 razy)

To jest 1, To jest 2, To jest 3,

Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7 (powtarzamy wers 2 razy)

To jest 1, To jest 2, To jest 3, To jest 4,

Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7 (powtarzamy wers 2 razy)

To jest 1, To jest 2, To jest 3, To jest 4, To jest 5,

Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7 (powtarzamy wers 2 razy)

To jest 1, To jest 2, To jest 3, To jest 4, To jest 5, To jest 6,

Czy znasz, czy znasz magiczną liczbę 7 (powtarzamy wers 2 razy)

To jest 1, To jest 2, To jest 3, To jest 4, To jest 5, To jest 6, To jest 7.

Dzieci przy poszczególnych liczbach, wykonują następujące ruchu:

To jest 1 - tupią prawą nogą

To jest 2 -tupią lewą nogą

To jest 3 -klękają na prawe kolano

To jest 4 -klękają na lewe kolano

To jest 5 - opierają się na prawym łokciu

To jest 6 - opierają się na lewym łokciu

To jest 7 -kładą się na podłozę.

Możemy zastosować inną wersję gdzie zamiast mówić: - To jest jeden, dzieci będą mówić

kolejne dni tygodnia:

To jest Poniedziałek - tupią prawą nogą

To jest Wtorek -tupią lewą nogą

To jest Środa -klękają na prawe kolano

To jest Czwartek -klękają na lewe kolano

To jest Piątek - opierają się na prawym łokciu

To jest Sobota - opierają się na lewym łokciu

To jest Niedziela -kładą się na podłozie.

„Stary Abraham” – zabawa integracyjna /płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 29

Ojciec Abraham miał siedmiu synów,
Siedmiu synów miał ojciec Abraham a oni siedli i nic nie jedli
Tylko śpiewali sobie tak...
Prawa ręka,
lewa ręka,
prawa noga,
lewa noga i do tego głowa...

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja zimowego krajobrazu, określanie cech zimowej pogody.

POPOŁUDNIE

„Kolorowe obrazki” - zabawa dydaktyczna.

cel: kształcenie umiejętności dobierania obrazków do poszczególnych pór roku, rozwijanie spostrzegawczości oraz analizy wzrokowej.

Na środku dywanu leżą obręcze w czterech kolorach: zielonym, czerwonym, niebieskim i żółtym. Wybrane dziecko podchodzi do pojemnika z obrazkami i wybiera jeden z nich. Następnie dopasowuje go do określonej pory roku /obręczy/ odpowiednio motywując swój wybór.

„Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeń w przedszkolu za pomocą rysunku.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki. Dzieci rysują na niej trzy kropki /oznaczające środę/ oraz to, co robiły w dniu dzisiejszym w przedszkolu np. bawiły się , śpiewały, tańczyły, liczyły.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zachowanie porządku w kąciakach po skończonej zabawie.

Dzień 4

Temat dnia: NOWOROCZNY CZAS

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.

„Tydzień w przedszkolu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.23.

cel: utrwalenie nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

Echo w świecie zegarów” -zabawa z elementem ćwiczeń ortofonicznych.

cel: ćwiczenie narządów mowy na zgłoskach: tik, tak, cyk, bim, bam, bom, drr.

„Serpentyny i fajerwerki” – ćwiczenia graficzne.

cel: doskonalenie umiejętności rysowania linii spiralnych bez odrywania ręki od kartki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II Temat: „Kolorowe serpentyny” – wycinanie z papieru.

Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe – zestaw nr 17

Przybory: szarfy

Wyjście na plac przedszkolny – zabawa „Idź moim śladem”

cel: ćwiczenie równowagi, spostrzegawczości, umiejętności poruszania się po śladach innych osób.

„Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeń w przedszkolu za pomocą rysunku.

„Postanowienia noworoczne” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza Doro-ty Kossakowskiej pt.: „Nowy Rok”

cel: kształcenie umiejętności wypowiedzania się na temat wiersza, próby układania postanowień noworocznych, kształcenie postawy otwartości i serdeczności wobec innych.

„Dmuchamy na wskazówkę zegara” - ćwiczenie oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, rozróżnianie prawej i lewej dłoni.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zachowanie porządku w kąciakach po skończonej zabawie.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.

„Tydzień w przedszkolu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.23.

cel: utrwalenie nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

Dzieci kolorują kolejny obrazek czyli Czwartek.

Echo w świecie zegarów” - zabawa z elementem ćwiczeń ortofonicznych.

cel: ćwiczenie narządów mowy na zgłoskach: tik, tak, cyk, bim, bam, bom, drr.

Dzieci powtarzają za nauczycielem słowa:

tik –tak, tiku –tak, cyk –cyk, bim –bam, bim – bam – bom, drr, w różnym rytmie.

„Serpentyny i fajerwerki” – ćwiczenia graficzne. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.32./

cel: doskonalenie umiejętności rysowania linii spiralnych bez odrywania ręki od kartki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Kolorowe serpentyny” – wycinanie z papieru.

Cel:

- Zapoznanie dzieci ze sposobem wykonania serpentyny,
- Doskonalenie umiejętności cięcia nożycami,
- Dbanie o estetyczny wygląd sali poprzez wykorzystanie wykonanych prac do dekoracji,
- Wdrażanie do dokładnego wykonania pracy, zachowania ładu i porządku w miejscu pracy.

Pomoce:

nożyce, kartki z wycinanki s.20 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”.

Przebieg:

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające sale balowe udekorowane serpentynami. Wypowiadają się na ich temat.

Informacje dla nauczyciela:

Serpentyna - potoczna nazwa drogi przebiegającej w górach, składającej się z naprzemianległych odcinków prostych oraz bardzo ostrych zakrętów, które mogą sięgać 180°.

WAŻNE!

Wszelkie prace plastyczne, które są dwustronne jak w przypadku serpentyny, zamieszczone są na końcu wycinanki „Pięćolatek – Razem poznajemy świat”.

Demonstracja wykonania pracy przez nauczyciela.

Praca indywidualna dzieci - dzieci wycinają serpentynę dokładnie po wyznaczonych liniach. Nauczyciel przygotowuje więcej kartek z narysowaną serpentyną do wycięcia, Jeżeli dzieci będą chciały mogą wykonać kilka serpentyn.

„Tańczące serpentyny” – improwizacje ruchowe przy muzyce.

Dzieci tańczą do muzyki z wykonaną przez siebie serpentyną.

Dekorowanie sali serpentynami wykonanymi przez dzieci.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 17
Temat: Kształtowanie szybkości poprzez gry i zabawy ruchowe.

- Zapoznanie się z zasadami nowej zabawy „ Impuls”,
- Kształtowanie szybkości poprzez szybkie reagowanie na sygnały,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: szarfy

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny – zabawa „Idź moim śladem”

cel: ćwiczenie równowagi, spostrzegawczości, umiejętności poruszania się po śladach innych osób.

POPOŁUDNIE**„Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.**

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeń w przedszkolu za pomocą rysunku.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki. Dzieci rysują cztery kropki /oznaczające czwartek/ oraz to, co robiły w dniu dzisiejszym w przedszkolu np. bawiły się , rysowały, wycinały, ćwiczyły.

„Postanowienia noworoczne” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza Doroty Kossakowskiej pt.: „Nowy Rok”

cel: kształcenie umiejętności wypowiadania się na temat wiersza, próby układania postanowień noworocznych, kształcenie postawy otwartości i serdeczności wobec innych.

Nowy Rok

Zegar na wieży wybija godziny
i patrzy jak mija czas.
Jak dziecko rośnie, kwiat się rozwija,
starzeje się każdy z nas.
Czas gdzieś ucieka,
płynie jak woda,
za rokiem mija rok.
A my wpatrzeni w tarczę zegara
robimy kolejny krok.
Dziś o północy rok się już skończy.
Odejdzie, by mógł przyjść nowy.
Na rozpoczęcie roku
każdy jest już gotowy.
Chce by marzenia mu się spełniły,
ma nowe postanowienia.
I dużo dobrych rzeczy
w tym roku do zrobienia.

Dorota Kossakowska

Rozmowa na temat wiersza:

- Kiedy się kończy Stary Rok a zaczyna Nowy?
- Jakie są wasze marzenia?
- Czy chcielibyście coś postanowić na Nowy Rok?
- Co dobrego chcielibyście zrobić w tym roku dla siebie i innych?

„Dmuchamy na wskazówkę zegara - ćwiczenie oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, rozróżnianie prawej i lewej dłoni.

Dzieci siedzą na dywanie skrzyżnie i otrzymuje od nauczyciela wyciętą z gazety wskazówkę zegara. Kładą ją na prawej dłoni i dmuchają tak, aby spadła z otwartej dłoni na dywan. Zmiana rąk. Ćwiczenie powtarzamy 3x na każdej dłoni.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zachowanie porządku w kąciakach po skończonej zabawie.

Dzień 5

Temat dnia: NOWY ROK

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do liczenia się z potrzebami innych osób, w razie napotkanych trudności wspólne szukanie rozwiązań.

„Tydzień w przedszkolu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2.

cel: utrwalenie nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

„Zegary” -oglądanie i rozmowa na temat różnych przyrządów za pomocąktórych można mierzyć czas.

cel: grupowanie, klasyfikowanie zegarów według określonych cech (np. wielkości, koloru, rodzaju).

„Nakręcamy zegarki”- zabawa relacyjno – relaksacyjna.

cel: nawiązanie dobrych relacji z kolegami i koleżankami z grupy , redukcjanapięcia mięśniowego, doskonalenie zmysłu dotyku i słuchu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II Temat: „Północ”- słuchanie opowiadania nauczyciela.

Temat: „Witamy Nowy Rok ” – tańce i zabawy integracyjne.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny – zabawa ruchowa „Berek w parach”.

cel: zaspokojenie potrzeby ruchu.

„Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeń w przedszkolu za pomocą rysunku.

Dziecko, dorosły, staruszek:zabawa ruchowa.

cel: doskonalenie umiejętności naśladowania chodu ludzi w różnym wieku.

„Północ” - lepienie z plasteliny.

cel: doskonalenie umiejętności formowania ulepień, ćwiczenie mięśni palczkowych, inwencji twórczej dziecka.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do liczenia się z potrzebami innych osób, w razie napotkanych trudności wspólne szukanie rozwiązań.

„Tydzień w przedszkolu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.23.

cel: utrwalenie nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

Dzieci kolorują kolejny obrazek czyli Piątek.

„Zegary” - oglądanie i rozmowa na temat różnych przyrządów za pomocą których można mierzyć czas.

Grupowanie, klasyfikowanie zegarów według określonych cech (np. wielkości, koloru).

„Nakręcamy zegarki” - zabawa relacyjno – relaksacyjna.

Cel: nawiązanie dobrych relacji z kolegami i koleżankami z grupy, redukcja napięcia mięśniowego, doskonalenie zmysłu dotyku i słuchu.

Dzieci dobierają się parami, jedno jest zegarkiem a drugie zegarmistrzem. Przy muzyce dzieci tańczą dowolnie w parach, na hasło- nakręcamy zegarki –dzieci. zatrzymują się, jedno staje za drugim, zegarmistrz nakręca zegarek /dziecko stojące z tyłu, rysuje paluszkami na plecach kolegi lub koleżanki kółeczka/ Nakręcone zegarki poruszają się po sali, wymawiając zgłoski: tik-tak, tik-tak. Zmiana ról, zabawę powtarzamy 4x.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 17.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Północek” - słuchanie opowiadania nauczyciela.

Cele:

- Zapoznanie z różnymi rodzajami zegarów,
- Odczytywanie pełnej godziny na zegarze ze szczególnym wskazaniem południa i północy,
- Kształcenie wypowiedzi wielozdaniowych poprzez opowiadanie,
- Poznanie sposobów radzenia sobie ze strachem i obawami,

Pomoce: ilustracja w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, różne rodzaje zegarów, kalendarze, zegar ze wskazówkami do pokazywania, kredki.

Przebieg:

Rozmowa z dziećmi o nadejściu Nowego Roku.

- Jakie wydarzenie świętowaliśmy ostatnio?
- Po czym poznać, że rozpoczął się nowy rok? (zmiana kalendarza)
- Jaki rok mamy obecnie?

„Która jest godzina?” - nauka odczytywania pełnej godziny na zegarku.

Nauczyciel zwraca dzieciom uwagę kiedy jedna godzina się zaczęła, a kiedy skończyła (aby dzieci zrozumiały, ile ona trwa).

Pokazuje na zegarze południe i północ, czyli kiedy obie wskazówki się zejdą na godzinie 12. Właśnie wtedy witaliśmy Nowy Rok – o północy.

Śłuchanie opowiadania nauczyciela pt.: „Północek” (brak informacji o autorze)

Wieczorem, gdy mama gasi światło i wychodzi, zamykając drzwi od mojego pokoju, zaczynają się dziać dziwne rzeczy. Słychać cichutkie szумы, trzaski, coś delikatnie trzeszczy. I nagle z samego kącika, spod szafki, wysuwa się mały, czarny nosek. Jest ciemno, ale widać go bardzo wyraźnie. Porusza się na wszystkie strony, a potem chowa się pod szafkę i wtedy rozlega się cichutki głos:

– Już?

Siadam na łóżku i uważnie przysłuchuję się, czy mama na pewno poszła już spać.

– Już! – odpowiadam szeptem. – Możesz wychodzić!

Po chwili nosek znowu się pojawia w kąciku, a zaraz za nim wąsiki, oczy, śmieszne małe uszka i cała reszta.

– Jaka reszta? – denerwuje się malutki mieszkaniec mojego pokoju. – Czy to miłe, gdy ktoś nazywa twój brzuszeczek jakąś „resztą”?

– Przepraszam. Opowiadam o tobie dzieciom, które nie mają w pokoju takich stworzków jak ty!

– Też coś! Każde dziecko ma swojego Północka! Niektóre Północki są nieśmiałe i wychodzą z norek wtedy, gdy dzieci już śpią. A inne psocą... – odzywa się małe stworzonko.

– Psocą? – dziwię się. – Jak mogą psocić, jeśli są takie malutkie?

– Malutkie? Ico z tego, że malutkie! A jak w nocy jest ci zimno, bo kołdra zsunęła się z łóżka, to myślisz, że czyja to sprawa?

– Tak? To ty?

– Hmm... – stworek wstydy się troszkę i spuszcza wzrok. – No, może troszkę to moje dzieło... Ale inne Północki też tak robią i...

– Naprawdę? Psocicie dzieciom, u których mieszkacie?

– Czasami... Bo niektóre dzieci wcale nie wiedzą, że w ich pokojach mieszkają Północki... A Północki bardzo tego nie lubią... I wtedy trochę psocą, żeby dzieci się o nich dowiedziały...

– I żeby się zaprzyjaźniły?

– No właśnie!

Teraz już wszystko rozumiem. Gdy leżysz wieczorem w łóżku i widzisz jakiś dziwny, straszny cień na ścianie... Albo słyszysz jakiś dźwięk... Trzeszczenie i chrupotanie... To nie bój się! To na pewno twój Północek chce, żebyś o nim pomyślał.

– Prawda, Półnočku?

– Prawda, prawda! – odpowiada mój stworek, skrzypiąc i trzeszcząc. – Umiemy wydawać straszne dźwięki...

Rozmowa na temat opowiadania.

Informacje dla nauczyciela:

Poproście dzieci aby opowiedziały swoimi słowami o tym, czego się boją, opowiedzcie też

o swoich obawach, poszukajcie sposobów na złagodzenie strachu. Możecie zapisać te sposoby na kartce. Zapytajcie Misia Normana czy on się czegoś boi, ponieważ o północy jest zawsze w przedszkolu w naszej sali. Może do niego przychodzi Północek.

Zabawa ruchowa: „Mały zegarek-duży zegar”

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał wzrokowy, ćwiczenia artykulacyjne na zgłoskach cyk, bim, bam, bom.

Dzieci poruszają się po sali na czworakach. Kiedy nauczyciel pokaże mały zegarek, wstają i biegną na paluszkach po sali mówiąc: „cyk cykcyk”. Kiedy nauczyciel pokaże duży zegar poruszają się po sali wolnym krokiem z ramionami wyciągniętymi w górę mówiąc: „bim bam bom”.

„Nowy Rok” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.25.

2. Muzyka

Temat: „Witamy Nowy Rok” – tańce i zabawy integracyjne.

Cele:

- Utrwalenie poznanych zabaw i tańców integracyjnych,
- Kształcenie poczucia rytmu, estetyki ruchów, dostosowania ich do treści słownej,
- Wyzwalanie radości i zadowolenia ze wspólnej zabawy, integracja grupy.

Pomoce: płyta „Muzyka na każdą okazję: - wersje wokalne

Przebieg:

Proponuję Państwu następujące tańce i zabawy:

„HołkiPołki” - zabawa ze śpiewem. /płyta CD „Muzyka na każdą okazję – wersja wokalna nr 6/

Dzieci ustawiają się w rozsypane twarzą w stronę prowadzącego.

Tekst piosenki:

- prawa ręka w przód prawa ręka w tył, przód, tył, przód, tył byś szczęśliwym był (czynności wykonywane tak jak brzmi tekst)

- tańczyć hołki-połki, śpiewać cały czas (ręce uniesione w bok przedramiona ugięte dłonie skierowane ku górze i obracamy się wokół własnej osi)

- taniec to właśnie to (zatrzymujemy się i unosimy prawą rękę w górę aż do wyprostowania w stawie łokciowym)

- chodź tańczyć hołki-połki, chodź tańczyć hołki-połki, chodź tańczyć hołki-połki taniec to właśnie to. (robimy haczyki i kręcimy się w parach, po każdym „chodź tańczyć hołki-połki zmieniamy rękę”, na słowa taniec to właśnie to (zatrzymujemy się i unosimy prawą rękę w górę aż do wyprostowania w stawie łokciowym).

Powtarzamy tekst piosenki podając kolejną część ciała np. lewa ręka, prawa noga, lewa noga, brzuszek, kolana, głowa itd.

„Karuzela” – taniec integracyjny. / płyta CD „Muzyka na każdą okazję – wersja wokalna nr 10/

„Dwóm tańczyć się zachciało” – zabawa taneczna. /płyta CD „Muzyka na każdą okazję – wersja wokalna nr 4/

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny – zabawa ruchowa „Berek w parach”.

cel: zaspokojenie potrzeby ruchu.

Dzieci dobierają się parami. Ta z par, która jest berkiem, musi gonić inne uciekające pary. Parom nie wolno się rozdzielić! Jeżeli berkowi uda się złapać inną parę, wówczas oni są berkiem.

POPOŁUDNIE

„Tydzień w przedszkolu” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie dni tygodnia, kształcenie umiejętności relacjonowania wydarzeń w przedszkolu za pomocą rysunku.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki. Dzieci rysują pięć kropek /oznaczają one piątek/ oraz to, co robiły w dniu dzisiejszym w przedszkolu np. bawiły się , oglądały zegary, śpiewały, tańczyły.

Informacje dla nauczyciela:

Dzieci mają za zadanie narysować w domu to, co będą robiły w sobotę i w niedzielę. Rysunki mają przynieść do przedszkola w poniedziałek. Każdy rysunek ma być na oddzielnej kartce z narysowanymi kropkami /sobota – 6 kropek, niedziela -7 kropek/.

Dziecko, dorosły, staruszek:zabawa ruchowa.

cel: doskonalenie umiejętności naśladowania chodu ludzi w różnym wieku.

Dzieci, za pomocą ruchu całego ciała przedstawiają sposób poruszania się człowieka,który:

- dopiero uczy się chodzić; /Nowy Rok
- chodzi jak osoba dorosła; /Rok
- porusza się niczym staruszek /Stary Rok

„Północek” - lepienie z plasteliny.

cel: doskonalenie umiejętności formowania ulepień , ćwiczenie mięśni paliczkowych, inwencji twórczej dziecka.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

TEMAT KOMPLEKSOWY: DBAMY O PTAKI I ZWIERZĘTA

Dzień 1

Temat dnia: KARMIMY PTAKI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat ilustracji.

cel: zachęcenie dzieci do zadawania pytań, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

„Głodny wróbelek” – zabawa ruchowa.

cel: wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy; ćwiczenie słuchu, koncentracji uwagi; zachęcenie do dokarmiania ptaków w okresie zimy.

„Mój Tydzień w przedszkolu i w domu” – składanie książeczki.

cel: utrwalenie wiersza „Dni Tygodnia” Bożeny Borowik oraz nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie kolejnych etapów mycia rąk oraz dokładność podczas wykonywania kolejnych czynności.

Śniadanie.

cel: zwrócenie uwagi na spożywanie kanapek nad talerzykiem oraz dokładne żucie pokarmu.

II Temat: „Wielka przygoda małego wróbelka”- opowiadanie nauczyciela ilustrowane sylwetami.

Temat: Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy - zestaw 18.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście do ogrodu przedszkolnego w celu obserwacji ptaków – rozmowa sytuacyjna na temat ptaków, ich zachowania, sposobu żywienia, zwyczajów, obserwacja wróbli – stałych mieszkańców naszego kraju

III „Polskie ptaki zimą” - oglądanie filmu edukacyjnego dla dzieci.

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących ptaków, które odlatują od nas do ciepłych krajów na zimę oraz tych, które zimują w Polsce.

„Sroka w karmniku” – ćwiczenia graficzne. / „Pięciolatek - Razem poznajemy świat” - grafomotoryka str.33/

cel: kształcenie zdolności manualnych, umiejętności rysowania ptaka poprzez dokładne łączenie kropek.

„Wyścigi do karmnika” – zabawa bieżna.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, przeliczanie w zakresie 6, ćwiczenie spostrzegawczości, szybkości i zwinności.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

RANEK

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia – rozmowa na temat ilustracji.

cel: zachęcenie dzieci do zadawania pytań, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

„Głodny wróbelek” – zabawa ruchowa.

cel: wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy; ćwiczenie słuchu, koncentracji uwagi; zachęcenie do dokarmiania ptaków w okresie zimy.

Dzieci siedzą w kole na dywanie, Jedno dziecko jest wróbelkiem i poruszając rękoma naśladuje lot ptaka. Nauczyciel uczy dzieci rymowanki w określonym rytmie:

Lata wróbelek po ulicy
szuka on sobie ziaren pszenicy.
Tu polec, tam polec
Dajcie jeść ptaszki dzieci.

La - ta wró - be - lek po u - li - cy
o ooOoOooo

szu - ka on so - bieża - ren psze - ni - cy.
o ooOoooooo

Tu po - le - ci, tam po - le - ci
O oooOooo

Daj - cie jeść ptasz - ko - widzie - ci.
O oOoOooo

Następnie dzieci wraz z nauczycielem recytują rymowankę a dziecko – wróbelek biega po dywanie. Wybiera kolegę lub koleżankę z grupy, która sypie mu ziarenka/naśladuje ruchem

ręki sypanie ziaren/. Wróbelek wita się ćwierkając: ćwir, ćwir, ćwir, a wybrane dziecko-to, które sypało ziarenka odpowiada mu również ćwierkając./Dzieci mogą ćwierkać w dowolnym rytmie i dowolną ilość razy. Następuje zamiana miejsc. Dziecko, które sypało ziarenka zostaje wróbelkiem.

„Mój Tydzień w przedszkolu i w domu” – składanie książeczki.

cel: utrwalenie wiersza „Dni Tygodnia” Bożeny Borowik oraz nazw i kolejności występowania po sobie dni tygodnia, wdrażanie do samodzielności i odpowiedzialności za wykonanie zadania.

Dzieci kolorują kolejny obrazek czyli Sobotę i Niedzielę – dni, które spędziły w domu./„Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.23./ Następnie recytują wiersz pt.: „Dni Tygodnia”.

Wypowiadają się na temat rysunków przyniesionych z domu przedstawiających to, co robiły w domu w sobotę i niedzielę.

Składają książeczkę z rysunkami, które dzieci rysowały w poszczególne dni tygodnia w przedszkolu i które przyniosły z domu.

Nauczyciel przygotowuje każdemu dziecku stronę tytułową /kartka z tytułem:

„Mój Tydzień w przedszkolu i w domu”/. Zadaniem dziecka jest przykleić na stronę tytułową swoją wizytówkę /imię autora/.

Ekspozycja prac dzieci w kąciku książki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

Marsz po sali.

„Płochliwe sarenki” - zabawa z elementem biegu.

Dzieci dzielimy na dwie grupy. Jedna to drzewa, druga to sarenki. Drzewa stoją w miejscu, ręce trzymają w górze, kołyszają się i mówią: szy..., sarenki biegną po sali. na sygnał: wilk, chowają się za drzewa. Zmiana ról.

„Niedźwiedzie” – zabawa z elementem czworakowania.

Marsz po sali, szukanie miejsca na legowisko, na sygnał słowny: niedźwiedzie śpią, dzieci skulone leżą na dywanie.

„Zająca” – zabawa z elementem skoku.

Naśladowanie skoków zająca.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie kolejnych etapów mycia rąk oraz dokładność podczas wykonywania kolejnych czynności.

Śniadanie.

cel: zwrócenie uwagi na spożywanie kanapek nad talerzykiem oraz dokładne żucie pokarmu.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Wielka przygoda małego wróbelka”
- opowiadanie nauczyciela ilustrowane sylwetkami.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z przygodą wróbelka oraz charakterystycznymi cechami jego wyglądu,
- Kształcenie umiejętności wypowiadania się na temat wysłuchanego utworu, tworzenia rymów do podanego słowa,
- Zachęcenie dzieci do dokarmiania ptaków w okresie zimy.

Pomoce: sylwety do opowiadania /wróbelek, babcia i dziadek/, ilustracje na gazetce tematycznej, tamburyno.

Przebieg:

Słuchanie opowiadania pt.: „Wielka przygoda małego wróbelka”(brak informacji o autorze)
Dawno, dawno temu... No, może nie tak bardzo dawno, bo przedwczoraj... Za siedmioma górami, za... Nie, nie! Wcale nie! To nie było aż tak bardzo daleko, tylko u naszych sąsiadów! Zatem: przedwczoraj, u naszych sąsiadów wydarzyło się coś bardzo dziwnego. Przez otwarte okno wleciał do ich pokoju mały ptaszek.

Pan sąsiad założył na nos okulary, spojrzął na swoją żonę i powiedział:

– Mam wrażenie, że ktoś tu jest...

– Oczywiście, że tak! – uśmiechnęła się pani sąsiadka. – Ty tu jesteś! I ja też, naturalnie.

– Mam na myśli fakt, że jest tu ktoś obcy... – pan sąsiad nerwowo rozejrzał się po pokoju.

– Złodziej? – spytała szeptem pani sąsiadka...

Tymczasem mały ptaszek posiedział chwilę na doniczce i postanowił przefrunąć sobie w inne miejsce. Frrrr!

– Ptak! Ptak! – krzyknęła pani sąsiadka. – Żywy!

– Chyba nie jest groźny dla ludzi? – spytał pan sąsiad, przykrywając się kocem aż po nos.

– Nie... – niepewnym głosem odpowiedziała jego żona. – Nie wygląda...

A ptaszek wyglądał bardzo szaro. Szaro-czarno, z czarnym oczkiem i szarymi nóżkami. Miał krótki dzióbek, okrągłą główkę, a jedno piórko sterczało mu śmiesznie na ogonku.

– A czy to nie jest... werbelek? – zastanowił się pan sąsiad, odkrywając się nieco i przesuważąc w stronę ptaka.

– Nie! Werbelek to przecież mały bębenek! To jest raczej wrózelek!

– Jaki znowu wrózelek! Raczej... bąbelek!

– Nie! Żaden bąbelek – z powagą odpowiedziała jego żona. – Tego jestem zupełnie pewna.

A ptaszek rozejrzał się po pokoju. Niektóre miejsca tylko oglądał, a niektóre... frrrr!... zwiędzał osobiście. Był już na lampie, na firanie, na oparciu krzesła, na telewizorze...

– Ciekawski ten ptaszek – powiedziała sąsiadka. – Może damy mu coś do jedzenia?

Pan sąsiad bał się ptaka tak bardzo, że bardziej już nie można. A jego żona... też się bała.

Przykryli się kocem i wolnym krokiem, potykając się o różne przedmioty, przeszli do kuchni.

Przygotowali garść okruszków, wrócili do pokoju i pan sąsiad, odważnie i dzielnie, rozłożył okruszki to tu, to tam.

Ptaszek nie czekał na specjalne zaproszenie. Od razu podfrunął do jedzenia i zaczął dziobać je tak prędko, że pani sąsiadka, razem z panem sąsiadem zaśmiali się na cały głos:

- Ha! Ha! Ha!
- Hi! Hi! Hi!
- Hłech! Hłech! Hłech!
- Hu! Hu! hu!

Śmiali się i śmiali, a ptaszek zjadł prawie wszystkie okruszki, pisnął cichutko:

„Pi! Pi! Pi!”, usiadł na parapecie i frrrr! wyleciał przez okno na dwór.

- Szkoda, że już go nie ma... – zasmucił się pan sąsiad.
- Taki był wesolutki! – rozmarzyła się pani sąsiadka.
- I odważny! Wcale nas się nie bał! Nic a nic!
- Wysypmy mu okruszki na balkonie. Może jeszcze przyleci...

I wiesz, co się stało? Przylatuje! Codziennie! Często wołuje jeszcze kolegów i razem z nimi, piszcząc, podskakując i przepychając się, zjadają okruszki z balkonu. Nasi sąsiedzi wcale nie są pewni, który z wróbelków jest tym, który przedwczoraj wleciał do ich pokoju, bo to przecież trudno rozpoznać, zwłaszcza, że widzieli go tak krótko, ale cieszą się na widok każdego... W końcu zawsze lubili ptaki...

Rozmowa na temat opowiadania:

- Co dziwnego wydarzyło się u naszych sąsiadów?
- Jaki ptak wleciał do pokoju przez uchylone okno?
- Co postanowili zrobić sąsiedzi?
- Co zrobił wróbelek, kiedy zjadł wszystkie okruszki?
- Co wysypują sąsiedzi na balkon?
- Czy wróbelek przylatuje jeszcze do sąsiadów?
- Czy sąsiedzi go rozpoznają?
- Jak myślicie, dlaczego wróbelek i inne ptaki tak chętnie i szybko zjadają okruszki?
- Czy wy w domu wspólnie z rodzicami możecie tak zrobić jak sąsiedzi?

Tworzenie rymów do słowa „wróbelek”.

/werbelek, bąbelek, wrózelek .../

„Ptaszki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci - ptaszki reagują na polecenia nauczyciela podczas gry na tamburynie. Na hasło:

- *ptaszki fruwiąc*, dzieci biegają po sali machając rączkami,
- *ptaszki szukają pożywienia*, dzieci zatrzymują się i kucając stukają paluszkami o dywan,
- *ptaszki piją wodę*, dzieci wykonują skłony głowy do przodu i do tyłu,
- *ptaszki w karmniku*, dzieci odnajdują swój karmnik (obręcz) i siadają w nim.

„Wróbelek i przyjaciele” – rysowanie kredkami.

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących budowy ptaka oraz jego charakterystycznych cech. Dzieci rysują według instrukcji nauczyciela ptaka /głowa, dziób, oczy, tułów, skrzydła, ogo-

nek, nóżki/. Kolorują go używając barw charakterystycznych dla wróbla. Następnie mogą narysować jeszcze kilka ptaków, będą to przyjaciele wróbelka. Jeżeli pomalują brzuszki kolorem czerwonym, będzie to gil, jeżeli kolorem żółtym to sikorka.

Informacje dla nauczyciela:

Wróbel to jeden z najbardziej rozpowszechnionych ptaków na świecie, zasiedlający niemal wszystkie kontynenty. Polskę zamieszkuje od 5 do 7 mln par wróbli. W miastach jest bardzo popularnym ptasim sąsiadem człowieka, ale jego populacja miejska wyraźnie maleje.

Wróbel domowy, nazywany także jagodnikiem, to ptak niewielkich rozmiarów, zamieszkujący Europę i Azję.

Waży mniej więcej tyle, co ćwierć przeciętnej tabliczki czekolady. Ma kręłą sylwetkę, sporej wielkości głowę i silny dziób. Samiczki są mniej barwne niż samce – ich upierzenie jest głównie szarobrązowe z jasną brwią. Z kolei samce mają ubarwienie niejednolite – głowa jest z wierzchu szara, wierzch ciała - kasztanowaty i szaro czerniawy, brzuch popielaty. Na podgardlu ma czarny, elegancki „krawat”, a na skrzydle jasną pręgę.

Wyjście do ogrodu przedszkolnego w celu obserwacji ptaków – rozmowa sytuacyjna na temat ptaków, ich zachowania, sposobu żywienia, zwyczajów, obserwacja wróbli – stałych mieszkańców naszego kraju.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 18.

Temat: Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy.

- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy przeciwdziałanie płaskostopiu,
- Kształtowanie sprawności ogólnej,
- Nauka korzystania z przyborów nietypowych.

Przybory: pisaki po jednym dla dziecka, kartki z narysowanymi 4 kształtami geometrycznymi dla każdego dziecka, 4 pudełka tekturowe w czterech kolorach, 30 kasztanów, 30 zakrętki, 30 kawałków kolorowej krepy, kolorowe gazety pocięte na karteczki o wymiarach 5cm x 5cm sztuk 30.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Dzieci ustawiają się na obwodzie koła, każde po kolei pokazuje proste ćwiczenie, a pozostali naśladują, nauczyciel podpowiada i koordynuje całą zabawę. Kończymy kiedy wszystkie dzieci pokażą ćwiczenie.

Część główna

„Porządki” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na 4 zespoły, oznacza je szarfami i ustawia je w 4 narożnikach. Każdy zespół otrzymuje 1 tekturowe pudełko, które przez cały czas trwania zabawy znajduje się w wyznaczonym miejscu. Na środku sali nauczyciel rozsypuje nakrętki, kasztany, kolorowe kartki i kawałki krepiny. Na sygnał zespoły przemieszczają się na środek sali i palcami stóp starają się przenieść wyznaczone przedmioty do swoich tekturowych pudełek.

I tak zespół mający szarfy czerwone zbiera kasztany,

Zespół mający szarfy zielone kolorowe karteczki,

Zespół mający szarfy żółte kawałki krepy,

Zespół mający szarfy niebieskie nakrętki.

Wygrywa zespół, który jako pierwszy pozbiera określone przybory.

Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, za każdym razem określając jakie przedmioty zbiera dany zespół.

Część końcowa

Każde dziecko pobiera jeden pisak i jedną kartkę z narysowanymi kształtami geometrycznymi. Kartkę kładziemy na podłodze, a palcami stopy chwytny pisak i stopą rysujemy po śladzie kształty figur. Dwa kształty rysujemy prawą nogą, dwa lewą nogą.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście do ogrodu przedszkolnego w celu obserwacji ptaków – rozmowa sytuacyjna na temat ptaków, ich zachowania, sposobu żywienia, zwyczajów, obserwacja wróbli – stałych mieszkańców naszego kraju

POPOŁUDNIE

„Polskie ptaki zimą” - oglądanie filmu edukacyjnego ogólnodostępnego w serwisach internetowych dla dzieci.

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących ptaków, które odlatują od nas do ciepłych krajów na zimę oraz tych, które zimują w Polsce.

Film opowiada o tym jakie ptaki odlatują do ciepłych krajów i skąd wiedzą w którą stronę lecieć, a także jakie ptaki zimują w Polsce i jak pomóc im przetrwać zimę. Z filmu dowiemy się też jak powinien wyglądać karmnik i czym karmić ptaki by im nie zaszkodzić.

„Sroka w karmniku” – ćwiczenia graficzne. / „Pięciolatek - Razem poznajemy świat” - grafomotoryka str.33/

cel: kształcenie zdolności manualnych, umiejętności rysowania ptaka poprzez dokładne łączenie kropek.

„Wyścigi do karmnika” – zabawa bieżna.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, przeliczanie w zakresie 6, ćwiczenie spostrzegawczości, szybkości i zwinności.

Dzieci w rytm melodii poruszają się po sali naśladując ptaki. Nauczyciel rozkłada koła hula-hop imitujące karmniki. Na przerwę w muzyce podaje hasło np.:

- Cztery ptaki w karmniku.

Dzieci - ptaki wchodzą do kół po czworo. Nauczyciel za każdym razem zmienia liczbę ptaków w karmniku. Gdy muzyka powtórnie zaczyna grać dzieci poruszają się po sali oczekując na kolejne hasło nauczyciela. Zabawę powtarzamy kilka razy, zmieniając liczbę ptaków w karmniku.

Pamiętajmy o tym, iż w jednym z karmników może być mniejsza liczba dzieci niż podana przez nauczyciela ze względu na ogólną liczbę dzieci biorących udział w zabawie.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

Dzień 2

Temat dnia: PTASIE PRZYSMAKI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy, zwrócenie uwagi na używanie form grzecznościowych.

„Pokarmy dla ptaków” –gromadzenie w kąciku przyrody.

cel: nazywanie pokarmów, przyniesionych przez dzieci i przygotowanych przez nauczycielkę, segregowanie ich i umieszczenie w kąciku przyrody.

„Ptaki, które dokarmiamy” – rozmowa na podstawie ilustracji w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.26.

cel: nazywanie ptaków, określanie ich cech charakterystycznych tj. kolor, upierzenie, dzielenie nazw ptaków na sylaby /ćwiczenie słuchu fonematycznego/.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II Temat: „Dokarmiamy ptaki”- rozmowa z dziećmi na podstawie opowiadania Doroty Kossakowskiej pt.: „Czym poczęstować ptaki?” oraz własnych doświadczeń.

Temat: „Karmnik” – budownictwo z różnego rodzaju klocków.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na podwórko - wysypanie ziaren do karmnika w przedszkolnym ogrodzie, wyszukiwanie śladów ptaków na śniegu.

III Zabawa „Zgadnij jaki to ptak?”

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania wybranych gatunków ptaków zimujących w Polsce po charakterystycznych cechach wyglądu zewnętrznego.

„Bąbelkowy obraz” – zabawa z folią.

cel: obniżenie nadmiernego napięcia mięśniowego, wzmacnianie koordynacji oko-ręka i usprawnianie małej motoryki.

Układanie prostych zdań z nazwami ptaków przedstawionymi na planszy./ plansza nr 19 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

cel: nauka samodzielnego budowania krótkich zdań, zwrócenie uwagi na poprawność pod względem gramatycznym

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy, zwrócenie uwagi na używanie form grzecznościowych.

„Pokarmy dla ptaków” –gromadzenie w kąciku przyrody.

cel: nazywanie pokarmów, przyniesionych przez dzieci i przygotowanych przez nauczycielkę, segregowanie ich i umieszczenie w kąciku przyrody.

„Ptaki, które dokarmiamy” – rozmowa na podstawie ilustracji w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.26.

cel: nazywanie ptaków, określanie ich cech charakterystycznych tj. kolor, upierzenie, dzielenie nazw ptaków na sylaby /ćwiczenie słuchu fonematycznego/.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Dokarmiamy ptaki”- rozmowa z dziećmi na podstawie opowiadania Doroty Kossakowskiej pt.: „Czym poczęstować ptaki?” oraz własnych doświadczeń.

Cele:

- Rozpoznawanie i nazywanie wybranych gatunków ptaków zimujących w Polsce tj. sikorka, gil, sójka, mazurek, dzięcioł, wróbel,
- Rozpoznawanie i nazywanie różnorodnych pokarmów dla ptaków,
- Kształtowanie opiekuńczej postawy dzieci wobec ptaków.
- Wdrażanie do systematycznego dokarmiania ptaków w czasiezimy.

Pomoce:

sylwety ptaków - sikorka, gil, sójka, mazurek, dzięcioł, wróbel, różnorodne pokarmy dla ptaków, pokarmy przyniesione przez dzieci i zgromadzone w kąciku przyrody, ilustracja w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2.

Przebieg:

„Czym poczęstować ptaki?”- słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej ilustrowanego sylwetami ptaków.

Franek chodzi do przedszkola. Ma tam wielu kolegów, z którymi codziennie bawi się. Dzisiaj pani Kasia powiedziała, że zbliża się zima, więc trzeba pomyśleć o dokarmianiu ptaków. Przyniosła karmnik i dzieci wspólnie ustalały ptasi jadłospis. Najpierw przypominały sobie jakie ptaki odwiedzały ptasią stołówkę w ubiegłym roku. Były to: wróble, sikorki, gile, sójki i kilka razy pojawił się dzięcioł. Trzeba więc zadbać o wszystkich gości, a później systematycznie uzupełniać brakujący pokarm. Postanowiono, że w karmniku znajdą się ziarna zbóż, słonecznik, siemię lniane, proso. Wróble, mazurki i sójka chętnie skorzystają z takiego dania. Sikorkom i dzięciołom trzeba przygotować słoninkę. Gile na pewno odwiedzą rosnącą obok przedszkola jarzębinę. Jest na niej dużo smacznych owoców. Zima nie jest łaskawa dla pta-

ków. Mróz, śnieg i zimny wiatr utrudniają im życie. ale ludzie dokarmiając ptaki pomagają im przetrwać zimę. Franek postanowił, że w tym roku też wystawi karmnik w swoim ogrodzie. Lubi obserwować ptaki, zdobywa wiedzę na ich temat i cieszy się, że może komuś pomóc. Bo przecież pomaganie jest ważne, potrzebne i przyjemne.

Rozmowa na temat opowiadania:

- Co przyniosła Pani Kasia do przedszkola?
- Dlaczego należy dokarmiać ptaki?
- Jakie ptaki odwiedzały ptasią stołówkę w ubiegłym roku?
- Co najchętniej lubiły jeść?

„Ptaki zimujące w Polsce” - zabawa dydaktyczna.

cel: zapoznanie z wybranymi gatunkami ptaków.

Nauczyciel rozkłada na dywanie kolorowe kartony z obrazkami ptaków zimujących w Polsce (wróbel, sikorka, gil, jasiołuszcza, gawron, sroka, gołąb, wrona). Zadaniem dzieci jest rzucając kostką do gry i policzenie wyrzuconych oczek, a następnie odszukanie takiej samej ilości oczek na kolorowym kartonie pod którym kryje się ptak.

Omówienie wyglądu każdego z nich.

„Ptaszki” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dzieci - ptaszki reagują na polecenia nauczyciela podczas gry na tamburynie. Na hasło:

- ptaszki fruwać, dzieci biegają po sali machając rączkami,
- ptaszki szukają pożywienia, dzieci zatrzymują się i kucając stukają paluszkami o dywan,
- ptaszki piją wodę, dzieci wykonują skłony głowy do przodu i do tyłu,
- ptaszki w karmniku, dzieci odnajdują swój karmnik (obręcz) i siadają w nim.

„Co lubią ptaki?” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.27.

cel: nazywanie i omówienie wyglądu ptaków oraz pokarmu jakim należy dokarmiać poszczególne gatunki zimą.

Wiadomości dla nauczyciela:

Pokarmów dla ptaków dziko żyjących jest dużo.

Dla małych ptaków wróblowatych najlepsze będą ziarna słonecznik i zboża.

Dla drozdów - jabłka czy owoce jarzębiny.

Kaczki i łabędzie najlepiej karmić warzywami gotowanymi bez soli, takimi jak marchew czy ziemniaki.

Sikorki i dzięcioły można karmić kawałkami słoniny, koniecznie niewędzonej i niesolonej.

Mewy można karmić świeżymi kawałkami ryb.

Opis pokarmów dla ptaków:

Słonecznik - to chyba najlepszy z możliwych pokarmów. Jedzą go niemal wszystkie ptaki jak sikory czy łuszczeniaki. Dobry jest zarówno łuskany jak i nie łuskany. Dla ptaków najlepsze są odmiany pastewne tzw. czarny słonecznik - jest on drobny i ma delikatną skorupkę, ale

niektóre ptaki czyże i szczygły radzą sobie doskonale z rozłupaniem z większych i twardych ziaren słonecznika.

Proso - to jedno z najstarszych uprawianych zbóż o charakterystycznym, drobnym, owalnym ziarnie. w karmniku proso najbardziej zasmakuje wróblom i mazurkom, ziębom i dzwońcom. w karmniku możemy wyłożyć całe kłosy.

Rzepak - zawiera dużo białka i tłuszczu, jest więc bardzo dobrym pokarmem dla ptaków zimujących - korzystają z niego głównie łuszczaki.

Zboża krajowe - pszenica, jęczmień, żyto, owies czy pszenżyto są dobrym pokarmem dla łuszczaków. Niektóre ptaki mogą mieć jednak problem z ich twardymi nasionami, dlatego przed karmieniem dobrze jest ziarna rozdrobnić lub sypać kaszę jęczmienną. Zboża to idealny pokarm dla krajowych kuraków, takich jak: bażanty, kuropatwy, a także dla gołębi. Siemię lniane - nasiona lnu zawierają dużo białka, jest to więc pokarm wysoko energetyczny, a zatem dobry do dokarmiania ptaków zimą.

Mak - to doskonały pokarm uzupełniający. Jego nasiona, pomimo że bardzo drobne, zawierają sporo oleju, bardzo ważnego dla ptaków zimą. Ponadto mak ma właściwości regulujące pracę układu pokarmowego, co ma istotne znaczenie właśnie zimą, kiedy ptaki pobierają często pokarm mało zróżnicowany.

Orzechy ziemne, laskowe, włoskie - to pokarm dla wielu gatunków ptaków, choć w warunkach naturalnych często dla nich niedostępny przez twarde łupinki. do karmnika podajemy tylko wyłuskany miąższ. Orzechy doskonale wabią sikory i łuszczaki.

Słonina wieprzowa - to w Polsce jeden z najpopularniejszych pokarmów dla sikor. Pokarm ten jest także doskonałym wabikiem dla dzięciołów. Dla sikor kawałki słoniny wieszamy na sznurku, natomiast dla dzięciołów najlepiej przytwierdzić je na sztywno, np. do pnia drzewa. Słoninę, należy zmieniać na nową, najrzadziej co 2 tygodnie,

Jabłka - to pokarm dla zimujących drozdów. do jabłek przylatują takie ptaki, jak: kos, kwiczoł, drożdżik a nawet jemiotuszki!..

Musli - jeśli nie jest słodzone, może także znaleźć się w naszym karmniku: znajduje się tam sporo suszonych owoców, które są przysmakiem dla wielu gatunków ptaków.

Soja, soczewica i groch - nasiona tych roślin zawierają dużo białka, jednak niewiele ptaków chętnie je zjada - zjadają je przede wszystkim gołębie miejskie.

2. Plastyka

Temat: „Karmnik” – budownictwo z różnego rodzaju klocków.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z różnymi rodzajami karmników dla ptaków oraz jego budową i przeznaczeniem,
- Rozwijanie wyobraźni przestrzennej, sprawności manualnej, koordynacji wzrokowej i kreatywności,
- Poszerzanie zakresu wiedzy o świecie technicznym, rozwijanie umiejętności prezentowania swoich pomysłów w sposób zrozumiały dla innych,

- Wdrażanie do zgodnej współpracy w zespole.

Pomoce: ilustracje przedstawiające różne rodzaje karmników, klocki różnego rodzaju, sylwety ptaków wycięte z papieru w czterech kolorach, tamburyno.

Przebieg:

1. Wypowiedzi dzieci na temat ilustracji przedstawiających różne rodzaje karmników.
2. Szczegółowe omówienie ich budowy – podłoga, części wspierające /filary/, dach.
3. Demonstracja wykonania pracy przez nauczyciela

Nauczyciel buduje karmnik z klocków jeszcze raz przypominając dzieciom o zasadach, których należy przestrzegać podczas pracy.

4. Podział dzieci na zespoły.

Zabawa ruchowa „Znajdź swoje miejsce”.

Nauczyciel pokazuje dzieciom sylwety ptaków wyciętych z papieru w czterech kolorach: czerwonym, żółtym, niebieskim i szarym. Dzieci określają kolory ptaków i wspólnie z nauczycielem ustalają jak możemy je symbolicznie nazwać:

czerwony – gil

żółty – sikorka

niebieski – zimorodek

szary – wróbel

Nauczyciel rozdaje dzieciom sylwety ptaków /każde dziecko otrzymuje 1 sylwetę/ Gdy nauczyciel gra na tamburynie dzieci- ptaki poruszają się po całej sali. Gdy przestanie grać każde dziecko ma za zadanie odszukać swoje miejsce w sali. Nauczyciel wcześniej rozmieszcza poszczególne sylwety ptaków w sali przy odpowiednich rodzajach klocków.

I grupa gile – klocki drewniane

II grupa sikorki – klocki plastikowe

III grupa zimorodki – mozaika geometryczna piankowa

IV grupa wróble – klocki plastikowe.

Nauczyciel wykorzystuje zajęcia klocki , które ma dostępne w sali.

5. Praca dzieci w poszczególnych zespołach – budowanie karmnika i ptaków.

6. Ekspozycja prac dzieci.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na podwórko - wysypanie ziaren do karmnika w przedszkolnym ogrodzie, wyszukiwanie śladów ptaków na śniegu.

POPOŁUDNIE

Zabawa „Zgadnij jaki to ptak?”

cel: kształcenie umiejętności rozpoznawania wybranych gatunków ptaków zimujących w Polsce po charakterystycznych cechach wyglądu zewnętrznego.

Nauczyciel opisuje wybranego przez siebie ptaka podając jego cechy charakterystyczne np. ma żółty brzuszek i bardzo lubi słoninkę /sikorka/. Wybrane dziecko odpowiada i wyszukuje obrazek przedstawiający sikorkę lub pokazuje na planszy nr 19 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”.

„Bąbelkowy obraz” – zabawa z folią.

cel: obniżenie nadmiernego napięcia mięśniowego, wzmacnianie koordynacji oko-ręka i usprawnianie małej motoryki.

Dzieci siedzą na dywanie każde z nich ma folię bąbelkową. Naciskają bąbelki kolejno każdym palcem jednej ręki, potem drugiej i oburącz. Robią to w zaproponowanym rytmie, lub w rytmie zaproponowanego wierszyka. Folia może leżeć na twardym podłożu lub być trzymana w ręku.

Układanie prostych zdań z nazwami ptaków przedstawionymi na planszy./plansza nr 19 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

cel: nauka samodzielnego budowania krótkich zdań, zwrócenie uwagi na poprawność pod względem gramatycznym

Informacje dla nauczyciela:

Dzieci mają problem z ułożeniem 2-3 wyrazowego zdania ze słowem określającym stan lub czynność, nawet jeśli znają ich nazwę. Pomaga zadawanie pytań do każdej ilustracji, zdjęcia, obrazka (np. Kto? Co robi?) oraz zaznaczenie liczby słów w zdaniu za pomocą klocków.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

Dzień 3

Temat dnia: PTAKI W KARMNIKU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zachęcenie do udziału w zabawie inne dzieci, do organizowania sobie i innym zabawy. „Grające butelki” – przygotowanie pomocy do zajęć muzycznych.

cel: rozróżnianie i nazywanie niektórych pokarmów dla ptaków, kształcenie umiejętności wydobywania i rozróżniania dźwięków.

Który z tych ptaków nie zimuje w Polsce? - oglądanie zdjęć, wycinków z gazet przedstawiających różne gatunki ptaków.

cel: utrwalenie wyglądu i nazw ptaków, które zimują w Polsce oraz tych, które odlatują od nas na zimę do innych krajów.

„Kolorowe obrazki” - zabawa dydaktyczna.

cel: Rozwijanie spostrzegawczości oraz analizy wzrokowej, poprzez właściwe dobranie obrazków, doskonalenie umiejętności budowy prostych zdań i dzielenia ich na słowa.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II Temat: „Ptasia orkiestra” – zagadki słuchowe w oparciu o utwór pt.: „Ptaszarnia C. Saint Saens.

Temat: „Spłoszone ptaki” – zabawa dydaktyczna.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: wyszukiwanie i obserwacja niektórych gatunków ptaków.

III „Głodny wróbelek” – zabawa ruchowa.

cel: wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy; ćwiczenie słuchu, koncentracji uwagi; zachęcenie do dokarmiania ptaków w okresie zimy.

„Gdzie schował się ptaszek?” - zabawa dydaktyczna,

cel: określanie położenia w przestrzeni, posługiwanie się pojęciami: na, pod, obok, w.

„Drobna kaszka” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

cel: kształcenie umiejętności naśladowania ruchów pokazanych przez kolegę lub koleżankę z grupy, inwencji twórczej dziecka.

Zabawy w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zachęcenie do udziału w zabawie inne dzieci, do organizowania sobie i innym zabawy.

„Grające butelki” – przygotowanie pomocy do zajęć muzycznych.

cel: rozróżnianie i nazywanie niektórych pokarmów dla ptaków, kształcenie umiejętności wydobywania i rozróżniania dźwięków.

Każde dziecko ma 4 małe zakręcane butelki po jogurtach. Napełnia je kaszą, ziarnami zbóż, fasolą i grochem. Butelki napełniamy do połowy a następnie zakręcamy. Dzieci potrząsają butelkami sprawdzając jakie wydają dźwięki.

Który z tych ptaków nie zimuje w Polsce? - oglądanie zdjęć, wycinków z gazet przedstawiających różne gatunki ptaków.

Wyróżnianie wśród zgromadzonych zdjęć tych, które przedstawiają ptak zimujących w Polsce.

Nauczyciel może też poprosić dzieci, aby wyszukały zdjęcia ptaków, które odlatują od nas na zimę do innych krajów np. bocian.

„Kolorowe obrazki” - zabawa dydaktyczna.

cel: Rozwijanie spostrzegawczości oraz analizy wzrokowej, poprzez właściwe dobranie obrazków, doskonalenie umiejętności budowy prostych zdań i dzielenia ich na słowa.

Dobieranie obrazków pasujących do siebie: gil – korale jarzębiny, sikorka – słonina, wiewiórka – orzech, karmnik – ptaki.

Układanie na podstawie dobranych obrazków prostych zdań np. „Gil lubi korale jarzębiny”. Dzielenie zdań na słowa, obrazowanie ich klockami oraz liczenie słów w zdaniu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Ptasia orkiestra” – zagadki słuchowe w oparciu o utwór pt.: „Ptaszarnia” C. Saint Saens.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z utworami muzyki klasycznej,
- Umożliwienie dzieciom ekspresji, spostrzeżeń i przeżyć w różnych formach działalności z zastosowaniem przedmiotów codziennego użytku i materiału przyrodniczego,
- Rozwijanie percepcji słuchowej,
- Wdrażanie do zachowania ciszy podczas słuchania utworu,

Pomoce: płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2 nr 3, magnetofon, małe zakręcane butelki po jogurtach, kasza, ziarna zbóż, fasola, groch.

Przebieg:

Sluchanie utworu pt.: "Ptaszarnia" C. Saint Saens. /płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2 nr 3/

Rozmowa na temat wysłuchanego utworu.

Informacje dla nauczyciela:

Ptaszarnia – zamknięte pomieszczenie do hodowli dzikich ptaków, zwykle jako część ogrodu zoologicznego służąca do eksponowania gatunków żywego ptactwa. W skład ptaszarni wchodzi woliery i klatki. Ptaszarnie przeznaczone dla gatunków egzotycznych muszą być ogrzewane.

„Głodne ptaki” - zabawa ruchowa do utworu „Ptaszarnia”.

cel: reagowanie na dźwięki wysokie i niskie.

Dzieci /ptaki/ poruszają się po dywanie /ptaszarni/. Na dźwięki niskie przykucają i naśladują zbieranie ziarenek, na dźwięki wysokie – ptaki fruują.

„Co tak gra?” – zagadki słuchowe.

Dzieci biorą wykonane w ranku plastikowe butelki napełnione ziarnami, grochem, fasolą i kaszą. W każdej z nich jest coś innego. Dziecko potrząsa po kolei butelkami i zawiesza na każdej z nich obrazek z tym, co może być w środku. Potem odkręcamy po kolei wszystkie butelki i porównujemy zawartość z zawieszonym obrazkiem. W tej zabawie dziecko zapoznaje się z dźwiękami. Uczy się identyfikować dźwięk z przedmiotem, który go wydaje.

Zabawa „Znajdź taki sam dźwięk”.

Dzieci biorą do ręki dowolną butelkę. Chodząc po sali szukają kogoś kto ma butelkę, która wydaje ten sam dźwięk. Jeżeli chcą sprawdzić powinni odkręcić butelki i porównać czy w środku znajduje się ten sam produkt np.groch.

W tej zabawie dziecko uczy się rozpoznawać dźwięki które są takie same. Utrwala też znaczenie słów taki sam-inny.

„Cicho – głośno”- porównywanie natężenia dźwięków /głośności/.

Dziecko bierze do ręki po kolei butelki, potrząsa nimi i nazywa, jakie są usłyszane dźwięki: głośne czy ciche. W tej zabawie dziecko trenuje umiejętność rozpoznawania i nazywania dźwięków głośnie i cichych.

Gra na wykonanych przez dzieci instrumentach do utworu „Ptaszarnia”

Dzieci wybierają dwie butelki, jedną która wydaje głośne dźwięki i drugą, która ciche.

Gdy w utworze „Ptaszarnia” dzieci usłyszą niskie dźwięki będą grały na instrumentach, które wydają głośne dźwięki. Gdy usłyszą wysokie dźwięki, będą grały na instrumentach, które wydają ciche dźwięki.

Marsz dookoła sali z jednoczesnym naprzemiennym potrząsaniem butelkami.

2. Matematyka

Temat: „Splószone ptaki” – zabawa dydaktyczna.

Cele:

- Określanie położenia przedmiotów w przestrzeni, posługiwanie się określeniami: na, pod, w, obok,
- Doskonalenie umiejętności liczenia,
- Rozszerzenie zakresu liczenia i ustalenie liczby policzonych elementów.
- Utrwalenie nazw i wyglądu niektórych ptaków zimujących w Polsce,
- Uwrażliwienie dzieci na trudne warunki życia zwierząt zimą.

Pomoce:

kolorowe ilustracje wróbla, sikorki, gila, zimorodka, karmnik, emblematy ptaków, plansza nr 19, chusta animacyjna, płyta CD, sylwety ptaków w 4 kolorach,

Przebieg:

Domek dla ptaków z deseczek zrobiony, słoninką i ziarnami w zimie przystrojony. (karmnik)

Rozmowa na temat: - Do czego służy karmnik?

Nauczyciel zwraca uwagę dzieci jakie gatunki ptaków pozostają u nas na zimę, jak nazywają się i jak wyglądają. Dlaczego należy dokarmiać ptaki zimą?

„Splószone ptaszki” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przedstawia dzieciom karmnik, w którym są ptaki i jedzą ziarenka. Dzieci przeliczają ile jest ptaków w karmniku Nagle do karmnika zbliża się kot i przestraszone ptaszki uciekają. Dzieci obserwują, gdzie chowają się ptaki i określają ich położenie za pomocą słów: na, w, pod, obok.

„Schowaj się ptaszku” – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Każde dziecko otrzymuje emblemat jednego ptaka (wróbla, gila, sikorki lub zimorodka). Przypominamy nazwy ptaków. Gdy brzmi muzyka dzieci – ptaki „fruwają”, gdy muzyka milknie znaczy, że zbliża się kot i ptaszki muszą schować się w miejsca wskazane przez nauczyciela, np.:

- wróble siadają na dywanie
- sikorki chowają się pod chustą animacyjną
- gile chowają się w domku
- zimorodki stają obok biurka

„Ile jest ptaków?” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2. s.29.

cel: doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 7, ćwiczenie spostrzegawczości.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: wyszukiwanie i obserwacja niektórych gatunków ptaków.

POPOŁUDNIE

„Głodny wróbelek” – zabawa ruchowa.

cel: wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy; ćwiczenie słuchu, koncentracji uwagi; zachęcenie do dokarmiania ptaków w okresie zimy.

Dzieci siedzą w kole na dywanie, Jedno dziecko jest wróbelkiem i poruszając rękoma naśladuje lot ptaka. Nauczyciel uczy dzieci rymowanki w określonym rytmie:

Lata wróbelek po ulicy
szuka on sobie ziaren pszenicy.
Tu polecie, tam polecie
Dajcie jeść ptaszкови dzieci.

La - ta wró - be - lek po u - li - cy
o ooOoOooo

szu - ka on so - biezia - ren psze - ni - cy.
o ooOoooooo

Tu po - le - ci, tam po - le - ci
O oooOooo

Daj - cie jeść ptasz - ko - widzie - ci.
O oOoOooo

Następnie dzieci wraz z nauczycielem recytują rymowankę a dziecko – wróbelek biega po dywanie. Wybiera kolegę lub koleżankę z grupy, która sypie mu ziarenka/naśladuje ruchem ręki sypanie ziaren/. Wróbelek wita się ćwierkając: ćwir, ćwir, ćwir, a wybrane dziecko-to, które sypało ziarenka odpowiada mu również ćwierkając./Dzieci mogą ćwierkać w dowolnym rytmie i dowolną ilość razy. Następuje zamiana miejsc. Dziecko, które sypało ziarenka zostaje wróbelkiem.

„Gdzie schował się ptaszek?”- zabawa dydaktyczna,

cel: określanie położenia w przestrzeni, posługiwanie się pojęciami: na, pod, obok, w.

Każde dziecko otrzymuje kartkę i ma narysować na niej karmnik. Należy zwrócić dzieciom uwagę na właściwe rozplanowanie rysunku. Karmnik ma być narysowany na środku kartki. Nauczyciel rozdaje dzieciom ptaki w czterech kolorach: czerwonym, żółtym, niebieskim i szarym. Dzieci ustalają jak możemy je symbolicznie nazwać:

czerwony – gil

żółty – sikorka

niebieski – zimorodek

szary – wróbelek

Następnie dzieci nakleją sylwety ptaków na kartkę z narysowanym karmnikiem według poleceń nauczyciela:

- gila naklejcie na dachu karmnika
- sikorkę naklejcie pod karmnikiem
- zimorodka naklejcie obok karmnika
- wróbla naklejcie w karmniku
- nad karmnikiem narysujcie padające płatki śniegu.

„Drobna kaszka” – zabawa ruchowo – naśladowcza.

cel: kształcenie umiejętności naśladowania ruchów pokazanych przez kolegę lub koleżankę z grupy, inwencji twórczej dziecka.

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko jest ptakiem i siedzi w środku koła. Nauczyciel wraz z dziećmi mówi rymowankę:

Drobna kaszka, drobna kaszka

A dla kogo? A dla ptaszka.

Drobna kaszka, drobny mak

A ten ptaszek robi tak!

Dziecko /ptak/, które jest na środku pokazuje wymyślony przez siebie ruch, a pozostałe dzieci go naśladują. Następnie wybiera kogoś na środek do dalszej zabawy.

Zabawy w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

Dzień 4

Temat dnia: GOŚĆ Z DALEKIEJ PÓŁNOCY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.

Zabawa „Ptasia telewizja”.

cel: poznanie ciekawostek dotyczących gila, zwrócenie uwagi na cierpliwe oczekiwanie na swoją kolej podczas wypowiedzi, kształcenie umiejętności zadawania pytań.

Zabawa inscenizowana z wykorzystaniem sylwet ptaków.

cel: zachęcanie dzieci do manipulowania sylwetami i tworzenie własnych dialogów.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II Temat: „Gil” – praca z papieru. Wycinanie elementów i naklejanie.

Temat: Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy – zestaw 18.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny.

cel: zawieszenie na drzewa koralu z jarzębiny, które dzieci wykonały i zasuszyły jesienią.

III „Korale jarzębiny” – lepienie z plasteliny.

cel: kształcenie umiejętności formowania ulepieńki nie tylko palcami, ale i całą dłoń, ćwiczenie mięśni paliczkowych

„Rozmowy głodnych ptaszek”- zabawa dramatyczna.

cel: wyrabianie umiejętności wyrazistego mówienia, budzenie odwagi i śmiałości podczas występów przed grupą.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zachowanie czystości i porządku w kąciakach po zakończonej zabawie.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.

Zabawa „Ptasia telewizja”.

cel: poznanie ciekawostek dotyczących gila, zwrócenie uwagi na cierpliwe oczekiwanie na swoją kolej podczas wypowiedzi, kształcenie umiejętności zadawania pytań.

W sali przy stoliku z napisem: „Ptasia telewizja” siedzi nauczyciel – Gil, który przyleciał do nas z dalekiej północy. Dzieci –widownia przeprowadzają z nim wywiad /zadają pytania/. Dziecko, które chce zadać pytanie podnosi rękę w górę a nauczyciel wybiera.

Wywiad można nagrać a następnie odtworzyć dzieciom.

Informacje dla nauczyciela:

Gil jest nieco większy od wróbla. Obie płcie mają czarną czapkę, czarny dziób i ogon, a na czarnych skrzydłach pojedynczy biały pasek, biały jest także kuper. U samca pierś i brzuch są czerwono-różowe, grzbiet szary. Samica, tak z wierzchu, jak i od spodu, jest ciemniejsza od samca, brązowawo różowawa. Ptaki te w szacie młodocianej kolorem przypominają samicę, jednak nie mają czarnej czapki.

Gil to ptak typowo leśny, jego miejscem bytowania są lasy iglaste i mieszane. Spotkać go można także w parkach i sadach; unika jednak bezdrzewnych, otwartych terenów. Gniazdo gila zakłada na dolnych częściach gałęzi drzew iglastych, na wysokości kilku metrów. Konstrukcja gniazda sporządzona jest z drobnych gałązek drzewa iglastego, w wyściółce znajdują się drobne korzonki i włosie (nigdy nie ma tam porostów); średnica zewnętrzna gniazda wynosi około 14-20cm. Gile lęgną się w Polsce w dużym rozproszeniu. Zdecydowanie bardziej kojarzone są u nas z zimą, kiedy to ze wschodu przylatują do naszego kraju tamtejsze populacje, by tu przezimować w łagodniejszych warunkach. To dlatego właśnie zimą gile jest u nas stosunkowo dużo, i to z tą porą roku są najczęściej kojarzone. Gile jedzą pokarm różnego rodzaju. Przede wszystkim są to nasiona jarzębiny, dzikiej róży czy głogu. Lubują także w nasionach klonu (tzw. „noski”) i jesionu. Niekiedy gile przylatują do karmnika, by skosztować słonecznika pastewnego czy konopi.

Pokarm zimą: słonecznik, nasiona konopi, owoce jarzębu pospolitego. Aby zachęcić gile do odwiedzania naszych ogrodów, warto posadzić w nich w jarzęb pospolity lub szwedzki. Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową.

Zabawa inscenizowana z wykorzystaniem sylwet ptaków.

cel: zachęcanie dzieci do manipulowania sylwetami i tworzenie własnych dialogów.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Gil” – praca z papieru. Wycinanie elementów i naklejanie.

Cele:

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy, utrwalenie wyglądu gila oraz poznanie ciekawostek z nim związanych,
- Doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, dopasowywania i naklejania poszczególnych elementów,

- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Pomoce: „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka s.19, nożyczki, klej, farby plakatowe.

Przebieg:

Zagadka:

Ptāk z czerwonym brzuszkiem,
który z tego słynie,
że zamiast odlatywać,
przylatuje w zimie. (gil)

Wyjaśnienie i pokaz kolejnych etapów pracy.

Wycinanie z wycinanki poszczególnych części gila.

Ułożenie wyciętych części na sylwecie ptaka.

Sprawdzenie poprawności wykonania zadania.

Przyklejenie poszczególnych części.

Domalowanie czerwona farbą plakatowa koralu jarzębiny lub dowolnych elementów tła, nieba ,drzewa....

Wystawa prac.

„Ptaszki” - zabawa ruchowa.

Dzieci - ptaszki na hasło: ptaszki fruują poruszają się po sali w różnych kierunkach naśladowują latanie ptaków, na hasło: *ptaszki szukają pożywienia* dzieci zatrzymują się i uderzają paluszkami o podłogę, na hasło: *ptaszki wracają do gniazd* - siadają na dywanie.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 18

Temat: Ćwiczenia kształtujące prawidłowe wysklepienie stopy.

- Kształtowanie prawidłowego wysklepienia stopy przeciwdziałanie płaskostopiu,
- Kształtowanie sprawności ogólnej,
- Nauka korzystania z przyborów nietypowych.

Przybory: pisaki po jednym dla dziecka, kartki z narysowanymi 4 kształtami geometrycznymi dla każdego dziecka, 4 pudełka tekturowe w czterech kolorach, 30 kasztanów, 30 zakrętki, 30 kawałków kolorowej krepy, kolorowe gazety pocięte na karteczki o wymiarach 5cm x 5cm sztuk 30.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny.

cel: zawieszenie na drzewa koralu z jarzębiny, które dzieci wykonały i zasuszyły jesienią.

POPOŁUDNIE

„Korale jarzębiny” – lepienie z plasteliny.

cel: kształcenie umiejętności formowania ulepianek nie tylko palcami, ale i całą dłonią, ćwiczenie mięśni paliczkowych.

Każde dziecko otrzymuje od nauczyciela kawałek sznurka i czerwoną plastelinę. Dzieci formują z plasteliny kulki /korale jarzębiny/ i nawlekają na sznurek /wgniatają/. Następnie przeliczają w miarę możliwości i przymocowane koraliki /kulki z plasteliny/.

„Rozmowy głodnych ptaszków” - zabawa dramatowa.

cel: wyrabianie umiejętności wyrazistego mówienia, budzenie odwagi i śmiałości podczas występów przed grupą.

Dzieci w parach prowadzą krótkie dialogi pomiędzy dwoma ptaszkami; starają się wyrazić, jak mogą czuć się głodne i zmarznięte ptaszki i o co mogą prosić ludzi.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zachowanie czystości i porządku w kącikach po zakończonej zabawie.

Dzień 5

Temat dnia: ZWIERZĘTA W LESIE ZIMĄ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami,
cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy, odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

Oglądanie albumów i książek przyrodniczych przedstawiających zwierzęta leśne w ich naturalnym środowisku.

cel: zapoznanie ze zwierzętami, które zamieszkują środowisko leśne i nie zapadają w sen zimowy.

„Zwierzęta leśne” – lepienie z plasteliny.

cel: ćwiczenie mięśni palczkowych, kształcenie inwencji twórczej dziecka, utrwalenie wiadomości dotyczących budowy zwierząt.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II Temat: „Zima leśnych zwierząt” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji oraz wiersza pt.: „Zima w lesie” Doroty Kossakowskiej.

Temat: „W leśniczówce za lasem” – zabawy przy muzyce.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie przyjętych zasad „Kodeksu Przedszkolaka”.

Wyjście na plac przedszkolny.

cel: sypanie ziaren do karmnika w przedszkolnym ogrodzie, wyszukiwanie śladów ptaków na śniegu, wdrażanie dzieci do dokarmia ptaków zimą.

III „Paśnik” – ćwiczenia graficzne. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.34./

cel: doskonalenie umiejętności kreślenia linii pionowych i poziomych poprzez łączenie kropek, utrwalenie nazw i wyglądu zwierząt leśnych.

Zabawa „Prawda czy fałsz”

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących opieki nad zwierzętami i ptakami w okresie zimy.

Zabawy w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym, książki.

cel: wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy, pozostawienie porządku w kącikach po skończonej zabawie.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami,

cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy, odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

Oglądanie albumów i książek przyrodniczych przedstawiających zwierzęta leśne w ich naturalnym środowisku.

cel: zapoznanie ze zwierzętami, które zamieszkują środowisko leśne i nie zapadają w sen zimowy.

Układanie zdań z nazwami zwierząt przedstawionymi na ilustracjach lub planszy nr 19 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”. Zaznaczenie liczby słów w zdaniu za pomocą klocków. Liczenie ich i określanie, które zdanie składało się z największej liczby słów.

„Zwierzęta leśne” – lepienie z plasteliny.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych, kształcenie inwencji twórczej dziecka, utrwalenie wiadomości dotyczących budowy zwierząt.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 18.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Zima leśnych zwierząt” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji oraz wiersza pt.: „Zima w lesie” Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Rozbudzanie zainteresowania losem zwierząt w czasie zimy,
- Zapoznanie z pojęciami: paśnik, lizawka, leśniczy.
- Kształtowanie opiekuńczej postawy wobec ptaków i zwierząt leśnych,
- Rozumienie potrzeby dokarmiania zwierząt w czasie, kiedy trudno im zdobyć pożywienie w naturalny sposób,

Pomoce:

plansza nr 19 „Pięciolatek – razem poznajemy świat”, kredki, ilustracje na gazetce tematycznej, pokarm dla zwierząt: marchewka, żołądźcie, ziarna zbóż, orzechy, szyszki.

Przebieg:

Rozwiązywanie zagadek o zwierzętach – wprowadzenie do tematu zajęć.

Nauczyciel czyta zagadki. Dzieci po rozwiązaniu zagadki wskazują odpowiedni obrazek.

Ma brązowe, śliczne oczy, nóżki zgrabne cienkie,

Czy widziałeś kiedyś w lesie płochliwą

(sarenkę)

Ma długą szczecinę, świnki jest kuzynem. Zjada żołądźcie, gdy przyjdzie jesień.

Można go spotkać w polu lub w lesie.

(dzik)

Żółty brzuszek, modra główka, nastroszone z zimna piórka.
Z daleka do nas przyleciała o słoninkę zapytała. (sikorka)

Szare futro, długie uszy, ogonek nieduży.
Gdy się w krzakach coś poruszy zmyka, aż się kurzy (zając)

Korale czerwone lubi ten ptak
Brzuszek czerwony to jego znak. (gil)

W dziupli swej na drzewie, gdy nikt o tym nie wie,
orzechów zapasy zbiera na zimowe czasy. (wiewiórka)

Co to za miejsce odgadnijcie dzieci
Gdzie dla zwierząt leśnych jest jedzenie,
kiedy śnieżek leci (paśnik)

Słuchanie wiersza Doroty Kossakowskiej pt.: „Zima w lesie”

Przy paśniku się zebrali jelenie i sarny.
Gdyby nie ten paśnik, los ich byłby marny.
Wszystko śniegiem zasypane, mróz i zawierucha.
Pusto wkoło, smutno i wiatr zimny dmucha.
W paśniku jest siano suche i pachnące,
które latem wyschło na pobliskiej łące.
A obok paśnika żółędzi gromada.
Każdy dzik z radością te przysmaki zjada.
Łosie przemierzają łąki oraz lasy.
Zjedzą korę i gałęzie – przetrwają złe czasy.
Wiewiórki zapasy spore zgromadziły
Orzechy, żółędzie w różnych miejscach ukryły.
Niedźwiedzie i jeże w sen zapadają,
a więc z pożywieniem problemu nie mają.
Prześpią całą zimę, a wiosną, gdy wstaną
coś dobrego od przyrody na pewno dostaną.

Rozmowa na temat wiersza:

- Jakie zwierzęta zebrały się przy paśniku?
- Co to jest paśnik i do czego służy?
- Jak możemy pomóc zwierzętom w czasie zimy?
- Kto w lesie pomaga zwierzętom w ten zimowy czas?
- Jakie przysmaki lubią zjadać zwierzęta leśne?

Informacje dla nauczyciela:

Paśnik – drewniana konstrukcja służąca w gospodarce leśnej do dokarmiania zwierzyny grubej, szczególnie w okresie zimowym.

Leśniczy – pracownik Państwowego Gospodarstwa Leśnego „Lasy Państwowe” zatrudniony w Służbie Leśnej w nadleśnictwie. Budynek stanowiący biuro i zwykle także mieszkanie leśniczego to leśniczówka.

Lizawka – znajdujący się w bliskim sąsiedztwie paśnika słupki z wywierconymi lub naciętymi otworami, w którym znajduje się kostka soli kamiennej. Służy zwierzynie grubej do uzupełniania składników pokarmowych, przede wszystkim w okresie zimy. W ekosystemie ziemskim często występują lizawki naturalne, gdzie zwierzęta mogą uzupełnić minerały, jak sód, wapń, żelazo, fosfor czy cynk, niezbędne do wzmocnienia przed nastaniem wiosny kośćca i mięśni.

Zwierzęta łowne, zwierzyna – gatunki dzikich ssaków i ptaków żyjących w środowisku naturalnym, będących – zgodnie z obowiązującym prawem – przedmiotem pozyskiwania w drodze polowania. Do zwierząt łownych w Polsce zaliczana jest:

zwierzyna gruba: łoś, jeleń, szlachetny, jeleń wschodni (sika), daniel, sarna, dzik, muflon

zwierzyna drobna (ssaki łowne oraz ptactwo): lis, jenot, borsuk, kuna leśna, kuna domowa-norka amerykańska, tchórz zwyczajny, szop praczy, piżmak, zając szarak, dziki królik, szakał złocisty

ptactwo: jarząbek, bażant, kuropatwa, gęś gęgawa, gęś zbożowa, gęś białoczelna, krzyżówka cyraneczkagłowiencaczernicagółb grzywaczstonkałyska

„W leśniczówce za lasem” – zabawa z pokazywaniem.

W leśniczówce za lasem,

W leśniczówce - /pokazujemy daszek z dłoni,

za lasem - /machamy jak na pożegnanie dłonią,

Spoglądając przez okno /zwijamy dłoń w „okulary”,

Szmer usłyszał leśniczy /nadstawiamy ucho pomagając sobie dłonią,

Zajączek puka do drzwi: /pukamy paluszkami o drzwi,

-oj, pomóż, pomóż, pomóż mi, /chwytny się obiema dłońmi za głowę i kiwny na obie strony,

bo mi głód doskwiera dziś /trzęsiemy się z zimna

-chodź zajączku tu do mnie, /wołamy go dłonią do siebie,

ja ciebie ochronię. /wykonujemy gest kotyski obiema dłońmi kotysząc na boki.

Przysmaki leśnych zwierząt - ćwiczenia klasyfikacyjne

Dzieci umieszczają pod obrazkami zwierząt właściwe pokarmy [zając - marchewka, sarniano, dzik - ziemniaki, żołędzie, wiewiórka - orzechy, ptaki - ziarna zbóż].

„Zwierzęta w lesie” – ćwiczenie z książki „Pięć lat – Razem poznajemy świat” cz.2, s.28.

2. Muzyka

Temat: „W leśniczówce za lasem” – zabawy przymuzyce.

Cele:

- Utrwalenie poznanych zabaw integracyjnych,
- Kształcenie słuchu muzycznego, poczucia rytmu,
- Wyzwalanie radości i zadowolenia ze wspólnej zabawy.

Pomoce: płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne, magnetofon, bębenek, tamburyno.

Przebieg:

Marsz dookoła sali.

Nauczyciel gra na tamburynie a dzieci maszerują dookoła sali i mówiąc:

Hej ho, hej ho, do lasu by się szło

Hej ho, hej ho, do lasu by się szło

Każdy musi cicho iść w gawrze chrapie gruby miś.

Zabawa ze śpiewem „Stary niedźwiedź mocno śpi”./”Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 30/

„W leśniczówce za lasem” – zabawa z pokazywaniem.

W leśniczówce za lasem,

W leśniczówce - /pokazujemy daszek z dłoni,

za lasem - /machamy jak na pożegnanie dłonią,

Spoglądając przez okno /zwijamy dłoń w „okulary”,

Szmer usłyszał leśniczy /nadstawiamy ucho pomagając sobie dłonią,

Zajęczek puka do drzwi: /pukamy paluszkami o drzwi,

-oj, pomóż, pomóż, pomóż mi, /chwyćmy się obiema dłońmi za głowę i kiwamy na obie strony,

bo mi głód doskwiera dziś /trzęsiemy się z zimna

-chodź zajęczku tu do mnie, /wołamy go dłonią do siebie,

ja ciebie ochronię. /wykonujemy gest kotycki obiema dłońmi kotysząc na boki.

Odtwarzanie krótkich fragmentów rytmicznych.

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Nauczyciel gra na bębnie dowolny rytm/puka do drzwi leśniczówki/, dzieci klaszcząc w ręce odtwarzają zagrany przez nauczycielkę rytm. Następnie nauczyciel przekazuje bębenek dziecku siedzącemu najbliżej. Gra ono na bębnie dowolny rytm a dzieci go odtwarzają.

„W leśniczówce za lasem” – zabawa z pokazywaniem.

W leśniczówce za lasem,
 W leśniczówce - /pokazujemy daszek z dłoni,
 za lasem - /machamy jak na pożegnanie dłonią,
 Spoglądając przez okno /zwijamy dłoń w „okulary”,
 Szmer usłyszał leśniczy /nadstawiamy ucho pomagając sobie dłonią,
 Zajączek puka do drzwi: /pukamy paluszkami o drzwi,
 -oj, pomóż, pomóż, pomóż mi, /chwytny się obiema dłońmi za głowę i kiwamy na obie
 strony,
 bo mi rudy lis zagraża mi /trzęsiemy się ze strachu
 -chodź zajączku tu do mnie, /wołamy go dłonią do siebie,
 ja ciebie ochronię. /wykonujemy gest kotycki obiema dłońmi kotyszcząc na boki.

„Chodzi liszek koło drogi” – zabawa ruchowa ze śpiewem. /” Muzyka na każdą okazję”
 – wersje wokalne nr 3/

Dzieci siadają po turecku w kręgu, każdy uczestnik kładzie ręce za plecami, na podłozce, dłońmi do góry. Jedno z dzieci tzw. „lisek” chodzi w koło z piłeczką w rękę (może być kulka z papieru) w rytm śpiewanej przez dzieci piosenki.

Chodzi liszek koło drogi,
 Cichuteńko stawia nogi,
 Cichuteńko się zakrada,
 Nic nikomu nie powiada.

W trakcie śpiewu „lisek” podkłada delikatnie piłeczkę jednemu z siedzących dzieci i szybko ucieka wokół kręgu. Obdarowane dziecko musi liska złapać, gonitwa trwa do momentu aż „lisek” okrąży krąg i siądzie na zwolnione przez dziecko miejsce. Dziecko z piłeczką zostaje nowym „liskiem” i zabawa zaczyna się od początku.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie przyjętych zasad „Kodeksu Przedszkolaka”.

Wyjście na plac przedszkolny.

cel: sypanie ziaren do karmnika w przedszkolnym ogrodzie, wyszukiwanie śladów ptaków na śniegu, wdrażanie dzieci do dokarmiania ptaków zimą.

POPOŁUDNIE

„Paśnik” – ćwiczenia graficzne. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.34./

cel: doskonalenie umiejętności kreślenia linii pionowych i poziomych poprzez łączenie kropek, utrwalenie nazw i wyglądu zwierząt leśnych.

Zabawa „Prawda czy fałsz”

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących opieki nad zwierzętami i ptakami w okresie zimy. Dzieci siedzą na dywanie. Każde z nich ma dwie karteczki: zieloną z napisem „TAK” i czerwoną z napisem „NIE”. Nauczyciel czyta zdania. Jeżeli zdanie odczytane przez nauczyciela

jest prawdziwe, dzieci podnoszą do góry zieloną karteczkę z napisem TAK, jeżeli zdanie jest fałszywe – czerwoną karteczkę z napisem NIE.

Proponowane zdania:

- Zimą pada śnieg.
- Karmnik do domek dla kota.
- Śnieg utrudnia zwierzętom zdobycie pożywienia.
- Przysmakiem sarenek są lody.
- Na zimę przylatują do nas bociany.
- Wróbelki zjadają w karmniku sianko.
- Niedźwiedź zimą śpi w gawrze.
- Słoninka to przysmak sikorek.
- Paśnik – to miejsce, w którym leśnicy zimą zostawiają zwierzętom pożywienie.
- Lizawka to lody na patyku.
- Na zimę przylatują do nas gile.
- Wiewiórki gromadzą w dziuplach zapasy na zimę.
- Zimą zbieramy w lesie grzyby i jagody.
- Przysmakiem dzika są żółędzie.

Zabawy w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym, książki.

cel: wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy, pozostawienie porządku w kącikach po skończonej zabawie.

TEMAT KOMPLEKSOWY: BAL KARNAWAŁOWY

Dzień 1

Temat dnia: KARNAWAŁ

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia- zawieszanie ilustracji oraz rozmowa na ich temat

Zabawa „Przygotowujemy się na bal” z wykorzystaniem strojów, rekwizytów i masek zgromadzonych w sali.

cel: kształcenie inwencji twórczej dziecka, pomysłowości, zachęcenie do prezentowania się na forum grupy.

„Serpentyny” – wycinanie z papieru.

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne osuszanie rąk papierowym ręcznikiem oraz dokręcanie kranów..

II Temat: „Karnawał” - wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji oraz własnych doświadczeń.

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem przyboru nietypowego - balonu. – zestaw 19

Przybory: balony w 3 kolorach, paski kolorowej krepiny.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny –lepienie śnieżnych kul oraz słalom pomiędzy kulami lub urządzeniami terenowymi.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe omijanie przeszkód.

III „Znajdź swoją parę” – zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, wdrażanie do używania zwrotów grzecznościowych.

Zabawa „Buzie do pary”

cel:kształcenie orientacji w schemacie własnego ciała, wskazywanie części ciała, które są dwie,

Słuchanie wiersza pt.: „Rozmyślania Kubusia Puchatka” (brak informacji o autorze

„Dwaj przyjaciele – Kubuś Puchatek i Miś Norman” - układanie z mozaiki geometrycznej.

cel: utrwalenie nazw poszczególnych części ciała oraz figur geometrycznych, Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

RANEK

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia- zawieszanie ilustracji oraz rozmowa na ich temat

Zabawa „Przygotowujemy się na bal” z wykorzystaniem strojów, rekwizytów i masek zgromadzonych w sali.

cel: kształcenie inwencji twórczej dziecka, pomysłowości, zachęcenie do prezentowania się na forum grupy.

„Serpentyny” – wycinanie z papieru.

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

„Wybieramy się na bal” – marsz po obwodzie koła.

„Taniec piłeczek” – zabawa ruchowa z elementem podskoku.

Dzieci podskakują zgodnie z instrukcją nauczyciela: tańczą małe piłeczki, duże piłki.

„Sprzątamy po balu” – zabawa ruchowa z elementem skłonu.

Dzieci poruszają się po sali dowolnych kierunkach. na sygnał zatrzymują się w miejscu i naśladują zbieranie drobnych elementów.

„Froterujemy podłogę” – zabawa ruchowa z elementem równowagi.

Dzieci siadają na dywanie z nogami wyprostowanymi. Otwartymi dłońmi naśladują froterowanie podłogi (ważne żeby zataczały koła jak najdalej od siebie – nie można zginać nóg w kolanach).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne osuszanie rąk papierowym ręcznikiem oraz dokręcanie kranów..

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Karnawał”- wypowiedzi dzieci
na podstawie ilustracji oraz własnych doświadczeń.

Cele:

- Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia, kojarzenia faktów pokazywanych na poszczególnych obrazkach,
- Kształcenie wypowiedzi wielozdaniowych związanych z ilustracjami,
- Wdrażanie do właściwego zachowania się podczas balu, używanie form grzecznościowych.
- Kształtowanie umiejętności rozumienia informacji przedstawionych w formie symbolu /rysunku, znaku –liter/.

Pomoce: plansza nr 20 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”, ilustracje na gazetce tematycznej, arkusz szarego papieru, karteczki, kredki, napis: BAL KARNAWAŁOWY, STROJE, SALA, ORKIESTRA, płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne, magnetofon, maski karnawałowe.

Przebieg:

Wprowadzenie do tematu.

- Jakie wydarzenie czeka nas w tym tygodniu? (bal karnawałowy)
- Co to jest karnawał?

Informacje dla nauczyciela:

Karnawał, zapusty – okres zimowych balów, maskarad, pochodów i zabaw. Rozpoczyna się najczęściej w dniu Trzech Króli, a kończy we wtorek przed Środą Popielcową, która oznacza początek wielkiego postu i oczekiwania na Wielkanoc.

- Jak powinna wyglądać sala balowa?
- Jak należy zachowywać się na balu przebierańców?

„Karnawałowy bal” – tworzenie mapy mentalnej

Dzieci rysują na małych karteczkach różne przedmioty, które kojarzą się im z balem karnawałowym. Następnie chodzą po sali z karteczkami w rękę i starają się dobrać w grupy według podobnych rysunków. Przyklejenie karteczek z rysunkami na arkusz szarego papieru z napisem BAL KARNAWAŁOWY (mapa mentalna).

Słuchanie wiersza pt.: „Mikołaj” Doroty Kossakowskiej.

Przyszedł Mikołaj na bal przebierańców,
a w worku dla wszystkich prezenty.
Co roku przychodzi do grzecznych dzieci,
nasz ulubiony święty.
Z każdym się wita, miło rozmawia,
pociesza, gdy ktoś się smuci.
A kiedy rozda wszystkie prezenty,

cicho piosenkę zanuci.
 Wszystkim życzenia pośle serdeczne.
 Zdrowia i pomyślności,
 szczęścia, uśmiechu i powodzenia
 dla wszystkich świątecznych gości.

„Bal przebierańców” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza „Mikołaj” Doroty Kosakowskiej oraz planszy nr 20 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”.

- Z czym kojarzy wam się bal karnawałowy?
- Jak powinna wyglądać sala balowa?
- Jak powinniście się ubrać na bal?
- Jak należy zachowywać się na balu przebierańców?
- Co robimy na balu? /tańczymy/
- Kto pierwszy powinien zaprosić do tańca, dziewczyna chłopaka czy chłopak dziewczynę?
- Jak należy się zachować prosząc dziewczynę o wspólny taniec?

Nauka prawidłowego ukłonu.

„Dwóm tańczyć się zachciało” – zabawa taneczna. /płyta CD „Muzyka na każdą okazję” wersje wokalne nr 4/

Dzieci tworzą pary zapraszając koleżankę lub kolegę do wspólnego tańca.

„Karnawał” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.30.

Łączenie masek karnawałowych w pary i ich kolorowanie.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 19.

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem przyboru nietypowego - balonu.

- Zapoznanie z przyborem nietypowym jakim jest balon,
- Wdrażanie do umiejętnego posługiwania się balonem podczas ćwiczeń,
- Wzmacnianie mięśni ramion i tułowia.

Przybory:

balony w 3 kolorach, paski kolorowej krepiny.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zabawa z balonikami.

Nauczyciel ma 3 balony w różnych kolorach. Dzieci reagują na kolor wykonując ćwiczenia.

Czerwony balon – zamieniamy się w klauna,

Niebieski balon – zamieniamy się w baletnicę,
Zielony balon – zamieniamy się w zawodnika sumo.

Część główna

Dzieci biorą po jednym balonie, ustawiają się w rozsypanie i próbują nadmuchać balon. Nadmuchiwanie balonów zamykamy i przechodzimy do ćwiczeń:

Przekładamy balon z ręki do ręki z przodu i z tyłu,
Przekładamy balon z ręki do ręki nisko za plecami i wysoko nad głową,
Podrzucamy balon w górę i próbujemy go złapać,
Podrzucamy balon w górę i próbujemy klasnąć w dłonie przed jego złapaniem,
Z postawy zasadniczej unosimy raz prawą, raz lewą nogę i za każdym razem przekładamy balon pod kolanem.

W siadzie podpartym o nogach ugiętych balon leży między stopami. Dzieci chwytają delikatnie obiema stopami unoszą go w górę, następnie odkładają na podłogę, ćwiczenie powtarzamy 10 razy.

Ćwiczenie jak wyżej tylko po uniesieniu nóg w górę balonik puszcza.

W siadzie podpartym o nogach ugiętych między kostkami balon.

Ruch: prostujemy i uginamy nogi w kolanach.

W postawie stojąc na przemian raz jednym, raz drugim kolanem staramy się podbijać balon, tak żeby nie upadał nam na podłogę,

Ćwiczenie jak wyżej tylko podbijamy balon łokciami,

Ćwiczenie jak wyżej tylko podbijamy balonik czołem.

Kładziemy balon na podłodze i przemieszczając się na czworakach toczymy głowę po podłodze.

Postawa rozkroczna balon między kolanami, wykonujemy niskie podskoki, balon nie może wypaść i staramy się nie ścisnąć zbyt mocno tak, żeby nie pękł.

Ćwiczący oddają balony i pobierają pasek kolorowej krepiny.

Część końcowa

Dzieci dobierają się w pary. Siadają naprzeciwko siebie i kawałkiem krepiny dotykają twarzy osoby współćwiczącej: nosa, czoła, policzków, uszu itd.

Czynności organizacyjne – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny – lepienie śnieżnych kul oraz slalom pomiędzy kulami lub urządzeniami terenowymi.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe omijanie przeszkód.

POPOŁUDNIE

„Znajdź swoją parę” – zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, wdrażanie do używania zwrotów grzecznościowych.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Na sygnał nauczyciela: -znajdź swoją parę, zatrzymaj się i proszą najbliższą stojącą osobę do pary./kłaniają się sobie i podają ręce/.

Zabawa „Buzie do pary”

cel: kształcenie orientacji w schemacie własnego ciała, wskazywanie części ciała, które są dwie,

Słuchanie wiersza pt.: „Rozmyślania Kubusia Puchatka” (brak informacji o autorze)

Policzmy co się ma:

mam dwie ręce, łokcie dwa,

dwa kolana, nogi dwie.

Wszystko pięknie zgadza się.

Dwoje uszu, oczka dwa

no i buzię też się ma,

A ponieważ buzia je

chciałbym buzie też mieć dwie!

Nauczyciel czyta dzieciom wiersz. Dzieci wymieniają jak największą ilość części ciała.

Wskazują te części, których jak Kubuś mają po dwie. Do pokazywania części ciała misia nauczyciel wykorzystuje Misia Normana.

Dzieci odpowiadają na pytanie:

- Czy chciałyby mieć 2 buzie tak jak Kubuś Puchatek?

„Dwaj przyjaciele – Kubuś Puchatek i Miś Norman” -układanie z mozaiki geometrycznej.

cel: utrwalenie nazw poszczególnych części ciała oraz figur geometrycznych,

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

Dzień 2

Temat dnia: STROJE KARNAWAŁOWE

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na używanie form grzecznościowych, na zgodną zabawę.

„Śniegowe płatki” – wydzieranie z papieru.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych, przygotowanie pomocy do zajęć plastycznych.

„Pantofelek” – zabawa dydaktyczna.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, koncentracji uwagi, pamięci, zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych: proszę, dziękuję.

„Moje buciki” – odrysowywanie i kolorowanie.

cel: doskonalenie umiejętności odrysowywania przedmiotów, orientowanie się w schemacie własnego ciała, rozróżnianie strony prawej i lewej swoje buty / lewy i prawy/,

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II Temat: „Kopciuszek ” – scenki dramatyczne na podstawie bajki Braci Grimm

Temat: „Balonowa abstrakcja” – malowanie farbami i rozdmuchiwanie za pomocą balonów.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny - zabawa ruchowa „Berek kuczany”

cel: zaspokojenie potrzeby ruchu, ćwiczenie szybkości i zwinności.

„Lalki przygotowują się na bal” – zabawa tematyczna.

cel: kształcenie umiejętności odzwierciedlania w zabawie uprzednio poznanej rzeczywistości, utrwalenie wiadomości dotyczących przygotowań do balu.

„Karnawałowy strój” ćwiczenie z książki „Pięćolatek – Razem poznajemy świat” cz.2

cel: kształcenie umiejętności wypowiedziania się na określony temat, rozróżnianie właściwych i niewłaściwych rekwizytów balowych.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na używanie form grzecznościowych, na zgodną zabawę.

„Śniegowe płatki” – wydzieranie z papieru.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych, przygotowanie pomocy do zajęć plastycznych.

Dzieci otrzymują kartki białego papieru i drą je na drobne kawałeczki.

„Pantofelek” – zabawa dydaktyczna.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, koncentracji uwagi, pamięci, zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych: proszę, dziękuję.

Dzieci siedzą na dywanie w kręgu z wyprostowanymi nogami zwróconymi w kierunku środka koła. Nauczyciel wybiera 1 dziecko, które będzie miało za zadanie odgadnięcie czyj to bucik. Dziecko to wychodzi do łazienki, bądź staje za parawanem i czeka, aż zostanie zaproszone przez inne dzieci. Nauczyciel wybiera kolejne dziecko, które zdejmuje dzieciom 5 bucików i stawia na środku dywanu. Każde dziecko siada tak, aby obie stopy nie były widoczne /klęk podparty/. Następnie dzieci zapraszają osobę, która jest za parawanem mówiąc:

- Prosimy gościa miłego do kółeczka naszego!

Gość przychodzi bierze kolejno po jednym buciku i mówi:

- „ Mam ja problem bardzo wielki, komu oddać pantofelki”

Następnie chodzi i szuka właściciela bucika. Jeżeli go znajdzie podaje mu bucik mówiąc:

- proszę, a właściciel odpowiada: - dziękuję!

Inna wersja tej zabawy:

Dzieci siedzą w kole. W środku koła leży koc. Jedno dziecko opuszcza salę, a w tym czasie pod koc wchodzi 1-3 dzieci(wystawione są tylko ich nóżki z kapciami). Dziecko, które opuściło salę wraca i na podstawie kapci ustala, kto jest schowany.(Jeżeli jest to za trudne można poprosić dziecko schowane pod kocem, aby coś powiedziało).

„Moje buciki” – odrysowywanie i kolorowanie.

cel: doskonalenie umiejętności odrysowywania przedmiotów, orientowanie się w schemacie własnego ciała, rozróżnianie strony prawej i lewej swoje buty /lewy i prawy/,

Dzieci obrysowują na kartce swoje buty /lewy i prawy/, a następnie rysują na nich wzory.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Kopciuszek ” – scenki dramatyczne na podstawie bajki Braci Grimm

Cele:

- Zapoznanie z treścią bajki, próby określania zachowań pozytywnych i negatywnych,
- Rozwijanie mowy poprawnej pod względem gramatycznym,

- Kształtowanie takich cech charakteru jak: dobroć, pracowitość, umiejętność przebaczenia,
- Rozwijanie umiejętności przedstawiania scenek dramowych na podstawie utworu literackiego,
- Kształtowanie umiejętności właściwego współzycia w grupie, właściwych relacji między dziećmi.

Pomoce: ilustracje do bajki: postać Kopciuszka, macochy i jej córek, czerwone i czarne serduszka, lalka /Kopciuszek/, rekwizyty do scenek dramowych: chusteczki, miotła, fartuszek, korale, sukienki, mebelki z kącika lalek i toaletka, płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje instrumentalne, różdżka.

Przebieg:

Dzieci siedzą na dywanie. Nauczyciel przebrany jest za wróżkę. W rękę trzyma czarodziejską różdżkę i wypowiada zaklęcie:

Czary mary, czary mary, czary mary upsssss

Czary mary, czary mary, czary mary upsssss

Abrakadabra fokus pokus

Abrakadabra fokus pokus

Abrakadabra fokus pokus bęc!

Słuchanie bajki pt.: „Kopciuszek”

Dawno, dawno temu w pewnym królestwie żyła sobie macocha i dwie córki. Mieszkała z nimi dziewczynka o imieniu Kopciuszek. Nie miała łatwego życia, gdyż macocha i jej córki nie lubiły dziewczynki. Były leniwe i nic w domu nie robiły. Spędzały czas na zabawie. Kopciuszek zaś ciężko pracował. Dziewczynka sprzątała, gotowała, cerowała pończoszki i sukienki.

Pewnego razu księżę zaprosił wszystkie panny z królestwa na bali ogłosił, że wybierze na balu żonę. Córki macochy bardzo chciały, by to właśnie je księżę wybrał na żonę. Stroiły się już od rana. Wołały razem z macochą:

- Kopciuszkę do roboty! Przyszyj mi koronki, zaceruj mi pończoszki, uczesz mi piękne włoski.

Ciągle przyglądały się w lustrach i podziwiały siebie. Wreszcie wystrojone córki z macochą wyjechały na bal. Kopciuszek został sam. Dziewczynka bardzo chciała pojechać na bal, ale nie miała pięknej sukni. Wtem zjawiła się dobra wróżka i wypowiedziała zaklęcie:

Czary mary, czary mary

wnet uczynię wielkie czary.

Za dotknięciem mojej różdżki

wyczaruję pantofelki

w sam raz na Kopciuszka nóżki

a gdy dotknę stare szmaty

wyczaruję piękne szaty.

Wróżka zmieniła połataną suknię Kopciuszka w piękny strój. Dziewczynka przybyła na bal. Oczarowany jej urodą księżę, całą noc tańczył tylko z nią. Dziewczynka pamiętała słowa wróżki, że jak wybijie północ, musi szybko wrócić do domu bo jej piękna suknia zamieni się w stare szmaty. Kiedy usłyszała bicie zegara wybiegła w pośpiechu z balu gubiąc pantofelek.

Na drugi dzień, zasmucony księżę ogłosił, że jego żoną zostanie ta panna, na której nóżkę będzie pasował pantofelek. Wyścannicy królewscy przybyli do domu macochy. Okazało się, że złoty pantofelek pasuje tylko na nóżkę Kopciuszka.

Dziewczynka została żoną księcia i wybaczyła złe traktowanie macosze i jej córkom.

Anna Zabielska

Rozmowa na temat bajki.

Dzieci siedzą w kręgu, kolejno podają sobie lalkę /Kopciuszka/, mówiąc o tym jak czuły się słuchając bajki i o tym co czuł Kopciuszek. Wyrażają słowami własne odczucia, emocje, nastroje. Opowiadają treść utworu i słuchają wypowiedzi kolegów.

Ocena postępowania bohaterów.

- Jak myślicie, kto postępował dobrze a kto źle?

- Jakiego koloru serduszko umieścicie pod postacią Kopciuszka, a jakie pod córkami macochy i Macochą?

Dzieci przyporządkowują serduszka do postaci ze względu na ocenę ich postępowania. Serduszko w kolorze czerwonym – dobre postępowanie, serduszko w kolorze czarnym – złe. Uzasadnienie wyboru.

Odgrywanie scenek dramatycznych – zagadki.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy zespoły. Każdy zespół otrzymuje ilustrację przedstawiającą scenkę z bajki i rekwizyty. Dzieci w zespołach przygotowują się do przedstawienia. Następnie po kolei każdy zespół odgrywa swoją scenkę. Zadaniem pozostałych jest odgadnięcie co dzieci przedstawiają/ treść/.

1 scenka – Kopciuszek sprząta, gotuje, siostry bawią się.

2 scenka – siostry szykują się na bal, Kopciuszek pomaga im.

3 scenka – Kopciuszek przymierza pantofelek, zostaje żoną księcia i przebacza córkom macochy.

„Dobre rady dla Macochy i jej córek” – ćwiczenia twórcze.

Po każdej odegranej scenie dramatycznej dzieci odpowiadają na pytania i dają dobre rady dla córek Macochy.

- Co myślicie o zachowaniu córek Macochy?

- Jak córki powinny zachowywać się wobec Kopciuszka?

Zabawa „Bal w pałacu”. /płyta CD „Muzyka na każdą okazję” wersje instrumentalne nr 2/
Wróżka /nauczyciel/ zamienia dziewczynki w Kopciuszka, a chłopców w księcia. Prosi dzie-

ci o wspólny taniec. Na przerwę w muzyce dzieci mówią sobie miłe słowa i wymieniają się w parach.

Czary mary, czary mary, czary mary upssss

Czary mary, czary mary, czary mary upssss

Abrakadabra fokus pokus

Abrakadabra fokus pokus

Abrakadabra fokus pokus bęc!

2. Plastyka

Temat: „Balonowa abstrakcja” – malowanie farbami i rozdmuchiwanie za pomocą balonów.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z różnymi zastosowaniami balonów w działalności plastycznej,
- Wzbogacenie słownika dziecka o słowo: abstrakcja, abstrakcyjny obraz; zastosowanie słowa w praktyce,
- Kształcenie umiejętności tworzenia obrazów abstrakcyjnych za pomocą balonów,
- Wzmacnianie w dziecku poczucia własnej wartości, zwłaszcza u dzieci nieśmiałych lub słabiej rozwiniętych manualnie.

Pomoce:

balony, lusterko dla każdego dziecka, kartka z bloku rysunkowego, kredki, ilustracje przedstawiające portrety

Przebieg:

„Obrazy” – wypowiedzi dzieci na temat ilustracji przedstawiających różne obrazy.

Nauczyciel zawiesza lustracje przedstawiają obraz pt.: „Słoneczniki” Vincenta van Gogha/ plansza nr 5 „Pięćolatek – Razem poznajemy świat”/ oraz ilustracje przedstawiające obrazy abstrakcyjne.

Porównywanie ilustracji przedstawiających różne obrazy.

Informacje dla nauczyciela:

Abstrakcja jest to coś co powoduje, że pewne rzeczy i sprawy nie mają miejsca w rzeczywistości. Można mówić o obrazach czy pojęciach abstrakcyjnych. W każdym takim przypadku trzeba stwierdzić, że to co ma miejsce w słowach czy na obrazie, to w rzeczywistości nie istnieje. Jest prosto niemożliwe. Można jedynie spróbować sobie daną rzecz wyobrazić.

Pojęcie abstrakcji pochodzi od łacińskiego Abstractio, co tłumaczy się oderwanie. Abstrakcja zatem to rzecz oderwana od konkretnej rzeczy inaczej przeciwieństwo konkretności.

„Balonowa abstrakcja” – podanie tematu zajęć.

Po zapoznaniu dzieci z pojęciem abstrakcja, nauczyciel podaje dzieciom temat zajęć. Wy-

jaśnia jednocześnie dlaczego „balonowa abstrakcja”, ponieważ dzieci będą ją tworzyły za pomocą balonów.

Zapoznanie dzieci z narzędziem malarskim - balonem

Na początku nauczyciel przeprowadza z balonem kilka eksperymentów.

Dzieci odpowiadają na pytania:

- Co trzeba zrobić, aby balon urósł? /nadmuchać/
- Co znajduje się w środku nadmuchiwanego balonu? /powietrze/
- Skąd wiemy, że powietrze jest, skoro go nie widać, nie słychać, nie możemy do dotknąć?

Za pomocą balonu nauczyciel pokazuje dzieciom, jak możemy udowodnić istnienie powietrza:

„Czy powietrze można poczuć?” - dzieci obserwowały, jak nauczyciel wypuszcza powietrze z balonu na leżące na dywanie bibułki. Można też wypuszczać powietrze na dłoń dzieci.

„Czy powietrze można usłyszeć?” –nauczyciel wypuszcza z balonu powietrze ściskając jego szyjkę tak, aby powstał dźwięk.

„Czy powietrze można zobaczyć?” – nauczyciel zakłada szyjkę napompowanego balonu na słomkę do napoju (cały czas trzymając szyjkę, aby nie uszło powietrze) i wkłada ją do słoika z wodą. Następnie puszcza szyjkę balonu, a powietrze dostaje się do wody tworząc pęcherzyki.

Dzięki tym doświadczeniom dzieci przekonały się, że chociaż powietrze nie ma koloru, zapachu, nie możemy go dotknąć - ono istnieje.

„Śnieżna zamieć” – tworzenie obrazu abstrakcyjnego ze skrawków białego papieru /dzieci wydzierają w ranku/ poprzez wypuszczanie powietrza z balonu.

Na brzegu arkusza szarego papieru leżą skrawki białego papieru. Dzieci tworzą obraz za pomocą strumienia powietrza wypuszczanego z balonu lub dmuchania przez słomkę.

„Balonowa abstrakcja” – malowanie za pomocą balonowych stempli.

Do różnokolorowych baloników nalewamy wodę (wystarczy tyle, żeby je obciążać), w ten sposób powstaną stempelki. Przygotowujemy paletę z farbami i można rozpocząć tworzenie obrazu. Balonowe stempelki są miękkie i elastyczne, przelewająca się w środku woda przyciąga uwagę i sprawia, że dobrze leżą one w rękach dzieci, które odbijają pieczętki, używając jak szerokiego pędzla lub toczą po papierze jak piłkę. /dzieci pracują w zespołach.

Nadanie tytułu obrazom i wyeksponowanie autorów prac.

Czynności organizacyjno – porządkowe.

cel: porządkowanie miejsca pracy.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny - zabawa ruchowa „Berek kucany”

cel: zaspokojenie potrzeby ruchu, ćwiczenie szybkości i zwinności.

POPOŁUDNIE

„Lalki przygotowują się na bal” – zabawa tematyczna.

cel: kształcenie umiejętności odzwierciedlania w zabawie uprzednio poznanej rzeczywistości, utrwalenie wiadomości dotyczących przygotowań do balu.

„Karnawałowy strój” ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.31.

cel: kształcenie umiejętności wypowiedzania się na określony temat, rozróżnianie właściwych i niewłaściwych rekwizytów balowych.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

Dzień 3

Temat dnia: BALONIKU NASZ MALUTKI ...

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe, zachęcenie do zabawy w małych zespołach

Zabawy i gry stolikowe: „Domino”, „Chińczyk”, „Warcaby”, układanie puzzli.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, umiejętności składania poszczególnych elementów w logiczną całość.

„Jak wygląda nasza sala” - określanie położenia przedmiotów w przestrzeni.

cel: utrwalenie pojęć określających położenie przedmiotu w przestrzeni: na, pod, nad, w, obok, doskonalenie umiejętności tworzenia prostych zdań.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II Temat: „Był sobie król” – słuchanie piosenki. Określanie nastroju.

Temat: „Kolorowe balony” – zabawa dydaktyczna.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: wzajemne uznawanie prawa do zabawy, przestrzeganie przyjętych norm i zasad.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: zwrócenie uwagi na poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”.

III „Dokończ zdanie” – ćwiczenia w mówieniu.

cel: doskonalenie umiejętności tworzenia zdań.

„Pękające balony” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.33.

cel: doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 7 oraz odejmowania przeliczonych elementów.

Zabawy według zainteresowań dzieci.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe, zachęcenie do zabawy w małych zespołach

Zabawy i gry stolikowe: „Domino”, „Chińczyk”, „Warcaby”, układanie puzzli.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, umiejętności składania poszczególnych elementów w logiczną całość.

„Jak wygląda nasza sala” - określanie położenia przedmiotów w przestrzeni.

cel: utrwalenie pojęć określających położenie przedmiotu w przestrzeni: na, pod, nad, w, obok, doskonalenie umiejętności tworzenia prostych zdań.

Dzieci siedzą na dywanie i odpowiadają na pytania opisując jednocześnie wygląd sali.

- Gdzie stoją stoliki? /Stoliki stoją na podłodze, przy ścianie, obok okna/
- Gdzie leży dywan?
- Gdzie stoją kwiaty? ltd.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Był sobie król” – słuchanie piosenki.
Określanie nastroju.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z tekstem słownym i melodią piosenki,
- Kształtowanie umiejętności określania nastroju – smutny, wesoły, radosny,
- Wdrażanie do współpracy w parach i w grupie podczas wykonywania tańca, do samokontroli prawidłowej sylwetki, postawy,
- Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Pomoce:

magnetofon, płyta CD „Muzyka klasyczna” –wersje wokalne, balony.

Przebieg:

Słuchanie piosenki pt.: *”Był sobie król” płyta CD „Muzyka klasyczna” – wersje wokalne nr 2/*

Był sobie król, był sobie paż,
i była też królowna.
Żyli wśród róż, nie znali burz,
Rzecz najzupętniej pewna.
żyli wśród róż, nie znali burz,
Rzecz najzupętniej pewna.

Kochał się król, kochał się paż,
kochali się w królestwie
I ona też kochała ich
kochali się wzajemnie .
I ona też kochała ich
kochali się wzajemnie .

Lecz stała się pewnego dnia
rzecz straszna niesłychanie
Króla zjadł pies, pazia zjadł kot,
królownę myszka zjadła.
Króla zjadł pies, pazia zjadł kot,
królownę myszka zjadła

Lecz żeby Ci, nie było żal,
dziecino ukochana.
Z cukru był król, z piernika paż,
królowna z marcepana.
Z cukru był król, z piernika paż,
królowna z marcepana.

Określanie nastroju.

- Piosenka jest smutna czy wesola?
- Do czego nas zaprasza ?

Improwizacje taneczne w parach z balonikami do piosenki.

Dzieci dobierają się parami. Każda para otrzymuje balonik i wykonują dowolny taniec w rytm melodii.

Słuchanie piosenki „Dwóm tańczyć się zachciało” – określanie nastroju.

Taniec w parach przy piosence „Dwóm tańczyć się zachciało”/płyta CD „Muzyka klasyczna” –wersje wokalne nr 4/

Dobieramy się w pary i tańcząc (w kółko, pod rękę itp.) śpiewamy:

Dwóm tańczyć się zachciało, zachciało, zachciało
Lecz im się nie udało
Farifari faro.

Przerywamy taniec, i udając kłótnię (machanie rękami itp.) śpiewamy dalej:

Kłócili się ze sobą, ze sobą, ze sobą:
Ja nie chcę tańczyć z Tobą!(tupiąc nogą)
Farifari faro.

Wszystkie pary się rozłączają, po czym tworzą się nowe i śpiewamy:

Poszukam więc innego, innego,
Do tańca zgrabniejszego,
Farifari faro.

Potem to samo od początku.

Zabawa ruchowa ze śpiewem „Balonik”/płyta CD „Muzyka klasyczna” –wersje wokalne nr 1/

2. Matematyka

Temat: „Kolorowe balony” – zabawa dydaktyczna.

Cele:

- Kształtowanie umiejętności przeliczania i segregowania przedmiotów ze względu na posiadane cechy: kolor i wielkość.
- Rozszerzenie zakresu liczenia i ustalenie liczby policzonych elementów,
- Wyzwalanie wszechstronnej aktywności dzieci, zapoznanie z jednym ze sposobów rozdawania emocji, łagodzenia napięć i strachu,
- Wdrażanie do uważnego słuchania poleceń i dokładnego ich wykonywania.

Pomoce: różnokolorowe balony o różnej wielkości / duże i małe/, płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne, kredki.

Przebieg:

Powitanie.

Nauczyciel prosi aby wszyscy, którzy poczują się powitani podnieśli rękę i zawołali: hej!

Witam:

- wszystkie dziewczynki - hej!
- wszystkich chłopców - hej!
- wszystkich , którzy mają balony - hej!
- wszystkich, którzy lubią się wspólnie bawić - hej!

Zabawa dydaktyczna „Porządkujemy balony”

Każde dziecko stoi ze swoim balonem w rękę. Nauczyciel zwraca się do dzieci:

- Obejrzyjcie swoje balony i powiedzcie czy są one takie same jak inne czy nie?
- Co możemy powiedzieć o tych balonach? /kolorowe, różnej wielkości, /

Segregowanie i przeliczanie balonów.

- Posegregujcie balony według koloru.
- Ile jest balonów każdego koloru?
- Których balonów jest najwięcej?
- Których balonów jest najmniej?
- Posegregujcie balony według wielkości.
- Ile jest balonów dużych?
- ile jest balonów małych?

Zabawa "Balonowe rytmy".

Nauczyciel pokazuje na obrazku narysowane balony w określonej kolejności np. zielony-

-czerwony- żółty – niebieski- pomarańczowy. Zadaniem dzieci jest ustawić się w takiej kolejności / rytmie/ , jak pokazany na obrazku - dzieci muszą poprawnie odczytać kolejność kolorów balonów. Nauczyciel zmienia obrazki z narysowanymi balonami.

Zabawa ruchowa ze śpiewem „Balonik” /”Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr1/

Nauczyciel pokazuje balonik w określonym kolorze np.. żółtym. Dzieci, które mają balon w takim kolorze poruszają się po Sali przy dźwiękach piosenki pt.: „Balonik”. Na słowa „*przebrał miarę no i trach!*” – dzieci z żółtymi balonami siadają na nich, tak żeby balon pękł. Zabawę powtarzamy tyle razy, ile jest kolorów balonów.

Praca przy stolikach – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2,s.32. Zadaniem dzieci jest odszukanie różnic między obrazkami i policzenie ile balonów każdego koloru jest na 2 ilustracjach razem. Przedstawienie liczby balonów określonego koloru za pomocą kropek.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: wzajemne uznawanie prawa do zabawy, przestrzeganie przyjętych norm i zasad.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: zwrócenie uwagi na poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”.

POPOŁUDNIE

„Dokończ zdanie” – ćwiczenia w mówieniu.

cel: doskonalenie umiejętności tworzenia zdań.

Nauczyciel odkrywa obrazek i mówi niedokończone zdanie np. Dzieci tańczą..... Dziecko wypowiada zdanie uzupełnione brakującym słowem. . Każdy podaje swoją propozycję.

„Pękające balony” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.33.

cel: doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 7 oraz odejmowania przeliczonych elementów.

Zabawy według zainteresowań dzieci.

Dzień 4

Temat dnia: KARNAWAŁOWE MASKI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

„Karnawałowe maski” – ćwiczenia graficzne. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.35/

cel: kreślenie linii spiralnych poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na nie-odrywanie ręki od kartki podczas rysowania oraz prawidłowe trzymanie kredki.

„Dmuchamy na balony” – ćwiczenia oddechowe.

cel: poprawa wydolności oddechowej, wydłużanie fazy wydechu.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II Temat: „Maska karnawałowa” – praca z papieru.

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem przyboru nietypowego - balonu – zestaw nr 19

Przybory: balony w 3 kolorach, paski kolorowej krepiny.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie „Kodeksu Przedszkolaka”, kształcenie umiejętności organizowania zabawy w małych grupach.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja zimowego krajobrazu oraz warunków pogodowych.

III „Mały teatrzyk” - scenki dramatyczne z użyciem słów: proszę, przepraszam, dziękuję, dzień dobry, do widzenia.

cel: wdrażanie dzieci do używania „czarodziejskich słów w różnych sytuacjach, wyrabianie umiejętności wyrazistego mówienia, budzenie odwagi i śmiałości podczas występów przed grupą.

„Taniec potrząśnięcie” – improwizacje ruchowe

cel: rozluźnianie nadmiernego napięcia mięśniowego, stymulowanie improwizacji ruchu, kreatywności i spontaniczności działania, organizowanie pracy ciała w trzech wymiarach: lewa-prawa, góra-dół, przód-tył.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym, książki.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

„Karnawałowe maski” – ćwiczenia graficzne. //”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.35/

cel: kreślenie linii spiralnych poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na nieodrywanie ręki od kartki podczas rysowania oraz prawidłowe trzymanie kredki.

„Dmuchamy na balony” – ćwiczenia oddechowe.

cel: poprawa wydolności oddechowej, wydłużanie fazy wydechowej.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Karnawałowe maski” – praca z papieru.

Cele:

- Doskonalenie sprawności manualnych poprzez wycinanie określonych kształtów i ozdabianie cekinami, koralikami, brokatem, bibułą, piórkami, wycinankami itp.,
- Rozwijanie oryginalności i samodzielności w pracy,
- Kształcenie umiejętności pokazywania określonych emocji, oraz odczytywania ich na twarzach innych dzieci (radość, smutek, złość),
- Budzenie radości z samodzielnego wykonania maski.

Pomoce: kolorowy papier, dowolne ozdoby (piórka, kwiatki, brokatowe ozdoby...), klej, nożyce, kredki, gumka, różnego rodzaju maski, plansze emocje.

Przebieg:

„Kogo przedstawiają maski?” - zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel pokazuje różne maski, zadaniem dzieci jest odgadnięcie kogo przedstawiają np. misia, królika itp. Podział nazw na głoski.

„W jakiej masce chciałbyś wystąpić na balu?” – wypowiedzi dzieci.

„Maski karnawałowe” - podanie tematu pracy, wyjaśnienie sposobu wykonania:

Prezentowanie przez dzieci emocji.

Nauczyciel prosi dzieci, aby wyraziły uczucie radości za pomocą miny. Dzieci wykonują zadanie a nauczyciel pokazuje planszę ilustrującą daną emocję. Następnie nauczyciel pokazuje kolejne plansze nie mówiąc jakie przedstawia uczucie. Zadaniem dzieci jest nazywanie tej emocji i jej przedstawienie za pomocą miny.

Rozmowa na temat emocji:

- Czy zgadzają się z tym, że to co czujemy, maluje nam się na twarzy?

- Kiedy ludzie potrzebują zmienić wyraz swojej twarzy?

„Maski karnawałowe” - podanie tematu pracy, ustalenie kolejności wykonywanych czynności:

- odrysowanie maski od szablonu na kolorowym papierze,
- wycięcie maski,
- ozdobienie,
- zaczepienie gumki.

Samodzielna praca dzieci pod kierunkiem nauczyciela.

„Taniec w masce” – zabawa przy muzyce.

Dzieci zakładają maski i tańczą przy dowolnej muzyce.

Wystawa prac.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 19

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe z wykorzystaniem przyboru nietypowego - balonu.

- Zapoznanie z przyborem nietypowym jakim jest balon,
- Wdrażanie do umiejętnego posługiwania się balonem podczas ćwiczeń,
- Wzmacnianie mięśni ramion i tułowia.

Przybory:

balony w 3 kolorach, paski kolorowej krepiny.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie „Kodeksu Przedszkolaka”, kształcenie umiejętności organizowania zabawy w małych grupach.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja zimowego krajobrazu oraz warunków pogodowych.

POPOŁUDNIE

„Mały teatrzyk” - scenki dramatyczne z użyciem słów: proszę, przepraszam, dziękuję, dzień dobry, do widzenia.

cel: wdrażanie dzieci do używania „czarodziejskich słów w różnych sytuacjach, wyrabianie umiejętności wyrazistego mówienia, budzenie odwagi i śmiałości podczas występów przed grupą.

Dzieci wkładają wykonane przez siebie maski i przedstawiają różne scenki z życia codziennego. W razie trudności proszą o pomoc nauczyciela.

„Dziki taniec Potrząsaniec” - improwizacje ruchowe. / płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 18/

cel: rozluźnianie nadmiernego napięcia mięśniowego, stymulowanie improwizacji ruchu, kreatywności i spontaniczności działania.

W rytm dynamicznej muzyki dzieci potrząsają kolejno częściami ciała, które wskaże nauczyciel: obiema rękami, obiema nogami /naprzemiennie raz jedną raz drugą/, całym ciałem, głową, prawą ręką i prawą nogą, lewą ręką i lewą nogą, prawą ręką i lewą nogą, lewą ręką i prawą nogą.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym, książki.

Dzień 5

Temat dnia: BAL KARNAWAŁOWY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie..

„Dmuchamy balony” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, zwiększenie wydolności płuc, zachęcenie do dekorowania sali wytworami swojej pracy, dbanie o estetyczny wygląd pomieszczeń.

„Dekorujemy salę” – przyczepianie balonów w różnych częściach sali, zawieszanie serpentyn i innych ozdób.

cel: zachęcenie do dekorowania sali wytworami swojej pracy, dbanie o estetyczny wygląd pomieszczeń.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II Temat: „Bal karnawałowy w przedszkolu”- zabawy, tańce, spotkanie z Mikołajem.

III Wyjście na podwórko – zabawa „Raz, dwa, trzy Mikołaj patrzy”.

„Mój bal” – swobodne wypowiedzi dzieci, dzielenie się swoimi wrażeniami z balu.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiadania się na określony temat, do dzielenia się swoimi wrażeniami z balu, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

„Gwiazdki i gwiazdeczki” – ćwiczenia graficzne. //”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s,36/

cel: doskonalenie umiejętności rysowania linii spiralnych i gwiazdek po przerywanych liniach, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki.

Zabawy według zainteresowań dzieci.

RANEK

Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie..

„Dmuchamy balony” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, zwiększenie wydolności płuc, zachęcenie

do dekorowania sali wytworami swojej pracy, dbanie o estetyczny wygląd pomieszczeń.
Dmuchiwanie balonów przez dzieci i wspólna zabawa w parach.

„Dekorujemy salę” – przyczepianie balonów w różnych częściach sali, zawieszanie serpentyn i innych ozdób.

cel: zachęcenie do dekorowania sali wytworami swojej pracy, dbanie o estetyczny wygląd pomieszczeń.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 19.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia 2. Muzyka

„Bal karnawałowy w przedszkolu”
- zabawy, tańce, spotkanie z Mikołajem.

Cele:

- Integracja środowiska przedszkolnego,
- Prezentacja wierszy, piosenek, zabaw integracyjnych
- Wyzwalanie radości ze wspólnej zabawy.

Przebieg:

Informacje dla nauczyciela:

Ponieważ każda placówka organizuje bal karnawałowy we własnym zakresie, ten dzień pozostawiam do Państwa dyspozycji.

POPOŁUDNIE

Wyjście na podwórko – zabawa „Raz, dwa, trzy Mikołaj patrzy”.

„Mój bal” – swobodne wypowiedzi dzieci, dzielenie się swoimi wrażeniami z balu.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiedziania się na określony temat, do dzielenia się swoimi wrażeniami z balu, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

„Gwiazdki i gwiazdeczki” – ćwiczenia graficzne. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s,36/

cel: doskonalenie umiejętności rysowania linii spiralnych i gwiazdek po przerywanych liniach, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki.

Informacja dla nauczyciela:

Poproście dzieci, aby przyniosły w poniedziałek do przedszkola zdjęcia swoich babć i dziadków.

Zabawy według zainteresowań dzieci.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ŚWIĘTO BABCI I DZIADKA

Dzień 1

Temat dnia: RODZINA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia –zawieszanie przyniesionych przez dzieci zdjęć przedstawiających babcię i dziadka oraz ilustracji,

cel: zachęcenie dzieci do wypowiedzania się na temat przyniesionych zdjęć – rodziny.

„Zaproszenie dla Babci i Dziadka” – wykonanie zaproszeń na uroczystość do przedszkola. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka s.21.

cel: wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Gimnastyka buzi i języka – zabawa logopedyczna.

cel: ćwiczenie warg i policzków

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie przestrzeni między palcami oraz strzepywanie rąk nad umywalka.

II Temat: „Moja rodzina”- rozmowa z dziećmi na podstawie ilustracji, zdjęć oraz opowiadania Anny Surowiec pt.: ”Rodzinka”.

Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało zestaw 20

Przybory: piłki tenisowe, kolorowe piórka,

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny –zabawa ruchowa,„Mróz i krople wody”

cel: doskonalenie umiejętności ustawiania się w zwartej grupie, szybkiej reakcji na sygnał słowny.

III „Rodzina” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.34.

cel: nazywanie i liczenie członków rodziny, łączenie postaci z ich cieniami, ćwiczenie spostrzegawczości.

„Rodzinka” – zabawa z paluszkami.

cel: utrwalenie nazw członków rodziny i przyporządkowanie ich odpowiednim palcom u rąk, kształcenie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

„Przygotowujemy rodzinny obiad” – zabawa tematyczna w kąciku lalek.

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących przygotowania stołu do posiłku / rozstawienie talerzy, kubeczków, sztućców; kultywowanie tradycji rodzinnych – wspólnego spożywania posiłków.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

RANEK

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia –zawieszanie przyniesionych przez dzieci zdjęć przedstawiających babcię i dziadka oraz ilustracji,

cel: zachęcenie dzieci do wypowiadania się na temat przyniesionych zdjęć – rodziny.

„Zaproszenie dla Babci i Dziadka” – wykonanie zaproszeń na uroczystość do przedszkola. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka s.21.

cel: wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

Dzieci kolorują litery na zaproszeniach następnie wycinają je i składają po wyznaczonych, przerywanych liniach.

Gimnastyka buzi i języka – zabawa logopedyczna.

cel: ćwiczenie warg i policzków

Niesforny balonik – *nadymanie jednego policzka i przesuwanie powietrza z jednej strony jamy ustnej do drugiej – wargi złączone.*

Całuski – *wargi ściągnięte, wywinięte do przodu – jak przy cmoknięciu.*

Mam wąsy – *utrzymanie słomki między nosem a górną wargą.*

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

„Marsz w kole” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Dzieci maszerują po kole na palcach, na piętach, na zewnętrznych i wewnętrznych krawędziach stopy, na całych stopach.

„Spacer rodzica i dziecka”- zabawa z elementem równowagi.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko jest rodzicem (dziewczynki –mamą, chłopcy – tatusiem), drugie dzieckiem. Dzieci podają sobie jedną rękę, dziecko przykuca, a rodzic prowadzi dziecko na spacer. Marsz w różnych kierunkach.

„Popatrz, tam gdzie mówię” – ćwiczenia mięśni szyi.

Dzieci siedzą na dywanie w siadzie skrzyżnym. Wykonują polecenia nauczyciela: popatrz w górę, w dół, w bok, w lewą stronę, w prawą stronę.

„W przód i w tył” – zabawa ruchowa z elementem marszu.

Dzieci maszerują w różne strony. na hasło: w *tył* – zatrzymują się i maszerują tyłem, uważając na kolegów, na hasło: w *przód* – maszerują do przodu.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie przestrzeni między palcami oraz strzepywanie rąk nad umywalka.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Moja rodzina” - rozmowa z dziećmi na podstawie ilustracji, zdjęć oraz opowiadania Anny Surowiec pt.: „Rodzinka”.

Cele:

- Wprowadzenie pojęć: „rodzina i drzewo rodzinne /genealogiczne/”, próby wykonania drzewa genealogicznego dotyczącego najbliższej rodziny, prawidłowe nazywanie jej członków,
- Kształtowanie świadomości własnej roli społecznej w rodzinie oraz ról innych członków rodziny;
- Kształcenie umiejętności wypowiadania się na określony temat,
- Budzenie szacunku do wszystkich członków swojej rodziny, a szczególnie do osób starszych.

Pomoce: ilustracje przedstawiające członków rodziny, zdjęcia przyniesione przez dzieci z domu, ilustracja w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, płyta CD z dowolną muzyką, magnetofon.

Przebieg:

Sluchanie opowiadania pt.: „Rodzinka” – Anna Surowiec.

W pewnym domu rodzice mieszkają, którzy małego synka i małą córeczkę mają. Mama jest dumna ze swoich dzieci, tata zaś dzieciom przykładem świeci. Cieszy się dziadek, że ma już wnuka, cieszy się babcia, że wnuczkę ma. Dziadek i babciawnuki kochają i prezentami je rozpieszczają. Dziadek książeczki ciągle kupuje, babcia zaś smaczne obiady gotuje. Jest w tej rodzinie też kot i pies. Kot lubi mleko, pies kości je, choć razem żyją, to kłócą się. Mama hałasem się denerwuje, córeczka płacze, a wtedy tata do akcji wkracza. Zabiera psa do parku na spacer, a w wózku wiezie też dwoje dzieci. Jest piękna pogoda, słońce świeci, na placu zabaw bawią się dzieci. Potem do domu wszyscy wracają, jak było w parku - opowiadają. Cała rodzinka wesółą jest i na przygody gotowa też.

Rozmowa na temat opowiadania oraz ilustracji w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.34.

Dzieci uważnie słuchają opowiadania i rozpoznają członków rodziny przedstawionych na

ilustracji. Stosują poprawne określenia: babcia, dziadek, mama, tata, rodzice, dzieci, wnuczek, wnuczka, syn, córka. Zwrócenie uwagi na to, iż każde dziecko może pełnić kilka ról. Chłopiec dla mamy i taty jest synem - dzieckiem, a dla babci i dziadka wnukiem. Dziewczynka dla mamy i taty jest córką – dzieckiem, dla babci i dziadka - wnuczką.

Zabawa ruchowa „Kto to jest?”

W sali zawieszono są ilustracje przedstawiające członków rodziny. Dzieci spacerują przy muzyce. Na pauzę odszukują w sali ilustracje wybranych członków rodziny i zatrzymują się przy nich. Następnie określają kto to jest? /To jest babcia....., dziadek, dziecko, wnuczka, wnuk, córka, syn, mama, tata.

„Drzewo Rodzinne” – rysowanie portretów członków rodziny. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.35.

„Wyścigi rodzin” – zabawa ruchowa.

Nauczyciel wybiera dwie rodziny: tatę, mamę, syna, córkę, babcię, dziadka.

Dzieci zapamiętują, jaką pełnią rolę w rodzinie (kim są). Siadają na krzesłkach w dwóch rzędach naprzeciw siebie: pierwszy – tata, druga – mama... itd.

Nauczyciel czyta opowiadanie, dzieci uważnie słuchają. Kiedy powie słowo np. *mama*, dziecko, które jest mamą wstaje i obiega dookoła swoją rodzinę siedzącą na krzesłkach i siada na swoje miejsce. Wygrywa ta osoba, która usiądzie pierwsza, na słowo *rodzina* wstają wszyscy i obiegają za tatusiem krzesłką i siadają. Wygrywa ta rodzina, która obiegnie i usiądzie pierwsza.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 20.

Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało.

- Kształtowanie gibkości,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: piłki tenisowe, kolorowe piórka,

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

„Berek z imionami” - zabawa ożywiająca.

Dzieci biegają po całej sali. Osoba wywołana po imieniu przez nauczycielkę zatrzymuje się i podnosi prawą rękę w górę, a pozostałe dzieci ustawiają się w szeregu po prawej stronie osoby wywołanej. Jeżeli są dwie osoby o tym samym imieniu to powstają dwa szeregi. Osoba która znajdzie się na końcu szeregu wykonuje dodatkowe ćwiczenie np. 5 pajacyków, 5 podskoków, czy 5 przysiadów.

Część główna

Dzieci pobierają po jednej piłce tenisowej i ustawiają się w rozsypane.

Dziecko trzyma piłkę w prawej dłoni i wykonuje krążenie prawego ramienia w przód 5 powtórzeń, potem w tył 5 powtórzeń, zmiana ręki ćwiczącej.

Dziecko trzyma piłkę w prawej dłoni, ramiona uniesione w bok:

Ruch: wznos ramion bokiem w górę nad głowę przełożenie piłki z ręki do ręki, opuszczenie bokiem w dół, powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie o nogach ugiętych, przekładamy piłkę pod prawym kolaniem, potem pod lewym, czynność powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie rozkrocznym w prawej dłoni piłka.

Ruch: dzieci wykonują skłon tułowia do prawej nogi próbują przełożyć piłkę za stopą bez uginania nogi w kolanie, skłon do lewej nogi z próbą przełożenia piłki za stopą bez uginania nogi w kolanie, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie o nogach ugiętych, pod prawa stopą piłka.

Ruch: toczenie piłki prawą stopą do przodu i przysuwanie do siebie, zmiana nogi ćwiczącej, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

W siadzie o nogach ugiętych piłka między stopami.

Ruch: ćwiczący podnosi stopami piłkę do góry następnie puszcza piłkę tak, żeby piłka zrobiła kozioł i stara się ją schwytać w dłonie.

Postawa zasadnicza, w prawej dłoni piłka.

Ruch: podnosimy prawą rękę z piłką na wysokość głowy i puszcza piłkę na podłogę, piłka wykonuje 1 kozioł i staramy się piłkę chwycić w dłonie, zmiana ręki ćwiczącej, ćwiczenie powtarzamy kilkakrotnie.

Zbieramy piłki.

„Lustro” – zabawa naśladowcza.

Dzieci dobierają się w pary i ustawiają się naprzeciwko siebie. Jedno z dzieci wykonuje ruch, a drugie dziecko odzwierciedla ten ruch, po kilku ruchach następuje zmiana ról.

Część końcowa

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci pobierają po jednym kolorowym piórku i dmuchając na piórko starają się utrzymać je jak najdłużej w powietrzu.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny – zabawa ruchowa „Mróz i krople wody”

cel: doskonalenie umiejętności ustawiania się w zwartej grupie, szybkiej reakcji na sygnał słowny.

Przebieg:

Nauczyciel zwraca się do dzieci mówiąc:

- Jesteście kroplami wody. Każdy porusza się w dowolnym kierunku. Kiedy jednak zrobi się zimno i nadejdzie mróz, wszystkie kropelki połączą się, tworząc bryłę lodu. Pamiętajcie, by stanąć wtedy jak najbliżej innych osób!

Pośrodku placu zabaw nauczyciel wyznacza punkt, w którym ma powstać kostka lodu. Na sygnał nauczyciela: - „Mróz!”, dzieci gromadzą się jak najbliżej tego punktu, tworząc zwarte grupę /bryłę lodu/. Gdy rozlegnie się komenda: - „Ocieplenie!”, dzieci rozbiegają się na wszystkie strony.

POPOŁUDNIE

„Rodzina” – ćwiczenie z książki *„Pięćolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.34.*

cel: nazywanie i liczenie członków rodziny, łączenie postaci z ich cieniami, ćwiczenie spostrzegawczości.

„Rodzinka” – zabawa z paluszkami.

cel: utrwalenie nazw członków rodziny i przyporządkowanie ich odpowiednim palcom u rąk, kształcenie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Dzieci pokazują najpierw na prawej ręce, potem na lewej i na obu rękach jednocześnie.

Ten duży - to dziadziuś /pokazują kciuk

A obok – babunia /pokazują pale wskazujące

Ten w środku - to tatuś.

A przy nim - mamunia.

A to jest - dziecinka mała

A to jest - Rodzinka cała! /machają całą rączką

„Przygotowujemy rodzinny obiad” – zabawa tematyczna w kąciku lalek.

cel: utrwalenie wiadomości dotyczących przygotowania stołu do posiłku / rozstawienie talerzy, kubeczków, sztućców; kultywowanie tradycji rodzinnych – wspólnego spożywania posiłków.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

Dzień 2

Temat dnia: Z WIZYTĄ U BABCI I DZIADKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Kogo nie ma?” – ćwiczenie spostrzegawczości.

cel: utrwalenie nazw i wyglądu poszczególnych członków rodziny,

„Serdeczny kwiat”- ćwiczenia graficzne./”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka/

cel: zwrócenie uwagi na ciągłość ruchów ręki, prawidłowe trzymanie kredki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II Temat: „Radosne chwile spędzone razem z Babcią i Dziadkiem ” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji raz bajki pt.: “Czerwony Kapturek”.

Temat: „Moja Babcia i mój dziadek” – rysowanie portretu.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie Kodeksu Przedszkolaka.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”.

III „Co lubi robić Babcia – co lubi robić Dziadek ?” – zabawa dramowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności

Ćwiczenia usprawniające prawidłowy oddech :

cel: poszerzenie pojemności płuc, wzmocnienie mięśni biorących udział w oddychaniu, wyrobienie toru oddechu przeponowego, odróżnienie fazy wdechu i wydechu,

„Rodzinka” – zabawa z paluszkami.

cel: utrwalenie nazw członków rodziny i przyporządkowanie ich odpowiednim palcom u rąk, kształcenie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Kogo nie ma?” – ćwiczenie spostrzegawczości.

cel: utrwalenie nazw i wyglądu poszczególnych członków rodziny,

Dzieci siedzą w kole. Na środku dywanu leżą ilustracje przedstawiające członków rodziny: mama, tata, babcia, dziadek, syn, córka / dla utrudnienia można dodać zwierzęta psa i kota/ Dzieci siedzą z zamkniętymi oczami. Nauczyciel zabiera jedną ilustrację. Dzieci otwierają oczy i odgadują jakiej osoby brak.

„Serdeczny kwiat” - ćwiczenia graficzne./”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.37/

cel: zwrócenie uwagi na ciągłość ruchów ręki, prawidłowe trzymanie kredki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Radosne chwile spędzone razem z Babcią i Dziadkiem ”
– wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji
oraz bajki pt.: ”Czerwony Kapturek”.

Cele:

- Zachęcenie do wypowiadania się o swojej babci i dziadku,
- Rola dziadków w życiu rodziny.
- Wzmacnianie więzi rodzinnych.
- Wdrażanie dzieci do słuchania rodziców, zwrócenie uwagi na to, iż nie należy rozmawiać z nieznanymi, podawać swego adresu zamieszkania.

Pomoce:

opowiadanie, ilustracje w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, kredki, czerwona czapeczka, różdżka, mały pantofelek, czerwony but, koszyczek, korona, śnieżnobiała suknia, obręcze, tamburyno.

Przebieg:

„Jaka to bajka?” - rozwiązywanie zagadek.

Dzieci siedzą w kole, na środku leżą przedmioty z różnych bajek: czerwona czapeczka, różdżka, mały pantofelek, czerwony but, koszyczek, korona, śnieżnobiała suknia. Zadaniem dzieci jest odgadnąć z jakiej bajki pochodzi przedmiot:

- czerwona czapeczka – Czerwony Kapturek,
- korona i śnieżnobiała suknia – Królowa Śniegu,
- mały pantofelek – Kopciuszek,
- czerwony but – Kot w butach,
- koszyczek – Czerwony Kapturek,

Słuchanie bajki czytanej przez nauczycielkę pt. :*”Czerwony Kapturek”*

Żyła sobie kiedyś pewna miła dziewczynka, która nosiła czerwone czapeczki. Nazywano ją Czerwony Kapturek. Dziewczynka miała babcię, która często chorowała. Gdy babcia zachorowała po raz kolejny mama poprosiła córkę, aby zaniosiła babci świeżo upieczone ciasto. Dziewczynka z chęcią wyruszyła do babci. Droga prowadziła przez las, który był dobrze znany Czerwonemu Kapturkowi. Często wraz z mamą odwiedzała babcię. Kiedy dziewczynka sama szła do babci, mama ostrzegała ją, aby nigdzie nie zatrzymywała się i nie rozmawiała z nieznajomymi. Dziewczynka tak jak zwykle zamierzała iść prosto do domu babci. Ale nagle w środku lasu stanął przed nią wilk, uśmiechnął się i grzecznie zapytał dokąd idzie. Czerwony Kapturek powiedział prawdę. Wilk był taki miły. Poradził dziewczynce, aby nazrywała pięknych kwiatów dla babci. Tak też dziewczynka zrobiła. A w tym czasie, gdy Czerwony Kapturek chodził po lesie przebiegły wilk pobiegł do domu babci i zjadł ją. Gdyby nie leśniczy przechodzący obok domku babci, pewnie i Czerwonemu Kapturkowi stałoby się coś złego. Leśniczy uratował babcię, a wilka przepędził. Czerwony Kapturek już wie, że nie można rozmawiać z obcymi. Nie można też mówić, gdzie się mieszka i co ma się w domu. Bo przecież nie wszyscy są mili. Niektórzy mogą być tacy jak wilk.

Dorota Kossakowska

Rozmowa na temat wysłuchanej bajki:

- O co poprosiła mama dziewczynkę?
- Gdzie mieszkała babcia Czerwonego Kapturka?
- Kogo spotkała idąc do babci?
- O co poprosił wilk dziewczynkę?
- Kto uratował babcię?
- Dlaczego należy słuchać rodziców i nie rozmawiać z nieznajomymi?
- Czy możemy mówić innym osobom gdzie mieszkamy i podawać swój adres zamieszkania?
- Czy należy pomagać ludziom starszym – babci i dziadkowi?
- Jak wy pomagacie swoim dziadkom?
- Jak spędzacie z nimi czas?

„Dzieci na spacer - dzieci do domku” – zabawa bieżna.

cel: doskonalenie umiejętności orientowania się w najbliższej przestrzeni.

Nauczyciel. rozkłada na dywanie małe obręcze w liczbie równej liczbie dzieci. Na sygnał słowny: „, np. jedno klaśnięcie, dzieci wychodzą z obręczy i biegają pomiędzy nimi. Gdy pojawi się drugi sygnał, np. dwa klaśnięcia, dzieci bardzo szybko wracają do swojej obręczy /domu/.

„Jak spędzam czas z Babcią i z Dziadkiem?” – opowiadanie dzieci na podstawie ilustracji /*”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.37/*

Układanie zdań do ilustracji.

Dzielenie zdań na słowa.

Przeliczanie słów w zdaniu

Wypowiadanie się za pomocą rysunku na temat wspólnego spędzania czasu z Babcią i z Dziadkiem.

2. Plastyka

Temat: „Moja Babcia i mój dziadek” – rysowanie portretu.

Cele:

- Kształtowanie świadomości własnego ciała ze szczególnym uwzględnieniem jego symetrii i różnicowania lewej i prawej strony (wyróżnianie i nazywanie części ciała),
- Utrwalenie pojęć: portret i autoportret,
- Wdrażanie dzieci do korzystania z wiedzy o dziadkach w trakcie rysowania portretów, ustalanie koloru włosów i oczu, wyglądu zewnętrznego,
- Zachęcenie dzieci do sprawiania radości innym, wyrażania swojej wdzięczności za poświęcony czas i okazywane serce.

Pomoce: kartka z wycinanki str.22 i 23, nożyce, kredki, ilustracje na gazetce tematycznej, zdjęcia przyniesione przez dzieci przedstawiające Babcię i Dziadka.

Przebieg:

Opisywanie wyglądu zewnętrznego babci i dziadka na podstawie przyniesionych zdjęć oraz wcześniejszych obserwacji dzieci /kolor włosów, oczu, charakterystyczne cechy np. nosi okulary, ma wąsy, brodę .../

Wskazywanie poszczególnych części ciała w oparciu o wiersz pt.: „Rozmyślania Kubusia Puchatka (brak informacji o autorze)

Policzmy co się ma:

mam dwie ręce, łokcie dwa,

dwa kolana, nogi dwie.

Wszystko pięknie zgadza się.

Dwoje uszu, oczka dwa

no i buzię też się ma,

A ponieważ buzia je

chciałbym buzie też mieć dwie!

Przystąpienie do pracy – rysowanie portretów.

Dzieci wycinają laurki z wycinanki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” s.22 i 23.

Rysują portrety a następnie ozdabiają je.

Informacje dla nauczyciela:

Drugi komplet laurek znajdziecie Państwo do pobrania i wydruku na stronie wydawnictwa www.podrecznikarnia.pl

Redagowanie życzeń dla Babci i Dziadka.

Dzieci układają życzenia dla babci i dziadka lub nauczyciel, może wykorzystać poniższe autorstwa Anny Zabielskiej.

Babciu droga babciu miła,
byś nam zawsze zdrowa była
szczęściem wokół promieniła
i wiele radości w życiu swym miała.

Dziadku nasz kochany babci przypisany,
Pamiętaj o wnukach bo my Cię kochamy.
Serdeczne uściski Tobie przesyłamy,
Życząc zdrowia i radości 100 lat zaśpiewamy!

Anna Zabielska

Podpisanie laurek przez dzieci / naklejenie wizytówek – znaczek rozpoznaczek/

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie Kodeksu Przedszkolaka.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”.

POPOŁUDNIE**„Co lubię robić Babcia – co lubi robić Dziadek ?” – zabawa dramowa.**

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności

Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko wchodzi do środka i za pomocą ruchu pokazuje to, co najchętniej lubi robić babcia lub dziadek np. czytać książkę lub gazetę, tańczyć, śpiewać, robić na drutach, ćwiczyć itp., a pozostałe dzieci odgadują. Dziecko, które jako pierwsze odgadnie wchodzi do koła i zabawa trwa dalej.

Ćwiczenia usprawniające prawidłowy oddech :

cel: poszerzenie pojemności płuc, wzmocnienie mięśni biorących udział w oddychaniu, wyrobienie toru oddechu przeponowego, odróżnienie fazy wdechu i wydechu,

Chłodzenie gorącej zupy.

Wąchanie zapachów.

Dmuchiwanie na zmarzniętą szybę.

„Rodzinka” – zabawa z paluszkami.

cel: utrwalenie nazw członków rodziny i przyporządkowanie ich odpowiednim palcom u rąk, kształcenie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Dzieci pokazują najpierw na prawej ręce, potem na lewej i na obu rękach jednocześnie.

Ten duży - to dziadzius /pokazują kciuk

A obok – babunia / pokazują pale wskazujące

Ten w środku - to tatuś.

A przy nim - mamunia.

A to jest - dziecinka mała

A to jest - Rodzinka cała! /machają całą rączką

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: MOJA BABCIA I MÓJ DZIADEK

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy, przestrzeganie ustalonych wspólnie zasad oraz ponoszenie konsekwencji w przypadku ich nieprzestrzegania.

„Koszyczek” – wycinanie z papieru.

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, przygotowanie pomocy do zajęć.

„Kolorowe obrazki” - zabawa dydaktyczna.

cel: kształcenie umiejętności wyszukiwania i dobierania obrazków przedstawiających przedmioty charakterystyczne dla Babci i Dziadka; rozwijanie spostrzegawczości oraz analizy wzrokowej, poprzez właściwe dobranie obrazków. Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II Temat: „ Babcia i dziadek” – nauka piosenki (rosyjska melodia ludowa, słowa polskie M. Tomaszewska)

Temat: „W koszyczku Czerwonego Kapturka” – zabawa matematyczna.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja zimowego krajobrazu.

III „Koszyczek” – naklejanie gotowych elementów i wycinanie.

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, inwencji twórczej dziecka.

„Samochód dziadka” – budownictwo z różnego rodzaju klocków.

cel: kształcenie wyobraźni przestrzennej, pomysłowości, utrwalenie nazw poszczególnych części auta /podwozie, nadwozie, koła, kierownica, fotele, bagażnik/

„Jedziemy samochodem” – zabawa bieżna.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał dźwiękowy.

Zabawy według zainteresowań dzieci.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy, przestrzeganie ustalonych wspólnie zasad oraz ponoszenie konsekwencji w przypadku ich nieprzestrzegania.

„Koszyczek” – wycinanie z papieru.

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, przygotowanie pomocy do zajęć.

Każde dziecko otrzymuje brązowa kartkę z bloku technicznego i odrysowuje na niej koszyk. Następnie wycina nożyczkami po liniach.

„Kolorowe obrazki” - zabawa dydaktyczna.

cel: kształcenie umiejętności wyszukiwania i dobierania obrazków przedstawiających przedmioty charakterystyczne dla Babci i Dziadka; rozwijanie spostrzegawczości oraz analizy wzrokowej, poprzez właściwe dobranie obrazków.

Na dywanie po jednej stronie leży ilustracja przedstawiająca Babcię, po drugiej stronie Dziadka. W koszyczku znajdują się obrazki przedstawiające różne przedmioty. Zadaniem dzieci jest dopasować obrazki do babci lub do dziadka. Kiedy zostaną one dopasowane dzieci dzielą ich nazwyna sylaby. Niektóre przedmioty będą pasowały do babci i do dziadka np. okulary, laska.

BABCIA – torebka, kapelusz, sukienka, filizanka, korale, książka, okulary, laska

DZIADEK- garnitur, krawat, buty, kapelusz lub czapka, wąsy, kurtka, okulary, laska.....

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Babcia i dziadek” – nauka piosenki
(rosyjska melodia ludowa, słowa polskie M. Tomaszewska)

Cele:

- Zapoznanie dzieci z tekstem słownym i melodią piosenki,
- Kształcenie umiejętności odtwarzania krótkich fragmentów rytmicznych za pomocą najprostszych form ruchu – klaskanie, tupanie,
- Tworzenie przyjaznej atmosfery oraz czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

Pomoce:

płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”, magnetofon, tamburyno.

Przebieg:

Marsz dookoła sali przy dźwiękach tamburyna.

Dzieci maszerują dookoła sali na mocniejsze uderzenie tamburyna zmieniają kierunek marszu.

Słuchanie piosenki pt.: „Babcia i Dziadek” /płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

Babuniu, babuniu, babciu ma
Proszę Cię ugotuj mi pierogi dwa
Najlepiej z malinami

A może z jagodami,
Ugotuj mi pierogi dwa.

Babuniu, babuniu, babciu ma
Proszę Cię ugotuj mi pierogi dwa
Z twarogiem i szpinakiem
Bo bardzo lubię takie,
Ugotuj mi pierogi dwa.

Dziaduniu, dziaduniu, dziadku mój
proszę cię, ty pożycz mi samochód swój
pojadę do Warszawy załatwiać ważne sprawy,
ty pożycz mi samochód swój.

Dziaduniu, dziaduniu, dziadku mój
proszę cię, ty pożycz mi samochód swój
Pojadę do Krakowa by smoka pocałować,
ty pożycz mi samochód swój.

Rozmowa na temat piosenki:

- O co proszą wnuczka Babcię?
- Z czym mają być pierogi?
- O co prosi wnuczek dziadka?
- Dokąd chcą jechać samochodem?

Prośba do babci i dziadka – fragmentaryczna nauka piosenki.

Na tablicy przypięte są dwie ilustracje. Jedna z nich przedstawia babcię druga dziadka.

Dziewczynki zwracając się do babci powtarzają słowa:

Babuniu, babuniu, babciu ma

Proszę Cię ugotuj mi pierogi dwa

Chłopcy zwracając się do dziadka /na ilustracji/ mówią słowa:

Dziaduniu, dziaduniu, dziadku mój

proszę cię, ty pożycz mi samochód swój

Rytmizacja tekstu.

Dzieci wyklaskują lub wytupują tekst w odpowiednim rytmie:

Dziewczynki

Ba – bu - niu, ba – bu - niu, bab - ciuma

○ ○○OooooO

Pro - szę Cię u – go - tuj mi pie – ro - gidwa

○ ○oooooooOO

Chłopcy

Dzia – du - niu, dzia – du - niu, dziad - ku mój

○ ○○OooooOO

Pro - szę cię, ty po - życz mi sa – mo - chód swój

○ ○ooooooooOO

Śpiew wyżej wymienionych fragmentów przez dzieci.

„Ciasto na pierogi” – masażyki.

Dzieci dobierają się parami. Jedno z nich kładzie się na brzuchu, drugie przykuca obok. Przygotowujemy ciasto na pierogi. /podczas masażyku gra muzyka z płyty CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” wersja instrumentalna piosenki „Babcia i dziadek”/

Najpierw sypimy mąkę (*przebieramy po plecach opuszkami palców obu dłoni*)

i zgarniamy ją (*brzegami obu dłoni wykonujemy ruchy zagarniające*),

lejemy wodę (*rysujemy palcem falistą linię*),

dodajemy szczyptę soli (*lekko je szczypiemy*).

no... może dwie, trzy.

Wyrabiamy ciasto (*z wyczuciem ugniatamy boki dziecka*),

wałkujemy (*wodzimy dłońmi zwiniętymi w pięści w górę i w dół*),

Jeszcze raz posypujemy mąką (*przebieramy po jego plecach opuszkami palców obu dłoni*)

wygładzamy placek (*gładzimy plecy*)

i kubkiem wyciskamy krążki (*rysujemy koła*),

I możemy lepić pierogi.

2. Matematyka

Temat: „W koszyczku Czerwonego Kapturka”

– zabawa matematyczna.

Cele:

- Przybliżenie dzieciom postaci Czerwonego Kapturka,
- Rozwijanie umiejętności segregowania i przeliczania elementów w zakresie 7,
- Utrwalenie pojęć: więcej, mniej, tyle samo,
- Kształcenie umiejętności rozpoznawania przedmiotów za pomocą zmysłu dotyku.

Pomoce:

kosz, przedmioty do koszyka (syrop, witaminy, ciasteczka, banan, jabłko, gruszka), koszyki papierowe wycięte przez dzieci w ranku, koperty z kwiatkami w trzech kolorach (żółte, czerwone, niebieskie).

„Kim jestem?” - zagadka słowna.

Kukułeczka kuka w lesie

kto to wchodzi? Koszyk niesie.

A na głowie ma czapczkę,

zawiązaną na wstążeczkę.

Niesie koszyk, w tym koszyku

pełno różnych smakołyków.

/Czerwony Kapturek/

Dzieci uważnie słuchają zagadki. Nauczyciel po udzieleniu odpowiedzi zadaje pytania:

- Jakie postacie występują w bajce o Czerwonym Kapturku?
- Dlaczego dziewczynka musiała iść do babci?
- W czym Czerwony Kapturek niósł smakołyki dla babci?

„Co jest w koszyczku?” - rozpoznawanie przedmiotów za pomocą zmysłu dotyku.

Dzieci siedzą po kole, wybrana osoba podchodzi do koszyka, który jest nakryty i losuje jeden przedmiot(syrop, ciasteczka, witaminy, banan, jabłko, gruszka). Stara się przy użyciu dotyku odgadnąć, co to jest. Głośno mówi, jaki to przedmiot. Pozostałe dzieci dzielą nazwy na sylaby. Następnie przeliczają wszystkie produkty w koszyku.

„W leśniczówce za lasem” – zabawa z pokazywaniem.

W leśniczówce za lasem,

W leśniczówce - /pokazujemy daszek z dłoni,

za lasem - /machamy jak na pożegnanie dłonią,

Spoglądając przez okno /zwijamy dłoń w „ okulary”,

Szmer usłyszał leśniczy /nadstawiamy ucho pomagając sobie dłonią,

Zajęczek puka do drzwi: /pukamy paluszkami o drzwi,

-oj, pomóż, pomóż, pomóż mi, /chwytny się obiema dłońmi za głowę i kiwny na obie strony,

bo mnie goni wilczek zły /trzęsiemy się ze strachu

-chodź zajęczku tu do mnie, /wołamy go dłonią do siebie,

ja ciebie ochronię. /wykonujemy gest kotłowski obiema dłońmi kotłując na boki.

„W koszyczku Czerwonego Kapturka” - zabawa matematyczna kształtująca umiejętność przeliczania w zakresie 7 i posługiwania się pojęciami: mniej, więcej, tyle samo .

Nauczyciel mówi dzieciom, że dziewczynka - Czerwony Kapturek oprócz witamini przepysznych smakołyków do swojego koszyczka zbierała po drodze piękne kwiatki dla swojej babci. Każde dziecko bierze swój koszyczek, który wycinało w ranku. Nauczyciel rozdaje dzieciom koperty z kolorowymi kwiatkami (żółte, czerwone, niebieskie) imówi rymowankę:

Kolorowe kwiatki mamy

do koszyczków je wkładamy

zaraz wszystkie policzymy

i się razem pobawimy.

Nauczyciel mówi rymowanekę, a dzieci wkładają kwiatki ze swoich kopert do koszyczków zgodnie z instrukcją. Następnie dzieci przeliczają kwiatki w swoich koszyczkach. Porównują ich liczebność operując pojęciami: więcej, mniej, tyle samo.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: obserwacja zimowego krajobrazu.

POPOŁUDNIE

„Koszyczek” – naklejanie gotowych elementów i wycinanie.

cel: doskonalenie umiejętności cięcia nożycami, inwencji twórczej dziecka.

Dzieci wykorzystują pomoce z poprzedniego zajęcia – koszyczek i kwiatki. Wycinają z kolorowego papieru inne elementy np. listki. Tworzą kompozycję według własnej inwencji twórczej.

„Samochód dziadka” – budownictwo z różnego rodzaju klocków.

cel: kształcenie wyobraźni przestrzennej, pomysłowości, utrwalenie nazw poszczególnych części auta /podwozie, nadwozie, koła, kierownica, fotele, bagażnik/

„Jedziemy samochodem” – zabawa bieżna.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny.

Dzieci – samochody jeżdżą poruszając się w rytmie granym na bębenku przez nauczyciela. Ciche, powolne stukanie w bębenek – samochody poruszają się powoli; coraz głośniejsze, szybsze stukanie w bębenek – samochody poruszają się coraz szybciej (dzieci biegają).

Zabawy według zainteresowań dzieci.

Dzień 4

Temat dnia: TAJEMNICZY CZŁOWIEK

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.
 „Serca” – ćwiczenia graficzne // „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafo-
 motoryka /

cel: rysowanie serc poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na prawidłowe
 trzymanie narzędzia pisarskiego.

„Co lubi moja Babcia?” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza Doroty Kos-
 sakowskiej pt.: „Moja Babcia”.

cel: kształtowanie umiejętności określania czynności wykonywanych i lubianych
 przez babcie, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem
 gramatycznym.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

**II Temat: „Kiedy będę Babcią lub Dziadkiem” – malowanie farbami inspiro-
 wane opowiadaniem Doroty Kossakowskiej pt.: „Tajemniczy człowiek”**

Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało – zestaw 20.

Przybory: piłki tenisowe, kolorowe piórka,

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie ustalonych zasad.

Wyjście na plac przedszkolny – dokarmianie ptaków.

cel: wdrażanie do opieki nad ptakami w czasie zimy, sypanie ziaren do karmnika.

III „Pierogi i klucz do samochodu dziadka” – lepienie z plasteliny.

cel: kształcenie umiejętności formowania rzeźby pełnej i płaskorzeźby, ćwicze-
 nie mięśni paliczkowych.

„Babcia i dziadek” – śpiewanie piosenki./płyta CD „Pięciolatek – Razem po-
 znajemy świat”

cel: utrwalenie treści słownej i melodii, śpiewanie z podziałem na role.

„Ciasto na pierogi” – masażyki.

cel: Stymulacja czuciowa ciała, zabawy relacyjno-relaksacyjne, redukcja
 napięcia mięśniowego,

Zabawy i gry stolikowe: układanie puzzli, „Wyszywanki bez igły”, sznurowanie
 „bucików”, „Skaczące czapeczki”.

cel: doskonalenie umiejętności przewlekania tasiemki przez otwory, układania
 poszczególnych elementów w logiczną całość, sznurowania butów bez wiąza-
 nia na kokardkę.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

„Serca” – ćwiczenia graficzne / „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.38/

cel: rysowanie serc poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie narzędzia pisarskiego.

„Co lubi moja Babcia?” – wypowiedzi dzieci na podstawie wiersza Doroty Kossakowskiej pt.: „Moja Babcia”.

cel: kształtowanie umiejętności określania czynności wykonywanych i lubianych przez babcię, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

Moja babcia zna się na kwiatach,
moja babcia umie piec ciasta.
Lecz najbardziej to chyba lubi
chodzić ze mną na spacer do miasta.
Lubi słuchać jak ptaki śpiewają,
liczyć krople deszczu letniego.
Zbierać w parku dojrzałe kasztany
oraz zrobić coś bardzo miłego.
Uszyć suknię dla mojej lalki,
pójść na lody, albo do kina.
Przecież babcia to jest po prostu
trochę starsza ode mnie dziewczyna.

Dorota Kossakowska

Rozmowa na temat wiersza – określanie tego co lubi babcia.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Kiedy będę Babcią lub Dziadkiem”
– malowanie farbami inspirowane opowiadaniem
Doroty Kossakowskiej pt.: „Tajemniczy człowiek”

Cele:

- Zapoznanie dzieci z treścią opowiadania,
- Kształcenie umiejętności wypowiadania się na temat utworu za pomocą plastycznych środków wyrazu,

- Zachęcenie dzieci do interesowania się historią swojej rodziny, poświęcania czasu innym,
- Zwrócenie uwagi na różne etapy życia człowieka i role społeczne pełnione w życiu / dziecko, syn, wnuk, przedszkolak, uczeń, student, mąż, ojciec, rodzic, dziadek /.

Pomoce: ilustracje na gazetce tematycznej, zdjęcia, kartki, farby, pędzle, naczynia na wodę.

Przebieg:

Śłuchanie opowiadania Doroty Kossakowskiej pt.: „Tajemniczy człowiek”

Franek bardzo lubi swego dziadka. Dziadek mieszka niedaleko, więc chłopiec często go odwiedza. Razem z dziadkiem chodzą do pobliskiego lasu. Dziadek kiedyś był leśniczym. Zna się na drzewach i wie jakie zwierzęta mieszkają w lesie. Rozpoznaje ślady zwierząt i wie czym się odżywiają. Często opowiada Frankowi o swojej pracy. Dzisiaj Franek też chciał pójść z dziadkiem do lasu, ale deszcz pokrzyżował ich plany. Pada od południa i chyba nie zamierza przestać. Trzeba więc zostać w domu. Franek usiadł przy kominku i patrzy na palące się drewno. Jest ciepło i miło, a za oknem deszcz... Babcia smaży naleśniki, a dziadek ogląda atlas zwierząt. Franek spojrzął na półkę z książkami i postanowił wybrać coś do oglądania. Jego wzrok zatrzymał się na starym albumie ze zdjęciami. Zaczął go oglądać. Były w nim zdjęcia ludzi, których nie znał. Chłopcy grający w piłkę, dorosły mężczyzna z chłopcem nad rzeką, sad i ktoś zbierający jabłka.

- Dziadku, kim są ci ludzie? – zapytał Franek.
- To moja rodzina – odpowiedział dziadek. Moi rodzice, bracia, moja babcia.
- A kim jest ten chłopak z wędką? – zainteresował się Franek.
- To ja – odpowiedział dziadek. Wtedy byłem trochę starszy od ciebie. Lubilem łowić ryby i często chodziłem nad rzekę. Mój tata nauczył mnie jak zakładać robaki i jak łowić ryby.
- Popatrz – powiedział dziadek – masz takie same kręcone włosy jak ja.
- Dziadku, ale ty teraz nie masz włosów i wyglądasz zupełnie inaczej – powiedział Franek.
- Czas wszystko zmienia. Zmienia się przyroda i ludzie. Starzejemy się i dlatego wyglądamy inaczej.
- Myślisz dziadku, że kiedyś będę taki jak ty? – zapytał Franek.
- Nie wiem – odpowiedział dziadek.

Franek odłożył album i wziął swój plecak. Wyjął kredki, blok z kartkami i zaczął rysować. I już po chwili na kartce pojawił się przystojny mężczyzna, z siwą brodą, chodzący po lesie w towarzystwie małego chłopca.

- Dziadku, chce ci coś pokazać – powiedział Franek. Poznajesz kto to?
- Czy to ja z tobą na spacerze? – zapytał dziadek.
- Nie. To jestem ja ze swoim wnukiem – wyjaśnił Franek. Widzisz jaki jestem podobny do ciebie. Może tylko mam trochę więcej włosów niż ty...

Dorota Kossakowska

Rozmowa na temat opowiadania:

- Czy zawsze wyglądamy tak samo, czy się zmieniamy?
- Gdzie możemy zobaczyć jak się zmieniliśmy? /zdjęcia, nagrania/

- Czy możemy zobaczyć jak będziemy wyglądać będąc już dorosłymi ludźmi?
- Czy możemy wyobrazić sobie jak będziemy wyglądać będąc Babcią lub Dziadkiem?

„Kiedy będę Babcią lub Dziadkiem” – malowanie farbami.

Dzieci przystępują do pracy.

Zabawa ruchowa ze śpiewem „Mam chusteczkę haftowaną” /płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 16/.

Ekspozycja prac w sali.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 20

Temat: Ćwiczenia kształtujące całe ciało.

- Kształtowanie gibkości,
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Przybory: piłki tenisowe, kolorowe piórka,

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie wspólnie ustalonych zasad.

Wyjście na plac przedszkolny – dokarmianie ptaków.

cel: wdrażanie do opieki nad ptakami w czasie zimy, sypanie ziaren do karmnika.

POPOŁUDNIE

„Pierogi i klucz do samochodu dziadka” – lepienie z plasteliny.

cel: kształcenie umiejętności formowania rzeźby pełnej i płaskorzeźby, ćwiczenie mięśni paliczkowych.

„Babcia i dziadek” – śpiewanie piosenki./płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”

cel: utrwalenie treści słownej i melodii, śpiewanie z podziałem na role.

„Ciasto na pierogi” – masażyki.

cel: Stymulacja czuciowa ciała, zabawy relacyjno-relaksacyjne, redukcja napięcia mięśniowego,

Dzieci dobierają się parami. Jedno z nich kładzie się na brzuchu, drugie przykuca obok.

Przygotowujemy ciasto na pierogi. /podczas masażyku gra muzyka z płyty CD „Pięciolatek

– Razem poznajemy świat” wersja instrumentalna piosenki „Babcia i dziadek”/

Najpierw sypiemy mąkę (*przebieramy po plecach opuszkami palców obu dłoni*)

i zgarniamy ją (*brzegami obu dłoni wykonujemy ruchy zagarniające*),

lejemy wodę (*rysujemy palcem falistą linię*),

dodajemy szczyptę soli (*lekkko je szczypiemy*).

no... może dwie, trzy.

Wyrabiamy ciasto (*z wycuciem ugniatamy boki dziecka*),

wałkujemy (*wodzimy dłońmi zwiniętymi w pięści w górę i w dół*),

Jeszcze raz posypujemy mąką (*przebieramy po jego plecach opuszkami palców obu dłoni*)

wygładzamy placek (*gładzimy plecy*)

i kubkiem wyciskamy krążki (*rysujemy koła*),

I możemy lepić pierogi.

Zabawy i gry stolikowe: układanie puzzli, „Wyszywanki bez igły”, sznurowanie „bucików”, „Skaczące czapeczki”.

cel: doskonalenie umiejętności przewlekania tasiemki przez otwory, układania poszczególnych elementów w logiczną całość, sznurowania butów bez wiązania na kokardkę.

Informacje dla nauczyciela:

Poproście dzieci, aby uzyskały jak najwięcej informacji od swoich Babć i Dziadków na temat co lubią robić, jakie potrawy im najlepiej smakują itp. Zaproponujcie, aby wspólnie obejrzeli rodzinny album ze zdjęciami.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

Dzień 5

Temat dnia: ŚWIĘTO BABCI I DZIADKA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce.

Babcia i Dziadek – kolorowanie rysunku według własnego pomysłu. //”Pięcioletek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.36

„Cukierek” – zabawa logopedyczna.

cel: ćwiczenie narządów mowy – języka.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II Temat: „Dzień Babci i Dziadka w przedszkolu” – uroczystość.

Wspólne tańce, zabawy, konkursy.

Spacer w okolicy przedszkola celem dotlenienia organizmu.

Układanie mozaiki geometrycznej według wzoru.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, utrwalenie kolorów oraz nazw i wyglądu figur geometrycznych.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań : lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: wdrażanie do współdziałania w zespole, radzenia sobie w trudnych, konfliktowych sytuacjach.

RANEK

Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce.

Babcia i Dziadek – kolorowanie rysunku według własnego pomysłu. //”Pięcioletek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.36

„Cukierek” – zabawa logopedyczna.

cel: ćwiczenie narządów mowy – języka.

Dzieci wypychają policzki na zmianę ostrym czubkiem języka; sprawdzamy czy jest tam „cukierek”, ostukując palcami wypchany policzek.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 20.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

2. Muzyka

Temat: „Dzień Babci i Dziadka w przedszkolu”
– uroczystość.

Cele:

- Wzmocnienie więzi emocjonalnej z rodziną dziecka,
- Nawiązywanie bliższych kontaktów z Babcią i Dziadkiem poprzez radosne, wspólne przeżywanie ich święta ,
- Kształtowanie uczucia przywiązania i szacunku do dziadków,
- Sprawianie innym radości poprzez obdarowywanie ich wytworami swojej pracy- wręczenie laurek przygotowanych przez dzieci,
- Wdrażanie do właściwego zachowania się podczas uroczystości.

Pomoce: ilustracje na gazetce, portrety własne „Tajemniczy człowiek”, magnetofon, płyty CD, laurki.

Przebieg:

1. Powitanie gości.
2. Śpiewanie piosenki „Babcia i Dziadek” /pyta CD „Pięćolatek – Razem poznajemy świat”/
3. Składanie życzeń i wręczenie laurek wykonanych przez dzieci.

Babciu droga babciu miła,
byś nam zawsze zdrowa była
szczęściem wokół promieniła
i wiele radości w życiu swym miała.

Dziadku nasz kochany babci przypisany,
Pamiętaj o wnukach bo my Cię kochamy.
Serdeczne uściski Tobie przesyłamy,
Życząc zdrowia i radości 100 lat zaśpiewamy!

Anna Zabielska

4. Taniec integracyjny „Karuzela”. /płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 10/

5. „Zgadnij kto to” – zagadki rysunkowe.

Na sali wyeksponowane są portrety malowane przez dzieci – „Tajemniczy człowiek”. Zadaniem dziadka i Babci jest odszukanie portretu swego wnuka.

6. Tańce, zabawy integracyjne, konkursy według inwencji nauczyciela.

POPOŁUDNIE

Spacer w okolicy przedszkola celem dotlenienia organizmu.

Układanie mozaiki geometrycznej według wzoru.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, utrwalenie kolorów oraz nazw i wyglądu figur geometrycznych.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań : lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: wdrażanie do współdziałania w zespole, radzenia sobie w trudnych, konfliktowych sytuacjach.

TEMAT KOMPLEKSOWY: ZABAWY NA ŚNIEGU

Dzień 1

Temat dnia: ZABAWY NA KAŻDĄ PORĘ ROKU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na swoje miejsce po skończonej zabawie, używanie „czarodziejskich słów”.

„Zabawy na każdą porę roku” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznamy świat” cz.2, /

cel: utrwalenie nazw pór roku, kolejności ich występowania po sobie oraz charakterystycznych cech; przyporządkowanie zabaw do poszczególnych pór roku.

„Zimowy obrazek” - kolorowanie kredkami. / „Pięciolatek –razem poznamy świat”

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki, kolorystykę charakterystyczną dla zimy oraz dokładne zapełnienie konturów.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na podwijanie rękawów oraz zmoczenie rąk wodą przed użyciem mydła.

II Temat: „Zimowe zabawy”- nauka wiersza Doroty Kossakowskiej.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć ruchowych.

Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu - zestaw nr 21

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urządzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

III „Moja ulubiona zabawa” – wypowiedzi dzieci.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiadania się na określony temat, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

„Zabawa na cztery pory roku” – rozgrywanie gry planszowej. /Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka /

cel: kształtowanie zdolności do wysiłku intelektualnego w sytuacjach pełnych napięć; wdrażanie do znoszenia porażki bez przerywania i porzucania czynności.

Śpiewanie znanych i lubianych piosenek przez dzieci.

cel: zachęcenie do śpiewu indywidualnego, utwalenie piosenek, wytworzenie miłego, pogodnego nastroju.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na swoje miejsce po skończonej zabawie, używanie „czarodziejskich słów”.

„Zabawy na każdą porę roku” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.38/

cel: utwalenie nazw pór roku, kolejności ich występowania po sobie oraz charakterystycznych cech; przyporządkowanie zabaw do poszczególnych pór roku.

Nauczyciel zawiesza na tablicy kartki w czterech kolorach: pomarańczowym, niebieskim, zielonym i żółtym. Zadaje dzieciom pytanie: - Z czym kojarzą się wam te kolory? /pory roku/

Dzieci opowiadają, co robi chłopiec przedstawiony na ilustracjach w książce w poszczególnych porach roku. Omawiają charakterystyczne cechy pór roku. Nazywają przedmioty pod obrazkami, mówią do czego one służą i łączą je z właściwymi ilustracjami /porami roku/

„Zimowy obrazek” - kolorowanie kredkami. / „Pięciolatek –razem poznajemy świat” cz.2, s.38/

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki, kolorystykę charakterystyczną dla zimy oraz dokładne zapełnienie konturów.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

„Idziemy po śladach” - marsz w szeregu za nauczycielką.

„Zabawy na śniegu” – naśladowanie różnych zabaw dzieci na śniegu.

Dzieci wymieniają zabawy na śniegu i naśladują.

„Narciarskie skoki” – zabawa ruchowa z elementem podskoku.

Dzieci wykonują ruchy naśladujące jazdę na nartach, na hasło: *wykonujemy skok*, wszyscy zatrzymują się i uginają kolana, a następnie wykonują wyskok do przodu.

„Rzuty śnieżką” – zabawa z elementem rzutu.

Dzieci naśladują lepienie śnieżek, skłon po śnieg, ugniatanie i rzut śnieżką.

„Lepimy bałwana” – ćwiczenie tułowia.

Dzieci naśladują toczenie kuli śniegowej, ustawiają ją, toczą kolejną...

„Wracamy do domu” – ćwiczenie orientacji.

Dzieci znajdują sobie dowolne miejsce w sali, na hasło: *wracamy do domu*, szybko wracają do wybranego przez siebie miej, na hasło: *idziemy na spacer* – spacerują po sali.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na podwijanie rękawów oraz zmoczenie rąk wodą przed użyciem mydła.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Zimowe zabawy”
- nauka wiersza Doroty Kossakowskiej.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z treścią wiersza oraz zasadami bezpiecznej zabawy zimą na śniegu,
- Kształtowanie umiejętności wypowiedzania się na temat utworu, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym,
- Rozumie konieczności wybierania bezpiecznych miejsc do zabawy.

Pomoce: ilustracje na gazetce tematycznej, szalik, czapka, rękawiczki, łyżwy, narty, zimowe skarpetki, rajstopy, nauszники, płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2, nr 5, magnetofon.

Przebieg:

„Zimowa zgadywanka” – zabawa typu „czarodziejski worek”.

Nauczyciel ma przed sobą „zaczarowany worek”, w którym ukryte są różne „skarby Królowej Zimy”. Zadaniem dzieci jest rozpoznanie i odgadnięcie za pomocą zmysłu dotyku co to za przedmiot (np. szalik, czapka, rękawiczki, łyżwy, narty, zimowe skarpetki, rajstopy, nauszники itp.)

Dzieci po odgadnięciu odpowiadają na pytanie:

- Do czego służą nam te przedmioty?
- Jaką mamy obecnie porę roku?

„Przyszła zima” – zabawa ruchowa.

cel: kształtowanie orientacji w schemacie własnego ciała, dostosowanie ruchów do treści słownej.

Dzieci dobierają się parami i zwracają twarzami do siebie. Nauczyciel mówi rymowanekę:

Przyszła zima, przyszła już */dzieci maszerują w miejscu zwrócone twarzami do siebie/*
 A z nią tęgi, tęgi mróz */maszerując w miejscu pocierają dłońmi o ramiona/*
 Śnieżek prószы wokół nas */obracają się wokół własnej osi z rękoma uniesionymi*
 Na zabawę nadszedł czas *w górę naśladując padający śnieg/*
 Jeden, dwa, trzy, przymarzamy my! */kłaśnięcie trzy razy w ręce kolegi lub koleżanki z pary i zatrzymanie złączonych dłoni w bezruchu- przymarzanie/*

Nauczyciel mówi: „Wyobraźcie sobie, że Wasze ciało jest zamrożone i dlatego musicie stać nieruchomo. Zaczniemy rozmrażanie od paluszków. Ruszają się tylko Wasze palce... kolejno rozmrażamy różne części ciała i tylko te, które są rozmrożone, mogą się poruszać. Teraz mogą się poruszać Wasze dłonie...”. Następnie nauczyciel informuje dzieci o kolejno rozmrażanych częściach ciała: ramionach do łokcia, całej ręki, głowy, barków, tułowia, jednej nogi, drugiej nogi – a potem jeszcze stóp.

Na zakończenie zabawy wszyscy mocno potrząsają rękami i nogami. Zabawę możemy powtarzać w zależności od potrzeb, a także z muzyką.

Słuchanie wiersza recytowanego przez nauczycielkę pt. „Zabawy zimowe”

Dużo śniegu leży w koło
 Wszystkim dzieciom jest wesoło
 Mamy narty, mamy sanki,
 Wyruszamy koleżanki.
 Sport zimowy super sprawa,
 To wspaniała jest zabawa.
 Tu przedszkole, a tam górka
 O, już widać ją z podwórka.
 Będzie z górki zjazd wspaniały
 To jest pomysł doskonały!
 Już na górkę mkną dziewczęta.
 - O zasadach ktoś pamięta?
 - Górka musi być bezpieczna,
 - A ostrożność jest konieczna.
 Jezdnia nie jest do zabawy,
 To są bardzo ważne sprawy!

Dorota Kossakowska

Rozmowa na temat wiersza.

- Jaki sprzęt sportowy mają dzieci?

- Czy na sankach, łyżwach, nartach możemy jeździć tylko zimą? Dlaczego?
- O jakich zasadach powinniśmy pamiętać zjeżdżając z górki na sankach?
- Co to znaczy, że górka musi być bezpieczna?

Fragmentaryczna nauka wiersza.

Nauczyciel mówi po dwa wersy a dzieci powtarzają. Przedostatnie dwa wersy dzieci dzielą na sylaby:

Gór -ka mu - si być bez – piecz - na,
A os - troż - ność jest ko –niecz -na.

Za pierwszym razem wyklaskują sylaby, za drugim wytupują. To samo robią z dwoma ostatnimi wersami:

Jez -dnia nie jest do za – ba - wy,
To są bar - dzowa - źnespra - wy!

„Saneczki z góry wiozą nas” – zabawa ruchowa przy muzyce./ płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2, nr 5/

Dzieci dobierają się dwójkami i poruszają się po sali w rytm muzyki Mozarta pt.: „Sanna”. Na przerwę w muzyce zatrzymują się i powtarzają dwa przedostatnie wersy:

Gór -ka mu - si być bez – piecz - na,
A os - troż - ność jest ko –niecz -na.
Podczas następczej pauzy w muzyce mogą powtarzać ostatnie dwa wersy.

Próba wspólnej recytacji wiersza przez nauczyciela i dzieci.

Ostatnie cztery wersy dzieci mówią samodzielnie.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć ruchowych.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 21.

Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.
- Wdrażanie do współpracy w grupie,
- Rozpoznawania śladów zostawionych na śniegu,
- Pozostawiania śladów na śniegu różnych części ciała.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznej zabawy na śniegu.

Nauka prawidłowego oddychania w niskich temperaturach.

Przejsie do szatni.

Ubieranie się.

Wyjście na podwórko.

Część główna

Zostawianie śladów na śniegu (ślady dłoni, ślady butów).

Szukanie i rozpoznawanie śladów na śniegu (szukamy śladów zwierząt).

Nauka lepienia kulek śniegowych.

Nauka rzutu kulką do wyznaczonego celu.

Nauka lepienia bałwana w wyznaczonych przez prowadzącego grupach.

Część końcowa

Ustawienie w parach i powrót do budynku.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Omówienie realizowanych zadań, zachęcenie do kontynuowania ćwiczeń poza zajęciami, pożegnanie.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urzędzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety oraz przed posiłkami

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

POPOŁUDNIE

„Moja ulubiona zabawa” – wypowiedzi dzieci.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiadania się na określony temat, zwrócenie uwagi na poprawność wypowiedzi pod względem gramatycznym.

„Zabawa na cztery pory roku” – rozgrywanie gry planszowej. /Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka s. 43/

cel: kształtowanie zdolności do wysiłku intelektualnego w sytuacjach pełnych napięć; wdrażanie do znoszenia porażki bez przerywania i porzucania czynności.

Dzieci wycinają grę planszową z wycinanki. Nadają jej tytuł np. „Cztery pory roku” i ustalają zasady gry. Następnie dobierają się czwórkami i rozgrywają grę.

Jeżeli chcemy, aby plansza posłużyła nam na dłużej naklejamy ją na brystol. Za pionki

mogą nam posłużyć plastikowe nakrętki od butelek w odpowiednich kolorach. Dzieci mogą je gromadzić w domu i przynieść do przedszkola.

Informacje dla nauczyciela:

Poproście dzieci, aby przyniosły z domu swoje ulubione gry.

Śpiewanie znanych i lubianych piosenek przez dzieci.

cel: zachęcenie do śpiewu indywidualnego, utrwalenie piosenek, wytworzenie miłego, pogodnego nastroju.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

Dzień 2

Temat dnia: LEPIMY BAŁWANA

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: dbanie o wspólne dobro, naprawianie w miarę możliwości zniszczonych zabawek i gier.

Rozgrywanie gier przyniesionych przez dzieci z domu.

cel: przedstawianie swojej ulubionej gry kolegom, zachęcenie do wspólnego rozgrywania, kształtowanie odporności emocjonalnej dzieci, zdolności do wysiłku emocjonalnego, wdrażanie do godnego ponoszenia porażki i odnoszenia zwycięstwa.

„Wesołe bałwanki” – ćwiczenia graficzne. /„Pięciolatek – Razem poznajemy świat” grafomotoryka s.40/

cel: doskonalenie umiejętności rysowania kół poprzez łączenie przerywanych linii, zwrócenie uwagi na nieodrywanie ręki od kartki podczas rysowania.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II Temat: „Lepimy bałwana” – opowiadanie dzieci na podstawie historyjki obrazkowej.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć plastycznych.

Temat: „Bałwan” – lepienie ze śniegu. /zajęcia na placu przedszkolnym/

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urządzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

III „Co lubię robić zimą, wiosną, latem i jesienią?” – zabawa dramatowa.

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności /zabaw/ charakterystycznych dla poszczególnych pór roku.

„Saneczki” - zabawa ruchowa przy muzyce.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał dźwiękowy, bezpieczne poruszanie się w parach.

„Zabawa na cztery pory roku” – rozgrywanie gry planszowej wykonanej w przedszkolu lub gier przyniesionych z domu przez dzieci.

cel: kształtowanie zdolności do wysiłku intelektualnego w sytuacjach pełnych napięć; wdrażanie do znoszenia porażki bez przerywania i porzucania czynności.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na pozostawienie porządku w miejscu zabaw, przestrzeganie ustalonych wspólnie norm i zasad.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: dbanie o wspólne dobro, naprawianie w miarę możliwości zniszczonych zabawek i gier.

Rozgrywanie gier przyniesionych przez dzieci z domu.

cel: przedstawianie swojej ulubionej gry kolegom, zachęcenie do wspólnego rozgrywania, kształtowanie odporności emocjonalnej dzieci, zdolności do wysiłku emocjonalnego, wdrażanie do godnego ponoszenia porażki i odnoszenia zwycięstwa.

„Wesołe bałwanki” – ćwiczenia graficzne. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” grafomotoryka s.40/

cel: doskonalenie umiejętności rysowania kół poprzez łączenie przerywanych linii, zwrócenie uwagi na nieodrywanie ręki od kartki podczas rysowania.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Lepimy bałwana” – opowiadanie dzieci na podstawie historyjki obrazkowej.

Cele:

- Rozwijanie spostrzegawczości i umiejętności interpretowania zdarzeń przedstawionych na obrazkach,
- Kształtowanie umiejętności logicznego myślenia, kojarzenia faktów,

- Doskonalenie umiejętności wypowiedzania się na określony temat,
- Zwrócenie uwagi na odpowiedni ubiór do zabaw na śniegu,
- Przypomnienie o konieczności dokarmiania ptaków podczas zimy.

Pomoce: plansza nr 22, ilustracje w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, kredki.

Przebieg:

Słuchanie wiersza „Bałwan” Doroty Kossakowskiej

Wyszły dzieci na podwórze,
zobaczyły zasy duże.
Zanim z pracy wróci mama,
Ulepimy dziś bałwana.
Pierwsza kula jest największa,
Druga będzie trochę mniejsza,
Trzecia mała tak jak głowa,
Cała postać już gotowa.
Oczy, buzia, nos czerwony,
I guziczek przyklejony.
Pierwszy, drugi, no i trzeci,
Bardzo ładnie drogie dzieci.
Teraz różgę daj do ręki,
A na głowę garnek wielki.
Żeby bałwan był wesoty,
Tak jak dzieci z naszej szkoły.

Dorota Kossakowska

Rozmowa na temat wiersza:

- Co zobaczyły dzieci jak wyszły na podwórze?
- Co postanowiły zrobić?
- Z jakich części składa się bałwan?
- Czy wszystkie śnieżne kule z których zbudowany jest bałwan są takiej samej wielkości?
- Z czego można zrobić bałwankowi nos, oczy i guziki?
- Co można mu włożyć na głowę?
- Czy latem też można ulepić bałwana?

Zabawa ruchowo- naśladowcza „Lepimy bałwana”.

Dzieci naśladują lepienie bałwana według słów nauczyciela np. Lepimy obiema rękami małą kulkę ze śniegu. Kładziemy ją na ziemi i toczymy. Robi się coraz większa, aż trudno ją pchać. Teraz robimy drugą kulkę. Toczymy, toczymy, aż będzie też duża, ale nieco mniejsza od poprzedniej. Teraz toczymy trzecią kulę najmniejszą. Mamy ulepione trzy kule i musimy

je postawić jena na drugą od największej do najmniejszej. Dzieci naśladowują stawianie kul jedna na drugą według wielkości.

„Lepimy bałwana” – opowiadanie dzieci na podstawie historyjki obrazkowej./ plansza nr 22 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/

Nauczyciel zwraca się do dzieci:

- Przyjrzyjcie się obrazkom. Odpowiedzcie, co robią dzieci?
- Jaką porę roku przedstawiono na obrazkach?
- Po czym można poznać, że to zima?
- Ile jest dzieci na obrazku?

Dzieci opowiadają co robią chłopcy na poszczególnych obrazkach.

Ustalenie kolejności zdarzeń /„Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.40/

Dzieci ustalają kolejność zdarzeń i zaznaczają ją za pomocą kropek na kostce przy każdym obrazku w książce. Jeszcze raz opowiadają historyjkę uwzględniając zaznaczoną kolejność zdarzeń. Następnie rysują kule śniegowe od największej do najmniejszej i odwrotnie.

Wyszukiwanie słów związanych z tematem i dzielenie ich na sylaby.

Słownictwo związane z tematem: zima, bałwan, śnieżne kule, chłopcy, kapelusz, nos, guziki, miotła, marchew, szalik, karmnik.....

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć plastycznych.

2. Plastyka

Temat: „Bałwan” – lepienie ze śniegu.
/zajęcia na placu przedszkolnym/

Cele:

- Utrwalenie kolejności wykonywania poszczególnych czynności podczas lepienia bałwana,
- Kształtowanie umiejętności formowania rzeźby pełnej, posługiwanie się pojęciami określającymi wielkość: duża-mniejsza-najmniejsza,
- Budzenie zadowolenia z efektu swojej pracy,
- Wdrażanie do aktywnego uczestnictwa w zajęciach.

Pomoce: śnieg, węgiel na guziki lub inny materiał, marchew na nos, kapelusz lub garnek, miotła.

Przebieg:

- Dzieci w sali przygotowują niezbędne materiały.
- Wychodzą do szatni i ubierają się nie zapominając o rękawiczkach.
- Wyjście na plac przedszkolny.
- Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy.
- Omawia kolejność wykonywanych czynności.
- Toczenie kul przez dzieci. /każda grupa toczy trzy śniegowe kule różnej wielkości/.
- Porównywanie kul i stawianie jedna na drugą od największej do najmniejszej.
- Wykonanie pozostałych części do bałwana: nos, guziki, miotła, kapelusz.
- Ekspozycja prac.

„Czy bałwan może stanąć na głowie” – doświadczenie ze śniegowymi kulami.

Dzieci lepią różnej wielkości śniegowe kule. Następnie próbują je ustawić jedna na drugiej w odwrotnej kolejności niż poprzednio tzn. od najmniejszej do największej. Następnie oceniają wyniki eksperymentu i mówią o swoich spostrzeżeniach.

Informacje dla nauczyciela:

Jeżeli zajęcie nie może się odbyć w danym dniu z powodu braku śniegu lub odpowiedniej temperatury proponuję Państwu zajęcie plastyczne w sali.

Temat: „Bałwan” – rysowanie według instrukcji nauczyciela na podstawie wiersza Doroty-Kossakowskiej.

Treść wiersza zamieszczona jest w poprzednim zajęciu.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urządzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.**POPOŁUDNIE****„Co lubię robić zimą, wiosną, latem i jesienią?” – zabawa dramatyczna.**

cel: aktywizowanie wyobraźni ruchowej, kształcenie umiejętności przedstawiania za pomocą ruchu określonych czynności /zabaw/ charakterystycznych dla poszczególnych pór roku. Dzieci siedzą w kole, jedno dziecko wchodzi do środka i za pomocą ruchu pokazuje to, co najchętniej lubi robić np. zimą :jeździć na łyżwach, jeździć na nartach, lepić bałwana Pozostałe dzieci odgadują. Dziecko, które jako pierwsze odgadnie wchodzi do koła i zabawa trwa dalej.

Za każdym razem możemy zmieniać porę roku. Niektóre zabawy będą pasować do kilku pór roku np. grać w piłkę, tańczyć, śpiewać itp.

„Saneczki” - zabawa ruchowa przy muzyce.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał dźwiękowy, bezpieczne poruszanie się w parach. Dzieci dobierają się w pary jedna osoba to ciągnący sanki, drugi – siedzący na sankach. Gdy muzyka gra dzieci swobodnie poruszają się w zaprzęgu, a na przerwę w muzyce zamieniają się rolami.

„Zabawa na cztery pory roku” – rozgrywanie gry planszowej wykonanej w przedszkolu lub gier przyniesionych z domu przez dzieci.

cel: kształtowanie zdolności do wysiłku intelektualnego w sytuacjach pełnych napięć; wdrażanie do znoszenia porażki bez przerywania i porzucania czynności.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

cel: zwrócenie uwagi na pozostawienie porządku w miejscu zabaw, przestrzeganie ustalonych wspólnie norm i zasad.

Dzień 3

Temat dnia: LICZYMY BAŁWANKOM GUZIKI

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Guziki” – ćwiczenia graficzne / „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka/

cel: doskonalenie umiejętności kreślenia kół po śladzie, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki oraz kierunek kreślenia.

„Śnieżne kule” – zabawa z gazetami.

cel: ćwiczenie mięśni palców i dłoni, doskonalenie umiejętności rzutu i chwytu prawą ręką, lewą i oburącz.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II Temat: „Mokra zima” – zabawa rytmiczna do piosenki.

Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska

Temat: „Bałwankowe guziki” – zabawa matematyczna.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poszukiwanie bałwanków, obserwacja zimowego krajobrazu.

III Recytacja wierszy Doroty Kossakowskiej pt.: „Zabawy zimowe” oraz „Zima”.

cel: utrwalenie wierszy, zachęcenie do recytacji indywidualnej, zwrócenie uwagi na prawidłowy oddech.

„Znikający bałwan” – zabawa z pokazywaniem.

cel: doskonalenie symetrycznej pracy rąk, synchronizacji oddechu z aktywnością ruchową, rozwijanie koordynacji ręka – oko.

„Łyżwiarze” – zabawa z gazetami.

cel: doskonalenie umiejętności poruszania się krokiem posuwistym bez odrywania stóp od podłoża.

Zabawy według zainteresowań dzieci.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Guziki” – ćwiczenia graficzne // „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.39/

cel: doskonalenie umiejętności kreślenia kół po śladzie, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki oraz kierunek kreślenia.

„Śnieżne kule” – zabawa z gazetami.

cel: ćwiczenie mięśni palców i dłoni, doskonalenie umiejętności rzutu i chwytu prawą ręką, lewą i oburącz.

Każde dziecko ma kartkę z gazety. Zgniatą ją w kulę i wykonuje następujące czynności:

- podrzuca papierową kulę i łapie prawą ręką, lewą i oburącz,
- toczy po dywanie,
- toczy po sobie zaczynając od lewej dłoni a kończąc na prawej,
- masuje plecy koleżanki lub kolegi
- w leżeniu na plecach kładzie kulę na brzuchu i obserwuje jak się ona zachowuje podczas oddychania,
- dmuchanie na papierowe kule.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Mokra zima” – zabawa rytmiczna do piosenki.

Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska

Cele:

- Utrwalenie cech charakterystycznych zimy, słów i melodii piosenki,
- Doskonalenie umiejętności odzwierciedlania krótkich fragmentów rytmicznych za pomocą najprostszych form ruchu tj. klaskanie, tupanie,
- Rozwijanie wrażliwości i wyobraźni słuchowej, poczucia rytmu i estetyki ruchów,
- Próby tworzenia improwizacji melodycznych.

Pomoce: ilustracja przedstawiająca zimę, płyta CD „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”, magnetofon.

Przebieg:

Marsz po obwodzie koła w rytmie piosenki pt.: „Mokra zima” Słowa i muzyka: Zofia Maria Tomaszewska

1. Wszyscy mówią, że jest zima.

Tak wynika z kalendarza.

Lecz, gdy patrzę na pogodę
co innego zauważam.

ref: Mokra zima to nie zima
niby jest, lecz jej nie ma.
Mokra zima to nie zima
Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
sopli nie ma, nie!

2. Już od rana deszczyk pada,
mocno leje po obiedzie.
Gdzie ta zima się schowała?
Może w jakimś barze siedzi?

ref: Mokra zima to nie zima
niby jest, lecz jej nie ma.
Mokra zima to nie zima
Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
sopli nie ma, nie!

3. Gdy z przedszkola już wrócimy
razem z dwoma kolegami
w detektywów się zmienimy,
wytropimy zimę sami.

ref: Mokra zima to nie zima
niby jest, lecz jej nie ma.
Mokra zima to nie zima
Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
sopli nie ma, nie!

4. A jak wreszcie ją znajdziemy,
to powiemy co myślimy.
Niech wypełnia obowiązki,
bo nie chcemy takiej zimy.

ref: Mokra zima to nie zima
niby jest, lecz jej nie ma.
Mokra zima to nie zima
Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
sopli nie ma, nie!

Zabawa rytmiczna do piosenki.

Podczas każdej zwrotki dzieci maszerują po obwodzie kola wytupując rytm piosenki. Każdą

syłabę zaznaczają kłaśnięciem w dłonie ułożone tak jak podczas lepienia śnieżki. Na refren zatrzymują się i wykonują następujące czynności:

Mokra zima to nie zima /*klaszczą rytmicznie w ręce*

niby jest, lecz jej nie ma. /*wytupują rytm*

Mokra zima to nie zima /*klaszczą rytmicznie w ręce*

Śniegu nie ma, mrozu nie ma, /*wytupują rytm*

sopli nie ma, nie! /*wytupują rytm, na słowo „nie”- mocne kłaśnięcie w dłonie i tupnięcie nogą*

„Zima, zima, zima wkoło” – improwizacje rytmiczno- melodyczne

Dzieci próbują tworzyć dowolne improwizacje na temat zimy np. „zima, zima, zima wkoło wszystkim dzieciom jest wesoło”, „mokra zima to nie zima zamiast śniegu pada deszcz” „śnieżek proszy wokół nas na zabawę przyszedł czas”.

Na początku dla ułatwienia dzieci mogą improwizować fragmenty piosenki.

Zabawa z pokazywaniem pt.: „Śnieg pada”

Śnieg pada, śnieg pada, cieszą się dzieci. /*dzieci pokazują paluszkami jak pada śnieg od góry do dołu*

Tu płatek, tam płatek puszysty leci. /*ewa ręka w lewą stronę, prawa w prawą*

Będziemy, będziemy lepić bałwana /*naśladują lepienie śnieżnych kul*

i rzucać śnieżkami oj dana, dana. /*naśladują rzucanie śnieżkami*

Ten kogut, ten stary, ten zawadiaka /*pokazują obiema rękami na środek dywanu*

Dziób wznosi do góry, skąd kasza taka. /*dotykają kciukiem prawej ręki do nosa rozszerzając przestrzeń między palcami*

Niedobra, niesmaczna. /*tupnięcie raz prawą raz lewą nogą*

Sypie się z góry. /*dzieci pokazują paluszkami jak pada śnieg od góry do dołu*

Ja jeść jej nie będę i moje kury /*pokazują na siebie a następnie tak jakby wskazywały na kury stojące przed nimi /kogutem.*

2. Matematyka

Temat: „Bałwankowe guziki” – zabawa matematyczna.

Cele:

- Poznanie możliwości liczenia na zbiorach zastępczych /guziki/,
- Segregowanie guzików ze względu na posiadane cechy (kolor, kształt, liczbę dziurek),
- Wzbogacenie słownika dziecka o słowo „kapota i poła”,
- Rozszerzenie zakresu liczenia i ustalenie liczby policzonych elementów.

Pomoce: różnego rodzaju guziki, ilustracja w książce, palto lub płaszcz z guzikami

Przebieg:**Słuchanie wiersza pt.: „Guzik” (brak informacji o autorze)**

Zaczeplił się guzik w pętelkę,
a było mu to nie na rękę.

Pętelka niewoli go wielce,
jak można tu uciec pętelce?

Szamocze się w swoim kłopotcie,
trzymając wciąż poły kapocie.

Kapota z rozpaczą do niego:
ach, przestań się wiercić kolego!

Słabiutką przyszyto cię nitką,
odlecisz i będzie mi przykro.

Patrz - zimno i wicher tak wieje,
ja w tobie pokładam nadzieję,

więc proszę rozpaczę okrzykiem,
wszak jesteś ostatnim guzikiem!

Informacje dla nauczyciela:

kapota

pot. «wierzchnie okrycie, podniszczone lub gorszego gatunku»

daw. «wierzchnie okrycie męskie, przypominające krojem surdut»

poła -dolna część jednej połowy ubioru rozpinającego się z przodu

Pokaz płaszcza lub palta z guzikami przyniesionego przez nauczyciela,

Omówienie wyglądu, wyjaśnienie znaczenia słowa poła i kapota, liczenie guzików.

Oglądanie i segregowanie guzików.

Nauczyciel rozdaje dzieciom różnego rodzaju guziki. Dzieci segregują je według zasady „co do czego pasuje” oraz ze względu na posiadane cechy (kolor, kształt, liczbę dziurek). Następnie przeliczają je w utworzonych przez siebie zbiorach. Nauczyciel pomaga przeliczać w razie zaistniałych trudności / rozszerzenie zakresu liczenia/.

„Przyszła zima” – zabawa ruchowa.

cel: kształtowanie orientacji w schemacie własnego ciała, dostosowanie ruchów do treści słownej.

Dzieci dobierają się parami i zwracają twarzami do siebie. Nauczyciel mówi rymowankę:

Przyszła zima, przyszła już /dzieci maszerują w miejscu zwrócone twarzami do siebie/
 A z nią tęgi, tęgi mróz /maszerując w miejscu pocierają dłońmi o ramiona/
 Śnieżek prosi wokół nas /obracają się wokół własnej osi z rękoma uniesionymi/
 Na zabawę nadszedł czas w górę naśladując padający śnieg/
 Jeden, dwa, trzy, przymarzamy my! /kłaśnięcie trzy razy w ręce kolegi lub
 koleżanki z pary i zatrzymanie złączonych dłoni w bezruchu- przymarzanie/

Nauczyciel mówi: „Wyobraźcie sobie, że Wasze ciało jest zamrożone i dlatego musicie stać nieruchomo. Jeżeli chcecie się rozmrozić musicie powiedzieć sobie miłe słowa. Dzieci, które to wykonały są rozmrożone, mogą się poruszać.

Na zakończenie zabawy wszyscy przytulają się do siebie mówiąc słowo np. „dziękuję”. Zabawę możemy powtarzać w zależności od potrzeb, a także z muzyką.

„Policz bałwankom guziki” ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.41.

Liczenie bałwanków i guzików u każdego z nich.

Porównywanie liczby guzików, prowadzenie linii od bałwanka z najmniejszą liczbą guzików, do tego, który ma ich najwięcej.

Kolorowanie bałwanka, który ma tyle samo guzików ile dziecko ma lat.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poszukiwanie bałwanków, obserwacja zimowego krajobrazu.

POPOŁUDNIE

Recytacja wierszy Doroty Kossakowskiej pt.: „Zabawy zimowe” oraz „Zima”.

cel: utrwalenie wierszy, zachęcenie do recytacji indywidualnej, zwrócenie uwagi na prawidłowy oddech.

„Znikający bałwan” – zabawa z pokazywaniem.

cel: doskonalenie symetrycznej pracy rąk, synchronizacji oddechu z aktywnością ruchową, rozwijanie koordynacji ręka – oko.

Na wdechu dziecko obrysowuje oburącz kształt bałwana od dołu ku górze. Na wydechu, rozluźniając mięśnie całym ciałem pokazują topniejącego bałwana.

„Łyzwiarze” – zabawa z gazetami.

cel: doskonalenie umiejętności poruszania się krokiem posuwistym bez odrywania stóp od podłoża.

Dzieci naśladują ruchy jazdy na lodzie przy muzyce (pod każdą stopą mają jedną gazetę).

Zabawy według zainteresowań dzieci.

Dzień 4

Temat dnia: ZIMOWE ZABAWY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.

„Bałwankowa rodzina – lepienie z plasteliny.

cel: doskonalenie umiejętności formowania ulepień nie tylko palcami, ale i całą dłońią, porównywanie wielkości, posługiwanie się pojęciami: duży- mały, większy-mniejszy, taki sam.

Zabawa „Zimowa huśtawka”.

cel: rozwijanie współpracy i odpowiedzialności za partnera, koordynacji ruchowej, stymulowanie aparatu mięśniowego /skracanie i wydłużanie, doskonalenie zmysłu równowagi.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II Temat: „Zimowe zabawy”- nauka wiersza Doroty Kossakowskiej.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć ruchowych.

Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu - zestaw nr 21

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urządzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

III „Czyj to bucik?” – zabawa dydaktyczna.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, koncentracji uwagi, pamięci, zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych: proszę, dziękuję.

Rozgrywanie gier przyniesionych przez dzieci z domu oraz tych, które są dostępne w przedszkolu.

cel: wdrażanie do respektowania zasad gry, kształtowanie odporności emocjonalnej dzieci, zdolności do wysiłku emocjonalnego, wdrażanie do godnego ponoszenia porażki i odnoszenia zwycięstwa.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, książki, konstrukcyjnym, samochodowy.

cel: doskonalenie umiejętności organizowania zabawy sobie i innym, przestrzeganie ustalonych zasad.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.

„Bałwankowa rodzina – lepienie z plasteliny.

cel: doskonalenie umiejętności formowania ulepieńek nie tylko palcami, ale i całą dłonią, porównywanie wielkości, posługiwanie się pojęciami: duży- mały, większy-mniejszy, taki sam.

Zabawa „Zimowa huśtawka”.

cel: rozwijanie współpracy i odpowiedzialności za partnera, koordynacji ruchowej, stymulowanie aparatu mięśniowego /skracanie i wydłużanie, doskonalenie zmysłu równowagi. Dzieci dobierają się parami i siadają na podłodze opierając się o siebie stopami. Chwytają oburącz obręcz lub rozłożoną szarfę i na zmianę przyciągają się. Gdy jedno dziecko siedzi, drugie znajduje się w pozycji leżącej. To, które siedzi przyciąga do siebie to , które jest w pozycji leżącej /zmiana pozycji/.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Zimowe zabawy” – malowanie farbami inspirowane utworem A. Vivaldiego pt.: „Zima”.

Cele:

- Rozwijanie ekspresji i wrażliwości twórczej,
- Odkrywanie własnych możliwości twórczych w kontakcie z muzyką,
- Poznawanie utworów muzyki poważnej,
- Wdrażanie do zachowania ładu i porządku m miejscu pracy.

Pomoce: kartki koloru niebieskiego, biała farba plakatowa, płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2, magnetofon, karteczki z rysunkami zabaw na śniegu.

Przebieg:**Zagadka:**

Na rzekach lód,
na polach śnieg,
zamieć straszliwa.

Kiedy to bywa? /zimą /

Rozmowa na temat charakterystycznych cech zimy.

Słuchanie utworu A. Vivaldiego „Cztery pory roku” – Zima. /płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2, nr 17/

„Zimowe zabawy” – kalambury.

cel: kształcenie umiejętności odzwierciedlania za pomocą ruchu określonych czynności.

Dzieci losują karteczki z rysunkami zabaw na śniegu i przedstawiają je ruchem i gestem.

Pozostałe dzieci odgadują nazwę zabawy.

Ilustracje zabaw zimowych:

jazda na sankach

jazda na łyżwach

jazda na nartach

bitwa na śnieżki

lepienie bałwana

kulig

anioły na śniegu

„Zimo baw się z nami” – improwizacje ruchowe do utworu A. Vivaldiego „Cztery pory roku” – Zima.

„Zimowe zabawy” – malowanie farbami inspirowane utworem A. Vivaldiego pt.: „Zima”.

Dzieci słuchając utworu malują palcem białą farbą na niebieskiej kartce papieru.

Ekspozycja prac dzieci.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć ruchowych.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 21

Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.
- Wdrażanie do współpracy w grupie,
- Rozpoznawania śladów zostawionych na śniegu,
- Pozostawiania śladów na śniegu różnych części ciała.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urządzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

POPOŁUDNIE

„Czyj to bucik?” – zabawa dydaktyczna.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, koncentracji uwagi, pamięci, zwrócenie uwagi na używanie zwrotów grzecznościowych: proszę, dziękuję.

Dzieci siedzą na dywanie w kręgu z wyprostowanymi nogami zwróconymi w kierunku środka koła. Nauczyciel wybiera 1 dziecko, które będzie miało za zadanie odgadnięcie czyj to bucik. Dziecko to wychodzi do łazienki, bądź staje za parawanem i czeka, aż zostanie zaproszone przez inne dzieci. Nauczyciel wybiera kolejne dziecko, które zdejmuje dzieciom 5 bucików i stawia na środku dywanu. Każde dziecko siada tak, aby obie stopy nie były widoczne /klęk podparty/. Następnie dzieci zapraszają osobę, która jest za parawanem mówiąc:

- Prosimy gościa miłego do kółeczka naszego!

Gość przychodzi bierze kolejno po jednym buciku i mówi:

- „ Mam ja problem bardzo wielki, komu oddać pantofelki”

Następnie chodzi i szuka właściciela bucika. Jeżeli go znajdzie podaje mu bucik mówiąc:

- proszę, a właściciel odpowiada: - dziękuję!

Inna wersja tej zabawy:

Dzieci siedzą w kole. W środku koła leży koc. Jedno dziecko opuszcza salę, a w tym czasie pod koc wchodzi 1-3 dzieci(wystawione są tylko ich nóżki z kapturkami). Dziecko, które opuściło salę wraca i na podstawie kapturki ustala, kto jest schowany.(Jeżeli jest to za trudne można poprosić dziecko schowane pod kocem, aby coś powiedziało).

Rozgrywanie gier przyniesionych przez dzieci z domu oraz tych, które są dostępne w przedszkolu.

Rozgrywanie gier przyniesionych przez dzieci z domu.

cel: wdrażanie do respektowania zasad gry, kształtowanie odporności emocjonalnej dzieci, zdolności do wysiłku emocjonalnego, wdrażanie do godnego ponoszenia porażki i odnoszenia zwycięstwa.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań: lalek, książki, konstrukcyjnym, samochodowy.

cel: doskonalenie umiejętności organizowania zabawy sobie i innym, przestrzeganie ustalonych zasad.

Dzień 5

Temat dnia: NIEBEZPIECZNE ZABAWY

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do umiejętności wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce.

„Zabawy z kostką”

cel: doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 6, kształcenie szybkiej reakcji na sygnał wzrokowy,

Rysowanie kredkami na dowolny temat.

cel: zwrócenie uwagi na wypełnienie całej płaszczyzny kartki, prawidłowe trzymanie kredki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II Temat: „Niebezpieczne zabawy” – wypowiedzi dzieci na podstawie serii obrazków oraz wiersza Doroty Kossakowskiej pt.: „Zabawy zimowe”.

Temat: „Zima” – improwizacje wokalne i ruchowe do muzyki A.Vivaldiego.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na podwórko – rzucanie śnieżkami do celu /piaskownicy/.

cel: przypomnienie o zasadach bezpiecznej zabawy, doskonalenie umiejętności rzutu prawa ręką zza głowy

III Zabawa „Zimowe skojarzenia”

cel: ćwiczenia słowotwórcze, utrwalenie słów związanych tematycznie z zimą.

„Lodowisko” – zabawa ruchowo- naśladowicza.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, poruszanie się w określonym obszarze bez potrącania innych.

Układanie wzorów z mozaiki geometrycznej.

cel: kształcenie wyobraźni twórczej dziecka, pomysłowości, utrwalenie znajomości nazw kolorów i figur geometrycznych.

Zabawy według zainteresowań dzieci.

RANEK

Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do umiejętności wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce.

Zabawy z kostką

cel: doskonalenie umiejętności przeliczania w zakresie 6, kształcenie szybkiej reakcji na sygnał wzrokowy.

Nauczyciel zaprasza dzieci na środek sali i proponuje im zabawy z kostką. Pokazuje kostkę do gry i mówi, że zadania ruchowe wybierane dziś będą losowo.

Wyjaśnia, że gdy na kostce wypadnie 1 – każde dziecko samo wykonuje ćwiczenie, gdy na kostce wypadnie 2 – ćwiczymy w parach i tak aż do małych 6-osobowych zespołów, gdy na kostce zobaczymy 6 oczek.

Pokazuje rysunki z ćwiczeniami i omawia zadania ruchowe.

1. SOPEL LODU– dzieci stoją nieruchomo, ręce wzdłuż tułowia.
2. PAPUŻKI NIEROZŁĄCZKI – dzieci w parach spacerują po sali.
3. ZAPRZĘGI – dzieci w trójkach tworzą zaprzęgi. Ostrożnie poruszają się po sali. Po chwili następuje zmiana tak, aby każde dziecko mogło znaleźć się w innej pozycji do zabawy.
4. NIEDŹWIEDZIE POLARNE – dzieci poruszają się na czworakach po dywanie.
5. GWIAZDKA– dzieci dobierają się w pięcioosobowe zespoły, siadają na podłodze, tworzą koła. Wykonują gwiazdy /w siadzie rozkrocznym dotykają się stopami/.
6. WĄŻ – sześciuosobowa grupka tworzy „węża”. Dzieci trzymają się za ręce. Pierwsze i ostatnie dziecko w szeregu to głowy węża, ale tylko jedna z nich ma smaczny kąsek – apaszkę. Zadaniem drugiej głowy jest odebranie apaszki. Podczas zabawy wąż nie może się rozerwać.

Rysowanie kredkami na dowolny temat.

cel: zwrócenie uwagi na wypełnienie całej płaszczyzny kartki, prawidłowe trzymanie kredki.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 21.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Niebezpieczne zabawy” – wypowiedzi dzieci na podstawie serii obrazków oraz wiersza Doroty Kossakowskiej pt.: „Zabawy zimowe”.

Cele:

- Rozwijanie umiejętności logicznego kojarzenia faktów pokazywanych na poszczególnych obrazkach,
- Kształcenie wypowiedzi wielozdaniowych związanych z ilustracjami,

- Ustalenie zasad i miejsca bezpiecznej zabawy na śniegu i lodzie.
- Wdrażanie dzieci do przestrzegania zasad bezpieczeństwa i rozsądku podczas zabaw zimowych.

Pomoce: obrazki przedstawiające zabawy na śniegu, ilustracje w książce „Pięciolatek – Razem poznajemy świat „ cz.2, kredki.

Przebieg:

Recytacja wiersza Doroty Kossakowskiej pt.: "Zabawy zimowe".

Dużo śniegu leży w koło
Wszystkim dzieciom jest wesoło
Mamy narty, mamy sanki,
Wyruszamy koleżanki.
Sport zimowy super sprawa,
To wspaniała jest zabawa.
Tu przedszkole, a tam górka
O, już widać ją z podwórka.
Będzie z górki zjazd wspaniały
To jest pomysł doskonały!
Już na górkę mkną dziewczęta.
- O zasadach ktoś pamięta?
- Górka musi być bezpieczna,
- A ostrożność jest konieczna.
Jezdnia nie jest do zabawy,
To są bardzo ważne sprawy!

Dorota Kossakowska

Rozmowę kierowaną na temat zimowych zabaw:

- Co to znaczy bawić się bezpiecznie?
- W co najchętniej bawicie się zimą?
- Dlaczego lubimy zimą?
- O czym należy pamiętać, aby zabawa była bezpieczna?

„Bezpieczne zabawy” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci dostają serię obrazków. Oceniają zachowanie dzieci na poszczególnych obrazkach. Podnoszą po kolei do góry te obrazki, na których dzieci bawią się właściwie. Uzasadniają swój wybór.

„Niebezpieczne zabawy” – wypowiedzi dzieci na podstawie ilustracji. / „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.39.

„Saneczki” - zabawa ruchowa przy muzyce.

Dzieci dobierają się w pary jedna osoba to ciągnący sanki, druga – siedzący na sankach.

Gdy muzyka gra dzieci swobodnie poruszają się w zaprzęgu. Na przerwę w muzyce zamieniają się rolami.

Ustalenie i zapisanie zasad bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych.

Zapisanie mazakiem na dużym arkuszu brystolu.

Dzieci omawiają jak należy zachować się podczas zabaw zimowych.

NORMAN RADZI:

Zasady bezpiecznego zachowania się podczas zabaw zimowych:

- Wybieramy górki do zjazdów na sankach daleko od drogi.
- Zjeżdżamy na sankach tylko w pozycji siedzącej.
- Nie doczepiamy sanek do samochodu.
- Śnieżkami rzucamy w wyznaczone punkty – nigdy w kolegów.
- Na łyżwach jeździmy tylko w wyznaczonych miejscach.

Stawy, jeziora czy rzeki, nawet jeśli pokryte są grubą warstwą lodu, nie są bezpiecznym miejscem do zabawy.

- Zjeżdżając na nartach czy sankach, zachowujemy bezpieczną odległość między zjeżdżającymi z góry.

2. Muzyka

Temat: „Zima” – improwizacje wokalne i ruchowe do muzyki A.Vivaldiego.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z możliwością określania nastroju zimy za pomocą własnego głosu, ruchu, muzyki,
- Wdrażanie do uważnego słuchania utworów muzyki poważnej.
- Rozwijanie poczucia rytmu, estetyki ruchów,
- Poszukiwanie różnych sposobów wydobywania dźwięków.

Pomoce: płyta CD „Muzyka na każdą okazję” cz.2, chustki w dwóch kolorach białym i niebieskim, magnetofon.

Przebieg:

Słuchanie fragmentu utworu muzycznego „Cztery pory roku” – Zima A.Vivaldiego

Rozmowa na temat wysłuchanego utworu:

- Czy muzyka była smutna czy wesoła, szybka czy wolna?
- Czy jakiś fragment się powtarza?
- O czym może opowiadać muzyka?
- Na jakim instrumencie był wykonany utwór muzyczny?

Zabawa muzyczna „Skąd pochodzą dźwięki?”

- Czy potraficie wyczarować dźwięki bez instrumentów?
- Jakie dźwięki wydają wasze ręce? (Dz. Kłaszczą, pstrykają palcami, pocierają dłońią o dłoń, uderzają dłońmi o uda i klatki piersiową).
- Jakie dźwięki wydają wasze nogi? (Dz. Tupią, przesuwiają stopami, podskakują).
- Jakie dźwięki wydają wasze usta? (Dz. Syczą, gwizdzą, cmokają, prychną, kląskają językami,).

Improwizacje wokalne.

Dzieci układają zdania o zimie i próbują je zaśpiewać.

Improwizacja ruchowa do utworu „Cztery pory roku” Vivaldiego – zima.

Dzieci z białymi i niebieskimi chustkami w rękach próbują za pomocą ruchu, gestu, mimiiki opowiedzieć treść utworu.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.**Wyjście na podwórko – rzucanie śnieżkami do celu /piaskownicy/.**

cel: przypomnienie o zasadach bezpiecznej zabawy, doskonalenie umiejętności rzutu prawą ręką zza głowy.

POPOŁUDNIE**Zabawa „Zimowe skojarzenia”**

cel: ćwiczenia słowotwórcze, utrwalenie słów związanych tematycznie z zimą.

Próby wymyślenia nazw związanych z zimą na sylabę podaną przez nauczyciela, np.

- łyż -....., san-, bał-, lo- do-....., itp.

„Lodowisko” – zabawa ruchowo- naśladownicza.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, poruszanie się w określonym obszarze bez potrącania innych.

Rozkładamy w sali zajęć folię malarską w kolorze niebieskim, która będzie naszym bezpiecznym miejscem do zabawy - lodowiskiem. W rytm spokojnej muzyki dzieci ślizgają się po lodzie wykonując różne figury z zachowaniem szczególnej ostrożności wobec innych użytkowników lodowiska. Na sygnał: „zamieć śnieżna” – wszystkie dzieci miotełkami zamiatają boisko.

Układanie wzorów z mozaiki geometrycznej.

cel: kształcenie wyobraźni twórczej dziecka, pomysłowości, utrwalenie znajomości nazw kolorów i figur geometrycznych.

Zabawy według zainteresowań dzieci.

TEMAT KOMPLEKSOWY: W KRAINIE ŚNIEGU I LODU

Dzień 1

Temat dnia: ESKIMOSI I ICH DOM

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia.

cel: wprowadzenie do tematyki tygodniowej, zachęcenie dzieci do zadawania pytań, rozmowa na temat ilustracji.

Zabawa ruchowa ze śpiewem Pingwin

cel: orientowanie się w schemacie własnego ciała, odróżnianie prawej strony od lewej, wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie kolejnych etapów mycia rąk, dokręcania kranów w celu oszczędzania wody.

II Temat: „Eskimosi i ich domy” - rozmowa na podstawie ilustracji.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć ruchowych.

Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu - zestaw nr 22

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urządzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

III „Domek Eskimosa” – ćwiczenia graficzne. /”Pięciolatek – Razem poznamy świat” – grafomotoryka s.42./

cel:rysowanie linii poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na nieodrywanie ręki od kartki podczas rysowania.

Zabawa „Eskimosi i ich psy”.

cel: doskonalenie ruchów naprzemiennych, koordynacja lewa-prawa strona ciała; obniżenie nadmiernego napięcia mięśniowego wzdłuż kręgosłupa
Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę, używanie zwrotów grzecznościowych.

RANEK

Montowanie gazetki związanej z tematyką tygodnia.

cel: wprowadzenie do tematyki tygodniowej, zachęcenie dzieci do zadawania pytań, rozmowa na temat ilustracji.

Zabawa ruchowa ze śpiewem „Pingwin”

cel: orientowanie się w schemacie własnego ciała, odróżnianie prawej strony od lewej, wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy.

O jak przyjemnie i jak wesoło *(dzieci spacerują po sali jedno za drugim ręce wzdłuż tułowia, dłonie skierowane w bok, kiwają się na boki)*
w pingwina bawić się, się, się *(wszyscy podskakują trzy razy w miejscu)*
Raz nóżka lewa, raz nóżka prawa *(wystawiają na bok lewą, potem prawą nogę)*
Do przodu, do tyłu i raz, dwa, trzy. *(przeskakują raz do przodu, raz do tyłu i trzy podskoki w miejscu)*

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

„Idziemy po śladach” - marsz w szeregu za nauczycielką.

„Zabawy na śniegu” – naśladowanie różnych zabaw dzieci na śniegu.

Dzieci wymieniają zabawy na śniegu i naśladowują.

„Rzuty śnieżką”- zabawa z elementem rzutu.

Dzieci naśladowują lepienie śnieżek, skłon po śnieg, ugniatanie i rzut śnieżką.

„Lepimy bałwana”- ćwiczenie tułowia.

Dzieci naśladowują toczenie kuli śniegowej, ustawiają ją, toczą kolejną...

„Wracamy do domu” - ćwiczenie orientacji.

Dzieci znajdują sobie dowolne miejsce w sali. na hasło: wracamy do domu, szybko wracają do wybranego przez siebie miejsca. na hasło: idziemy na spacer – spacerują po sali.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na przestrzeganie kolejnych etapów mycia rąk, dokręcania kranów w celu oszczędzania wody.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Eskimosi i ich domy” - rozmowa na podstawie ilustracji.

Cele:

- Budzenie zainteresowań przyrodą i życiem ludzi i na Dalekiej Północy,
- Poznanie wyglądu i niektórych zwyczajów Eskimosów ,
- Wzbogacenie słownika dziecka o słowo „ igloo”.

Pomoce: ilustracje, plansza nr 23 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”, płyta CD z muzyką relaksacyjną, magnetofon, kredki.

Przebieg:

Rozwiązywanie zagadek:

Co za białe piórka,
sypie zimą chmurka? (śnieg)

Szczypie w uszy,
nos czerwieni.
W szklaną tafłę
wodę zmieni. (mróz)

Może być na rzece
albo na jeziorze.
Z niego długie sopte,
kiedy mróz na dworze. (lód)

Żyją sobie spokojnie w domkach z lodu,
Nie bojąc się śnieżycy, ani chłodu.
Pogodnie mrużą swoje oczy skośne,
Gdy wieją wiatry północne nieznośne.
Każdy z nich przez rok cały futro nosi.
Czy wiesz, kto to taki? To (Eskimosi!)

Z lodowych klocków
dom nie wysoki.
Jego lokator,
jadł mięso foki. (igloo)

Sprawdzenie poprawności rozwiązania zagadek za pomocą odstoniętej planszy nr 23/ „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”/ przedstawiającej krainę wiecznego śniegu i lodu.

Rozmowa na temat ilustracji.

W krainie tej zima trwa niemal przez cały rok. Nie ma tam drzew, a jedynie małe krzewy, które zielenią się tylko przez kilka tygodni.

- Jak myślicie , czy da się tam mieszkać w takim strasznym zimnie?
- Co jest potrzebne aby wytrzymać w takich warunkach ? /bardzo ciepłe ubranie , czapka, rękawice , buty/

Nauczyciel zawiesza ilustrację Eskimosa.

- Popatrzcie to tak wygląda człowiek , który mieszka w krainie lodu. To Eskimos. Kurtka Eskimosa jest bardzo ciepła. Wkłada się ją przez głowę ponieważ nie ma ona zapięcia. Wysokie buty jak i całe ubranie obszyte są futrem .Futro też mają pod butami na podeszwie , aby się nie ślizgać i szybko poruszać .

Mamy eskimoskie mają olbrzymie kaptury , większe niż tatusiowie – po to by nosić tam swoje małe dzieci . Nie wożą w wózkach ani sankach , tylko noszą w kapturach .

- Gdzie mieszka Eskimos ?

Popatrzcie jak wygląda dom Eskimosa .To igloo. Zrobiony jest z bloków lodu . Wejście do niego jest bardzo małe . W środku jest jeden pokój . Na stole stoi lampka , ale nie taka żarówką , Tylko oliwna , pali się w niej focy tłuszcz. . Lampka daje nie tylko światło , ale można się przy niej ogrzać .

Zabawa „Zmarznięty Eskimosek”.

Dzieci siedzą na dywanie i do muzyki relaksacyjnej masują swoje ciało./chuchają w ręce, pocierają dłoń o dłoń, masują swoje nogi/

Posmaruję prawą nogę,
 żeby poszła w długą drogę,
 nakremuję lewą nogę,
 bo na jednej iść nie mogę.
 Moją małą prawą nóżkę,
 wnet położę na poduszkę,
 a dla mojej lewej nóżki
 mam masażyk na paluszki.
 Pomasuję te paluszki
 u mej małej lewej nóżki.
 Prawa nóżka też je ma.
 Kto je pomasuje? Ja!

Na zakończenie dzieci wstają i wykonują dwie czynności jednocześnie: tupią nogami i pocierają dłonie.

„Eskimosi i ich dom” – ćwiczenie z książki „Pięćolatek – Razem poznamy świat” cz.2, s.42.
 Nazywanie mieszkańców lodowej krainy. Kolorowanie stroju Eskimosa.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania

nia poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć ruchowych.

2. Zajęcia ruchowe - zestaw 22.

Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.
- Wdrażanie do współpracy w grupie,
- Rozpoznawania śladów zostawionych na śniegu,
- Pozostawiania śladów na śniegu różnych części ciała.

Czynności organizacyjno – porządkowe

Zbiórka, powitanie, sprawdzenie gotowości do zajęć.

Część wstępna

Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznej zabawy na śniegu.

Nauka prawidłowego oddychania w niskich temperaturach.

Przejdźcie do szatni.

Ubieranie się.

Wyjście na podwórko.

Część główna

Zostawianie śladów na śniegu (ślady dłoni, ślady butów).

Szukanie i rozpoznawanie śladów na śniegu (szukamy śladów zwierząt).

Nauka lepienia kulek śniegowych.

Nauka rzutu kulką do wyznaczonego celu.

Nauka lepienia bałwana w wyznaczonych przez prowadzącego grupach.

Część końcowa

Ustawienie w parach i powrót do budynku.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urządzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

POPOŁUDNIE

„Domek Eskimosa” – ćwiczenia graficzne. /”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.42./

cel: rysowanie linii poprzez łączenie kropek, zwrócenie uwagi na nieodrywanie ręki od kartki podczas rysowania.

Zabawa „Eskimosi i ich psy”.

cel: doskonalenie ruchów naprzemiennych, koordynacja lewa-prawa strona ciała; obniżenie nadmiernego napięcia mięśniowego wzdłuż kręgosłupa.

Nauczyciel jest Eskimosem. Dzieci poruszają się na czworakach, wykorzystując ruch naprzemienny, przemieszczając się do przodu i do tyłu. Następnie zatrzymują się opierając się na dłoniach i kolanach/ w klęku podpartym/ wykonują znak nieskończoności /leniwe ósemki/:

- miednicą , naśladując psa machającego ogonem,
- nosem, naśladując psa węszącego za jedzeniem,
- barkami, naśladując psa proszącego o głaskanie.

„Znajdź swoją parę” – zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali. na sygnał: znajdź swoją parę, stają po dwie osoby.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę, używanie zwrotów grzecznościowych.

Dzień 2

Temat dnia: KRAINA ŚNIEGU I LODU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe, wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

„Zwierzęta północy” – zabawa ruchowa

cel: ćwiczenie mięśni brzucha, kształcenie umiejętności naśladowania poruszania się niektórych zwierząt.

Rysowanie kompozycji z figur geometrycznych.

cel: utrwalenie nazw i wyglądu figur geometrycznych, kształcenie spostrzegawczości, inwencji twórczej dziecka.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22.

II Temat: „Lodowa kraina” – opowiadanie nauczyciela na podstawie ilustracji oraz wiersza pt.: „Wyprawa Eskimoska” Dorota Kossakowska.

Temat: „Mieszkańcy lodowej krainy” – malowanie na podkładzie z kaszy.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”, utrwalenie zasad pieszego ruchu drogowego.

III „Znajdź swoją rodzinę” – zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny.

Zabawa „Eskimosi i ich psy”.

cel: doskonalenie ruchów naprzemiennych, koordynacja lewa-prawa strona ciała; obniżenie nadmiernego napięcia mięśniowego wzdłuż kręgosłupa.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na formy grzecznościowe, wdrażanie do zgodnej wspólnej zabawy.

„Zwierzęta północy” – zabawa ruchowa

cel: ćwiczenie mięśni brzucha, kształcenie umiejętności naśladowania poruszania się niektórych zwierząt.

Dzieci swobodnie poruszają się po sali przy muzyce. Podczas pauzy zatrzymują się i ruchem ciała naśladują poruszanie się i zachowanie wymienionego przez nauczyciela zwierzęcia:

- foka /dzieci kładą się na podłozie, na brzuchu z rękoma wyciągniętymi do tyłu i przylegającymi do tułowia; pracując mięśniami brzucha przechylają się na boki lub starają się przesunąć do przodu/
- niedźwiedź /dzieci wolno i ociężale poruszają się na czworaka/

Rysowanie kompozycji z figur geometrycznych.

cel: utrwalenie nazw i wyglądu figur geometrycznych, kształcenie spostrzegawczości, inwencji twórczej dziecka.

Dzieci układają dowolną kompozycję z figur geometrycznych a następnie rysują ją na kartce.

Zabawy i ćwiczenia poranne –zestaw 22.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Lodowa kraina” – opowiadanie nauczyciela na podstawie ilustracji oraz wiersza pt.: „Wyprawa Eskimoska” Dorota Kossakowska.

Cele:

- Nabywanie umiejętności analizowania treści utworu,
- Zapoznanie z ciekawostkami dotyczącymi Eskimosów, ich życia,
- Wdrażanie do uważnego słuchania informacji przekazywanych przez nauczyciela.

Pomoce:

plansza nr 23 „Pięciolatek – Razem poznajemy świat”, ilustracje, płyta CD „Muzyka na każdą okazję”, globus.

Przebieg:

Zabawa integracyjna „Podróż do dalekiej krainy”. / „Muzyka na każdą okazję” – wersje instrumentalne nr 7/

Dzieci ustawione w rzędzie, /w pociąg/ śpiewają: (na melodię „Jedzie pociąg”).

Pojedziemy saniami,
do lodowej krainy,
tam gdzie żyją pingwiny,
Eskimoskie rodziny.
Chu-chu-chu.

Chociaż zimny wicher dmie,
razem już bawimy się,
a pingwinki wesoło,
obracają się w koło.

„Gdzie jest Grenlandia?” – pokaz na globusie i mapie świata.

Informacje dla nauczyciela:

Nazwa Grenlandia oznacza „kraj ludzi”. Prawie 80 procent masy ziemi pokryta jest pokrywą lodową i lodowcami. Połowy wielorybów, łowiectwo i rybołówstwo są głównymi źródłami dochodów mieszkańców Grenlandii. W ostatnich latach rozwija się również branża turystyczna. Flaga tego kraju to niedźwiedź polarny na niebieskiej tarczy – niedźwiedź polarny ma symbolizować faunę Grenlandii, a niebieski symbolizuje Ocean Atlantyczny i Arktyczny.

Eskimosi pochodzą z północnej części Stanów Zjednoczonych na Alasce, w Kanadzie i Rosji. Obecnie Eskimosi znajdują się na Grenlandii i północnej części Ameryki Północnej.

Eskimos żyje w wyjątkowym domu zbudowanym z śniegu zwanym Igloo. To połowa prawdy. Eskimos nie mieszka jednak w Igloo na zawsze. Jest to tymczasowy dom, budowa z blokami lodowymi z dziurą, które zapewniają Eskimosowi schronienie podczas polowań. Stałe domy Eskimosów zbudowane są w tym samym stylu co igloo. Domy te wykonane są z drewna, skóry fok i wielorybów. Skóra fok używana jest jako dach, który zapewnia ciepło. Ponadto podczas bardzo krótkich letnich dni Eskimos mieszka w domach wykonanych ze skóry zwierząt.

O życiu Eskimosów decyduje to, co je otacza. Żyją w zimnym środowisku, głównie w pobliżu oceanów. Oczywiście ryba jest ich podstawowym posiłkiem. Bazują na mięsie zwierząt śnieżnych i morskich. Trudno im znaleźć owoce czy warzywa. Foki i niedźwiedzie polarne stanowią część ich pożywienia.

Jedzą surowe ryby i gotowane mięso z olejem fokowym. Olej z fok służy również do ogrzewania domów.

Eskimosi noszą sukienki wykonane ze skór zwierząt. Ponieważ klimat zawsze będzie zbyt zimny i mroźny, nie ma różnicy w odzieży między płcią i wiekiem.

Obuwie wykonane jest z wodoodpornej skóry uszczelniającej. Odzież, która jawi się jak długi płaszcz wykonany jest z niedźwiedzia polarnego lub lisa. Podobnie jak kangury, matka małego Eskimosa nosi dziecko w saszetce w futrze.

Eskimos to bardzo twórczy ludzie. Skóry zwierzęce są wykorzystywane przez nich na wiele sposobów np. do tworzenia dzieł sztuki. Na przykład maski, fantastyczne ubrania z futrem zwierzęcym, itp.

Słuchanie wiersza pt: „Wyprawa Eskimoska” Doroty Kossakowskiej

W dalekiej zimnej krainie mieszka Eskimos mały.

Na mrozy i zimne wiatry jest bardzo wytrzymały.

Chroni go grube futro i ciepła futrzana czapka,

Którą Eskimos dostał od myśliwego – dziadka.

Dziś tata razem z synem ruszają na polowanie.

Przygotowują się dobrze, nie wiedzą co w drodze się stanie.

Długa droga przed nimi, z mamą się już pożegnali.

Noskami na pożegnanie czule się pocierali.

Po drodze na pewno spotkają niedźwiedzia co futro ma białe.

Na śniegu w białym futerku ukrywa się doskonale.
 Zobaczą foki które po lodzie do wody zjeżdżają.
 W swoich ciemnych futerkach na pewno ciepło mają.
 Będą też renifery, które ciężko pracują.
 Spod grubej warstwy śniegu smaczny mech wyskubują.
 Po zakończonej wyprawie Eskimos do domu wróci.
 Powita go mama czule i kołysankę zanuci.
 Zaśnie spokojnie w igloo okryty ciepłymi skórami.
 Być może mu się przyśni jak tańczy na lodzie z fokami.

Rozmowa na temat wiersza.

Zabawa „Zimowy masażyk”.

cel: zapewnienie dzieciom poczucia komfortu fizycznego i emocjonalnego, redukcja napięcia mięśniowego.

Dzieci siadają w kole jedno za drugim, tak aby mieć przed sobą plecy kolegi. Nauczyciel recytuje wierszyk, według którego dzieci wykonują masaż:

Biały puszek nad głowami (*palcami delikatnie oklepujemy głowę*)

Skrzypi śnieżek pod nogami (*dzieci delikatnie szczypią plecy kolegi*)

Tęgi mróz szczypie w uszy (*delikatnie szczypiemy uszy*)

Biały śnieg wszędzie prószy (*palcami oklepujemy całe plecy*)

Dzieci mogą się odwrócić i jeszcze raz powtórzyć wierszyk, zmieniając partnera zabawy.

2. Plastyka

Temat: „Mieszkańcy lodowej krainy”
 – malowanie na podkładzie z kaszy.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z nową techniką malowania na podkładzie z kaszy,
- Rozbudzanie wrażliwości estetycznej dziecka, wyobraźni i indywidualnych zdolności twórczych,
- Wdrażanie do estetycznego wykonania pracy, do zachowania ładu i porządku w miejscu pracy.

Pomoce: kartka z bloku rysunkowego formatu A4 z odrysowaną postacią Eskimosa, farby plakatowe, pędzle, pojemniki z wodą, klej, kasza manna w plastikowych miseczkach, stroje ochronne, ceraty na stoliki.

Przebieg:

Nawiązanie do tematu zajęć wierszem pt.: „Wyprawa Eskimosa” Doroty Kossakowskiej
 Rozmowa z dziećmi na temat wiersza:

- O kim jest wiersz?
- Jak wygląda? itp. /plansza nr 23 „pięciolatek – Razem poznajemy świat”

Praca dzieci

Dzieci siadają do przygotowanych wcześniej stanowisk pracy. Uczestnicy zajęć mają na stolikach materiały i narzędzia potrzebne do wykonania pracy plastycznej.

Nauczyciel objaśnia dzieciom na czym polega technika „malowania na podkładzie z kaszy” i jaka jest kolejność wykonywania czynności: -na papierze rysunkowym malujemy klejem zarysowaną powierzchnię kompozycji i posypujemy kaszą,-zostawiamy do wyschnięcia.

Zabawa ruchowa „Eskimos do Eskimosa”

Dzieci w parach, wykonują polecenia nauczyciela m.in. czoła z czołami, plecy z plecami, ręce z rękoma, nosy z nosami. Na hasło: „Eskimosi do Eskimosów” dzieci zamieniają się parami.

Po wyschnięciu prac malujemy postać Eskimosa farbami plakatowymi.

Porządkowanie miejsca pracy.

Prezentacja i omówienie wykonanych prac.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: poruszanie się prawą stroną chodnika „para za parą”, utrwalenie zasad pieszego ruchu drogowego.

POPOŁUDNIE

„Znajdź swoją rodzinę” – zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa.

cel: ćwiczenie spostrzegawczości, kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny.

Dzieci otrzymują emblematy z rysunkami Eskimosa, niedźwiedzia polarnego, foki, pingwina, renifera. Poruszają się swobodnie po sali. Na sygnał: *znajdź swoją rodzinę*, grupują się stosownie do otrzymanych emblematów.

Zabawa „Eskimosi i ich psy”.

cel: doskonalenie ruchów naprzemiennych, koordynacja lewa-prawa strona ciała; obniżenie nadmiernego napięcia mięśniowego wzdłuż kręgosłupa.

Nauczyciel jest Eskimosem. Dzieci poruszają się na czworakach, wykorzystując ruch naprzemienny, przemieszczając się do przodu i do tyłu. Następnie zatrzymują się opierając się na dłoniach i kolanach/ w klęku podpartym/ wykonują znak nieskończoności /leniwe ósemki/:

- miednicą , naśladując psa machającego ogonem,
- nosem, naśladując psa wężącego za jedzeniem,
- barkami, naśladując psa proszącego o głaskanie.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: PINGWIN TIP TOP

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Wędrówka pingwina”- ćwiczenia graficzne //”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.41./

cel: doskonalenie umiejętności rysowania po śladzie linii pionowych i poziomych, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki.

Dzieci rysują łącząc kropki drogę pingwina do kry lodowej.

„Dmuchamy na krę lodową” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, zwiększenie wydolności płuc.

Dzieci kładą wydarte skrawki białego papieru na stoliku. Następnie dmuchają na nie tak, aby połączyć je w jedną krę.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

II Temat: „Pingwin” – zabawa inscenizowana ruchem do piosenki.

Temat: „Rodzina pingwinów” – zabawa matematyczna.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: przestrzeganie wspólnie przyjętych zasad i norm.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: bezpieczne poruszanie się po śliskiej nawierzchni, chodzenie „para za parą” prawa stroną chodnika.

III „Co się ukryło na obrazku” – zagadka rysunkowa. //”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.44/

cel: kształcenie umiejętności kolorowania według podanego kodu, utwalenie znajomości kolorów.

Zabawa „Zimowy masażyk”.

cel:zapewnienie dzieciom poczucia komfortu fizycznego i emocjonalnego, redukcja napięcia mięśniowego.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Wędrowka pingwina”- ćwiczenia graficzne //”Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – grafomotoryka s.41./

cel: doskonalenie umiejętności rysowania po śladzie linii pionowych i poziomych, zwrócenie uwagi na prawidłowe trzymanie kredki.

Dzieci rysują łącząc kropki drogę pingwina do kry lodowej.

„Dmuchamy na krę lodową” – ćwiczenia oddechowe.

cel: zwrócenie uwagi na prawidłowy tor oddechowy, zwiększenie wydolności płuc.

Dzieci kładą wydarte skrawki białego papieru na stoliku. Następnie dmuchają na nie tak, aby połączyć je w jedną krę.

Zabawy i ćwiczenia poranne - zestaw 22.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Muzyka

Temat: „Pingwin” – zabawa inscenizowana ruchem do piosenki.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z tekstem słownym i melodią piosenki, utwalenie wiadomości o pingwinach,
- Kształtowanie umiejętności odzwierciedlania treści słownej za pomocą ruchu,
- Ćwiczenia artykulacyjne na zgłoskach tip-top.
- Wytworzenie miłej, pogodnej atmosfery.

Pomoce: płyta CD „Muzyka na każdą okazję” - wersje wokalne, magnetofon, ilustracje na gazetce.

Przebieg:

Słuchanie piosenki „Pingwin” /płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 26/

1. Ja jestem mały pingwin
Pokażę teraz Wam
Jak chodzę tip-topami
Bo nóżki krótkie mam
Ref: Tip-top, Tip-top, Tip-top
Tip-top, Tip-top, Tip-top
Tip-top, Tip-top, Tip-top
Tip-top, Tip-top, Tip-top
Tip-top, Tip-top, Tip-top
2. Ja jestem mały pingwin
Saneczek nie mam, nie

Bo ja na swoim brzuszku
 Uwielbiam ślizgać się
 Ref: Tip-top, Tip-top, Tip-top
 Tip-top, Tip-top, Tip-top
 Tip-top, Tip-top, Tip-top
 Tip-top, Tip-top, Tip-top
 Tip-top, Tip-top, Tip-top
 3. Ja jestem mały pingwin
 I rybki lubię jeść
 Wciąż pływam w zimnej wodzie
 Nurkuję śmiało też
 Ref: Tip-top, Tip-top, Tip-top
 Tip-top, Tip-top, Tip-top
 Tip-top, Tip-top, Tip-top
 Tip-top, Tip-top, Tip-top
 Tip-top, Tip-top, Tip-top / x2

Rozmowa na temat piosenki:

- O kim jest mowa w piosence?
- Czy jest ona wesoła czy smutna?
- Jak porusza się pingwin?
- Co najchętniej lubi robić?

Informacje dla nauczyciela:

Pingwin królewski – duży nietlotny ptak wodny z rodziny pingwinów, zamieszkujący chłodne oceany półkuli południowej. Gnieździ się na obrzeżach Antarktydy, Ziemi Ognistej, Falklandach i innych wyspach tej części świata. Jeden z najbardziej znanych gatunków pingwinów, zaraz po pingwinie cesarskim. Wśród pingwinów drugi pod względem wielkości (po pingwinie cesarskim). Między płciami nie ma różnic w ubarwieniu. Upierzenie na szyi i barkach jasnoszare, na grzbiecie ciemnoszare z granatowym połyskiem. Policzki i gardło pomarańczowe, brzuch biały. Boki dzioba różowe, pozostałe części czarne. Pisklęta są brązowe, czasami bladopomarańczowe aż do pierzenia.

Wymiary średnie

długość ciała ok. 90 cm (z ogonem)

masa ciała ok. 11 – 15 kg; samce nieco większe od samic

Gniazdo

Nie budują gniazd. Tworzą ogromne kolonie (do kilkudziesięciu tysięcy par), które najczęściej są tworzone na delikatnie pochylonych plażach.

Jaja

Składa 1 jajo raz na 2 lata (często 2 lęgi w przeciągu 3 lat). Część ptaków składa jajo wcześniej, w listopadzie (pisklęta wykluwają się w styczniu), a część później, w styczniu (pisklęta wykluwają się w marcu).

Wysiadywanie

Jajo jest wysiadywane na zmianę przez samca i samicę przez ok. 55 dni. Rodzice trzymają jajo na stopach i przykrywają fałdą brzusznią. Zmieniają się co 6 – 18 dni; to z nich, które nie wysiaduje, płynie żerować. Po wykluciu pisklęta są jeszcze trzymane na stopach rodziców przez 30 – 40 dni, aż wykształcą puch i będą zdolne regulować temperaturę ciała. Młode pozostają w kolonii przez całą zimę, gromadząc się w szkółki. W tym czasie rodzice polują, tylko od czasu do czasu karmiąc pisklęta. Przerwy między karmieniami dochodzą do 3 miesięcy, w tym czasie młode tracą do 50% masy ciała. Zdrowe pisklęta są zdolne przeżyć 5 miesięcy bez pokarmu. Pierzenie odbywa się następnego lata (okres tworzenia piór trwa od 14 do 16 miesięcy).

Pożywienie

Ryby, kryl, morskie skorupiaki i kałamarnice. Zdobywają pożywienie nurkując, z reguły na 150 – 300 m (maksymalna zarejestrowana głębokość – 500 m).

Zabawa „Chodźmy tip-topami”

Dzieci poruszają się jak pingwiny w rytm melodii śpiewając refren /ręce wzdłuż tułowia, dłonie i stopy skierowane na zewnątrz/

Zabawa inscenizowana ruchem do piosenki:

1. Ja jestem mały pingwin /dzieci pokazują na siebie

Pokażę teraz Wam /pokazują na inną dzieci

Jak chodzę tip-topami /idą w miejscu jak pingwiny

Bo nóżki krótkie mam /pokazują na nogi

Ref: Tip-top, Tip-top, Tip-top /chodzą po całej sali jak pingwiny śpiewając słowa

Tip-top, Tip-top, Tip-toprefrengu

Tip-top, Tip-top, Tip-top

Tip-top, Tip-top, Tip-top

Tip-top, Tip-top, Tip-top

2. Ja jestem mały pingwin /dzieci pokazują na siebie

Saneczek nie mam, nie /palcem wskazującym prawej ręki poruszają w lewą i prawą stronę

Bo ja na swoim brzuszku /głaszczą się po brzuszku

Uwielbiam ślizgać się

3. Ja jestem mały pingwin /dzieci pokazują na siebie

I rybki lubię jeść /raz jedną raz drugą rękę podnoszą do ust

Wciąż pływam w zimnej wodzie /naśladują rękoma pływanie

Nurkuję śmiało też /przykucają

2. Matematyka

Temat: „Rodzina pingwinów” – zabawa matematyczna.

Cele:

- Kształtowanie umiejętności współdziałania w sytuacjach zabawowo- zadaniowych,

- Doskonalenie umiejętności przeliczania, rozdzielania przedmiotów stosując się do umowy „dla każdego po tyle samo; układanie przedmiotów od największego do najmniejszego;
- Wyzwalanie wszechstronnej aktywności dzieci.

Pomoce: papierowe rybki ze spinaczem, wędki (laska gimnastyczna ze sznurkiem zakończonym magnesem), niebieskie worki, woreczki gimnastyczne, kosze, szarfy w czterech kolorach.

Przebieg:

Zagadka:

Ptak, co swetrów nie nosi
ani też szalika.

We fraku nurkuje
i po lodzie bryka. (pingwin)

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat pingwinów.

„Łapiemy rybki” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel rozkłada na dywanie okręgi z niebieskich worków imitujące wodę, a do środka wkłada rybki z papieru z zaczepionym spinaczem. Dzieli grupę na trzy części, dając do dyspozycji jedną wędkę (laska gimnastyczna ze sznurkiem, na końcu którego zaczepiony jest magnes). Zadaniem dzieci jest złowienie jak najwięcej rybek dla swojej grupy. Po zakończonych „połowach” dzieci liczą ryby i próbują podzielić je sprawiedliwie między siebie (tak aby każdy miał po tyle samo). Gdy zdarzy się tak, że sprawiedliwy podział będzie niemożliwy, dzieci podają propozycję, jak rozwiązać problem, tak aby nikt nie został pokrzywdzony.

„Pingwiny wędrują po Antarktydzie” - zabawa ruchowa ze śpiewem.

cel: orientowanie się w schemacie własnego ciała, odróżnianie prawej strony od lewej, wdrażanie do zgodnej, wspólnej zabawy.

O jak przyjemnie i jak wesoło *(dzieci spacerują po sali jedno za drugim ręce wzdłuż tułowia, dłonie skierowane w bok, kiwają się na boki)*
w pingwina bawić się, się, się *(wszyscy podskakują trzy razy w miejscu)*
Raz nóżka lewa, raz nóżka prawa *(wystawiają na bok lewą, potem prawą nogę)*
Do przodu, do tyłu i raz, dwa, trzy. *(przeskakują raz do przodu, raz do tyłu i trzy podskoki w miejscu)*

Po zakończeniu piosenki ostatnie dziecko przebiega na początek i prowadzi pozostałe, śpiewając od nowa piosenkę. Zabawę powtarzamy przynajmniej trzy razy, aby każdy mógł poprowadzić swoją grupkę.

Zabawa „Zawody pingwinów” .

Dzieci przeliczają do 7 i dobierają się w rodziny pingwinów. Każda rodzina dostaje szarfy w innym kolorze oraz domek wyznaczony z obręczy. Na hasło nauczyciela pingwiny wyruszają na spacer, po czy wracają do swoich domów. Zawsze po powrocie sprawdzają czy nikogo nie brakuje. Następnie każde dziecko otrzymuje woreczek /rybę/, a jego zadaniem jest włożyć ją do pojemnika /wrzucić do kosza/. Dzieci /pingwiny/ przeliczają, porównują, która rodzina złowiła najwięcej ryb.

„Rodzina pingwina” – ćwiczenie spostrzegawczości. /*„Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.44/*

cel: wyszukiwanie różnic między obrazkami, kształcenie koncentracji uwagi, spostrzegawczości.

Zabawy dowolne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

cel: przestrzeganie wspólnie przyjętych zasad i norm.

Spacer w okolicy przedszkola.

cel: bezpieczne poruszanie się po śliskiej nawierzchni, chodzenie „para za parą” prawa stroną chodnika.

POPOŁUDNIE

„Co się ukryło na obrazku” – zagadka rysunkowa. /*„Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.44/*

cel: kształcenie umiejętności kolorowania według podanego kodu, utrwalenie znajomości kolorów.

Zabawa „Zimowy masażyk”.

cel: zapewnienie dzieciom poczucia komfortu fizycznego i emocjonalnego, redukcja napięcia mięśniowego.

Dzieci siadają w kole jedno za drugim, tak aby mieć przed sobą plecy kolegi. Nauczyciel recytuje wierszyk, według którego dzieci wykonują masaż:

Biały puszek nad głowami (*palcami delikatnie oklepujemy głowę*)

Skrzypi śnieżek pod nogami (*dzieci delikatnie szczypią plecy kolegi*)

Tęgi mróz szczypie w uszy (*delikatnie szczypiemy uszy*)

Biały śnieg wszędzie prószy (*palcami oklepujemy całe plecy*)

Dzieci mogą się odwrócić i jeszcze raz powtórzyć wierszyk, zmieniając partnera zabawy.

Zabawy dowolne według zainteresowań dzieci.

Dzień 4

Temat dnia: IGLOO

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną, wspólną zabawę, przestrzeganie norm i zasad.

„Kra” – wydzieranka.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych, spostrzegawczości, kształcenie umiejętności darcia papieru i układania poszczególnych elementów w całość.

Zabawa „Zimowa huśtawka”.

cel: rozwijanie współpracy i odpowiedzialności za partnera, koordynacji ruchowej, stymulowanie aparatu mięśniowego /skracanie i wydłużanie, doskonalenie zmysłu równowagi.

Zabawy i ćwiczenia poranne –zestaw 22.

II Temat: „Igloo”-budownictwo ze śniegu lub z różnego rodzaju klocków.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć ruchowych.

Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu - zestaw nr 22

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urządzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

III Zabawa „Zimowy masażyk”.

cel:zapewnienie dzieciom poczucia komfortu fizycznego i emocjonalnego, redukcja napięcia mięśniowego.

Dzieci mogą się odwrócić i jeszcze raz powtórzyć wierszyk, zmieniając partnera zabawy.

„Zabawa na cztery pory roku” – rozgrywanie gry planszowej. /Pięciolatek – Razem poznajemy świat” – wycinanka /

cel: kształtowanie zdolności do wysiłku intelektualnego w sytuacjach pełnych napięć; wdrażanie do znoszenia porażki bez przerywania i porzucania czynności.

Śpiewanie znanych i lubianych piosenek przez dzieci.

cel: zachęcenie do śpiewu indywidualnego, utrwalenie piosenek, wytworzenie miłego, pogodnego nastroju.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

RANEK

Podczas schodzenia się dzieci zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną , wspólną zabawę , przestrzeganie norm i zasad.

„Kra” – wydzieranka.

cel: ćwiczenie mięśni paliczkowych, spostrzegawczości, kształcenie umiejętności darcia papieru i układania poszczególnych elementów w całość.

Dzieci otrzymują dwie kartki jedna niebieską , druga białą. Z białej kartki wydzierają krę, a następnie dra ją jeszcze na mniejsze kawałki. Na niebieskiej kartce dzieci układają poszczególne wydarte części kry i przyklejają /składają w całość/. Na krze mogą narysować pingwina, fokę lub niedźwiedzia.

Zabawa „Zimowa huśtawka”.

cel: rozwijanie współpracy i odpowiedzialności za partnera, koordynacji ruchowej, stymulowanie aparatu mięśniowego /skracanie i wydłużanie, doskonalenie zmysłu równowagi.

Dzieci dobierają się parami i siadają na podłodze opierając się o siebie stopami. Chwytają oburącz obręcz lub rozłożoną szarfę i na zmianę przyciągają się. Gdy jedno dziecko siedzi, drugie znajduje się w pozycji leżącej. To, które siedzi przyciąga do siebie to , które jest w pozycji leżącej /zmiana pozycji/.

Zabawy i ćwiczenia poranne –zestaw 22.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Plastyka

Temat: „Igloo” – budownictwo ze śniegu lub różnego rodzaju klocków.

Cele:

- Zapoznanie dzieci z wyglądem domu Eskimosów, materiałem z jakiego został wykonany,
- Kształcenie wyobraźni przestrzennej, pomysłowości, inwencji twórczej,
- Wdrażanie do bezpiecznego zachowania się podczas budowania i zabawy.

Pomoce: plansza nr 23 „Pięciolatek – Razem poznamy świat”, śnieg lub różnego rodzaju klocki

Przebieg:

W razie niesprzyjających warunków atmosferycznych dzieci budują w sali z klocków.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: ubieranie się do wyjścia na plac przedszkolny, zwrócenie uwagi na kolejność wkładania poszczególnych części garderoby oraz dostosowanie jej do odpowiedniej pory roku i warunków pogodowych.

Wyjście na plac przedszkolny w celu przeprowadzenia zajęć ruchowych.

2. Zajęcia ruchowe – zestaw 22

Temat: Gry i zabawy ruchowe na śniegu.

- Zapoznanie dzieci z zasadami bezpiecznego korzystania ze śniegu podczas zabawy.
- Wdrażanie do współpracy w grupie,
- Rozpoznawania śladów zostawionych na śniegu,
- Pozostawiania śladów na śniegu różnych części ciała.

Czynności organizacyjno – porządkowe w szatni.

cel: zwrócenie uwagi na kolejność zdejmowania poszczególnych części garderoby w szatni, położenie rękawiczek na urządzeniach grzewczych /kaloryferach/ w celu osuszenia.

Czynności toaletowe – mycie rąk.

cel: zwrócenie uwagi na dokładne mycie rąk po wyjściu z toalety.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Zabawa „Zimowy masaż”.

cel: zapewnienie dzieciom poczucia komfortu fizycznego i emocjonalnego, redukcja napięcia mięśniowego.

Dzieci siadają w kole jedno za drugim, tak aby mieć przed sobą plecy kolegi. Nauczyciel recytuje wierszyk, według którego dzieci wykonują masaż:

Białe puszek nad głowami (*palcami delikatnie oklepujemy głowę*)

Skrzypi śnieżek pod nogami (*dzieci delikatnie szczypią plecy kolegi*)

Tęgi mróz szczypie w uszy (*delikatnie szczypiemy uszy*)

Białe śnieg wszędzie prószy (*palcami oklepujemy całe plecy*)

Dzieci mogą się odwrócić i jeszcze raz powtórzyć wierszyk, zmieniając partnera zabawy.

„Zabawa na cztery pory roku” – rozgrywanie gry planszowej. /Pięciolatek – Razem poznamy świat” – wycinanka /

cel: kształtowanie zdolności do wysiłku intelektualnego w sytuacjach pełnych napięć; wdrażanie do znoszenia porażki bez przerywania i porzucania czynności.

Śpiewanie znanych i lubianych piosenek przez dzieci.

cel: zachęcenie do śpiewu indywidualnego, utrwalenie piosenek, wytworzenie miłego, pogodnego nastroju.

Zabawy swobodne w kącikach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

cel: zwrócenie uwagi na zgodną wspólną zabawę.

Dzień 5

Temat dnia: ZWIERZĘTA KRAINY LODU

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do umiejętności wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce. miejsce.

„Kra” – zabawa z gazetami.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, bezpieczne poruszanie się bez potrącania innych.

„Zwierzęta lodowej krainy” – rysowanie kredkami.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiadania się na określony temat za pomocą rysunku, zwrócenie uwagi na odpowiednie rozplanowanie powierzchni kartki.

Zabawy i ćwiczenia poranne – zestaw 22.

II Temat: „Zwierzęta krainy lodów” – rozwiązywanie zagadek.

Temat: „Dzwonki sań” – zabawa muzyczna do utworu L. Mozarta pt.: „Sanna”.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny.

cel: wdrażanie do opieki nad ptakami w czasie zimy – sypanie ziaren do karmników.

III Oglądanie ilustracji w albumach i książkach o Grenlandii – rozmowa na ich temat.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiadania się na określony temat, utrwalenie wiadomości.

Zabawa „Pingwiny robią różne miny”

cel: kształcenie umiejętności przedstawiania emocji oraz ich odczytywania.

Zabawa „Pingwin Tip Top” / płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 26/

cel: kształcenie umiejętności przedstawiania treści słownej za pomocą ruchu.

Opis zabawy przy zajęciu muzycznym powyżej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym, książki.

cel: dbanie o ład i porządek w miejscu zabaw.

RANEK

Zabawa z kolegą dowolnie wybraną zabawką.

cel: wdrażanie do umiejętności wspólnej, zgodnej zabawy z kolegą, odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce. miejsce.

„Kra” – zabawa z gazetami.

cel: kształcenie szybkiej reakcji na sygnał słowny, bezpieczne poruszanie się bez potrącania innych.

Na dywanie rozłożone są gazety /kry/, po jednej dla każdego dziecka. Dzieci /pingwiny/ biegną omijając gazety, w rytmie granym przez nauczyciela na tamburynie. Na sygnał: - *wieloryb!*, każde dziecko wskakuje na krę. Za każdym razem jest o jedną gazetę mniej.

„Zwierzęta lodowej krainy” – rysowanie kredkami.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiedziania się na określony temat za pomocą rysunku, zwrócenie uwagi na odpowiednie rozplanowanie powierzchni kartki.

Zabawy i ćwiczenia poranne –zestaw 22.

II. ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

1. Rozwijanie mowy i myślenia

Temat: „Zwierzęta krainy lodów”- rozwiązywanie zagadek.

Cele:

- Utrwalanie i poszerzanie wiadomości o zwierzętach zamieszkujących Grenlandię, poprzez rozwiązywanie zagadek podkreślających charakterystyczne cechy danych zwierząt,
- Kształtowanie operacji myślowych tj. analiza, synteza, porównywanie, klasyfikowanie, uogólnianie,
- Wyrabianie umiejętności pokonywania trudności o charakterze umysłowym.

Pomoce: ilustracje zwierząt, kredki, płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne, magnetofon.

Przebieg:

Wiadomości dla nauczyciela:

Wśród ssaków należy wymienić renifera, żyjącego w dużych stadach na Grenlandii, zające bielaki i niedźwiedzie, lisy polarne, wilki, woły pizmowe; z ptaków żyją tu: nurzyk, alki i sowa śnieżna. Olbrzymia większość spotykanych na tym obszarze ptaków morskich nie gniazduje tam, a jedynie żeruje w czasie krótkiego okresu obfitości pożywienia. W morzu żyją wieloryby i foki, których liczba jednak w następstwie bezplanowej eksploatacji jest znacznie mniejsza niż pierwotnie. Niedźwiedź polarny Do najbardziej znanych zwierząt tego obszaru należą: niedźwiedź polarny karibu piesiec leming zając bielak wół pizmowy walenie foki sowa śnieżna rybitwa popielata nurzyk Na Grenlandii żyje ok. 700 gatunków owadów i pajęczaków: liczne komary, motyle, trzmiele i pająki.

„Zwierzęta Grenlandii” – rozwiązywanie zagadek słowno- obrazkowych.

Nauczyciel mówi zagadkę, a dzieci pokazują obrazek.

Prawie jak wilki wyglądają
i Eskimosom pomagają,
ciągnąc zaprzęgi przez całe dnie,
więc się w Grenlandii ceni je. (psy husky)

Jestem, jak bracia, wielkiej postury,
ostre mam zęby oraz pazury,
ale choć biała u mnie jest skóra,
to u kuzynów czarna lub bura. (niedźwiedź polarny)

Choć z różnej świata jesteśmy strony,
wszyscy wspaniałe mamy ogony,
kuzynek z lasu rudy lub szary,
ja śnieżnobiały. Może to czary? (lis polarny)

Kto to: czarne, wqsate.
W futrze zimą i latem.
Lubią mroźną pogodę,
łowią ryby pod lodem. (foka)

Tam, gdzie są lodowe kry
pływa ssak, który ma kły,
cztery płetwy ma on też...
Wiesz już kto to? To się ciesz. (mors)

W bajkach nos czerwony mam,
Mikołaja wiozę wam. (renifer)

Co to za ptak czarno-biały,
który chodzi kiwając się cały? (pingwin)

Zabawa ruchowa ze śpiewem do dowolnej wybranej przez dzieci piosenki o zwierzętach. /płyta CD Muzyka na każdą okazję" – wersje wokalne/

Nauczyciel zadaje dzieciom pytanie:

- Czy znacie piosenki o zwierzętach, które przed chwilą wymieniliście?
- Jeżeli tak, to jakie? /"Chodzi lisek", „Stary Niedźwiedź”, „Pingwin”/
- Wybierzcie jedną z nich, przy której pobawimy się wspólnie.

„Zwierzęta krainy lodu” – ćwiczenie z książki „Pięciolatek – Razem poznajemy świat” cz.2, s.43

Nazywanie zwierząt i łączenie ich w pary.

2. Muzyka

Temat: „Dzwonki śań” – zabawa muzyczna
do utworu L. Mozarta pt.: „Sanna”.

Cele:

- Rozwijanie umiejętności podporządkowania ruchów muzyce,
- Poznanie utworów muzyki klasycznej,
- Kształcenie uważnej i skoncentrowanej postawy dziecka w oczekiwaniu na polecenia muzyczne, słuchu muzycznego, poczucia rytmu,
- Wyzwalanie radości i zadowolenia.

Pomoce: płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2, nr 5 oraz „Muzyka na każdą okazję” – wersje instrumentalne nr 7, magnetofon, frotki z dzwoneczkami.

Przebieg:

Zabawa integracyjna „Podróż do dalekiej krainy”. / „Muzyka na każdą okazję” – wersje instrumentalne nr 7/

Dzieci ustawione w rzędzie, /w pociąg/ śpiewają: (na melodię „Jedzie pociąg”).

Pojedziemy saniami,
do lodowej krainy,
tam gdzie żyją pingwiny,
Eskimoskie rodziny.
Chu-chu-chu.

Chociaż zimny wicher dmie,
razem już bawimy się,
a pingwinki wesole,
obracają się w koło.

Słuchanie utworu L. Mozarta pt.: „Sanna”. /płyta CD „Muzyka klasyczna” cz.2, nr 5/

Rozmowa na temat instrumentów jakie występowały w utworze i tego, co one przedstawiały. Nauczyciel dzieli dzieci na 3 grupy, każda dostaje inne instrumenty: dzwoneczki i marakasy, trójkąty, pudełka akustyczne i bębni. Każda grupa kolejno przez chwilę demonstruje dźwięk swoich instrumentów, a pozostałe się przysłuchują.

Nauczyciel włącza ponownie utwór i prosi każdą grupę dzieci, aby wstała wtedy, kiedy usłyszy swój instrument.

Gra na instrumentach perkusyjnych do utworu „Sanna”

Przy ponownym włączeniu utworu dzieci na sygnał nauczyciela wygrywają na instrumentach swoje akcenty

Informacje dla nauczyciela:

sanna «ustana śniegiem droga, po której można jeździć saniami; też: jazda saniami po takiej drodze»

„Kulig” – zabawa ruchowa przy utworze „Sanna”; dzieci tworzą długie zaprzęgi i poruszają się w rytmie muzyki; na przerwę w muzyce – wykonują polecenia nauczyciela: lepią bałwana lub bawią się w śnieżki.

Zabawy swobodne w sali przy niewielkim udziale nauczyciela.

Wyjście na plac przedszkolny.

cel: wdrażanie do opieki nad ptakami w czasie zimy – sypanie ziaren do karmników.

POPOŁUDNIE

Oglądanie ilustracji w albumach i książkach o Grenlandii – rozmowa na ich temat.

cel: zachęcenie dzieci do wypowiedzania się na określony temat, utrwalenie wiadomości.

Zabawa „Pingwiny robią różne miny”

cel: kształcenie umiejętności przedstawiania emocji oraz ich odczytywania.

Zabawa „Pingwin Tip Top” / płyta CD „Muzyka na każdą okazję” – wersje wokalne nr 26/

cel: kształcenie umiejętności przedstawiania treści słownej za pomocą ruchu.

Opis zabawy przy zajęciu muzycznym powyżej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym, książki.

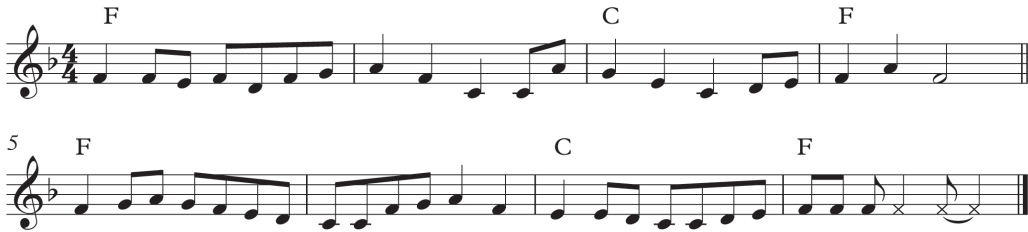
cel: dbanie o ład i porządek w miejscu zabaw.

PIOSENKI

„Zagadki z Kubusiem Puchatkiem”

Muz. i sł. Maria Tomaszewska

ref 1 : Kubuś Puchatek swych
przyjaciół ma
kto oglądał film,
jego kumpli zna.

Z kokardką na ogonku,
nie jest to wesolek.
Ma bardzo długie uszy
wiecie kto?...Osiołek

Marchewka w jednej chwili
w pyszczku jego znika
Gdy dopuścicie do niej
żółtego Królika.

ref 2 :
Tra la lalalala
w Stumilowym Lesie
Bum bumbumbumbum
przyjaciół tych znajdziecie.

W swej torbie nosi synka
z nim daleko kica.
Jest bardzo dobrą mamą
Pani? Kangurzyca

A to najmłodszy kumpel
więc rozrabia często
Malutki ten kangurek
Wiecie kto? ...Maleństwo

ref 1: Kubuś Puchatek swych
przyjaciół ma
kto oglądał film
jego kumpli zna

Łagodnie mówi
I różowy ma kubraczek
pomysły ciągle nowe
mały nasz...Prosiaczek

Figluje, skacze, bryka,
wciąż energią tryska.
pomarańczowy jest on
postać to? ...Tygryska

ref 2:
Tralalalala
w Stumilowym Lesie
Bum bumbumbumbum
Przyjaciół tych znajdziecie.

Dla wszystkich ma porady
dawać je gotowa.
czasami w nocy huczy
kto to? .. mądra Sowa.

Uwielbia go Puchatek
okrągłutki miś
To 6 letni chłopiec
jego imię?... Krzyś

„Miś Norman”

ref: Norman, Norman
to przyjaciel nasz
Razem z nami
miło spędza czas

Kiedy jest nam bardzo źle
Misio wciąż uśmiecha się
tym pocieszyć umie nas,
rozweseli każdą twarz.

ref: Norman, Norman
to przyjaciel

Mówi do nas mały miś:
"zawsze trzeba grzecznym być".
Wzorem nam jest, dużo wie
i uwielbia tulić się.

ref: Norman, Norman
to przyjaciel

On zasady wszystkie zna
i przestrzega ich co dnia
"piątkę " z misiem przybijamy,
wspólnie zasad przestrzegamy.

„Mikołaj”

Chord progression for the melody:

Staff 1: C F C G C F

Staff 2: G C F C G

Staff 3: C F G C F C

Staff 4: G F C G

Staff 5: C F C G

Staff 6: C F G C

Z okieneczka zerka na nas
Pan Mikołaj stary.
Nosi czapkę, długą brodę
Oraz okulary,

On zakłada ciepłe buty
Aby w świat wyruszyć.
Ma prezenty na swych plecach,
Wór jest bardzo duży.

A na niebie hen wysoko
Gwiazdki jasno świecą
By mógł paczki z prezentami
Zanieść małym dzieciom.

„Och, wreszcie pusty worek,
La lalala la lalala
Do domu wracać mogę,
La lalala la lalala

Pan Mikołaj ma już wolne
I odpocząć może
Aby nabrać sił i jutro
Znów wyruszyć w drogę.

„Mokra zima”

1. Wszyscy mówią, że jest zima.
Tak wynika z kalendarza.
Lecz, gdy patrzę na pogodę
co innego zauważam.

ref: Mokra zima to nie zima
niby jest, lecz jej nie ma.
Mokra zima to nie zima
Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
sopli nie ma, nie!

2. Już od rana deszczyk pada,
mocno leje po obiedzie.
Gdzie ta zima się schowała?
Może w jakimś barze siedzi?

ref: Mokra zima to nie zima
niby jest, lecz jej nie ma.
Mokra zima to nie zima
Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
sopli nie ma, nie!

3. Gdy z przedszkola już wrócimy
razem z dwoma kolegami
w detektywów się zmienimy,
wytropimy zimę sami.

ref: Mokra zima to nie zima
niby jest, lecz jej nie ma.
Mokra zima to nie zima
Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
sopli nie ma, nie!

4. A jak wreszcie ją znajdziemy,
to powiemy co myślimy.
Niech wypełnia obowiązki,
bo nie chcemy takiej zimy.

ref: Mokra zima to nie zima
niby jest, lecz jej nie ma.
Mokra zima to nie zima
Śniegu nie ma, mrozu nie ma,
sopli nie ma, nie!

„Gdy święta są”

Pastorałka czeska, sl. polskie Maria Tomaszewska

D h G A

9 D A D G

18 D A

23 D

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmią
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmią
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

1. Samotny człowiek jest smutny czasami,
a ludziom jest dobrze, gdy nie są sami (bis)

3. Gdy dzwony dzwonią to dźwięk niosą pola
Dwanaście potraw na wieczerzę woła (bis)

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmią
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

Ref: Gdy święta są,
Dzwoneczki brzmią
Choinki jasny blask
Do siebie woła nas
Stań bliżej tu, stań bliżej tu

2. Kraj cały jest biały, wszyscy marzniemy
Przyjdź do nas to razem się ogrzejemy (bis)

„Babcia i Dziadek”

Mel. rosyjska, sł. polskie Maria Tomaszewska

Babuniu, babuniu, babciu ma
 Proszę Cię ugotuj mi pierogi dwa
 Najlepiej z malinami
 A może z jagodami,
 Ugotuj mi pierogi dwa.

Babuniu, babuniu, babciu ma
 Proszę Cię ugotuj mi pierogi dwa
 Z twarogiem i szpinakiem
 Bo bardzo lubię takie,
 Ugotuj mi pierogi dwa.

Dziaduniu, dziaduniu, dziadku mój
 proszę cię, ty pożycz mi samochód swój
 pojedę do Warszawy załatwić ważne sprawy,
 ty pożycz mi samochód swój.

Dziaduniu, dziaduniu, dziadku mój
 proszę cię, ty pożycz mi samochód swój
 Pojadę do Krakowa by smoka pocałować,
 ty pożycz mi samochód swój.

